

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FL. IOSEPHI
OPERA, QVAE
AD NOSTRAM AETATEM
PERVENERUNT,
OMNIA:

De antiquitatibus Iudaicis lib. XX; cum vita Autoris
ab ipso conscripta.

De bello Iudaico lib. VII.

Contra Apionem lib. II.

De imperio rationis, siue de Macchabæis, lib. I.

STVDIO ET OPERA SIGISMVNDI GELE-
nij olim in linguam Latinam translata, & ad exemplum Gra-
corum Codicum accuratè distincta.

ACCESSIT IN NOVA HAC EDITIONE PRAETER
illustres & artificiosissimas picturas, ad folij cuiusq; caput anno-
rum mundi cæterorum notatio.

CVM INDICE LOCVPLETISSIMO.

FRANCOFORTI AD MOENVM, IMPENSIS
Sigismundi Feyrabendi.

AMPLISSIMAE DIGNI- TATIS VIRO; DOCTRINA

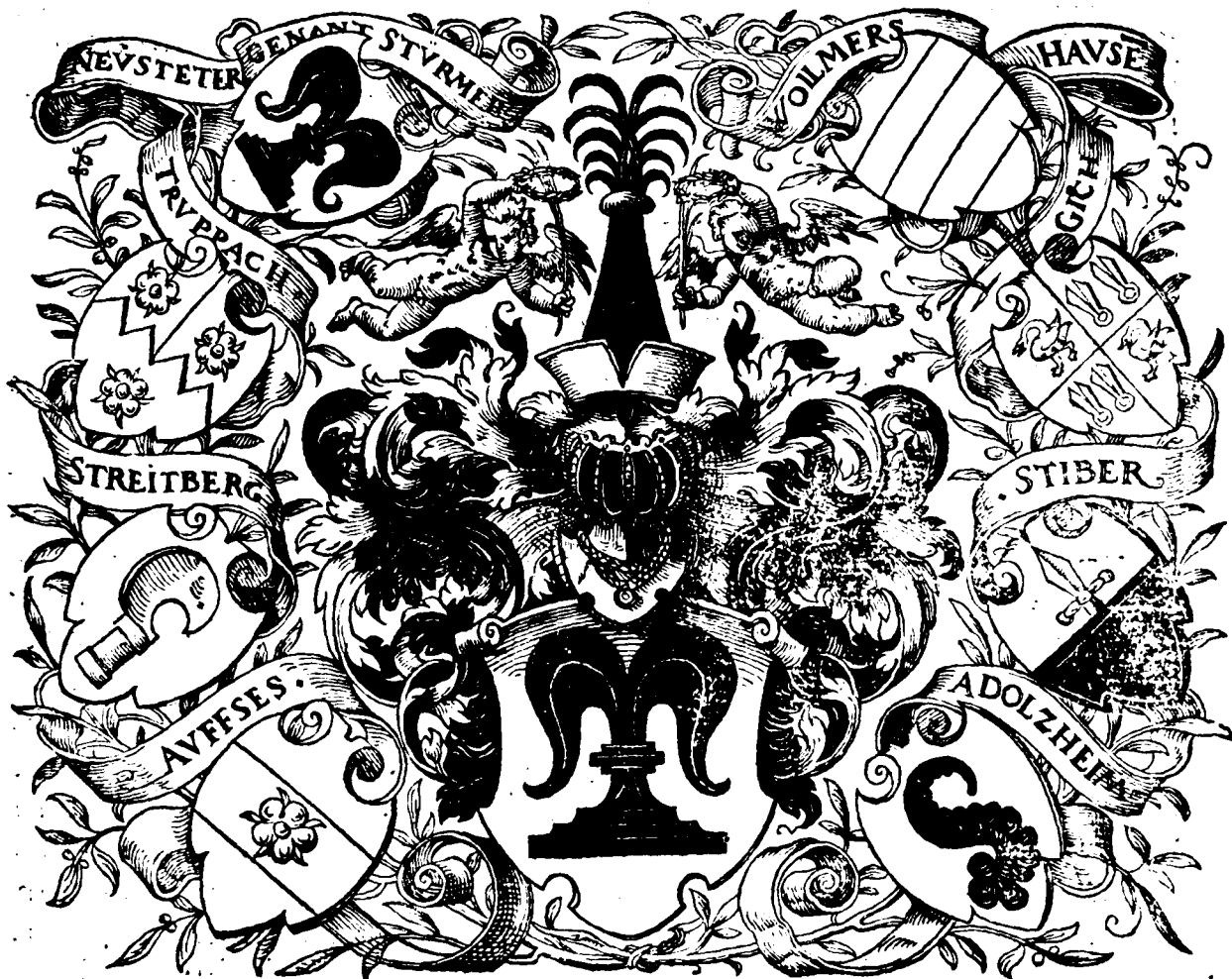
SAPIENTIAQUE ET MVLTTO RERVM VSV

PRAESTANTISSIMO DN. ERASMO NEVSTETTE

ro, cognomento *Sturmero*, *Prapósito Combergensi*, *Ec-*
clesiarum Bamberg. & Herbipol. Canoni-

co, &c. *Equiti Franco,*

S. P. D.

EPIGRAMMA.

*C*Uilibet ut genti proprium est insigna, quod exstet. Cui primum libuit gerere haec insignia, fallor,
Perpetuae in subolem nobilitatis bonos; Scitp̄is an auctori tale noēma fuit?
Terminus hic anceps sic partem in vtramque paratus. Cedendum non esse malis, sed pectore forti
Sturmeridū ingenui stemmatis indicium est. Durandum. Statua hac non ratione caret.
Terminus hic clipeum, sed cassida pileus ornat, Francum ecquem vocites, nisi ei constantia cordi sit?
Qui Libertatis symbola Franca refert. Ipsaque Libertas per mala quaque comes?

Paulus Melissus, Comes Palatinus
& Eques torquatus, ciuis
Romanus.

V M Fl. Iosephi illa à Sigismundo olim Gelenio,
V. CL. latine edita opera denuò typis hīc elegantio-
ribus adornanda picturisq̄ue illustranda curāssēm;
non modò ad nouæ huius editionis laudem inter-
esse putabam, si tuæ, Antistes optime, inscriberem
ea reuerendæ amplitudini, sed & fore persuasum
mihi erat, vt in nomine tuo firmissimum esset firum
ipsis aduersus iniquiores Criticorum calculos præ-
sidium,

EPISTOLA DEDICATORIA.

fidium, tantoque venirent amabiliora, etiam quo prodeunt ornatio-
Equidem reuerendam amplitudinem tuam, honoribus ætateque proue-
ctam, non ignorabam negocijs assidue grauioribus distineri, & curis oc-
cupari maioribus. Itaque interpellare eam, atque has illi opinione mul-
torum inanes, quasi merces obtrudere primum verebar. Verum ubi re-
uer. amplitudinis tuæ ingenium humanitatemque animo intuerer, ad tu-
amque multorum annorum in fouendis literarum studijs consuetudi-
nem mentem referrem, nihil metui, à tuo vnus ipse vt patrocinio exclu-
derer, summæque vt liceret obseruantie erga te meæ libri recentis inscri-
ptione satisfacere, nimirum cum summissæ id erga te affectionis sit ar-
gumentum, non animum meum hoc ex munusculo, sed munusculum
ex animo meo æstimabis, respecturus scilicet non quid reuer. amplitudi-
nis tuæ dignitas postulet, sed quid mea possit tenuitas.

Gentis id tuæ proprium est; artium opt. curam suscipere, passimque
iacentibus disciplinis opem ferre, & hoc genus munusculorum non
aspernando *ἐχ' ἡπὸν ὀρεῖς φιλοδιδασκαλίας, secundum Artaxerxem Persarum regem,*
τὴν μεγάλην διδόναι τὸ μικρὸν λαμβάνειν τιμῶν. Exempla maiorum tuorum vetustiora non
adducam, vno iam propinquo tuo Daniele Stibaro contentus; quo in
Germania olim tum amico homines docti tum patrono vti nomen eius
& egregia in Remp. merita per orbem terrarum scriptis celebrarunt im-
mortalibus. Ille Herbipolensis Ecclesiæ columnen, reuerendi collegij splen-
dor, totius orientalis Franciæ decus Musis errantibus, ceu illustrem de e-
ditore specula facie prætendens iter ostendebat & hospitium, earumque
consuetudine in omni vita sua delectatus, subueniebat egentibus, affli-
ctas excitabat. Tuam ille indolem, & maiores ætate ad virtutem impe-
tus cum animaduerneret, à prima te pueritia singulari amore complexus
est, tuamque te olim familiam illustraturum auguratus, in aula sua mo-
ribus & literis expolitum, ad sui imitationem, & quasi imaginem totum
effinxit. Adolescens igitur cum aliquam latinæ iam linguæ facultatem
consecutus, cogitationes tuas omnes ad maiores in studijs progressus
conuertisses; autoritate illius Louanium, atque in eminentiores cum
Galliæ tum Italiæ deinceps Academias profectus es; vbi tuum te ingeni-
um, tui te mores ita liberalium disciplinarum, & iuris vtriusque Professo-
ribus, cæterisque viris quibuscum vixisti præstantissimis, commendâ-
runt, vt incredibile eos studio tui incenderes.

Præclaram verò eruditionem tuam, tot partam vigilijs & peregri-
nationibus, vbi bene viuendi consuetudine confirmasses, & tui illius,
quem dixi, propinqui de te opinionem comprobaret euentus; insignes
patria tibi eximia, tum rerum cognitione, tum linguarum peregrinarum
facultate prædito, honores tribuit, & campum, in quo virtus tua excurrere-
ret, aperuit latissimum. Impendebat tremenda communi patriæ, cum o-
dijs capitalibus aucta, tum diffidentia inuidiaque confirmata perturba-
tio; & tempora omnibus propè Reip. membris conuulsis, & quasi luxa-
tis multiplici iam tum calamitate grauida esse videbantur. Istum igitur
quasi partum modis omnibus auertere cupientes, Ecclesiarum tum Bam-
bergensis tum Herbipolensis Proceres, acerrimo in æstimandis homi-
num moribus iudicio præditi, singulari te studio collegam ascuerunt,
atque ita affecti, vt quæ virtuti præmia debentur libentissime perfol-
uant, eximijs te sacerdotijs collocupletarunt, ad quos scilicet honorum
gradus non illorum te fauor, sed excellens ingenium tuum euexit.

Tum

EPISTOLA DEDICATORIA.

Tum verò magistratus, quod aiunt, virum indicauit, & quæ cum voluntatis tum industriæ tuæ esset præstantia ostendit. Quot subijsti enim pro communi patria tempestates? quantis sæpe laboribus es perfunctus? dum eò consilia tua omnia, omnes cogitationes conuertis, qua ratione simultatum illæ ac dissidiorum procellæ, quæ infestare nos multis ab hinc annis cœperunt, vel auerti penitus, vel ita saltem sustineri possint, ne salutem populi in discrimen adducant. Itaque obeundis sæpe legationibus, multisque periculorum difficultatibus superatis, demonstrasti tuam te salutem posteriorem salute communi ducere. Quæ res tibi cum solidam peperit gloriam, tum reuerendam amplit. tuam ad sublimiores quoque honorum gradus extulit.

Insignis Cœmburgensium Ecclesia te Decano annis pluribus quàm triginta equabili prosperaq; fortuna vsa nunc eodem te floret Præposito. Annuos ibi redditus maiorem in modum auxisti; ædificia magnifica picturis exornata artificiosissimis extruxisti; Bibliothecam optimorum, manuscriptorum etiam, librorum copia instructam aperuisti, suspiciendum ad omnem posteritatem meritorum tuorum monumentum. Cumq; nihil sit difficilius, quàm rebus secundis, atque ad voluntatem nostram fluentibus seruare constantiam, & sic vti fortuna, vt beneficentiæ non arrogantiæ facultatem dedisse videatur; in sublimi dignitate ista rerumque omnium abundantia, nunquam reuerenda ampl. tua efferri, nunquam commoueri, nunquam ad se ipsam referre quicquam, sed cuncta Deo, perenni bonorum fonti, ascribere visa est; neque suo vnquam se rectius officio perfuncturam existimauit, quàm de communi hominum societate bene merendo.

Imprimis verò cum, vt ait ex Ennio M. Tullius, benefacta male locata malefacta sint, reuer. amplitudinis tuæ liberalitatem commendat eorum, quos beneficijs afficiendos censes delectus. Beneficia enim illa temeraria, in quibus neque dignitas accipientium, neque iudicium conferentium agnoscitur, nullam existimas laudem mereri. Illis igitur potissimum reuer. amplitudinis tuæ benignitas rem familiarem aperit, quos vitæ morumq; probitas à cetera clientum turba distinguit, quiq; ingenio præstantes suos iam studiorum edunt fructus.

Assentari nescio, & vt sciam, non volo; neque reuer. amplitudinis tuæ seruiο auribus. Astipulatur in scriptis hominum vox eruditissimorum, qui æternis ingenij monumentis virtutum tuarum exempla ad posteritatis memoriam transmittunt. Quid referam enim illustria illa Germaniæ lumina Lotichium, Posthium, Rudigerum, Melissum, Modium? quorum splendida iam pridem & plena venustatis poemata reuerendæ amplitudinis tuæ nomen in omnes vbi humanitas colitur partes Europæ dissiparunt.

Non igitur grauatè reuer. amplit. tua, cum eruditorum neminem à suo congressu atque sermone vnquam excluderet, sed sui copiam adhuc fecerit omnibus, erga Iosephum hunc nostrum patroni partes suscipiet, & qua alios eadem & ipsum benignitate complectetur. Etenim nulla reuer. amplitudini tuæ res adhuc esse potuit tanti, vt vllam putaret voluptatem ea cum voluptate esse conferendam, qua legentes scribingentesve afficimur. Legere memini me factos à reuer. amplit. tua versiculos canoros & concinnos, illustria ingenij studiorumq; tuorum argumenta. Herbipolensis igitur Ecclesiæ tibi septem iam annis Decano cum sublimio.

EPISTOLA DEDICATORIA.

res ante oculos honores obuerfarentur, vltro ea te dignitate abdicâsti, dignusque ea, vt eras, videri maluisti, quàm eadem gerenda occupatus à studijs humanioribus diuelli. Ostendisti scilicet, virtutem magis ipsam te diligere quàm virtutis insignia. Verè igitur, secundum Posthium nostrum,

Tu contemnendo quæ alij mirantur & optant,

Esse animo ostendis cuncta minora tuo.

Istud igitur, Antistes amplissime, historiæ sacræ compendium, 403 annorum gesta vno volumine complectens, suscipe; &, quoniam confuetudine virorum illustrium delectaris, cum Regibus hîc & Principibus, cumq; prudentissimis Rerump. gubernatoribus, imò cum Deo ipso, loquere.

Prædicari verò à me hîc aut commendari autorem non est necesse; ipsa cum hæc opera commendant, &, quod dici solet, *ἀντὶ τοῦτο* artificem demonstrat, neque etiam notissima illa multis in locis commemorata ab alijs Historiæ præconia, ne actum agerem, hîc retexenda putavi. Quod igitur restat, Deum Opt. ter max. qui reuer. amplitudini tuæ istam mentem dedit atque autoritatem, oro toto pectore, vt tuum communibus studijs patrocinium velit esse maximè diuturnū, annosque tuos æquet cum ijs bonis, quæ in te contulit summa. Vale. Data ex ædibus meis Francofordiæ ad Mœnum, Calend. Febr. Anno ~~M~~ D. LXXXIII.

Reuerenda amplitudinis tua

observantissimus

*Sigismundus Feyerabend,
civis & Bibliopola
Francofordensis.*

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE- ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER I.

Opera Sigismundi Gelenij restitutus.

SUFFICIENTER, ut arbitror, & per libros Antiquitatum, optime virorum Epaphrodite, legentibus eos, aperui de nostro genere Iudaorum, quia & vetustissimum est, & primam originem domesticam habuit. Quinq; millium enim annorum numeru historiam continentem, ex nostris sacris libris Græco sermone conscripsi. Quoniã verò multos video, respiciẽtes blasphemiam quorundam insanè prolatam: & ea quæ à me de antiquitate conscripta sunt, non credentes: putantes mendacium nostrum esse genus, eo quod nulla memoria apud Græcoru nobiles historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro omnibus his arbitratus sum oportere me breuiter hac dicta conscribere: & derogantium quidem, vesanum spontaneumq; increpare mendaciũ, aliorum verò ignorantiam pariter emendare: uniuersosq; de nostra antiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere.

Antiquitatum historia quinq; millium annorum.

Vtar autem in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fide digni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemè de nobis atq; fallaciter conscripsera liqua, per semetipsos conuictos indubitanter ostendam. Conabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Græcis historijs gentis nostra fecere memoriam: nec non & eos, qui de nobis scribere voluerunt nescientibus aut nescire simulantibus indicabo. Primitus itaq; satis admiror eos, qui existimant oportere de rebus antiquis, græcis tantummodò fidem habere, & ab eis consulendam esse veritatis integritatem: nobis autem & alijs hominibus non esse credendum. Sed ego omnia in his contraria video contigisse. Quapropter decet non varias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam ponderare. Omnia siquidem Græcorum noua, & heri (ut ita dicam) nuperq; facta cognoui: hoc est fabricam ciuitatum & adinventiones artium cõscriptionesq; legum: cunctarumq; rerum iunior apud eos est historia diligentia conscribenda. Apud Egyptios autem, atq; Chaldaeos & Phœnicas (desino enim nos illis connumerare) sicut ipsi fatentur, res gesta antiquissimam & permanentem habent memoria traditionem. Nam & locis omnes inhabitant, quæ nequaquã aeris corruptioni subiaceant: & multam prouidentiam habuere, ut nihil horum quæ apud eos aguntur sine memoria relinqueretur: sed in publicis conscriptionibus semper à viris sapientissimis dicerentur. Græcorum verò regionẽ innumera corruptiones inuasere, rerum memoriam delentes. Qui aut nouas constituentes cõuersationes, omnium se primos esse credidere, sciant quia etiam sero & vix naturam potuere agnoscere literarum. Nam antiquissimum earu vsu habuisse creduntur à Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neq; illo tempore poterit aliquis demonstrare

Causæ impulsuẽ cõscribendi hos libros.

Omnia Græcoru noua: apud Egyptios autem & Chaldaeos, & Phœnicas res gestæ antiquissimam habent memoriæ traditionem.

Græcoru regionem innumera corruptiones inuasere.

Phœnices & Cadmus Græcarum literaru inuatores.

Rrrrr 3

seruatam

Apud Græcos nulla
conscriptio, poemate
Homeri vetustior.

seruatam conscriptionem, neq. in templis, neq. in publicis anathematibus: quando etiam de Troianis rebus, ubi tot annis militatum est, postea multa quæsi-
atque contentio facta est, utrum literis usi sint: & magis veritas obtinuit, quod
usus modernarum literarum illis fuisset incognitus. Constat autem, quod apud
Græcos nulla inuenitur conscriptio, poemate Homeri vetustior: & hunc etiam
post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neq. hunc literis suum poema
reliquisse: sed cantibus memoria reservatum, postea fuisse compositum, & pro-
pterea multam in eo comperiri dissonantiam. Qui autem historias apud eos con-
scribere tentauere, id est, Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuis, & post
hunc quicumq. alij fuisse referuntur, paululum tempus Persarum contra Græ-
cos expeditionem præcessere. Sed & eos qui de cælestibus ac diuinis primitiis
pud Græcos sunt philosophati, id est, Pherecydem Syrium & Pythagoram, &
Thaletem, omnes concorditer confitentur, Egyptiorum & Chaldaeorum fuisse
discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis omnium antiquissima iudica-
tur, ita ut vix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est im-
tionabile, ut tali fastu turgeant Græci, tanquam soli sciant vetera, & verita-
tem eorum exactè tradant: aut quis non ab ipsis conscriptoribus facillimè discat,
quod neq. firmiter scientes aliquid conscripsere, sed quod unusquisque opinatum
est, hoc studuit explanare. Vnde etiam libris se inuicem arguunt, & valde con-
traria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus esse su-
persuus, si explanare voluero, quantis quidem locis Hellenicus ab Acusilaus
genealogijs discrepat, & in quantis Hesiodum corrigit Acusilaus, aut quomodo
Ephorus quidem Hellenicum in plurimis ostendit esse mendacem, Ephorum ve-
rò Timæus, Timæum qui post illum fuisse, Herodotum verò cuncti: sed neq. de
Siculis cum Antiocho & Philisto aut Callia Timæus concordare dignatus est:
neq. rursus de Atticis hi qui Attidas conscripserunt: aut de Argolicis qui de Ar-
gis historiam protulere, alterutros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciui-
tatibus breuib; q. rebus, quando de militia Persica, & his quæ in ea sunt gesta,
tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam Thu-
cydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui temporis histori-
am conscripsisse videatur. Causa verò huius dissonantie multa forsitan & alia
quarere volentibus apparebunt. Ego verò duabus quas dicturus sum, maxi-
mam huius vim diuersitatis adscribo. Et quidem primum dico eam quæ mi-
hi propior esse videtur: id est, eo quod ab initio non fuerit studium apud Græcos
publicas de his quæ semper aguntur proferre cōscriptiones. Hoc etenim præcipue
& errorem & potestatem mentiendi posteris, vetus aliquid volentibus scriptu-
tare, concessit. Non enim solummodo apud alios Græcos publica conscriptio est
neglecta: sed neq. apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinæ
cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissima
esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de supplicijs sunt conscriptæ, modicum ante
tempus tyrannidis Pisistrati. De Arcadibus autem in antiquitate gloriantibus,
quid oportet dici? vix enim isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo con-
scriptio nulla præponeretur, quæ & discere volentes doceret, & mentientes ar-
gueret, multa inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scriben-
dum se preparabant, non studium veritatis exhibuerunt, licet hac promissio
semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maxi-
mam.

Thucydides scrupu-
losissimam sui tem-
poris historiam con-
scripsit.
Causæ diuersitatis
apud Iudæos.

Altera diuersitatis
causa apud Græcos
historiographos.

nam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios aestimarent, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui verò ad fabulas sunt cōuersi: aliqui autem ad gratiam, aut ciuitates laudantes aut Reges: alij semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hoc se fore probabiles aestimantes, & omnino hoc agentes, quod historia nimis aduersum est. Vera siquidem historia indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant atq; conscribant. hi verò cum quadam aliter conscriberent quàm alij, tunc se putabant omnium veraciores ostendi. Quapropter causa quidem verborum & calliditatis eorum, cedere nos Gracis oportet: non autem de antiqua historia veritate, & maxime de rebus propriae uniuscuiusq; prouinciae. Quoniam igitur apud Aegyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophabantur: Chaldaei verò apud Babylonios: & quia praecipue Gracis immixti, vsi sunt Phoenices literis, circa dispensationes vitae, & publicorum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc puto. De nostris verò progenitoribus, qui eandem quam praedicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem (desino dicere, etiam potiore) Pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia usq; ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audentius dicere, etiam seruabitur, conabor breuiter edocere. Non enim solummodò ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione preparatos, ad hac exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumq; consisteret, prouiderunt. Oportet enim eum qui sacerdotium habiturus est, ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecunias, neque ad honores inspicere, & genus per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa Iudaea: sed ubicunq; nostri generis constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum: hoc est, in Aegypto & Babylonia, & quocunq; terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes à patre nomen nuptae, & antiquorum progenitorum, quicunque huius rei testimonia prabuere. Si autem bella proueniant, sicut iam crebrò factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset regionem, & Pompeius Magnus, & Quintilius Varus, & praecipue nostris gestis temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis literis iterum nouas conficiunt, & probant mulieres, quae relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidantes. Indicium verò integritatis hoc maximum est: quia Pontifices apud nos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt. His autem qui praedicti sunt, si quid prauaricentur, interdicitur ne vel ad altare accedant, vel alia sanctificatione fungantur. Rectè siquidem, potius autem necessariè, cum neq; conscribendi potestas omnibus data, neq; ulla sit in descriptione discordia: sed solummodò prophetis antiquissima quidem & veterrima secundum inspirationem factam à Deo cognoscentibus, alia verò suorum temporum sicuti sunt facta palàm conscribentibus, infiniti libri nō sunt apud nos discordantes & sibi met repugnantes: sed solummodò duo & viginti libri, habentes temporis totius conscriptionē: quorum iuste fides admittitur. Horū ergo quinque quidē sunt Moseos, qui natiuitates continent, & humanae generationis traditionē habent usq; ad eius mortē. hoc tempus de tribus millibus annis paululum minus est. A morte verò Moseos usq; ad Artaxerxem Persarum

Verae historiae indicium.

Propositio quā standam sumit iosephus.

Ordo Pontificum apud Iudaeos quis fuerit.

Pontifices apud Iudaeos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt.

Duo & viginti libri sacri.

Perfarum Regem, qui fuit post Xerxem, propheta suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris. Reliqui verò quatuor, hymnos in Deum, et vita humana praecepta noscuntur continere. Ab Artaxerxe verò usque ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamen priori simili fide sunt habitata, eo quod non fuerit certa successio prophetarum. Palàm namq̃ est ipsis operibus quemadmodum nos proprijs literis credimus: tanto namq̃ seculo iam praerito neq̃ adijcere quicquam aliquis, nec auferre nec transformare praesumptum. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione Judaeis, hac divina signata nominare, et in his utiq̃ permanere: et propterea, si oporteat, mori libenter. Jam itaq̃ multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt, et mori varias in theatris sustinere, ne ullum verbum contra leges admitterent, et conscriptiones auitas violarent. Quis Graecorum aliquid tale perperissimè quando neq̃ fortuitam sustinere lesionem volunt: licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hac esse putant secundum conscribentium voluntatem exposita. Et hoc iuste etiam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc quoque vident praesumentes de his rebus conscribere, quibus neq̃ ipsi interfuerunt, neq̃ credere scientibus acquiescunt. Denique de bello quod apud nos contigit nuper quaedam historias conscribentes ediderunt: cum neq̃ ad ea loca venerint, nequa proximo rerum gestarum fuerint: sed ex auditu quadam pauca componunt. Impudenter semetipsos videntur historia nomine iactitare. Ego verò et de omni bello, et quae ibi particulariter gesta sunt, veram descriptionem feci: cum ipsis omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos Galileorum eram, donec mihi defendendi facultas. Contigit autem ut caperer à Romanis, et habentes me Vespasianus et Titus in custodia, uniuersa semper inspicere faciebant, primum quidem victum: postea verò solutus cum Tito ab Alexandria propter sessionem Hierosolymorum directus sum. Eo tempore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam videns Romanorum exercitum, uniuersa cum diligentia describebam. Et ea quae nunciabantur ab his qui semper ipsos tradebant, ego solus integrius intelligens disponebam. Deinde Roma tempus vacationis habens, omni iam negotio preparato usus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam Graecam rerum eruditionem exhibui. Tantum mihi securitas affuit veritatis, ut primos omnium Imperatores belli Vespasianum et Titum testes non expauescerem. Primum namque illis obtuli libros: et post illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuerunt, plurimis verò nostrorum etiam eos venum dedi, qui Graeca eruditione videbantur imbuti, quorum est Julius Archelaus, Herodes honestissimus, et ipse admirabilis Rex Agrippa. Isti siquidem uniuersi testimonium perhibuere, quod veritatem diligenter excolui: non dissimulaturi si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam commutassem, aut pratermissem. Quidam verò prauis homines derogare meae historiae sunt conati, tanquam in scholis adolescentium themata excententes, et accusationis insperata atque detractionis facientes opus: cum oporteat illud sciri, quod conuenit promittentem alijs rerum veracium traditionem ipsum prius hac nosse certissime, aut rebus gestis adhaerendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego praecipue circa utrumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros (sicut dixi) ex voluminibus sacris interpretatus sum, cum essem genere sacerdos, et participarem illarum sapientiam literarum. Historiam

Græcorum cum Iudeis comparatio.

De bello Iudaico quidam historias conscribere.

Iosephus bello Iudaico semper interfuit.

Iosephus Romæ belli Iudaici historiam conscripsit.

Iosephus libros suos plurimis venum dedit.

Iosephi libros quidam blasphemant.

riam verò belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, plurimarum verò inspector existens: & omnino eorū quæ dicta vel gesta sunt, nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabit eos, qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Qui licet imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuere. De his rebus itaque necessariam feci digressionem, significare volens facultatem eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declaravi, quòd conscriptio rerum apud Barbaros potius solennior, quàm apud Gracos est. Volo autem paululum prius disputare aduersus eos, qui contendunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quod nihil de nobis, ut aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Gracis: Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neq; regionem maritimam habitamus, neq; mercimonijs gaudemus, neq; per hoc alterutris peregrinationib. fatigamur. Sed nostra ciuitates procul à mari sitæ sunt: regionemq; uberrimam possidentes, in ea assidue laboramus, præcipue circa filiorum nutrimenta studentes, legumq; custodiam: & traditionem pietatis, totius opus vitæ necessarium iudicamus. Cum accedat igitur his quæ prædicta sunt, etiam viuendi ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis commercium Gracorum: sicut Egyptijs mercimonia, quæ ab eis exportantur, & ad eos rursus importantur: itemq; habitatoribus Phœnicia maritima, studentibus circa contractus, atq; negocia amore pecunia requisita. Sed neque circa latrocinia sicut quidam alij vacauere, aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licet regio nostra multa millia virorum fortium possideret. Phœnices ergo propter negociationem ad Gracorum provinciam nauigantes, repente sunt agniti, & per illos Egyptij, & omnes à quibus ad Gracos onera deuhebant, immensa maria proscindentes. Medi verò postea atque Persæ palam in Asia regnauerunt, & usque ad alteram continentem Persæ militauerunt: Thraces autem propter vicinitatem, & Scythæ ab his qui Pontum nauigant, cogniti sunt: & omnino uniuersi iuxta mare vel orientale vel hesperium habitantes, aliquid conscribere volentibus cogniti facti sunt. Qui verò superius habitabant, & procul à mari, multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiā circa Europam cōtigisse: quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta potestatis, tantaq; bella conficiente, neq; Herodotus neq; Thucydides, nec ullus qui fuit cum istis, fecit aliquā mentionē: sed serò tandem & vix ad Gracos potuit eorū venire notitia. De Gallis enim & Hispanis sic ignorauere hi, qui putantur diligentissimi conscriptores, quorum est Ephorus, ut vnā ciuitatem esse arbitrarentur Iberos, qui tantam partem occidentalis terræ noscuntur inhabitare. Et mores eorum, qui neque sunt apud eos, neque dicuntur, referunt. Causa verò ignorantia veritatis est, quod procul abessent: ut autem falsa conscriberent, quod vellent videri aliquid amplius quam alij retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens plurimis erat nota, neque ad scribendum de se aliquam dedit occasionem, & ita disita procul à mari, & talibus institutis viuens? Pone igitur nos argumento uti velle Gracorum, quod non sit genus eorum antiquum, eo quod nihil in nostris voluminibus de eis sit dictum: nonne omnino deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, & testes vicina regionis adducent antiquitatis suæ? Igitur & ego

Duo de quibus agit Iosephus.

Filiorum apud Iudeos educatio.

Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret Iudeis commercium Græcorum.

Romanorum notitia serò ad Gracos peruenit. Historiographi quidam Hispaniam vnā tantummodo efficitatem arbitrati sunt.

Argumenta, Iudeorum genus antiquius Græcorum genere.

hoc conabor efficere. Aegyptijs enim & Phœnicibus præcipue testibus utar, nullus eorum potuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et videntur maxime erga nos iniqui in communi quidem omnes Aegyptij, Phœnicum vero Irij. De Chaldeis autem nequaquam hoc dicere potero, quoniam & generis nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in conscriptionibus meminere Iudaorum. Cum verò fidem de his prabero, & blasphemias ostendero, tunc etiam Græcorum conscriptores memorabo, qui Iudaorum se re mentionem: ut neque huiusmodi occasio relinquatur in Iudaïs nobis sacra contentionis. Inchoabo autem primum à literis Aegyptiorum, quas non abstrahantur commendare qua nostra sunt. Manethon itaque genere vir Aegyptius, Græca disciplina eruditus, sicuti palam est (scripsit enim sermone Græcæ paterna religionis historiam ex sacris (sicuti ait ipse) interpretatus libri, frequenter arguit Herodotum in Aegyptiacis ignoratione mentitum. Is Manethon in secundo Aegyptiacorum hac de nobis scripsit. Ponam verò etiam verba eius, tanquam illum ipsum adducens testem. Fuit nobis Rex, Timæus nomen, sub hoc nescio quomodo Deus iratus fuit: & præter spem ex partibus orientibus homines, genere ignobiles, adepta fiducia in prouincia castrametati sunt. Et facile ac sine bello eam potenterque ceperunt: & principes eius alligantes, cetero ciuitates crudeliter incendere: & Deorum templa euertere. Erga omnes vero prouinciales inimicissime se gesserunt, alios quidem perimentes, aliorum vero & filios & coniuges in seruitutem redigentes: nouissime verò & unum ex fecere Regem, cui nomen Saltis. Hic in Memphidem veniens, superiore inferioraque prouincia tributaria facta, præsidia relinquens opportunis locis, maxime partes munivit orientales, prospiciens quod Assyrij aliquanto potentiores erant desideraturi regnum eius inuadere. Inueniens autem in præfectura Saltis ciuitatem opportunissimam, positam ad orientem Bubastis fluminis, quam appellabatur à quadam antiqua theologia Anaxis, hanc fabricatus est, & maris maximis communiuit, collocans ibi multitudinem armatorum, usque ad ducenta quadraginta millia virorum eam custodientium. Hic autem meo tempore veniebat, tam ut frumenta meteret, & mercedes exolueret, quam ut armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui cum regnasset decem nouem annis, vita priuatus est. Post hunc autem regnauit alter quatuordecim & quadraginta annis, Baon nomine. Post quē alius Apachnas, sex & triginta annis, & mensibus septem. Deinde Apochis, unum & sexaginta & laniis quinquaginta, & mense uno. Post omnes autem Asis nouem & quadraginta, & mensibus duobus. Et isti quidem sex apud eos fuere primi Reges, debellantes semper, & maxime Aegypti radicem amputare cupientes. Vocabatur autem eorum Hycsos, hoc est, Reges pastores. Hyc enim secundum sacram linguam Regem significat: Sos vero pastorem siue pastores, secundum communem dialectum: & ita compositum inuenitur Hycsos. quidam verò dicunt eos Arabas esse. In alijs autem exemplaribus non Reges significari comperi per appellationem Hyc, sed è diuerso captiuos declarari pastores. Hyc enim Aegyptiaca lingua & hac, quando denso sono profertur, captiuos aperte significat: & hoc potius verisimile mihi videtur, & historia antiqua cōueniens. Hos ergo quos pradixiui Reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis fuere, obtinuisse Aegyptum ait annis undecim & quingentis. Post hac autem Regum Thebaidis & Aegypti reliqua

Manetho, Aegyptius
historiographus.

Saltis Aegyptios in
suam potestatem re-
degit.

Saltis ciuitas ad ori-
entem Bubastis flu-
minis posita.

Reges pastores vo-
cati.

reliqua factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub Rege verò cui nomen erat Alisfragmuthosis, victos dicit pastores. & aliam quidem uniuersam Egyptum perdidisse. inclusos autem in locum habentem mensuram iugerum decem millium, cui loco nomen est Auaris. Hunc Manethon dicit omnem maximo muro atq; robustissimo circumdedit pastores, quatenus & omnem possessionem munitam haberent, simul & pradam suam. Filium verò Alisfragmuthosis Themosis conatum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus armatorum eorum muros obsedisse. Cum vero obsidium desperasset, pacta cum eis fecisse, ut Egyptum relinquentes, quò vellent innoxij omnes abirent. Illos verò his promissionibus impetratis, cum omni domo & possessionibus non minus ducenta quadraginta millia numero, ex Egypto per desertum in Syriam iter egisse: & metuentes Assyriorum potentiam (tunc enim illi Asiam obtinebant) in terra qua nunc Iudaea vocitatur, ciuitatem adificasse, qua tot millibus hominum sufficere posset, eamq; Hierosolymam vocitasse. In alio verò quodam libro Egyptiacorum Manethon hanc ipsam gentem, id est, qui vocitabantur pastores, in sacris suorum libris captiuos ascriptos rectissime dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascualem habentes vitam, vocabantur ita pastores. Sed & captiui non temerè ab Egyptijs dicti sunt: quoniam progenitor noster Joseph dixit ad Regem Egyptiorum, se esse captiuum: & fratres in Egyptum posterius euocauit, Rege precipiente. Sed de his quidem in alijs examinationem subtilius faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producam testes Egyptios, rursumq; quomodo se habeant verba Manethonis circa ordinem temporum aperte describam: sic enim ait: Postquam egressus est ex Egypto populus pastorum ad Hierosolymam, expulsor eorum Rex Themosis regnauit post hac annis viginti quinq; & mensibus quatuor, & defunctus est. Assumpsitq; regnum filius Chebron annis tredecim, post quem Amenophis viginti & mensibus septem, huius autem soror Amesles annis viginti uno, & mensibus nouem. Mephres autem duodecim, & mensibus nouem, Mephramuthosis viginti quinq; & mensibus decem. Thmosis autem nouem, & mensibus octo. Amenophis verò triginta, & mensibus decem. Orus verò triginta sex, & mensibus quinq;. Huius autem filia Acencheres, duodecim, & mense uno. Rathotis verò frater nouem. Acencheres autem duodecim, mensibus quinq;. Acencheres alter duodecim, & mensibus tribus. Armais verò quatuor, & mense uno. Armesis autem uno, & mensibus quatuor. Armesesmi mun verò sexaginta sex, & mensibus duobus. Amenophis nouendecim, & mensibus sex. Sethosis autem equestres & nauales copias habens, fratrem quidem Armain procuratorem Egypti constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tantummodo autem diademate uti prohibuit, & ne Reginam matrem liberorum opprimeret imperauit, & ut abstineret etiam ab alijs regalibus concubinis. Ipsi verò ad Cyprum & Phœnicen, & rursus contra Assyrios atq; Medos castrametatus, uniuersos quidem, alios ferro, alios sine bello terrore magna virtutis sibimet subiugauit. his verò felicitatibus eleuatus confidentius incedebat, orientales vrbes ac provincias subuertendo, multoq; tempore procedente Armais, qui in Egypto fuerat derelictus, omnia contra quam frater agere monuerat, sine timore faciebat. Nam & Reginam violenter abiecit, & alijs concubinis sine parcitate iugiter misceba-

Regū Egyptiorum
cum pastoribus pa-
ra.

Aedificatio Hieroso-
maz.

Iudæi cur olim pasto-
res & captiui dicti.

Nomina Regum Ae-
gyptiorum, sibi suc-
cedentium.

Sethosis Aegypti
Rex, fratrem Ar-
main Aegypti pro-
curatorem consti-
tuit.

Aegyptus vnde di-
citur.

Iudaeorum ad Aegy-
ptum aduentum co-
rundemq; egressum
ostendit Manethon.

In Hierosolymis edi-
ficatum est templum
à Salomone Rege,
ante annos 143. & mē-
ses 8. quā Tyrij Car-
thaginem condi-
dere.

Tyriorum Regis &
& Salomonis amici-
titia.

Hirami & Salomonis
problemata.

Menandri Ephesij te-
stimonium.

tur: persuasusq; ab amicis & diademate utebatur, & fratri rebellabat. Is enim
qui constitutus erat super sacra Aegyptia, codicillos Sethosis misit, cuncta signifi-
cans, & quia rebellaret ei suus frater Armais. Qui repente ad Pelusium destina-
uit, & propriū tenuit regnū. Prouincia verò vocata est ex eius nomine Aeg-
yptus. Dicit enim quod Sethosis Aegyptus vocabatur, Armais autem frater
Danaus. Hec quidē Manethon. Palā verò est, ex praedictis annis tēpore com-
tato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Aegypto
rati, ante tres & nonaginta atq; trecentos annos hanc prouinciā inhabitau-
erunt, quā Danaus ad Argos accederet: licet hunc antiquissimum Argiui esse con-
stant. Duas igitur res Manethon maximas pro nobis Aegyptijs literis protulit:
primam quidē, quia aliunde venerunt ad Aegyptū: dein egressum eorum
exinde, ita temporibus antiquissimum, ut penē mille annis bellum praecedat
cum. Ea verò quae Manethon non ex Aegyptijs literis, sed (sicut ipse confessus
est) ex fabulis quorundā sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguit, ostē-
dens ea sine verisimilitudine esse mendacia. Sed volo ab istis rursus migrare ad
quae apud Phoenicias de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio de-
monstrata. Sunt itaq; apud Tyrios multorum annorum publica litera, & conscrip-
tiones diligentissimē custoditae, ex his quae apud eos facta & inuicē gesta noscuntur,
quae tamen memoria digna sunt. Inter haec ergo conscriptum est, quia in Hiero-
solymis adificatum est templum à Salomone Rege, ante annos centū quadragi-
ta tres, & menses octo, quā Tyrij Carthaginem condidere. Descripta verò
est constructio templi nostri. Hiram enim Tyriorum Rex amicus
Regis nostri Salomonis, paternis amicitijs ei deuinctus. Is ergo munificentiam
suam exhibens ad claritatem fabricae, praeuit Salomoni auri quidem viginti
centum talenta: incidensq; pulcherrimam syluam in monte, qui Libanus no-
cupatur, ad cameram destinauit ei. Quem redonauit Salomon & alijs mul-
tibus, & terra Galilaeae regionis, quae Zabulon vocatur. Praecipue autem ei an-
ticitiam sapientia concupiscentia conciliauit. Problemata enim soluenda alteri-
utris dirigebant, & melior in his Salomon erat, & in alijs sapientior apparebat.
Haecenus verò seruantur apud Tyrios epistolae multae, quas illi scripsere ad inuicem.
Quod autem non fingam de Tyriorum literis, testem producā Dium qui
in Phoenicum historia integerrimus approbatus est. Is igitur in Phoenicijs his-
torijs hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiramus regnauit. Hic pa-
rtis orientalis ciuitates ampliavit, urbem potiore fecit: & Olympij Iouis tem-
plum, quod in insula situm erat, iactis aggeribus urbi adiunxit, & aureis an-
thematis exornauit. Ascendens autem in Libanum, syluas incidit ad tem-
plum adificationem. Regem verò Hierosolymorum Salomonem misisse dicunt
Hiramum quadam anigmata, & poposcisse ab eo, adiecto ut qui non posset
cernere, pecuniam soluenti persolueret: confessumque Hiramum, non se
posse soluere propositas quaestiones, multis pecunijs multatum. Deinde
Salomonem quendam, virum Tyrium, propositas soluisse quaestiones: ipsumque
alias proposuisse, quas si non solueret Salomon, multas rursus pecunias Hira-
mo Regi conferret. Dius igitur hoc modo de praedictis testimonium perhibet
nobis. Sed post hunc producā Menandrum quoque Ephesium. Is enim
singulorum Regum actus conscripsit apud Graecos & Barbaros, studens ex pro-
uincialibus uniuscuiusq; loci literis, historia veritatem pandere. Scribens enim

de his qui in Tyro regnauere, & deinde veniens ad Hiramū Regem, sic ait: Moriente verò Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis triginta quatuor. Hic aggere coniunxit Eurychorū, aureamq; ibi columnā Iouis in templo reposuit: & ad syluam lignorum profectus, abscidit de monte qui Libanus appellatur, ligna cedrina ad tegmina facienda templorum. Demolitusq; antiqua delubra, noua templa adificauit. Herculisq; & Astartes fana dedicauit, Herculis primum exstructo mense Peritio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tyrios, minimè tributa reddentes: quos etiam subdens sibi met, denuò remeauit. Sub hoc fuit Abdemonius puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum Rex destinabat. Supputatur verò tempus ab hoc Rege vsq; ad constructionem Carthaginis, hoc modo: Moriente Hiram successit in eius regno Beleastartus filius, qui cum vixisset annis quadraginta tribus, septem regnavit annis. Post hunc Abdastartus filius cum vixisset annis viginti, regnavit nouem. Hunc filij nutricis eius quatuor insidijs peremere: quorū senior regnavit annis XII. Post quos Astartus filius Beleastarti regnavit. Qui cum vixisset annis quadraginta quatuor, regnavit annis XII. Post hunc frater eius Astarimus: & hic vixit annis quatuor & quinquaginta, regnavit annis nouem, & peremptus est à fratre Phellete: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cum vixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Itobabylus Astarta sacerdos: qui cum vixisset annis sexaginta octo, regnavit annis triginta duobus. Huic successit Baderorus filius: qui cum vixisset annis XLV, regnavit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cum vixisset triginta duobus, nouem regnavit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua vita quinquaginta sex, ex quibus XL tenuit principatū. huius regni anno septimo, soror Dido in Africa ciuitatem adificauit Carthaginem. Itaq; colligitur tempus à regno Hiram vsq; ad adificationem Carthaginis, annorū CLV, & mensū VIII. Cum verò duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis adificatū sit templum, sit ab adificatione templi vsq; ad constructionem Carthaginis tempus annorū CXLIII, mensium VII. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa veritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam præcedit constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cum enim eam uniuersam bello tenuissent, tum demum templum adificare cœpere: & hac aperte ex literis sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaq; sunt dicenda ea, quæ apud Chaldeos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multam habent concordiam cum nostris voluminibus, etiam de alijs rebus. Testis autem horum est Berofus, vir genere quidem Chaldeus, notus autem eis, qui doctrina eruditioniq; congaudent: quoniā de Astronomia & de Chaldaorum philosophia ipse Græcas conscriptiones edidit. Igitur Berofus antiquissimas secutus historias, de facto diluuiō, & hominum in eo corruptione, sicuti Moyses, ita conscripsit: simul & de arca, in qua generis nostri princeps seruatus est, deuecta scilicet ea in summitatem montium Armeniorum. Deinde scribens eos qui ex Noe progeniti sunt, & tempus eorum adiiciens, vsq; ad Nabulassarum peruenit, Babyloniorum & Chaldaeorū Regem. & huius actiones exponens, narrat: quemadmodum misit in Ægyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset, omnes suo subie-

Abdemonius.

Hiram Regis genealogia.

Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.

Berofus historiographus, genere Chaldeus.

Nabulassar, Nabuchodonosoris pater, Babyloniorū & Chaldaeorum Rex.

Nabuchodonosor
rebellantes imperio
suo subiecit.

Nabuchodonosor
patri in regno suc-
cedit.

Belus primus Rex
Assyriorum.

Nabuchodonosor
regias extruit.

Babylonem à Semi-
ramide non ædifica-
tam.

Babyloniorum Rex
Herculem fortitudi-
ne & rerum gestarū
magnitudine præ-
cessit.

Nabuchodonosoris
successor.

cit imperio: & templum in Hierosolymis concremauit: cunctumq; generum
populum auferens, migravit in Babylonem. Vnde ciuitatem contigit du-
annis LXX, usq; ad Cyrum Regem Persarum. Dicit autem quod tenuit Ba-
lonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiā, uniuersos priores Chalda-
& Babyloniorum Reges exactionibus suis excellens. Ipsa verò verba, quæ Be-
sus protulit, hoc modo dicta, necessariò proferenda sunt. Audito autem patre
Nabulassarum, quod satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiori
Phœnicia rebellaret, cum non valeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo
Nabuchodonosori aetate valenti partem quandam exercitus contra eum misit.
Nabuchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, provinciam qua di-
ctio eorum fuerat, ad proprium reuocauit imperium. Eodem verò tempore
contigit patrem eius Nabulassarum, cum agrotasset, in Babylonia ciuitate des-
qui regnavit annis XXIX. Nabuchodonosor autem non post multū tempus
temporis cognoscens, & negotia Ægyptiaca disponens, reliquarumq; pro-
ciarū, & captiuos Iudeorum & Phœnicum atq; Syrorum, qui in Ægypto
rant, commendans quibusdā amicis, ut cum exercitu & impedimentis per-
rentur ad Babyloniā, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem
venit: reperiensq; cuncta à Chaldeis dispensari, seruatumq; regnū ab optimis
eorū, dominus factus totius paterni principatus, captiuos quidem aduenientia
præcepit habitacula in opportunissimis Babylonia locis adificare. ipse verò
manubys templi Beli ac reliqua munificentissimè excoluit: & veteri urbi alteri
extrinsecus adiecit. Et prouiso ne post hac possent hostes fluuium conuertere &
urbem accedere, tres interiori ciuitati per circuitum muros, totidem exteriori
hos coctō latere, illos addito etiam bitumine, circumdedit: tum sic cōmunita
tas quæ vel templum deceant, addidit. ad hoc iuxta paternam regiam, alteram
sumptuosiore multo amplioremq; extruxit: cuius ornatum exponere fortis
longum esset. illud memoratu dignum, quod hac adeò superba supraq; fidem ma-
gnifica, quindecim dierum spatio perfecta est. In ea lapideas moles excelsas
citauit, aspectum montibus æsimiles, omniq; genere arborum consitas. Hortus
quoque pensilem fecit, fama nobilem: eo quod uxor eius montanum pro-
fugum desideraret, in Medorum regione educata. Hac itaque retulit de præ-
dicto Rege, & multa super hac in libro Chaldaicorum: in quo culpat conscri-
ptores Græcos, quasi vane arbitratos, à Semiramide Assyria Babylonem ædi-
ficatā, & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa, falsè conscripsisse dicere.
Ipsam certè Chaldaeorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quan-
do cum archiuis Phœnicum concordare videntur, quæ ex Beroso conscriptæ
sunt de Rege Babyloniorum: quoniam & Syriam & uniuersam Phœniciam
subuertit. In his sanè cōsonat & Philostratus in historijs, dum Tyria meminit
sidionis: & Megasthenes in quarto Indicarum: ubi declarare contendit, præ-
dictum Regem Babyloniorum Herculem fortitudine & rerum gestarum magni-
tudine præcessisse. Dicit enim cum & maximam Africa partem, & Hispaniam
subiugasse. Quæ verò de templo Hierosolymorum relata sunt, & concrematum
esse à Babylonijs, & ceptum rursus adificari Cyro tenente Asia principatum, ex
dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaque
posteaquam inchoauit prædictum murum, incidens in languorem, de vita mi-
grauit, cū regnasset annis tribus & quadraginta. Huius regni dominus effectus
filium

filius eius Euemmaradochus, propter iniquitates & libidines passus insidias a marito sororis sue Niriglissoroore peremptus est, cum duobus regnasset annis. Quo defuncto, sumens regnum qui ei fecit insidias Niriglissoroore, annis regnavit quatuor. Huius filius Laborosardochochus, principatum quidem tenuit puer existens mensibus novem: insidias vero passus, eo quod nimis appareret malorum esse morum, ab amicis extinctus est. Hoc itaque perempto, convenientes hi qui fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidere Nabonido cuidam, qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluvium Babylonia civitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cuius regni anno septimodecimo egressus Cyrus ex Perside cum magno exercitu, universa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniā urbem. Sentiens autem Nabonidus invasionem eius & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus est in Borsippensium civitate. Cyrus autem Babyloniā obsidens, & deliberans exteriores muros deponere civitatis, eo quod nimis videretur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reuersus est ad Borsippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido vero oppugnationem non expectante, sed prius supplicante, usus clementia Cyrus, & dans ei habitaculum in Carmania, expulit eum a Babylone. Nabonidus itaque reliquum vite tempus in illa provincia conuersatus est. Hac concordant cum nostris. Scriptum namque in eis est: quod Nabuchodonosor octauodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem usque perduxit, & fuit exterminatum annis septem. Secundo vero anno regni Cyri fundamentis depositis, rursus secundo regni Darij anno perfectum est. His prolatis, adijciam etiam Phœnicum historias: non enim probationum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis annorum: sic enim habent: Sub Rege Itobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnavit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicauere hi. Ecnibalus Baslechi, mensibus duobus: Chelbis Abdai, mensibus decem: Abbarus pontifex mensibus tribus: Myttonus & Geraustus Abdilimi, iudices annis sex: inter quos regnavit Balatorus anno uno: quo moriente, mittentes euocauerunt Merbalum ex Babylone, & quatuor regnavit annis. Eo quoque moriente, euocauere fratrem eius Fromum, qui regnavit annis viginti. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium. Quapropter omne tempus est annorum quinquaginta quatuor, & mensium trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cepit obsidere Tyrum: Quartodecimo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum. Consonant igitur quæ de templo scripta sunt à Chaldaeis ac Tyrijs, cum literis nostris. Manifestum vero & sine contentione testimonium est, de prædicta generis nostri antiquitate. Et his quidem qui non valde contendunt, sufficere iudico quæ præmissa sunt. Oportet autem non credentibus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia vero & diuina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra sunt agnouisse manifestum est, sed etiam amulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nullā reperitur. multi tamen de eo retulere: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaque in primo de Pythagora libro,

Babyloniæ muri ex latere cocto & bitumine constructi.

Cyrus Nabonidum expellit à Babylone.

Phœnicū de Iudæorum antiquitate testimonium.

Nabuchodonosor Tyrum obsidet.

Chaldaeorum ac Tyriorum scripta cum Iudæis consonant.

Græcorū de Iudæorū antiquitate testimonium.

Hermippi de Pythagora testimonium.

Theophrastus.

Corban, donū Dei.

Herodotus Halicarnassensis de Iudæorū circumcissione.

Chærilus, antiqui Poëta, de Iudæorū genere testimonium.

Asphaltites stagnū.

Clearchi Aristotelis discipuli de Iudæis testimonium.

libro, quod Pythagoras uno familiarium suorum defuncto, nomine Calliphonte, genere Crotoniate, illius animam dicebat secum degere die noctuque: et quod preciperet, ut non transiret locum, ubi asinus lapsus esset, et ab aqua feculenta semetipsum abstinere, et ab omni blasphemia recederet. Deinde sequitur. Huius autem agebat atque dicebat, Iudæorum et Thracum opiniones imitatus, ac transferens in semetipsum. Dicitur enim verè, quod ille vir multas Iudæorum leges in suam transtulit philosophiam. Fuit autem etiam per civitates non ignota olim genti nostra: et multi iam mores ad quasdam transierunt, et emulatione digni a nonnullis habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quæ scripsit de legibus. Ait enim, quia prohibent Tyrriorum leges et peregrino sacramento iurare. Inter quæ sacramenta cum quibusdam alijs etiam iussurandum, quod Corban appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc invenitur iuramentum, nisi apud Iudæos solos: quod interpretatur ex Hebraica lingua, donum Dei. Verum neque Herodotus Halicarnassensis nostram ignoravit gentem, sed quodammodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis enim referens, in secundo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, et Egyptij, et Æthiopes, verenda ab initio circuncidunt. Phœnices verò, et Syri in Palestina confitentur hoc ab Egyptijs didicisse. Syri autem qui circa Thermodoontem et Parthenium fluvium commorantur, et his vicini Macrones, à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi namque sunt inter homines soli, qui circunciduntur: et isti sicut Egyptij facere dicuntur. De Egyptijs autem et Æthiopibus dicere non possum, utri ab alteris didicere. Dixit ergo Syros, qui in Palestina sunt, circuncidi. Omnium autem qui habitant Palestinam, soli Iudæi circunciduntur. Hoc igitur sciens, de ipsis dixit. Quin et Chærilus, antiquis Poëta, meminit de gente nostra, dicens quod militaverunt nostri maiores cum Xerxe Persarum Rege contra Græcos: et enumerans universas gentes, novissimam nostram posuit, ita dicens:

Huius miranda specie gens castra secuta,
Phœnissam ignoto linguam mittebat ab ore.
Sedes huic Solymi montes, stagnum prope vastum.
Tonsa caput circum, squallenti vertice equini
Exuvias capitis duratas igne gerebat.

Palam ergo est, sicut arbitror, quia nostri meminerit, eo quod et Solymi montes in nostri regione sunt constituti, in quibus habitamus, et stagnum, quod dicitur Asphaltites. hoc enim inter omnes stagnum in Syria latius atque maius est. Et Chærilus quidem ita nostri meminit. Quod autem non solum sciebant Iudæos, sed etiam in quotquot inciderent admirabantur, non è vulgo Græci: sed ob sapientiam celebres, ostendere facile est. Clearchus enim Aristotelis discipulus, et Peripateticorum nulli secundus, in primo libro de somno, dicit Aristotelem doctorem suum, de quodam viro Iudæo ita referre: et ipsi Aristoteli eundem sermonem ascribit, quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quæ verò habere potuerant illius admirationem quandam atque philosophiam, ea duco operæ pretium referre. Et Hyperochides: vehementer, inquit, audire desideramus universi. Igitur secundum præcepta, Aristoteles inquit, Rhetorica, eius genus primo indicabimus, ne reluctemur doctoribus præceptorum. Dic, inquit Hyperochides, ita si placet. tum ille. genere igitur Iudæus erat, è Cælesyria: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum, vocanturque

(ut

(ut aiunt) philosophi, apud Iudaeos Calani, apud Syros autem Iudaei nomen accipientes à loco. locus enim ubi habitant, appellatur Iudaea. nomen verò eorum civitatis valde difficile est: vocant enim eam nomine Hierusalem. Is igitur homo multos hospitio recipiens, & de superioribus ad maritima descendens, gravissimus erat non solum eloquio, sed etiam animo. Et tunc nobis degentibus apud Asiam, cum diuinus homo venisset ad ea loca, confabulari coepit nobiscum, & cum alijs scholasticis eorum sapientiam tentans, cumque multi eruditorum congregarentur, tradebat potius aliquid eorum quae habebat. Hac ait Aristoteles apud Clearchum, & super hac multa ac mirabilem continentiam Iudaei viri in cibis & castitatem narrat. Licet autem volentibus hac ex ipsius lectione cognoscere. ego enim refugio plus quam decet inferere. Clearchus igitur facta digressione, cum aliud propositum haberet, nostri generis ita meminit. Hecataeus autem Abderita, vir philosophus simul & circa actiones industrius, cum Alexandro Rege nutritus, & cum Ptolemao Lagi commoratus, non obiter, sed integrum de ipsis Iudaeis conscripsit librum. Ex quo volo breuiter quadam eorum quae ab eo sunt dicta percurrere. Sed primitus tempus ostendam. meminit enim praelij, quo circa Gazam Ptolemaeus confligit cum Demetrio, quod utique contigit undecimo quidem anno post mortem Alexandri, Olympiade verò septima & decima atque centesima, sicuti refert Castor. adiiciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemaeus Lagi vicit in Gaza praelio Demetrium Antigoni, qui vocabatur Poliorcetes. Alexandrum verò profitentur universi centesima & quartadecima Olympiade fuisse defunctum. Palam ergo est, quia & secundum illud tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Hecataeus, quia post praelium ad Gazam, Ptolemaeus locorum quae sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes mansuetudinem & clementiam Ptolemai, cum eo proficisci ad Aegyptum, & rebus communicare voluere. Quorum unus, inquit, erat Ezechias pontifex Iudaeorum: homo aetate quidem quasi sexaginta & sex annorum, dignitate verò apud contribules maximus, & animo sapientissimus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter expertus. dicit etiam omnes Sacerdotes Iudaeorum qui decimas accipiunt, & universa in communi gubernant, circa mille & quingentos existere. Rursus autem praedicti viri faciens mentionem: hic, inquit, homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum, assumens aliquos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conversationem, quam scriptam habebat, pariter indicavit. Deinde palam facit Hecataeus, quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum iudicamus. Dicit igitur hac: Et male sapientius à finitimis audientes, & omnes contumelias passi à Persicis Regibus & satrapis, non possunt mente mutari. Sed cum magna exercitatione, de his praecipue omnibus respondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi circa leges non parua, dicens, Alexandro quondam in Babylone constituto, & volente Beli templum quod corruerat renouare, cunctisque militibus similiter rudera portare praecipiente, solos Iudaeos hoc facere non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non modica, donec eos ignoscente Rege securitas praeberetur. Qui dum ad provinciam, inquit, propriam reuersi fuissent, templa & altaria fabricata omnia destruxere. Et pro alijs quidem

Hecataeus Abderita
cum Alexandro Rege
nutritus.

Mille & quingenti
Sacerdotes Iudaeorum
decimas accipiunt.

Iudaeorum contra
Alexandrum con-
stantia.

multam satrapa exolvere, pro alijs verò veniam consecuti sunt. Adijcit autem, quòd merito ob hac mirabiles sint. Et quod gens nostra fuit multorum hominum numero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylonia Persæ primum collocarunt: nec pauca etiam morte Alexandri in Egyptum & Phœnicen sunt translata, propter seditionem in Syria factam vir & magnitudinem provinciae quam incolimus, pulcritudinemq̃. Penè decies trecenta millia, inquit, iugera terrarum optimarum vbi provincia possidere noscuntur. Iudæa namque huius est amplitudinis. E. etiam civitatem ipsam Hierosolymorum spatiosam & maximam olim inhabitamus, & virorum multitudine copiosam, necnon & templi constructionem, idem ipse sic refert: Sunt autem Iudeorum & alia quidem multa munitiones per provinciam, atque vici. Vna verò civitas munitissima, habens præcipuum circuitum quinquaginta stadiorum, in qua commorantur hominum circa centum & quinquaginta millia, nomine Hierosolyma. Est autem in media civitate lapidea quadriporticus, centum per circuitum cubitorum, habens etiam duplices ianuas: in qua ara est quadranguli figurati compositione ex lapidibus non delatis sed collectis, unumquodq̃, latus viginti cubitorum latitudinem habens, altitudinem verò decem. & circa eam maxima fabrica, ubi altare est constitutum & candelabrum, utraque aurea, duorum talentorum pondus habentia: & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum verò aut aliquod anathema ibi nequaquam est, nec ulla plantatio. nullus ibi veluti lucus, aut aliquid huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes, quasdam purificationes agentes, & omnino vinum non bibentes in templo. Insuper autem, quia & cum Alexandri Regis successoribus postea militarunt, testatur hoc modo, dicens ea quæ cognoverit à viro Iudæo in expeditione constituto: cuius verba subiiciam. Ait enim: Me siquidem eunte ad mare rubrum, una secutus est quidam cum alijs equestrium Iudeorum nos deducentium, nomine Mosollamus, vir animosus, inter omnes sagittarios Græcos & Barbaros præcipuus. Is igitur homo properantibus multis pariter, & quodam vate augurium captante, & petente ut cuncti starent, interrogavit, cur substitissent omnes. Ostendente verò ei vate avem quam intuebatur, atque dicente: quòd si quidem expediret eis, ut manerent omnes, staret avis: si verò surgens antè eum evolaret, procederent: si verò post tergum iret, recedere cunctos oporteret: rursum tacens, arcumq̃ trahens, sagittam emisit. & avem percussam interemit. Indignantibus verò vate & quibusdam alijs, & maledicentibus ei: Quid furitis, inquit, infausitissimam avem sumentes in manus? hæc enim suam salutem nesciens, de nostro itinere nobis prosperitatem potuit indicare? Si enim præscire futura valuisset, in hunc locum nequaquam venisset, metuens ne sagitta à Mosollamo Iudæo periret. Sed Hecatai testimonia iam quiescant. facile namque est, volentibus ipsum librum legere, & hæc apertius inuenire. Non verò me pigebit Agatharchidem introducere, licet homo minimè malus, ut ei visum est, nobis detraxisse videatur. Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in Syriam à Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem uxorem eam ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylonia posito, circa Antiochiam bella movit. Deinde quomodo reuerso Rege Antiochia capta, in Seleuciam illa fugiens, cum posset velocius abnavigare, somnio prohibita ne faceret,

Amplitudo Iudææ.

50. stadia ferè sex miliaria Germanica constitunt.

Sacerdotes in templo habitant, & vinum bibunt.

Agatharchidis de Iudæis testimonium.

capta

capta atq; defuncta est. Hac ergo prafatus A-
 tioni Stratonices, utitur exemplo generis no-
 dai, habitant omnium munitissima ciuitatem, quon-
 uinciales solent. hi vacare consueti sunt septima die,
 dictis diebus, neq; terra culturam contingere, neq; a-
 bere patiuntur, sed in templis extendentes manus, a-
 liti sunt. Ingrescente vero in ciuitatem Ptolemao La-
 hominibus, cum custodire debuissent ciuitatem, eis stultum
 uincia quidem dominum suscepit amarissimum: lex vero m-
 habere solennitatem. huiusmodi autem casus, prater illos, alios q-
 uersos: ut tunc ad somnia & opiniones qua tradebantur de lege con-
 circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem Agathar-
 detur esse ridiculum: eis autem qui hac examinant integrius, apparet m-
 & precipua laude dignissimum: si & saluti & patrie quidem, custodiam
 gum pietatemq; diuinam praponere concupiscant. Quod vero non ignorantes,
 quidam conscriptorum gentem nostram, sed propter inuidiam quasdam ob-
 miles causas memoriam nostri omiserunt, hoc indicium me arbitror esse prabi-
 turum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso tem-
 pore quo Hecateus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syria presidebat.
 Verum Hecateus etiam librum conscripsit de nobis: Hieronymus autem nequa-
 quam nostri in historia meminit, licet penè in ipsis locis nutritus esset. In tan-
 tum voluntates hominum differebant. alter namque dignos existimauit de
 quibus diligenter memoria proderet: alterum vero omnino circa veritatem
 quadam passio cernitur obscurasse. Sufficiunt tamen ad probationem anti-
 quitatis nostra, Egyptiorum & Chaldaeorum atque Phoenicum historia, & su-
 per illas Græcorum pariter conscriptores. nam prater supradictos, Theophilus
 etiam, & Theodotus, & Mnaseas, & Ariphanes, & Hermogenes, & Eueme-
 rus, & Conon, & Zopyrion, & multi fortasse alij (non enim ego omnibus libris
 incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plurimi namque predictorum
 virorum, veritate quidem antiquarum rerum frustrati sunt, quia lectioni sa-
 cra nostrorum non incubuere librorum: communiter tamen de antiquitate te-
 stati sunt, pro qua nunc dicere proposui. Phalereus sanè Demetrius, & senior
 Philon, & Eupolemus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam
 dignum est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulositate
 sequi. His ita dictis, unum adhuc mihi capitulum est relictum ex his qua in
 principio libri posui, quatenus derogationes & maledicta, quibus utitur qui-
 dam contra genus nostrum, falsas ostendam: & conscriptoribus eorum testibus
 utar, quando conscribentes hac contra semetipsos locuti sunt talia. Quod ve-
 rò multis alijs hoc euenit propter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui
 in historijs versari solent. Quidam enim gentium, & gloriosissimarum ciuita-
 tum fœdare nobilitatem, & conuersationi detrudere tentauere: Theopompus
 quidem Atheniensium, Lacedæmoniorum vero Polycrates. Is autem qui Tri-
 politicum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit, sicuti quidam putant)
 etiam Thebaeorum momordit urbem. Multa vero etiam Timæus in historijs,
 de predictis, & de alijs blasphemauit. Et hoc precipuè faciunt, quando glorio-
 sissimos in aliqua parte calumniantur: quidam propter inuidiam atque male-

et ciuita-
 eis. Est
 in hanc
 He-

in Ofarsiphus Dux A-
 uaris.

Postremum capituli
 contra quorundam
 derogationes & ma-
 ledicta.

Blasphemiarum in-
rer Iudæos & Aegy-
ptios causa.

Aegyptiorum idolo-
latría.

Manethon Aegypti
historiographus.

Manethonis de Aeg-
yptiorum leprosis
fabula.

uolentiam, alij verò propter verbosam nouitatem memoria se dignos iudican-
tes. Et apud stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur, qui non sanum no-
scuntur habere iudicium. Sani verò auditores eorum malignitatem condemna-
bunt. Blasphemiarum igitur in nos sæpe congestarum huiusmodi causa est. Vo-
lentes Aegyptijs gratificari quidam, veritatem corrumpere tentauerunt. Et neq;
aduentum in Aegyptum nostrorum progenitorum, sicut contigit, sunt confessi: nec
rursus egressum cum veritate dixere: multasq; causas odij ac inuidia pariter ha-
buere. Principio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentes ef-
fecti sunt: unde regressi ad propria denuò fuere felices. Deinde sacrorum diuersi-
tas, multas inter eos fecit inimicitias: in tantum præstantiore nostra pietate quam
solennitates illorum, quantum Dei natura animalibus irrationalibus sine dubita-
tione præstat. Communis namq; apud illos ritus est, eiusmodi brutæ arbitrari
Deos: singillatim autem alij alia colunt, vani ac fatui omnino homines, et ab ini-
tio uti his malis opinionibus consueti: et propterea nequaquam imitari nostram
honestatem de diuina ratione potuerunt. Videntesq; multos nostram zelari conuer-
sationem, inuidiam habuere: et ad tantam fatuitatem ac pusillanimitatem quidam
perducti sunt, ut non pigeret eos etiam contra antiquas suorum scriptiones aliqua
dicere. Qui cum hoc faciunt, sibi metipsis aduersa conscribere passione cecitatis
ignorauerunt. In uno tamen et maximo viro verbum meum comprobabo, quo usus
sum ante paululum nostra antiquitatis teste. Manethon itaq; qui Aegyptiacam
historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, præfatus nostros pro-
genitores cum multis millibus in Aegyptum aduenisse, et illic incolas subiungasse:
deinde ipse confessus est, quia posteriori tempore amittentes eam, provinciam qua
nunc Iudæa vocatur obtinuissent: et edificantes Hierosolymam, construxissent
templum. Et hæcenus conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde usurpans
sibi et licentiam, professusq; se scribere ea quæ in fabulis vulgaribus feruntur,
incredibilia verba de Iudæis inseruit, volens permiscere nobis plebem Aegyptio-
rum leprosum, aliorumq; languentium, quod, sicut ait, abominatione ex Aeg-
ypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regem adiecit, quod est falsum no-
men. Et propterea tempus regni eius nequaquam diffinire præsumpsit, cum
aliorum Regum omnes annos perfecte protulerit. Hinc itaq; quasdam annectit
fabulas, penè oblitus, quod egressum pastorum ad Hierosolyma ante quingentos
decem et octo annos factum esse protulerat. Themusis enim erat Rex, quando
egressi sunt. Et ab hoc tempore, Regum qui postea fuere, anni sunt trecenti no-
naginta tres, usq; ad fratres nomine Sethonem, et Hermæum: quorum Sethonem
quidem Aegyptum, Hermæum verò Danaum denominatum dicit: quem expel-
lens, inquit, Sethon, regnavit annis quinquaginta et novem: et post hunc senior
est filijs Rhampses annis sexaginta sex. Ante tot igitur annos egressos ex Aeg-
ypto patres nostros confessus, deinde Amenophin adijciens Regem, hunc ait
et Deorum fuisse contemplatorem, sicut Orum quendam priorum Regum: et
implesse desiderium eius sacerdotem Amenophin natum ex patre Papiro: qui
videbatur quasi diuina participare natura, secundum sapientiam præscientiamq;
futurorum. Et dixisse Regi hunc cognominem, quod posset videre Deos, si pro-
vinciam à leprosis et alijs maculatis hominibus purgare contenderet. In quo la-
tatum Regem, omnes dicit corpore debiles ex Aegypto congregasse, et fecisse multi-
tudinem numero octuaginta millia. Eosq; ad sectiones lapidum in partem Nili
orientalem

orientalem misisse: simul & alios Ægyptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos etiam eruditorum sacerdotum lepra perfosos ait. Amenophin verò illum sapientem diuinumq; virum refert timuisse & erga semetipsum & erga Regem Deorum indignationem, qui aperte suaserat eis vim fieri: & dixisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Ægyptum obtinerent tredecim annis. Et hac cum non quidem præsumpsisse Regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum, ac sibi mortem consciuisse. & propterea Regem in anxietatem maximam peruenisse. Deinde ad verbum hac refert.

Itaque rogatus Rex, ut ad requiem & tutamen eorum secerneret ciuitatem, desertam urbem, qua fuerat pastorum, nomine Auarim, prauit eis. Est autem hac ciuitas secundum theologiam antiquam, Typhonis. Porro illi in hanc ingressi, & locum hunc ad rebellandum optimum, ducem sibi met quendam Helipolitanorum Pontificum Osarsiphum constituere, & huic se obedire in omnibus iurauerunt. at ille primum quidem eis legem posuit, ut neque Deos adorarent, neque ab animalibus, qua præcipue sacra apud Ægyptios erant, se penitus abstinerent: nulliq; copularentur nisi cum quibus fœdus habere videbantur. Hac autem sentiens, & alia plura, maxime Ægyptiorum consuetudinibus inimica, precepit multo opere muros adificari ciuitatis: & ad bella præparari contra Amenophin Regem. Ipse verò assumens secum etiam alios sacerdotes, & maculatorum quosdam, misit legatos ad pastores: qui videbantur à Themuse Rege depulsi ad Hierosolymorum urbem, causas suas & aliorum qui simul fuerant exhonoriati significans, & poscens ut pariter contra Ægyptum castrametarentur. promisitq; eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorum suorum provinciam, & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnuros autem opportuno tempore, & provinciam faciliè subdituros. Illi verò laticia cumulati, omnes alacriter usque ad ducenta millia virorum pariter sunt egressi: & non post multum ad Auarim usque venere. Amenophis autem Ægyptiorum Rex, dum illorum audisset inuasionem, non mediocriter perculsus est, dum recordaretur quod ei prædixerat Amenophis Papij. Et primum quidem congregans Ægyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & qua præcipue à sacerdotibus honorabantur, antè præmisit: & sacerdotibus particulariter iussit, ut simulacra eorum cautè celarent. Filium verò Sethonem, qui etiam Ramesses à Rampse patris nomine vocabatur, cum quinq; esset annorū, apud suum comendauit amicum. Ipse verò transiens cum alijs Ægyptijs, usque ad trecenta millia virorum, bellatoribus viris occurrens, congressus non est. Putans enim semetipsum contra Deum pugnare, retrorsum reuersus venit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Æthiopiā cum vniuersis nauibus & multitudine venit Ægyptiorum. Per gratiam namq; erat ei subiectus Æthiopum Rex: propter quod suscipiens etiam populum vniuersum, prauit alimenta hominibus necessaria, qua provincia ministrabat, & ciuitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Æthiopia quidē hac gesta sunt. Solymita verò descendentes cum viris pollutis Ægyptiorum, sic pessimè hominibus vsi sunt, ut eorum victoria esset pessima his, qui tunc eorum impietates inspiciebant. non solum etenim ciuitates & vicos concremauere, sacrilegia facientes, & Deorum idola

Osarsiphus Dux Auarim.

Eicctorum contra Ægyptios bellum.

Ægyptiorum Rex in Æthiopiam fugit, eumq; Æthiopu Rex honorifice suscipit.

Onarsiphus postea
Moses vocatus.

Manethonis figmen-
ti depulsio.

Verborū Manetho-
nis repetitio.

deuastantes, sed etiam ipsa sacra animalia quae colebantur crudelissime dis-
pserunt, peremptores & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse coge-
tes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politiam & leges
composuit sacerdos quidam, genere Heleopolites, nomine Osarsiphus, vocatus
ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum conuersus fuisset ad hoc genus,
mutauit nomen & vocatus est Moses. Qua igitur Aegyptij de Iudaie
runt, hac sunt. Sed & multa breuitatis causa pratero. Dicit autem rursus
Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magna
virtute: simul & filius eius Rampses, & ipse habens magnum exercitum. Et con-
gressi contra pastores atque pollutos, vicerunt eos: & multis casibus persecuti sunt
eos usque ad Syria fines. Hac equidem & huiusmodi Manethon conscrip-
sit. Quia verò anilia loquitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione mon-
strabo: illud primò distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit no-
bis, atque professus est, quod ab initio non fuerint Aegyptij genere, sed extrinse-
cus illuc aduenissent, & Aegyptum obtinuissent, & ex ea rursus egressi sint no-
stri progenitores. quod verò nobis postea permixti non sunt Aegyptij corpore de-
bilitati: & quod ex his non fuit Moses, qui populum duxit ex Aegypto, sed an-
te multas generationes extitit, per ea quae ipse dixit, conabor ostendere. Primam
itaque causam posuit figmenti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concu-
pit videre Deos. quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant, Bouem &
Hircum, & Crocodilos, & Cynocephalos, videbat. caelestes autem quomodo po-
terat? & cur hoc habuit desiderium? quia utique & prior Rex alter hos vide-
rat? Ab illo ergo audiens, quales essent, & quemadmodum eos vidisset, noua ne-
quaquam egebat arte, sed forte sapiens erat ille vates, per quem hac Rex possi-
agere confidebat. quod si ita fuisset, quomodo impossibilem concupiscentiam
non praesciuit? non enim euenit quod voluit. Proinde quam rationem habere po-
tuit, ut propter mutilos aut leprosos ei inuisibiles essent? Irascentur enim pro-
pter impietates, non propter corporum vitia. Deinde, tam multa millia lepro-
forum & male habentium, una penè hora quomodo fuit possibile congregari:
aut quomodo Rex non obediuit vati? Ille namque praecepit debiles Aegyptios
exilio deportari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinauit, tanquam ope-
rarijs indigens, & non purgare provinciam volens. Ait autem quod vates se-
metipsum peremit, prauidens Deorum iram, & quae erant in Aegypto futurae,
& conscriptum librum Regi reliquit. Proinde quomodo ab initio vates etiam
suum interitum non praesciuit? quomodo non repente Regi contradixit volen-
ti videre Deos? aut qua ratione timebat, iam non sui temporis calamitates?
aut quid nam grauius imminebat, quod morte praeniret? Quod verò inter
omnia stultius est, videamus: Audiens enim hac, inquit, & de futuris iam mi-
tuens, debiles illos quibus Aegyptum purgare debuerat, neque tunc de provin-
cia pepulit: sed rogantibus eis, sicut ait, ciuitatem dedit dudum à pastoribus ha-
bitatam: quae vocabatur Auaris. Ad quam congregati, principem inquit, dele-
gere ex sacerdotibus Heliopolitanis: qui eis legem posuit, ut neq. Deos adora-
rent, neque ab Aegyptiaca festiuitatis animalibus abstinerent, sed omnia perime-
rent, atque consumerent, nulliq. penitus miscerentur, nisi cum quibus coniurati
esse videbantur: & iureiurando multitudine obligata, quatenus in eis legibus
perdurarent, Auarim ciuitatem munitam cōtra Regem dicit eos bello sumpsisse.

Adiecti

Adiecit autem, quia misit Hierosolymam rogans illos pro auxilijs exhibendis, & daturum Auarim compromittens, qua foret ex Hierosolymis volentium exire maiorum: & ex qua procedentes omnem Aegyptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem venisse cum ducentis millibus armatorum. Regem verò Amenophin Aegyptiorum, cum nollet repugnare Deo, mox ad Aethiopiam refugisse, & Apim cum alijs sacris animalibus deuexisse. Hierosolymitas verò inuasionem facta, & ciuitates depopulatas, & templa concremasse, & equestres peremisse refert: & nullam iniquitatem aut crudelitatem abstinuisse. Qui verò politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit, erat genere Heliopolites, nomine Orsaphus, vocatus ab appellatione Osireos Heliopolitani Dei: & mutato nomine dictus postea Moyses. Tertio decimo verò anno Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Aethiopia profecto cum multis millibus dicit: & congressum contra pastores atque pollutos, habita consuetudine, vicisse. & multos interficientem, usque ad fines Syria persecutum. In his iterum non intellexit sine verisimilitudine se mentiri. Leprosi namque, & cum eis multitudo collecta debili-um, licet primitus irascerentur Regi, circa se utique talia facienti, secundum pramonitionem vatis, tamen cum a sectione lapidum sunt egressi, & provinciam percepere, omnes circa cum mitiores effecti credendi sunt. Porro si adhuc & illum odio habebant, seorsum magis insidiari potuissent, non omnibus bellum inferre, cum scilicet plurimi existentes multorum illic cognationes haberent. Proinde etiam si contra homines pugnare decreuere, non tamen contra Deos impietatem gerere praesumebant: nec contraria suis agere legibus, in quibus educati esse noscuntur. Oportet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam huius iniquitatis principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos ipsos Aegyptios esse probat, & maxime sacerdotes, atque iurisiurandi vinculum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non irrationabile est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis rebellauit, nec periculorum belli particeps factus est: sed misere maculatos ad Hierosolymam, ut ab eis auxilia poscerent. quam amicitia aut societate intercedente? hostes enim magis erant, & moribus plurimum differebant. At illi confestim, ut ait, vocantibus morem gessere, nempe inducti pollicitationibus, quod Aegyptum occupaturi essent: quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per vim pulsi fuerant. qui si tum miseram aut egenam vitam egissent, merito fortasse negotium aggressi essent. Cum autem urbem habitarent fortunatam, & agrum amplum meliorem Aegypto colerent, quid tandem erat, cur ob veteres hostes, eosque corporibus affectis, quales nemo domesticos ferat, periculum adirent: neque enim futuram Regis fugam praesciebant. nam, ut ipse dixit, filius Amenuphis cum trecentis millibus ad Pelusium occurrebat. & hoc quidem omnino sciebant qui proficiscebantur: mutationem verò propositi & fugam unde coniectare poterant? Deinde occupatis horreis Aegypti, multa mala fecisse ait Hierosolymitanum exercitum: atque hac eis exprobrat: quasi non hostes eos induxisset: aut quasi hac sint aliunde accito militi obijcienda, cum eadem ante aduentum eorum fecissent, facturosque se iurassent ipsi Aegyptij. Quinetiam aliquanto post Amenuphis hostes aggressus praelio vicit: fusosque ac fugatos Syriam usque persecutus est. adeo scilicet Aegyptus est omnibus undecumque inuadentibus capta facilis: & qui tunc ea iure belli potiebantur, cum scirent Amenuphin vivere,

Præcedentium or-
pulis.

Epilogus huius par-
tis Iudæorum genus
ex Aegypto non ori-
undum.

Ad Manethonis de
Mose maledictare-
sponsio.

Moses leprosus non
fuit.

Moses à Moy quod
Aegyptijs aquam si-
gnificat, dictus.

In Cheremonem hi-
storiographum.

Messenes Ameno-
phis filius.

Manethonis & Chæ-
remonis historiarum
comparatio.

viuere, neque aditus ab Æthiopia communiuerant, multas ad hoc commoditates habentes, neque alioqui copias contraxerant. Ille vero usque Syriam transgrediens eos (ut ait) persecutus est per arenosa & inaquosa loca. Scilicet ea quieto exercitu transire expeditum est. Igitur autore Manethone neque ex Aegypto genus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui admixti sunt. Leprosorum enim & morbidorum multos in lapidicinis perisse verisimile est, multos in pralijs, plurimos verò postremo & in fuga. Superest ut de Mose illi contradicam. Hunc virum mirandum Aegyptij & diuinum existimant, sed non sua blasphemia incredibili sibi vindicare conantur: dicentes Heliopoliten esse unum sacerdotum, ob lepram cum alijs pulsum. Ostenditur autem in ratione temporum, DXVIII. annis prior fuisse, & patres nostros ex Aegypto in regionem quam nunc tenemus eduxisse. Quod verò eiusmodi calamitatis corpus expertus habuit, ipsius dicta indicant. Leprosis enim & oppidis & vicis interdixit, ut fors in lacero vestitu agant: & eum qui eos attigisset, aut sub idem tectum successisset, pro impuro habet. Quin etiam si eo morbo liberari, & in pristinum restitui contingat, præscripsit certas purificationes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra, & omnium pilorum abrasiones: multisq; & varijs sacrificijs peractis, tum demum sanctam urbem adeundam. Atqui contra par erat qui talem calamitatem expertus esset providentiam aliquam ac humanitatem exhibere simili infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges tulit, sed ne minima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum curam admisit. Sed etiam si iam sacerdoti aliquid tale accidisset, honore eum priuauit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus semetipsum cum opprobrio suo damnoque tulisse leges? Quin & nomen valde incredibiliter mutauit. Osarsiphi enim (inquit) vocabatur. Hoc ad transmutationem nihil quadrat. Verum autem nomen significat ex aqua seruatum Mosen. Nam aquam Aegyptij Moy vocant. Satis igitur declaratum existimo, quod Manethon quatenus veterum scripta sequitur, non multum à veritate aberrat. Vbi verò ad vulgares fabulas se vertit, aut absurde eas confingit, aut in odium gentis loquentium credit. Post hunc inquirere libet in Charemonem. Hic enim Aegyptiacam scribere historiam professus, addens idem nomen Regis quod Manethon. Amenophin, & filium eius Rhamessem, ait isdem in somnis Amenophi apparuisse, incusantem quod templum suum per bellum dirutum esset. Phritiphautem verò sacrum scribam dixisse, si à pollutis hominibus Aegyptum repurget, liberandum eum à nocturnis terroribus: atque ita delectu vitiosorum morbidorumque habito, CCL. millia è finibus eiecta. Duces verò eorum fuisse scribas Mosen & Iosephum, quem etiam sacrum scribam fuisse: Aegyptia verò eis nomina esse, Mosi Tisithen, Iosepho Petesepi. Hos Pelusium venisse, ibique offendisse CCCLXXX. millia, ab Amenophi relictà, qua is in Aegyptum transferre noluerat: cum is icto fœdere contra Aegyptum expeditionem habitam. Amenophin autem non expectato impetu eorum, in Aethiopiam fugisse, relictà uxore grāda: quam delitescens in quibusdam speluncis enixam puerum nomine Messenen. eum posteaquam ad virilem aetatem peruenisset, expulisse Iudæos in Syriam numero circiter ducenta millia, & patrem Amenophin ex Aethiopia recepit. Et hæc quidem Charemon. Reor autem ex his ipsis quæ dicta sunt amborum vanitatem apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in tantum

tantum eos discrepare. at qui mendacia componunt, non aliorum scriptis consona scribunt, sed quae ipsis libet confingunt. Ille igitur regiam cupiditatem videnti Deos, ait initium fuisse pollutos eiciendi. Charemon autem suum de fide somnium finxit. Et ille quidem Amenophin dixit indixisse Regi purgationem: hic vero Phritiphauten iam multitudinis numerus sane belle congruit, ille octuaginta millia referente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primum in lapidicinas eiecit pollutos, deinde ad Auarim habitandam traductos, ac reliqua Aegypto bello vexata, tum demum acciuisse dicit à Hierosolymitis auxilia: Charemon, Aegypto decedentes circa Pelusium inuenisse trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relictæ, ac cum illis rursus Aegyptum inuasisse: Amenophinque in Aethiopiam fugisse. Quod verò egregium est, ne illud quidem quinam et unde erant tam numerosus exercitus dixit, Aegyptij ne an externi: neque causam indicauit, ob quam eos Rex in Aegyptum inducere noluit: qui de leprosis et fide somnium confinxit. Mosi vero et Iosephum, quasi eodem tempore simul expulsam Charemon adiunxit, et quidem quatuor atque tribus ante Mosē defunctum, quarum sunt anni fere centum septuaginta. Quin et Rhamesse Amenophis filius, secundum Manethonem quidem adolescens bellum administrat cum patre, et cum eodem exulat fuga elapsus in Aethiopiam. Hic autem fingit eum post patris abitum in spelunca quadam natum, et postea praelio victorem, et Iudæos in Syriam expellentem numero circiter CC. millia. O facilitatem. neque enim prius quinam erant illa CCCLXXX. millia dixit, neque quomodo CLXXX. millia perierint: in acie ne ceciderint, an ad Rhamessem transfugerint. quod verò maxime mirum est, ne cognoscere quidem ex eo licet, quosnam vocet Iudæos, vel utris eorum det hanc appellationem: illis ne CCL. millibus leproforum, an his CCCLXXX. millibus, quæ circa Pelusium erant. Sed stultum fortasse sit redarguere eos, qui à semetipsis redarguti sunt. ferendum enim erat utcunque, si ab alijs redarguti fuissent. His addam Lysimachum, idem quidem habentem cum prædictis argumentum mendacij, verum enormitate figmenti illos vincentem. unde apparet eum magno odio confinxisse. Dicit enim, quæ tempestate Bocchoris in Aegypto regnabat, populum Iudæorum, quod essent lepra, scabies, et alijs quibusdam morbis infecti, ad templa confugisse, ut mendicato alerentur. multis autem hominibus morbo correptis, sterilitatem in Aegypto accidisse. Bocchorim verò Aegyptiorum Regem ad Ammonem, scitatum oracula de sterilitate, misisse. responsum verò à Deo, repurganda esse templa ab hominibus impuris et impijs, eiectionis eis à templis in loca deserta. Ceterum scabiosos ac leprosos mergendos, tanquam sole horum vitam agre ferente: et templa expianda: atque ita fore ut terra fructum ferat. Bocchorim autem accepto oraculo, accersitisque sacerdotibus ac sacrificijs iussisse collectis impuratis, hos militibus tradi deportandos in desertum: leprosos verò ac impetiginosos plumbeis laminis inuolutos in pelagus deijci. quibus submersis, reliquos congregatos et in loca deserta expositos esse, ut perirent. eos habito concilio consultasse de seipsis: et nocte superueniente, accensis ignibus ac lucernis custodias agitasse: sequentiq; nocte ieiunatum, ut numen propitium eos seruaret. Insequenti verò luce à Mosè quodam consilium datum, irent conferti una via, usque dum ad loca culta perueniretur. tum præcepisse eum, ne cui in posterum beneuoli essent, utque consilium malum potius quam bonum darent: Deorumque templa et

Manethonis & Charemonis historiarum discrepantia.

Lysimachus mendacij arguitur.

Scabiosos ac leprosos Iudæos iuxta Lysimachi opinionem in pelagus deijciendos, aut in loca deserta exponendos.

Uuuuu

altaria

Quando Iudæi Iude-
am occuparint, &
urbem Hierosolyma
ædificarint.

Opinionis Lyfimachi
depulso.

Contra mendacium
impudenter exposi-
tum nihil dicendum.

altaria quotquot inuenirent euerterent. quibus comprobatis ac destinatis, mul-
titudinem iter fecisse per desertum, ac post multa incommoda tandem ad loca
cultu peruentum. tum verò & hominibus iniuriose tractatis, & fanis compla-
tis ac incensis, venisse in eam qua nunc Judea dicitur: conditaq; ciuitate hic ha-
bitare, urbem verò ^{ἱερὸσολύμα} ex re nominatam. aliquanto autem post iam auctos
viribus mutasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolyma, ^{ἱερὸσολύμος} sive
Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit Regem, sed recentius
nomen consinxit: & omisso somnio ac propheta Ægyptio ad Ammonem abiit: de
impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim ad templi collectam mul-
titudinem Judæorum, incertum leprosis ne nomen imponens, an quòd solos Ju-
dæos morbus occuparit. dicit enim populus Judæorum. Qualis, advena, an indi-
gena? Cur igitur eos cum sint Ægyptij, Judæos vocas? Quòd si hospites sunt,
cur unde nam sint non dicis? Quomodo autem cum Rex tam multos ex huma-
ri mersisset, reliquos in loca deserti eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut quo-
modo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc tene-
mus, & condiderunt urbem, & exstruxerunt templum apud omnes celeberrimum
oportebat autem de legislatore non solum nomen dicere, sed & genus, quisnam,
& ex quibus ortus. quamobrem verò tales eis intereundum aggressus sit ferre
leges, de Dijs, etiam erga homines iniustas. Siue enim Ægyptij erant genere, non
tam facile patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas
habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulsoribus suis in-
rassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent.
Quòd sibellum internecinum. aduersus uniuersos mortales susceperunt, cum
essent (ut ipse ait) miseri, & omnium opis egeni, maxima stultitia non illorum,
sed hac fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen impositum ciuitati à
templorum spoliatione, presumpsit dicere, & hoc postea fuisse mutatum. Mi-
rum ni, quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui
fundauere urbem, ornare semetipsos etiam vocabulo credidere. Hic autem ge-
nerosus vir præ nimia detractationis impotentia non intellexit, Hierosolyma
non idem voce Iudaica quòd Græca significare. Quid ergo amplius quilibet di-
ceret contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam
congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud
faciens principium, cetera præsentis ope-
ris explanare tentabo.

FLAVII

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE- ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER II.

DRIORI quidem volumine, charissime mihi Epaphroditè, de antiquitate nostra monstraui, Phœnicum & Chaldaeorum, Aegyptiorumq; literis satisfaciens veritati: multosq; Græcorum conscriptores adducens, & meam è diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Chæremonein, & alios quosdam exhibui. nunc autem inchoabo reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscripserunt. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quantum tantummodò detractiōem habentia, & multam (ut ita dixerim) ineruditi probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quàm illis quæ multo studio conscribuntur: & de rogationibus quidem gaudent, præconijs verò mordentur, necessarium duxi ne hunc quidem inscrutatum relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoq; plerisq; mortalium insitum video, ut gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à laceßito audit. Et quidem nec orationem eius legere facile est, neq; apertè cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorum perplexitate nunc similia supra pensitatis de maiorum nostrorum ex Aegypto migratione affert: nunc incolas Alexandria Iudeos calumniatur: in superq; de sacris templi nostri ceremonijs atque alijs ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Aegyptios genere fuisse, neq; ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulsos, non mediocriter solum, sed penè ultra modum, superius à me declaratum existimo: caterum quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tertio rerum Aegyptiacarum hac: Moses, ut accepi à grandioribus natu Aegyptijs, Heliopolitanus erat, qui patrijs institutus moribus, subdiuines preces ad septa qualia ciuitas habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis verò statuit columnas, sub quibus ceu peluis forma exprimebatur: umbra verò in eam incidens, utpote per sudum, eundem semper cum sole cursum circumuoluebat. Atque huiusmodi est admiranda illa huius grammatici phrasis. Mendacium verò eius non tam nostris verbis euidenter coarguitur, quàm Moyses operibus: neque enim cum primum tabernaculum Deo construeret, aut ipse ullam talem formam ei indidit, aut posteros facere precepit: atque is qui postea templum Hierosolymis construxit Solomon, omni tali curiositate abstinuit, qualem confinxit Apion. Accepisse autem se dicit à maioribus natu Moysen Heliopolitanum: scilicet ipse iunior, sed his fidem habens, qui per per atatem illum familia-

Ab Apione quædam valde frigida conscripta.

Apion de Mose & gente Iudæa.

Apionis de Mose & templo Iudæico mendacium coarguitur.

riter nouerant. Et de Homero quidem poeta, quamuis grammaticus, non possi
 quanā eius sit patria certò affirmare, neq, de Pythagora tantū nō heri nudius
 tertius nato: de Moſe uerò tam multis annis illos precedente tam facile decer
 nit, credens seniorum relationi: unde manifestè illum mentiri apparet. Quin

Temporum ratio a
 pud historiographos
 inæqualis.

Et temporum ratio, quibus Moſen ait eduxisse leproſos Et cacos Et claudos,
 belle concinit iuxta grammaticum hunc diligentissimum. Manethon enim re
 gnante Tethmosi Iudaos dicit ex Aegypto disceſſiſſe, annis CCCXCIII. antequam
 Danaus apud Argos exularet. Lysimachus autem tempore Bocchoris Regis,
 hoc est, ante annos MDCC: Colon uerò Et alij quidam, ut cuiq, uisum est. At
 uerò Apion cateris fide dignior, exactè illum exitum definiuit VII. Olympiade, Et
 huius anno primo: quo, ut ait, Pœni Carthaginem condiderunt. Carthaginis
 autem mentionem adiecit, ratus argumentum id ueritatis se habiturum eui
 dentissimum: nec animaduertit à semet ipso adductū quo coargueretur. si enim
 de hac colonia monumentis Phœnicum credendum est, in illis Hiram Rex tru
 ditur antiquior Carthagine condita annis plus quàm CL. de quo superius ex
 Phœnicum commentarijs probaui, quod Solomoni templi Hierosolymitani con
 ditori amicus fuerit, Et multa ad templi fabricam cōtulerit. Solomon uerò edi
 ficauit templum post Iudeorum disceſſum ex Aegypto annis DCXII. Porro nu
 merum pulſorum eundem quem Lysimachus commentus (ait enim C. Et X. co
 rum fuisse millia) miram quādam Et credibilem reddit causam, cur sabbatum
 nominatum sit. Exacto enim (inquit) sex dierum itinere, inguinum uulneribus
 affecti sunt: Et hac de causa septima die quieuerunt: incolumes constituti in re
 gione quæ nunc Iudea uocatur. Et appellauerunt eam diem sabbatum, seruata
 Aegyptiorum uoce. nam inguinis morbum Aegyptij uocant sabbatosim. An non
 igitur uel deridenda hac nugacitas, uel contra odio habenda talis in scribendo
 impudentia? Apparet enim quòd omnes inguinibus laborauerint, hominum
 millia centum Et decem. At qui si erant caci Et claudi Et morbidī, quales fuisse
 Apion ait, ne unius quidem diei iter progredi potuissent: sin autem poterant per
 magnam solitudinem proficisci, prater eaq, sibi obſistentes uincere populariter
 repugnando, nequaquam uniuersi post sextam diem inguinum morbo correpti
 fuissent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus necesse
 est, sed plurimorum millium exercitus definita semper itinera peragunt: neq, te
 mere ita accidisse uerisimile uidetur. est enim omnino absurdum. At uero mi
 rificus hic Apion sex quidem diebus eos peruenisse in Iudeam prædixit: rurſus
 autem Moſen conſcenſo monte, qui Aegyptum inter Et Arabiam situs est,
 nomine Sinaus, quadraginta diebus delituisse dicit, indeq, descendente Iudam
 leges dedisse. at qui quomodo possibile est, eosdem Et quadraginta dies in deserto
 ac in aquoso loco manere, Et quod in medio spatium est, id totum sex diebus per
 transire? Sabbati uerò appellationis grammatica ratio, quam adfert, multum
 impudentiam præ se fert, uel certè magnam imperitiam. Nam hæ uoces Sab
 bo Et Sabbatum, inter se maximè differunt. Sabbatum enim secundum Iudaos
 quies est ab omni opere. Sabbo uerò, ut ille affirmat, Aegyptijs inguinum mor
 bum significat. Tales quasdam de Moſe Et Iudeorum ex Aegypto profe
 ctione Aegyptius Apion nouitates finxit, præter aliorum commentus auto
 ritatem. Et quid mirum si de nostris mentitur patribus? quandoquidem
 de se ipso contra mentitus est: Et natus in Oasi Aegypti, primas iste Aeg
 ptiorum

Hirami & Salomonis
 amicitia, de qua su
 pra lib. I. contra Api
 onem in principio.

Inguinis morbum
 Aegyptij sabbatosim
 uocant.

Depulſio figmenti
 Apionis de sex die
 rum itinere.

ptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiurauit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos odit & conuictis insectatur, eos Aegyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Aegyptios, semet ex eorum genere haud eximeret: quando quidem qui se de celebritate patriae iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarguunt verò eos, qui prae terius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alterutro modo affecti sunt Aegyptij: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamiae suae cooptant. At praclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrum insectationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensque eorum cum habitatoribus Alexandria Iudaeis similitudinem, proposuit quidem illis conuictum facere, unam tamen comprehendit reliquos quoque uniuersos, utrobiq; impudenter mentiens. Videamus igitur, quam sint illa graua & non ferenda, de quibus habitatores Alexandria Iudaeos accusat. Venientes, inquit, e Syria, sedes fixerunt ad importuosum mare, undarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobrium habet, non quidem patria sua, sed tamen quam patriam dicit, Alexandria conuiciatur. Illius enim & maritima ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandum optima: quam si Iudaei per vim occupaerunt, ita ut ne post quidem eicerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem consecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoque eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri Regis, Ptolemaique Lagi ac successorum illius Aegypti Regum, & columnam stantem Alexandria ac iura continentem quae Caesar magnus Iudaeis concessit: haec, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: sin autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoque, quod se mirari dicit, quod cum Iudaei essent, Alexandrini vocati sunt, similis inscientiae est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, et si plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de alijs dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia Ionia cum ciuib; exinde natis eandem appellationem habent, hac prae bentibus eis regni successoribus. Romanorum verò clementia, cunctis non paruulum donum appellationis suae concessit, non solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani denique antiqui, & Tyrrheni, & Sabini, Romani vocantur. Si verò hunc modum aufert communis ciuitatis Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima Aegypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in nobis dicit, ablatus? cum solis Aegyptijs nunc orbis domini Romani, participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videantur. Hic autem praclarus dignitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calumniari conatur eos qui hac iustissime percepere. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis quam studiose adificabat Alexander, nostrorum aliquos ibi collegit: sed omnes approbans diligenter ex virtute, ac fide dignos inueniens hoc praconium nostris exhibuit, cum gentem nostram studeret non mediocriter honorare. Ait enim Hecataeus, quia propter mansuetudinem atque fidem, quam ei prae buere Iudaei, Samariam regionem adiecit, ut eam sine tributis haberent.

Apion veram patriam & genus suum abiurauit.

Apion contumeliosam Iudaeorum insectationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur.

Alexandriae pars ora maritima.

Iura & libertates Iudaeorum.

Alexander.

1. Ptolemæus Lagi.

2. Ptolemæus Philadelphus.

Septuaginta interpretes.

3. Ptolemæus Euergetes.

4. Ptolemæus Philometor.

5. Ptolemæus Physcon in Iudeos graffari defuit.

Similiter quoque sensit post Alexandrū etiā Ptolemæus Lagi de Iudeis in Alexandria cōmorantibus. Nam Ægyptiaca eis castra cōmisit, arbitratus fide simul eorum et fortitudine cōseruanda: et in Cyrene credens se tutissimè regnaturū, et in alijs Libya ciuitatibus, ad ea loca partem Iudeorū habitādi causa direxit.

Post hunc autem Ptolemæus, qui Philadelphus est appellatus, non solum si quis fuere captiui apud eos nostrorum, omnes absoluit, sed et pecunias eis sapius condonauit: et (quod maximum est) desiderauit agnoscere nostras leges, et sacram scripturarum volumina concupiuit: misitque rogans destinari viros qui interpretarentur legem: et ut hac apprime cōscriberentur, diligentiam hanc commisit non quibuscunque viris, sed Demetrium Phalereum, et Andream, et Aristæum, quorum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps erat, alij verò habebant custodiam corporis sibi creditam, huic cura præsedit. Non enim leges, et patrum nostrorum philosophiam discere cōcupisceret, si his utentes despiceret et non potius valde miraretur. Apion autem penè omnes in ordine successores eius Macedonum Reges ignorauit habuisse erga nos praeipuum familiaritatis affectum. Tertius namque Ptolemæus, qui vocatur Euergetes, fortiter obtinens Syriam uniuersam, non Dijs Ægyptiacis pro victoria solennitates gratificas immolauit: sed veniens ad Hierosolymam, multas hostias sicut nostri moris est, Deo sacrificauit, dignissimamque dicauit ornamenta victoria. Philometor autem Ptolemæus, et eius uxor Cleopatra, omne regnū commiserunt Iudeis: et duce totius fuere militia Onias et Dosithæus Iudæi: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset opera eorum potius mirari, et gratias agere, quoniam liberauere Alexandriam, cuius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatra regno, et periculum pessima perditionis instaret, istorum labore ciuitas intestinis prælijs est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad urbem deduxit exercitum paruum, cum esset illic Thermus præsens Romanorum legatus: quod (ut ita dicam) rectè atque iustè factum est. Ptolemæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo patre Ptolemæo Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam Cleopatram expellere, et filios Regis, ut ipse regnum iniustè sibiimet applicaret: propter hac ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra suscepit: et fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessitate deseruit. Testis autem Deus iustitia eius manifestus apparuit. Nam Physcon Ptolemæus cum aduersum exercitum quidem Onia pugnare præsumeret, omnes verò Iudeos in ciuitate positos cum filijs et uxoribus capiens, nudos atque vinctos elephantis subiecisset, ut ab eis conculcati deficerent, et ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in contrarium qua prapauerat, euenere. Elephantis enim relinquentes sibi appositos Iudeos, impetu suo super amicos eius, multos ex ipsis interemere. Et post hac Ptolemæus quidem aspectum terribilem contemplatus est, prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concubina verò sua charissima, quam alij quidem Ithacam, alij verò Hirenen denominant, supplicante ne tantam impietatem perageret, et concessit, et ex his quæ egerat vel acturus erat, pœnitentiam egit. Vnde rectè hanc diem Iudæi Alexandria constituti, eo quòd apertè à Deo salutem promerere, celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Physconem gestum, Iudeos accusare præsumpsit, cum eos laudare debuerit. Is autem etiam vltima Cleopatra Regina Alexandrinorum

rum meminit, veluti nobis improperans, quoniam circa nos fuit ingrata: & nō potius illam redarguere studuit, cui nihil omnino iniustitia & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in communi contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: quæ etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem insidijs paternosq; Deos, & sepulcra progenitorum depulata est. Percipiensq; regnum à primo Casare, eius filio & successor, rebellare præsumpsit. Antoniumq; corrumpens amatorijs rebus, & patria inimicum fecit, & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spolians, alios autem demens ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, maritum & parentem communium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi cōgigit? Nouissimè verò Alexandria à Casare capta, ad hoc usq; perducta est, ut saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudeos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne gloriandum nobis non esse, si quemadmodū dicit Apion, famis tempore Iudæis triticum non est mensa? Sed illa quidem pœnam subiit cōpetentem. Nos autem maximo Casare utimur teste auxilij, atque fidei quam circa eum contra Egyptios gessimus: necnon & senatus eiusq; consultis, & epistolis Caesaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus Ptolemais, & quæ à senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si verò Germanicus frumenta cunctis in Alexandria cōmorantibus metiri non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penurie frumentorum, non accusatio Iudæorū. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudæis in Alexandria commorantibus, palam est. nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quàm ab alijs Alexandrinis translata est. Maximam verò eis fidem olim à Regibus datam conseruauere, id est, fluminis custodiam, totiusq; custodiam, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eosdem Deos, quos Alexandrini, non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiam cum vos sitis Egyptij, inter alterutros pralio magno & sine fœdere de religione contenditis? aut certè propterea non vos omnes dicimus Egyptios, & neq; cōmuniter homines, quoniam bestias aduersantes natura colitis, multa diligentia nutriendes? cum genus utiq; nostrorum unum atque idem esse videatur. Si autem in vobis Egyptijs tanta differentia opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permanere? Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudeos in Alexandria constitutos, cur omnes non culpare possit, eo quod noscamur habere concordiam? Porro etiam seditionis autores, quilibet inueniet Apionis similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Graci fuere & Macedones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus nos gessere, sed antiquis cessere solennitatibus. Cum verò multitudo Egyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrium verò genus permansit purum. Ipsi igitur molestia huius fuere principium, nequaquam populo Macedonicam habente constantiam; neque prudentiam Græcam: sed cunctis scilicet utentib. malis moribus Egyptiorum,

De Cleopatra vltima Alexandrinorū Regina, eiusq; sceleribus.

Antonius Cleopatram maritus.

Iudei fidem eis olim à Regibus datam conseruauere.

Egyptij bestias naturæ repugnantes colunt.

Discordia Iudæorū & ciuium Alexandrinorum in religione.

Seditionis Alexandriæ causa.

Depulsio argumenti Apionis, Iudeos seditionis Alexandriæ causam extitisse.

& an-

Romanorum erga
Iudæos magnani-
mitas.

Iudæi prorsus nullas
imagines ferunt.

Quomodo Impera-
tores & magistratus
colendi.

Mendacij à Posido-
nio & Apollonio in
Iudæos confecti reie-
ctio.

Responsio ad obie-
ctionem de asini ca-
pite.

Et antiquas inimicitias aduersum nos exercentibus. Et diuerso namque factum est quod nobis impropere præsument. nam cum plurimi eorum non opportune ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc privilegium ad omnes impetrasse noscuntur. Nam Egyptijs neque Regum quisquam videtur ius ciuitatis fuisse largitus: neque nunc quilibet imperatorum. Nos autem Alexander quidem introduxit, Reges autem auxere, Romani verò semper custodire dignati sunt. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non statuamus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modestiamque Romanorum, quoniam subiectos non cogunt patria iura transcendere: sed suscipiunt honores, sicut dare offerentes pium atque legitimum est. Non enim honoribus gratiam habent, qui ex necessitate et violentia conferuntur. Gracis itaque et alijs quibusdam, bonum esse creditur imagines instituire. Denique et patrum et uxorum filiorumque figuras depingentes exultant, quidam verò etiam nihil sibi competentium sumunt imagines. alij verò et seruos diligentes, hoc faciunt. Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem præbere videantur? Porro autem legislator, non quasi prophetans Romanorum potentiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus vilem despiciens, et quoniam totius animati, multo magis Dei inanimati, probatur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. alijs autem honoribus post Deum colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos et imperatores et populum Romanum dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: et non solum quotidianis diebus ex impensa communi omnium Iudæorum talia celebramus: verum cum nullas alias hostias ex communi, neque pro filijs peragamus, solis imperatoribus hunc honorum præcipuum pariter exhibemus, quem hominum nulli persoluimus. Hæc itaque communiter satisfactio posita sit aduersus Apionem pro his quæ de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui ei huiusmodi fomitem præbuere, id est, Posidonium et Apollonium et Coloni: quoniam accussant quidem nos, quare nos eosdem Deos cum alijs non colimus: mentientes autem pariter, et de nostro templo blasphemias componentes incongruas, non se putant impie agere: cum sit valde turpissimum liberis, qualibet ratione mentiri, multo magis de templo apud cunctos homines nominato, tanta sanctitate pollente. In hoc enim sacrario Apion præsumpsit edicere, asini caput collocasse Iudæos, et eum colere, ac dignum facere tanta religione: et hoc affirmat fuisse depalatum, dum Antiochus Epiphanes et exspoliasset templum, et illud caput inuenisset ex auro compositum multis pecunijs dignum. Ad hoc igitur primum quidem respondeo, quoniam Egyptius vel si aliquid tale apud nos fuisset, nequaquam debuerat increpare, cum non sit deterius asinus furonibus et hircis et alijs, qui sunt apud eos Dij. Deinde quomodo non intellexit, operibus increpatus de incredibili suo mendacio. Legibus namque semper utimur eisdem, in quibus sine fine consistimus. Et cum varij casus nostram ciuitatem, sicut etiam aliorum vexauerint, et Theos ac Pompeius Magnus, ac Licinius Crassus, et ad nouissimum Titus Caesar, bello vincentes obtinuerint templum, nihil huiusmodi illic inuenere: sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud alios effabile. Quia verò Antiochus neque iustam fecit templi depredationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset hostis, et socios insuper nos suos

suos & amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic inuenit, multi &
 digni conscriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megalopolitanus,
 Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes, & Castor chronogra-
 phus, & Apollodorus: qui omnes dicunt pecunijs indigentem Antiochū trans-
 gressum fœdera Iudaorum, & spoliasse templum auro argentoq; plenum. Hac
 igitur Apion debuit respicere, nisi cor asini ipse potius habuisset, & impuden-
 tiam canis, qui ad ipsos assolet coli: neque enim extrinsecus alia ratiocinatio-
 ne mentitus est. Nos itaque asinis neque honorem neque potestatem aliquam
 damus, sicut Ægyptij crocodilis & aspidibus: quando eos qui ab istis morden-
 tur, & a crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Sed sunt apud
 nos asini, quod apud alios sapientes viros, onera sibi met imposita sustinentes.
 Et si ad arceas accedentes comedant, aut proposita non adimpleant, multas val-
 de plagas accipiunt, quippe operibus & ad agriculturam rebus necessarijs mini-
 strantes. sed aut omnium rudissimus fuit Apion ad componendum verba falla-
 cia, aut certè ex rebus initia sumens, hac implere non valuit, quando nulla po-
 test contra nos blasphemia prouenire. Alteram verò fabulam, derogatione no-
 stra plenam, de Gracis apposuit: de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pieta-
 te loqui presumunt, oportet eos non ignorare minus esse immundum per tem-
 pla transire, quàm sacerdotibus scelestæ verba consingere. Isti verò magis stu-
 duere defendere sacrilegum Regem, quàm iusta & veracia de nostris & de tem-
 plo conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari & perfidiam ac sacrilegium
 eius tegere, quo circa gentem nostram est usus propter egestatem pecuniarū, de-
 trahentes nobis etiam quæ in futuris essent, mentiti sunt. Prophetæ verò aliorū
 factus est Apion, & dixit Antiochum in templo inuenisse lectum, & hominem in
 eo iacentem, & appositam ei mensulam maritimis terrenisq; volatiliū da-
 pibus plenam, & quod obstupuisset his homo. Illum verò mox adorasse Regis
 ingressum, tanquam maximam sibi opem præbituri: ac procidentem ad eius ge-
 nua, extensa dextera poposcisse libertatem: & iubente Rege ut consideret, & di-
 ceret quis esset, vel cur ibidem habitaret, vel quæ esset causa ciborum eius, tunc
 hominem cum gemitu & lacrymis lamentabiliter suam narraſſe necessitatem.
 Ait, inquit, esse se Gracum: & dum peragraret prouinciā parandi victus cau-
 sa, correptum se subito ab alienigenis hominibus, atq; deductum ad templum, &
 inclusum illic, & a nullo conspici, sed cuncta dapium apparatione saginari. Et
 primum quidem hac sibi inopinabilia beneficia visa attulisse latitiam: deinde su-
 spicionem, postea stuporem: postremum consulentem à ministris ad se accedenti-
 bus audisse legem ineffabilem Iudaorum, pro qua nutriebatur: & hoc illos facere
 singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendere quidem Gracum
 peregrinum, eumq; annuo tempore saginare, & deductum ad quandam syluam,
 occidere quidem eum hominem, eiusq; corpus sacrificare secundum suas solenni-
 tates, & gustare ex eius visceribus, & iusiurandum facere in immolatione
 Graci, ut inimicitias contra Gracos haberent: & tunc in quandam foueam
 reliqua hominis pereuntis abijcere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies
 debitos sibi met superesse, atque rogasse, ut reueritus Gracorum Deos, & supe-
 rans in suo sanguine insidias Iudaorum, de malis eum circumstantibus liberaret.
 Huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragœdia plenissima est, sed etiā cru-

Asini apud Iudæos
aliosq; sapientes vi-
ros qui dicantur.

Historiographi qui-
dam perfidiam ac sa-
crilegiū Antiochi te-
gere conantur.

Iudæos quotānis ho-
minem Gracum im-
molare debere.

Templi ac porticus
descriptio.

Quæ in templo posita
erant.

Sacerdotum tribus
quatuor, quarum sin-
gula plus quàm quin-
que millia hominum
habent.

deli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut ar-
bitrati sunt, qui hac ad illius gratiam cōscripsere. Non enim præsumpsit aliquid
tale, ut ad templum accederet: sed sic inuenit nō sperans. Fuit ergo voluntas
iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid iussit mendacij superfluum,
quam ex ipsa re cognoscere valde facilimū est. Non enim circa solos Gracos dis-
cordia legū esse dignoscitur, sed maximè aduersus Egyptios & plurimos alios.
Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? ut
aduersus solos Gracos renouata coniuratione per effusionem sanguinis agere-
mus: vel quomodo possibile est, ut ad has hostias omnes Iudæi colligerentur, &
tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur in-
uentum hominem quicumq; fuit (non enim suo nomine conscripsit) aut quomo-
do eum in suam patriam Rex non cum pompa deduxit? dum posset hoc fa-
ciens, ipse quidem putari pius, & Gracorum amator eximius, assumere vero cō-
tra Iudæorum odium auxilia magna cunctorum. Sed hac relinquo: insensatos
enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre
construccionem templi nostri, qualis fuerit, & intransgressibilem eius purifica-
tionis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & harum sin-
gula propriam secundum legem habuere custodiam. In exteriorē itaque ingre-
di licentia fuit omnibus etiam alienigenis: mulieres tantummodo menstruata
transire prohibebantur. In secundā verò porticum cuncti Iudæi ingrediebantur:
ecrūq; cōiuges cum essent ab omni pollutione munda. In tertiā, masculi Iudæorū
mundi existentes atque purificati. In quartā autem sacerdotes, stolis induti sa-
cerdotalibus. In adytum verò soli principes sacerdotum, propria stola circum-
amicti. Tanta verò est circa omnia prouidentia pietatis, ut secundum quas-
dam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo
oportebat facientes traditas hostias introire: & meridie rursus, dum claudere-
tur templum, deniq; ne vas quidem aliquod portari licet in templum, sederant
in eo solummodo posita, altare, mensa, thuribulum, candelabrum, quæ omnia &
in lege conscripta sunt. Etenim nihil amplius neq; mysteriorum aliquorū ineffa-
bilitum agitur, neq; intus vlla epulatio administratur. Hæc enim quæ prædicta
sunt, habent totius populi testimonium manifestum, rationemq; gestorum. Licet
enim sint tribus quatuor sacerdotum, & harū tribuum singula habeant hominū
plus quàm quinq; millia, sit tamē obseruatio particulariter per dies certos: & his
transactis, alij succedentes ad sacrificia veniunt: & congregati in templum me-
diante die à precedentib. clauēs tēpli & ad numerū omnia vasa percipiunt, nulla
re quæ ad cibum aut potum attineat in templum delata. Talia namq; etiam ad
altaria offerre prohibitū est, præter illa quæ ad sacrificia preparantur. Quid er-
go Apionem dicimus, nihil horū examinantem, verba incredula protulisse? Sed
turpe est, historia veram notitiam si proferre grammaticus non possit. Et sciens
templi nostri pietatem, hanc quidem prætermisit. Hominis autem Graci cōpre-
hensionem finxit, & pabulū ineffabile, & ciborū opulentissimā claritatem: & per-
uios ingredientiē, ubi nec nobilissimos Iudæorum licet intrare, nisi fuerint sacer-
dotes. Hæc ergo pessima est impietas, atque mendacium spontaneum, ad eorum
seductionem, qui noluerunt discutere veritatem. Per ea siquidem mala ineffa-
bilia, quæ prædicta sunt, nobis detrabere tentauere. Rursumq; tanquam pyssi-

mus deridet, adiiciens fabula inania facta. Ait enim illum retulisse, dum bellum Judai contra Idumaeos haberent longo quodā tempore, ex aliqua ciuitate Idumaeorum qui in ea Apollinem colebat venisse ad Iudaeos, cuius hominis nomen dicitur Zabidus: deinde eis promississe traditurum se eis Apollinem Deum Dorensium: venturumque illum ad nostrum templum, si omnes ascenderent, et adducerent omnem multitudinem Iudaeorum. Zabidum verò fecisse quoddam machinamentum ligneum, et circumposuisse sibi, et in eo tres ordines infixisse lucernarum, et ita ambulasse, ut procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro Iudaeos inopinabili visione obstupuisse, et longè constitutos tenuisse silentium. Zabidum verò multa quiete ad templum venisse, et aureum detraxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) et rursus Doram velociter aduenisse. Igitur et nos dicere possumus, quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauat, et facit stultitia simul et mendacijs oneratum. Loca namque, quae non sunt, conscribit: et ciuitates nesciens transfert. Idumaea enim prouincia nostra confinis est, posita iuxta Gazam, et nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phoenice verò iuxta montem Carmelum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocutionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est a Iudaea. Cur itaque nos rursus accusat, eo quod non habeamus communes cum alijs Deos, si sic facile credidere patres nostri ad se venturum Apollinem, et cum stellis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nunquam videre scilicet, qui tot et tanta concelebrant candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per prouinciam ex tantis millibus obuiauit. Desolatos etiam vicos custodibus comperit, et hoc tempore belli. Cetera iam relinquo. Ianua verò templi altitudine quidem erant cubitorum LX, latitudine verò XX, omnes deaurata, et penè auro puro confecta. Has claudebant nō minus quā viri ducenti diebus singulis: et relinquere eas apertas, nefandū nimis erat. facile igitur eas lucernifer ille aperuisse creditur, qui solus etiam habuisse asini caput aestimabatur: quapropter dubium est, utrum hoc caput Zabidus denuo reuocauit: an certè sumens Apion, introduxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo Apioni aliquā mentiendi daret occasionem. Mentitur autem et de iuramento, quod iuremus per Deū factorem calis et terra et maris, nulli Iudaeos fautores alienigenae, et maxime Graecis. Oportebat autē mentientem absolutè dicere, nulli fautores alienigenae, et magis Aegyptijs: sic etenim ab initio poterant eius figmenta de iure iurando congruere, si ab Aegyptijs utique patres nostri nō propter malignitatē suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Graecis autem plus locis quā studijs sumus abiuncti, ita ut nulla inter nos et illos inimicitia et emulationes esse noscatur. E diuerso namque multos eorū ad nostras leges contigit accessisse, quorum quidam permansere, quidam verò perdurare non ferentes, denuo recessere. Hoc tamen iusiurandū nunquam se quisquā audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut videtur) audiuit. Ipse namque id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox dicitur, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neque legibus iustis utamur, nec Deum colamus ut conuenit, quod diuersis gentibus seruiamus, et calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus, cum utique principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire consueuerunt. Quis etenim ho-

Alia Apionis de Zabido fabula.

Dora Phoenice ciuitas, et non Idumaea.

Ianua templi.

Mendacij de iuramento depulsio.

Apion Iudaeis seruitutem exprobat.

Epilogus huius partis Iudæorum genus ex Aegypto non oriundum.

Ad Manethonis de Mose maledictæ responsio.

Moses leprosus non fuit.

Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus.

In Cheremonem historiographum.

Messenes Amenophis filius.

Manethonis & Cheremonis historiarum comparatio.

viuere, neque aditus ab Æthiopia communiuerant, multas ad hoc commoditates habentes, neque alioqui copias contraxerant. Ille vero usque Syriam trucidans eos (ut ait) persecutus est per arenosa & inaquosa loca. Scilicet ea vel quieto exercitu transire expeditum est. Igitur autore Manethone neque ex Aegypto genus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui admixti sunt. Leprosorum enim & morbidorum multos in lapidicinis perisse verisimile est, multos in pralijs, plurimos verò postremo & in fuga. Superest ut de Mose illi contradicam. Hunc virum mirandum Aegyptij & diuinum existimant, sed non sine blasphemia incredibili sibi vindicare conantur: dicentes Heliopoliten esse vnum sacerdotum, ob lepram cum alijs pulsum. Ostenditur autem in ratione temporum, DXVIII. annis prior fuisse, & patres nostros ex Aegypto in regionem quam nunc tenemus eduxisse. Quod verò eiusmodi calamitatis corpus expers habuit, ipsius dicta indicant. Leprosis enim & oppidis & vicis interdixit, ut seorsim in lacero vestitu agant: & eum qui eos attigisset, aut subidem tectum successisset, pro impuro habet. Quin etiam si eo morbo liberari, & in pristinum restitui contingat, præscripsit certas purificationes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra, & omnium pilorum abrasiones: multisq; & varijs sacrificijs peractis, tum demum sanctam urbem adeundam. Atqui contra par erat qui talem calamitatem expertus esset prouidentiam aliquam ac humanitatem exhibere simili infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges tulit, sed neminima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum curam admisit. Sed etiam si iam sacerdoti aliquid tale accidisset, honore eum priuauit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus semetipsum cum opprobrio suo damnoq; tulisse leges? Quin & nomen valde incredibiliter mutauit. Osarsiph enim (inquit) vocabatur. Hoc ad transmutationem nihil quadrat. Verum autem nomen significat ex aqua seruatum Mosē. Nam aquam Aegyptij Moy vocant. Satis igitur declaratum existimo, quod Manethon quatenus veterum scripta sequitur, non multum à veritate aberrat. Vbi verò ad vulgares fabulas se vertit, aut absurdè eas confingit, aut in odium gentis loquentibus credit. Post hunc inquirere libet in Charemonem. Hic enim Aegyptiacam se scribere historiam professus, addens idem nomen Regis quod Manethon. Amenophin, & filium eius Rhamessem, ait ffidem in somnis Amenophi apparuisse, incusantem quod templum suum per bellum dirutum esset. Phritiphautem verò sacrum scribam dixisse, si à pollutis hominibus Aegyptum repurget, liberandum eum à nocturnis terroribus: atque ita delectu vitiosorum morbidorumque habito, CCL. millia è sinibus eiecit. Duces verò eorum fuisse scribas Mosē & Iosephum, quem etiam sacrum scribam fuisse: Aegyptia verò eis nomina esse, Mosi Tisithen, Iosepho Petesepi. Hos Pelusium venisse, ibique offendisse CCCLXXX. millia, ab Amenophi relictā, quā is in Aegyptum transferre noluerat: cum is icto fœdere contra Aegyptum expeditionem habitam. Amenophin autem non expectato impetu eorum, in Aethiopiam fugisse, relictā uxore gravidā: quam delitescētem in quibusdam speluncis enixam puerum nomine Mes-senen. eum posteaquam ad virilem aetatem peruenisset, expulisse Iudæos in Syriam numero circiter ducenta millia, & patrem Amenophin ex Aethiopia recepiſſe. Et hac quidem Charemon. Reor autem ex his ipsis quæ dicta sunt amborum vanitatem apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in tantum

tantum eos discrepare. at qui mendacia componunt, non aliarum scriptis consona scribunt, sed quae ipsis libet confingunt. Ille igitur regiam cupiditatem videnti Deos, ait initium fuisse pollutos eiciendi. Charemon autem suum de fide somnium finxit. Et ille quidem Amenophin dixit indixisse Regi purgationem: hic vero Phritiphauten iam multitudinis numerus sane belle congruit, ille octuaginta millia referente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primum in lapidicinas eiecit pollutos, deinde ad Auarim habitandam traductos, ac reliqua Aegypto bello vexata, tum demum acciuisse dicit à Hierosolymitis auxilia: Charemon, Aegypto decedentes circa Pelusium inuenisse trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relicta, ac cum illis rursus Aegyptum inuasisse: Amenophinque in Aethiopiam fugisse. Quod verò egregium est, ne illud quidem quinam et unde erant tam numerosus exercitus dixit, Aegyptij ne an externi: neque causam indicauit, ob quam eos Rex in Aegyptum inducere noluit: qui de leprosis et fide somnium confinxit. Mosi vero et Iosephum, quasi eodem tempore simul expulsum Charemon adiunxit, et quidem quatuor atque tribus ante Mosē defunctum, quarum sunt anni ferè centum septuaginta. Quin et Rhameses Amenophis filius, secundum Manethonem quidem adulescens bellum administrat cum patre, et cum eodem exulat fuga elapsus in Aethiopiam. Hic autem fingit eum post patris abitum in spelunca quadam natum, et postea prælio victorem, et Iudæos in Syriam expellentem numero circiter CC. millia. O facilitatem. neque enim prius quinam erant illa CCCLXXX. millia dixit, neque quomodo CLXXX. millia perierint: in acie ne ceciderint, an ad Rhamesen transfugerint. quod verò maxime mirum est, ne cognoscere quidem ex eo licet, quosnam vocet Iudæos, vel utris eorum det hanc appellationem: illis ne CCL. millibus leprosum, an his CCCLXXX. millibus, quæ circa Pelusium erant. Sed stultum fortasse sit redarguere eos, qui à semetipsis redarguti sunt. ferendum enim erat ut cunque, si ab alijs redarguti fuissent. His addam Lysimachum, idem quidem habentem cum prædictis argumentum mendacij, verum enormitate figmenti illos vincentem. unde apparet eum magno odio confinxisse. Dicit enim, quæ tempestate Bocchoris in Aegypto regnabat, populum Iudæorum, quod essent lepra, scabies, et alijs quibusdam morbis infecti, ad templa confugisse, ut mendicato alerentur. multis autem hominibus morbo correptis, sterilitatem in Aegypto accidisse. Bocchorim verò Aegyptiorum Regem ad Ammonem, scitatum oracula de sterilitate, misisse. responsum verò à Deo, repurganda esse templa ab hominibus impuris et impijs, eiectis eis è templis in loca deserta. Caterum scabiosos ac leprosos mergendos, tanquam sole horum vitam agre ferente: et templa expianda: atque ita fore ut terra fructum ferat. Bocchorim autem accepto oraculo, accersitisque sacerdotibus ac sacrificijs iussisse collectis impuratis, hos militibus tradi deportandos in desertum: leprosos verò ac impetiginosos plumbeis laminis inuolutos in pelagus deijci. quibus submersis, reliquos congregatos et in loca deserta expositos esse, ut perirent. eos habito concilio consultasse de seipsis: et nocte superueniente, accensis ignibus ac lucernis custodias agitasse: sequentiq; nocte ieiunatum, ut numen propitium eos seruaret. Insequenti verò luce à Mose quodam consilium datum, irent conferti una via, usque dum ad loca culta perueniretur. tum præcepisse eum, ne cui in posterum beneuoli essent, utque consilium malum potius quam bonum darent: Deorumque templa et

Manethonis & Charemonis historiarum discrepantia.

Lysimachus mendacij arguitur.

Scabiosos ac leprosos Iudæos iuxta Lysimachi opinionem in pelagus deijciendos, aut in loca deserta exponendos.

Quando Iudæi Iude-
am occupârunt, &
urbem Hierosolyma
ædificârunt.

Opinionis Lyfimachi
depulsiô.

Contra mendacium
impudenter exposi-
tum nihil dicendum.

altaria quotquot inuenirent euerterent. quibus comprobatis ac destinatis, mul-
titudinem iter fecisse per desertum, ac post multa incommoda tandem ad loca
cultâ peruentum. tum verò & hominibus iniuriose tractatis, & fanis compila-
tis ac incensis, venisse in eam qua nunc Judæa dicitur: conditaq; ciuitate hic ha-
bitare, urbem verò ^{iesoula}, ex re nominatam. aliquanto autem post iam auctos
viribus mutasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolyma, seipsos
Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit Regem, sed recentius
nomen consinxit: & omisso somnio ac propheta Ægyptio ad Ammonem abiit de
impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim ad templa collectam mul-
titudinem Judæorum, incertum leprosis ne nomen imponens, an quod solos Ju-
dæos morbus occupârit. dicit enim populus Judæorum. Qualis, aduena, an indi-
gena? Cur igitur eos cum sint Ægyptij, Judæos vocas? Quod si hospites sunt,
cur unde nam sint non dicis? Quomodo autem cum Rex tam multos ex his ma-
ri merisset, reliquos in loca deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut quo-
modo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc tene-
mus, & condiderunt urbem, & exstruxerunt templum apud omnes celebre?
oportebat autem de legislatore non solum nomen dicere, sed & genus, quisnam,
& ex quibus ortus. quamobrem verò tales eis intereundum aggressus sis ferre
leges, de Dijs, etiam erga homines iniustas. Siue enim Ægyptij erant genere, non
tam facile patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas
habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulso-ribus suis iu-
rassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent.
Quod sibellum internecinum. aduersus uniuersos mortales susceperunt, cum
essent (ut ipse ait) miseri, & omnium opis egeni, maxima stultitia non illorum,
sed hac fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen impositum ciuitati à
templorum spoliatiône, præsumpsit dicere, & hoc postea fuisse mutatum. Mi-
rum ni, quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui
fundauere urbem, ornare semetipsos etiam vocabulo credidere. Hic autem ge-
nerosus vir præ nimia detractationis impotentia non intellexit, Hierosolyma
non idem voce Judæica quod Græca significare. Quid ergo amplius quilibet di-
ceret contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam
congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud
faciens principium, cetera præsentis ope-
ris explanare tentabo.

FLAVII

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE- ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER II.

PRIORI quidem volumine, charissime mihi Epaphroditè, de antiquitate nostra monstraui, Phœnicum & Chaldaorum, Aegyptiorumq; literis satisfaciens veritati: multosq; Græcorum conscriptores adducens, & meam è diuerso disputationem aduersus Mænethonem, & Chæremone[m], & alios quosdam exhibui. nunc autem inchoabo reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscripserunt. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quantum tantummodo detractionem habentia, & multam (ut ita dixerim) ineruditi probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quàm illis quæ multo studio conscribuntur: & de rogationibus quidem gaudent, præconijs verò mordentur, necessarium duxi ne hunc quidem inscrutatum relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoq; plerisq; mortalium insitum video, ut gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à laceſſito audit. Et quidem nec orationem eius legere facile est, neq; apertè cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorum perplexitate nunc similia supra pensitatis de maiorum nostrorum ex Aegypto migratione affert: nunc incolas Alexandria Iudeos calumniatur: in superq; de sacris templi nostri ceremonijs atque alijs ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Aegyptios genere fuisse, neq; ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulsos, non mediocriter solum, sed penè ultra modum, superius à me declaratum existimo: ceterum quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tertio rerum Aegyptiacarum hac: Moſes, ut accepi à grandioribus natu Aegyptijs, Heliopolitanus erat, qui patrijs institutus moribus, subdiuinales preces ad septa qualia ciuitas habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis verò statuit columnas, sub quibus ceu peluis forma exprimebatur: umbra verò in eam incidens, utpote per sudum, eundem semper, cum sole cursum circumuoluebat. Atque huiusmodi est admiranda illa huius grammatici phrasis. Mendacium verò eius non tam nostris verbis euidenter coarguitur, quàm Moſeos operibus: neque enim cum primum tabernaculum Deo construeret, aut ipse ullam talem formam ei indidit, aut posteros facere precepit: atque is qui postea templum Hierosolymis construxit Solomon, omni tali curiositate abstinuit, qualem confinxit Apion. Accepisse autem se dicit à maioribus natu Moſen Heliopolitanum: scilicet ipse iunior, sed his fidem habens, qui per per atatem illum familia-

Ab Apione quædam valde frigida conscripta.

Apion de Moſe & gente Iudaico.

Apionis de Moſe & templo Iudaico mendacium coarguitur.

U V V V V 2

riter

riter nouerant. Et de Homero quidem poeta, quamuis grammaticus, non posset quam eius sit patria certo affirmare, neq; de Pythagora tantum non heri nudius tertius nato: de Mose vero tam multis annis illos precedente tam facile decernit, credens seniorum relationi: unde manifeste illum mentiri apparet. Quin

Temporum ratio apud historiographos inæqualis.

et temporum ratio, quibus Mosen ait eduxisse leprosos et cacos et claudos, belle concinit iuxta grammaticum hunc diligentissimum. Manethon enim regnante Tethmosi Iudeos dicit ex Aegypto discessisse, annis CCCXCIII. antequam Danaus apud Argos exularet. Lysimachus autem tempore Bocchoris Regis, hoc est, ante annos MDCC: Colon vero et alij quidam, ut cuiq; visum est. At vero Apion ceteris fide dignior, exacte illum exitum definiuit VII. Olympiade, et huius anno primo: quo, ut ait, Pœni Carthaginem condiderunt. Carthaginis autem mentionem adiecit, ratus argumentum id veritatis se habiturum euidentissimum: nec animaduertit à semetipso adductum quo coargueretur. si enim

Hirami & Salomonis amicitia, de qua supra lib. I. contra Apionem in principio.

de hac colonia monumentis Phœnicum credendum est, in illis Hiram Rex traditur antiquior Carthagine condita annis plus quam CL. de quo superius ex Phœnicum commentarijs probaui, quod Solomoni templi Hierosolymitani conditori amicus fuerit, et multa ad templi fabricam contulerit. Solomon vero edificauit templum post Iudeorum discessum ex Aegypto annis DCXII. Porro numerum pulforum eundem quem Lysimachus commentus (ait enim C. et X. eorum fuisse millia) miram quandam et credibilem reddit causam, cur sabbatum nominatum sit. Exacto enim (inquit) sex dierum itinere, inguinum ulceribus affecti sunt: et hac de causa septima die quieuerunt: incolumes constituti in regione que nunc Iudæa vocatur. et appellauerunt eam diem sabbatum, seruata Aegyptiorum voce. nam inguinis morbum Aegyptij vocant sabbatosim. Annon igitur vel deridenda hac nugacitas, vel contra odio habenda talis in scribendo impudentia? Apparet enim quod omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum et decem. Atqui si erant caci et claudi et morbidi, quales fuisse Apion ait, ne unius quidem diei iter progredi potuissent: sin autem poterant per magnam solitudinem proficisci, prater eaq; sibi obsistentes vincere populariter repugnando, nequaquam uniuersi post sextam diem inguinum morbo correpti fuissent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus necesse est, sed plurimorum millium exercitus definita semper itinera peragunt: neq; temere ita accidisse verisimile videtur. est enim omnino absurdum. At vero mirificus hic Apion sex quidem diebus eos peruenisse in Iudæam pradixit: rursus autem Mosen consensu monte, qui Aegyptum inter et Arabiam situs est, nomine Sinaus, quadraginta diebus delituisse dicit, indeq; descendente Iudeis leges dedisse. atqui quomodo possibile est, eosdem et quadraginta dies in deserto ac in aquoso loco manere, et quod in medio spatium est, id totum sex diebus pertransire? Sabbati vero appellationis grammatica ratio, quam adfert, multum impudentiam pra se fert, vel certe magnam imperitiam. Nam ha voces Sabbo et Sabbatum, inter se maxime differunt. Sabbatum enim secundum Iudeos quies est ab omni opere. Sabbo vero, ut ille affirmat, Aegyptijs inguinum morbum significat. Tales quasdam de Mose et Iudeorum ex Aegypto profectioe Aegyptius Apion nouitates finxit, prater aliorum commentus auctoritatem. Et quid mirum si de nostris mentitur patribus? quandoquidem de se ipso contra mentitus est: et natus in Oasi Aegypti, primas iste Aegyptiorum

Inguinis morbum Aegyptij sabbatosim vocant.

Depulsio figmenti Apionis de sex dierum itinere.

ptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiurauit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos odit & conuiuijs insectatur, eos Aegyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Aegyptios, semet ex eorum genere haud eximeret: quandoquidem qui se de celebritate patriae iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarguunt verò eos, qui prater ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alterutro modo affecti sunt Aegyptij: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamiae suae cooptant. At praclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrum insectationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensque eorum cum habitatoribus Alexandria Iudaeis similitudinem, proposuit quidem illis conuicium facere, unam tamen comprehendit reliquos quoque, uniuersos, utrobique impudenter mentiens. Videamus igitur, quam sint illa grauiora & non ferenda, de quibus habitatores Alexandria Iudaeos accusat. Venientes, inquit, ex Syria, sedes fixerunt ad importuosum mare, undarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobrium habet, non quidem patriae suae, sed tamen quam patriam dicit, Alexandria conuiciatur. Illius enim & maritima ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandum optima: quam si Iudaei per vim occupauerunt, ita ut ne post quidem eijcerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem consecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoque eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri Regis, Ptolemaei, Lagi ac successorum illius Aegypti Regum, & columnam stantem Alexandria ac iura continentem quae Caesar magnus Iudaeis concessit: hac, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: si autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoque, quod se mirari dicit, quod cum Iudaei essent, Alexandrini vocati sunt, similis inscientiae est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, et si plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de alijs dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia Ionia cum ciuibus exinde natis eandem appellationem habent, hac praebentibus eis regni successoribus. Romanorum verò clementia, cunctis non paruulum donum appellationis suae concessit, non solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani denique antiqui, & Tyrrheni, & Sabini, Romani vocantur. Si verò hunc modum aufert communis ciuitatis Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima Aegypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in nobis dicit, ablato? cum solis Aegyptijs nunc orbis domini Romani, participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videantur. Hic autem praclarus dignitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calumniari conatur eos qui hac iustissime percepere. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis quam studiose adificabat Alexander, nostrorum aliquos ibi collegit: sed omnes approbans diligenter ex virtute, ac fide dignos inueniens hoc praeronium nostris exhibuit, cum gentem nostram studeret non mediocriter honorare. Ait enim Hecataeus, quia propter mansuetudinem atque fidem, quam ei praeuere Iudaei, Samariam regionem adiecit, ut eam sine tributis haberent.

Apion veram patriam & genus suum abiurauit.

Apion contumeliosam Iudaeorum insectationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur.

Alexandriae pars ora maritima.

Iura & libertates Iudaeorum.

Alexander.

1. Ptolemæus Lagi. *Similiter quoque sensit post Alexandrū etiā Ptolemæus Lagi de Iudæis in Alexandria cōmorantibus. Nam Egyptiaca eis castra cōmisit, arbitratus fide simul eorum et fortitudine conseruanda: et in Cyrene credens se tutissimè regnaturū, et in alijs Libya ciuitatibus, ad ea loca partem Iudæorū habitādi causā direxit.*
2. Ptolemæus Philadelphus. *Post hunc autem Ptolemæus, qui Philadelphus est appellatus, non solum si qui fuere captiui apud eos nostrorum, omnes absoluit, sed et pecunias eis sapius condonauit: et (quod maximum est) desiderauit agnoscere nostras leges, et sacrarum scripturarum volumina concupiuit: misitque rogans destinari viros qui ei interpretarentur legem: et ut hac apprime conscriberentur, diligentiam hanc commisit non quibuscunque viris, sed Demetrium Phalereum, et Andreā, et Aristem, quorum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps erat, alij verò habebant custodiam corporis sibi creditam, huic cura præsedit. Non enim leges, et patrum nostrorum philosophiam discere concupisceret, si his utentes despiceret et non potius valde miraretur. Apion autem penè omnes in ordine successores eius Macedonum Reges ignorauit habuisse erga nos præcipuum familiaritatis affectum. Tertius namque Ptolemæus, qui vocatur Energetes, fortiter obtinens Syriam uniuersam, non Dijs Egyptiacis pro victoria solennitates gratificas immolauit: sed veniens ad Hierosolymam, multas hostias sicut nostri moris est, Deo sacrificauit, dignissimamq; dicauit ornamenta victoria. Philometor autem Ptolemæus, et eius uxor Cleopatra, omne regnū commiserunt Iudæis: et duce totius fuere militia Onias et Dosithæus Iudæi: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset opera eorum potius mirari, et gratias agere, quoniam liberauere Alexandriam, cuius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatra regno, et periculum pessima perditionis instaret, istorum labore ciuitas intestinis prælijs est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad urbem deduxit exercitum paruum, cum esset illic Thermus præsens Romanorum legatus: quod (ut ita dicam) rectè atque iustè factum est. Ptolemæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo patre Ptolemæo Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam Cleopatram expellere, et filios Regis, ut ipse regnum iniustè sibi met applicaret: propter hac ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra suscepit: et fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessitate deseruit. Testis autem Deus iustitiæ eius manifestus apparuit. Nam Physcon Ptolemæus cum aduersum exercitum quidem Onia pugnare præsumeret, omnes verò Iudæos in ciuitate positos cum filijs et uxoribus capiens, nudos atque victos elephantis subiecisset, ut ab eis conculcati deficerent, et ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in contrarium qua præparauerat, euenire. Elephantis enim relinquentes sibi appositos Iudæos, impetu facto super amicos eius, multos ex ipsis interemere. Et post hac Ptolemæus quidem aspectum terribilem contemplatus est, prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concubina verò sua charissima, quam alij quidem Ithacam, alij verò Hirenen denominant, supplicante ne tantam impietatem perageret, et concessit, et ex his quæ egerat vel acturus erat, pœnitentiam egit. Vnde rectè hanc diem Iudæi Alexandria constituti, eo quod apertè à Deo salutem promeruerunt, celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Physconem gestum, Iudæos accusare præsumpsit, cum eos laudare debuerit. Is autem etiam vltima Cleopatra Regina Alexandrinorum*
3. Ptolemæus Euergetes.
4. Ptolemæus Philometor.
5. Ptolemæus Physcon in Iudæos grauari desinit.

rum meminit, veluti nobis improperans, quoniam circa nos fuit ingrata: & nō potius illam redarguere studuit, cui nihil omnino iniustitiæ & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in communi contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: quæ etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem insidijs: paternosq; Deos, & sepulcra progenitorum depulata est. Percipiensq; regnum à primo Casare, eius filio & successor, rebellare presumpsit. Antoniumq; corrumpens amatorijs rebus, & patria inimicum fecit, & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spoliens, alios autem demens ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, maritum & parentem communium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi cōgigit? Nouissimè verò Alexandria à Casare capta, ad hoc usq; perducta est, ut saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudæos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne gloriandum nobis non esse, si quemadmodū dicit Apion, famis tempore Iudæis triticum non est mensa? Sed illa quidem pœnam subiit cōpetentem. Nos autem maximo Casare utimur teste auxilij, atque fidei quam circa eum contra Egyptios gessimus: necnon & senatu eiusq; consultis, & epistolis Casaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus Ptolemais, & quæ à senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si verò Germanicus frumenta cunctis in Alexandria cōmorantibus metiri non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penurie frumentorum, non accusatio Iudæorū. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudæis in Alexandria commorantibus, palam est. nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quàm ab alijs Alexandrinis translata est. Maximam verò eis fidem olim à Regibus datam conseruauere, id est, fluminis custodiam, totiusq; custodia, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eosdem Deos, quos Alexandrini, non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiam cum vos sitis Egyptij, inter alterutros praelio magno & sine fœdere de religione contenditis? aut certè propterea non vos omnes dicimus Egyptios, & neq; cōmuniter homines, quoniam bestias aduersantes natura colitis, multa diligentia nutriendes? cum genus utiq; nostrorum unum atque idem esse videatur. Si autem in vobis Egyptijs tanta differentia opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permanere? Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudæos in Alexandria constitutos, cur omnes non culpare possit, eo quod noscamur habere concordiam? Porro etiam seditionis autores, quilibet inueniet Apionis similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Graci fuere & Macedones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus nos gessere, sed antiquis cessere solennitatibus. Cum verò multitudo Egyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrum verò genus permansit purum. Ipsi igitur molestia huius fuere principium, nequaquam populo Macedonicam habente constantiam; neque prudentiam Græcam: sed cunctis scilicet utentib. malis moribus Egyptiorum,

De Cleopatra vltima Alexandrinorū Regina, eiusq; sceleribus.

Antonius Cleopatram maritus.

Iudæi fidem eis olim à Regibus datam cōseruauere.

Egyptij bestias naturæ repugnantes colunt.

Discordia Iudæorū & ciuium Alexandrinorum in religione.

Seditionis Alexandriæ causa.

Depulsio argumenti Apionis, Iudæos seditionis Alexandriæ causam extitisse.

& an-

et antiquas inimicitias aduersum nos exercentibus. Et diuerso namque factum
 est quod nobis impropere præsument. nam cum plurimi eorum non opportu-
 ne ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc priuilegium ad o-
 mnes impetrasse noscuntur. Nam Aegyptijs neque Regum quisquam uidetur
 ius ciuitatis fuisse largitus: neque nunc quilibet imperatorum. Nos autem Ale-
 xander quidem introduxit, Reges autem auxere, Romani uero semper custodi-
 re dignati sunt. Itaque derogare nobis Apion uoluit, quia imperatorum non
 statuamus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis
 indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modestiamque Ro-
 manorum, quoniam subiectos non cogunt patria iura transcendere: sed suscipiunt
 honores, sicut dare offerentes pium atque legitimum est. Non enim honoribus
 gratiam habent, qui ex necessitate et uolentia conferuntur. Gracis itaque et
 alijs quibusdam, bonum esse creditur imagines instituire. Denique et patrum
 et uxorū filiorumque figuras depingentes exultant, quidam uero etiam nihil si-
 bi competentium sumunt imagines. alij uero et seruos diligentes, hoc faciunt.
 Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem præbere
 uideantur? Porro autem legislator, non quasi prophetans Romanorum poten-
 tiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus ui-
 lem despiciens, et quoniam totius animati, multo magis Dei inanimati, proba-
 tur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. alijs autem honoribus post Deū
 colendos non prohibuit uiros bonos, quibus nos et imperatores et populum Ro-
 manum dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: et non so-
 lum quotidianis diebus ex impensa communi omnium Iudeorum talia celebra-
 mus: uerum cum nullas alias hostias ex communi, neque pro filiis peragamus, so-
 lis imperatoribus hunc honorum præcipuum pariter exhibemus, quem homi-
 num nulli persoluimus. Hac itaque communiter satisfactio posita sit aduersus
 Apionem pro his quæ de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui
 ei huiusmodi fomitem præbuerunt, id est, Posidonium et Apollonium et Colonis:
 quoniam accensant quidem nos, quare nos eosdem Deos cum alijs non colimus:
 mentientes autem pariter, et de nostro templo blasphemias componentes incon-
 gruas, non se putant impie agere: cum sit valde turpissimum liberis, qualibet ra-
 tione mentiri, multo magis de templo apud cunctos homines nominato, tanta
 sanctitate pollente. In hoc enim sacrario Apion præsumpsit edicere, asini caput
 collocasse Iudeos, et eum colere, ac dignum facere tanta religione: et hoc affir-
 mat fuisse de palatio, dum Antiochus Epiphanes et exspoliasset templum, et
 illud caput inuenisset ex auro compositum multis pecunijs dignum. Ad hoc igitur
 primum quidem respondeo, quoniam Aegyptius uel si aliquid tale apud nos
 fuisset, nequaquam debuerat increpare, cum non sit deterius asinus furonibus
 et hircis et alijs, qui sunt apud eos Diij. Deinde quomodo non intellexit, operi-
 bus increpatus de incredibili suo mendacio. Legibus namque semper utimur ijs-
 dem, in quibus sine fine consistimus. Et cum uarij casus nostram ciuitatem, sicut
 etiam aliorum vexauerint, et Theos ac Pompeius Magnus, ac Licinius Cras-
 sus, et ad nouissimum Titus Caesar, bello uincentes obtinuerint templum, nihil
 huiusmodi illic inuenere: sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud
 alios effabile. Quia uero Antiochus neque iustam fecit templi depredationem,
 sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset hostis, et socios insuper nos
 suos

Romanorum erga
Iudeos magnani-
mitas.

Iudei prorsus nullas
imagines ferunt.

Quomodo Impera-
tores & magistratus
colendi.

Mendacij à Posido-
nio & Apollonio in
Iudeos confutatio.

Responsio ad obie-
ctionem de asini ca-
pite.

suos & amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic inuenit, multi & digni conscriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megalopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes, & Castor chronographus, & Apollodorus: qui omnes dicunt pecunijs indigentem Antiochum transfregissimum fœdera Iudæorum, & spoliassse templum auro argentoq; plenum. Hac igitur Apion debuit respicere, nisi cor asini ipse potius habuisset, & impudentiam canis, qui ad ipsos assolet coli: neque enim extrinsecus alia ratiocinatione mentitus est. Nos itaque asinis neque honorem neque potestatem aliquam damus, sicut Egyptij crocodilis & aspidibus: quando eos qui ab istis mordentur, & à crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Sed sunt apud nos asini, quod apud alios sapientes viros, onera sibi met imposita sustinentes. Et si ad areas accedentes comedant, aut proposita non adimpleant, multas valde plagas accipiunt, quippe operibus & ad agriculturam rebus necessarijs ministrantes. sed aut omnium rudissimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certè ex rebus initia sumens, hac implere non valuit, quando nulla potest contra nos blasphemia provenire. Alteram verò fabulam, derogatione nostra plenam, de Gracis apposuit: de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pietate loqui præsumunt, oportet eos non ignorare minus esse immundum per templa transire, quàm sacerdotibus scelestia verba consingere. Isti verò magis studere defendere sacrilegum Regem, quàm iusta & veracia de nostris & de templo conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari & perfidiam ac sacrilegium eius tegere, quo circa gentem nostram est usus propter egestatem pecuniarum, detrahentes nobis etiam quæ in futuris essent, mentiti sunt. Propheta verò aliorum factus est Apion, & dixit Antiochum in templo inuenisse lectum, & hominem in eo iacentem, & appositam ei mensulam maritimis terrenisq; volatilium dapibus plenam, & quod obstupuisse his homo. Illum verò mox adorasse Regis ingressum, tanquam maximam sibi opem præbituri: ac procidentem ad eius genua, extensa dextera poposcisse libertatem: & iubente Rege ut consideret, & diceret quis esset, vel cur ibidem habitaret, vel quæ esset causa ciborum eius, tunc hominem cum gemitu & lacrymis lamentabiliter suam narrasse necessitatem. Ait, inquit, esse se Gracum: & dum peragraret provinciam parandi victus causa, correptum se subito ab alienigenis hominibus, atq; deductum ad templum, & inclusum illic, & à nullo conspici, sed cuncta dapium apparatione saginari. Et primum quidem hac sibi inopinabilia beneficia visa attulisse letitiam: deinde suspicionem, postea stuporem: postremum consulentem à ministris ad se accedentibus audisse legem ineffabilem Iudæorum, pro qua nutriebatur: & hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendere quidem Gracum peregrinum, eumq; annuo tempore saginare, & deductum ad quandam sylvam, occidere quidem eum hominem, eiusq; corpus sacrificare secundum suas solennitates, & gustare ex eius visceribus, & iussurandum facere in immolatione Graci, ut inimicitias contra Gracos haberent: & tunc in quandam foueam reliqua hominis pereuntis abijcere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies debitos sibi met superesse, atque rogasse, ut reueritus Gracorum Deos, & superans in suo sanguine insidias Iudæorum, de malis eum circumstantibus liberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragœdia plenissima est, sed etiã cru-

Asini apud Iudæos aliosq; sapientes viros qui dicantur.

Historiographi quidam perfidiam ac sacrilegium Antiochi tegere conantur.

Iudæos quotannis hominem Gracum immolare debere.

deli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut arbitrati sunt, qui hac ad illius gratiam cōscribere. Non enim præsumpsit aliquid tale, ut ad templum accederet: sed sic inuenit nō sperans. Fuit ergo voluntatibus iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid iussit mendacij superfluitas, quam ex ipsa re cognoscere valde facilimū est. Non enim circa solos Gracos discordia legū esse dignoscitur, sed maximē aduersus Ægyptios & plurimos alios. Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? ut aduersus solos Gracos renouata coniuratione per effusionem sanguinis ageremus: vel quomodo possibile est, ut ad has hostias omnes Iudai colligerentur, & tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur inuentum hominem quicumq; fuit (non enim suo nomine cōscripsit) aut quomodo eum in suam patriam Rex non cum pompa deduxit? dum posset hoc faciens, ipse quidem putari pius, & Gracorum amator eximius, assumere verō cōtra Iudaorum odium auxilia magna cūctorum. Sed hac relinquo: insensatos enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre constructionem templi nostri, qualis fuerit, & intransgressibilem eius purificationis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & harum singula propriam secundum legem habuere custodiam. In exteriorē itaque ingredi licentia fuit omnibus etiam alienigenis: mulieres tantummodo menstruata transire prohibebantur. In secundā verō porticum cūcti Iudai ingrediebantur: eorūq; cōiuges cum essent ab omni pollutione munda. In tertiā, masculi Iudaorū mundi existentes atque purificati. In quartā autem sacerdotes, stolis induti sacerdotalibus. In adytum verō soli principes sacerdotum, propria stola circumamicti. Tanta verō est circa omnia prouidentia pietatis, ut secundum quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire: & meridie rursus, dum clauderetur templum, deniq; ne vas quidem aliquod portari licet in templum, sed erant in eo solummodo posita, altare, mensa, thuribulum, candelabrum, quae omnia & in lege cōscripta sunt. Etenim nihil amplius neq; mysteriorum aliquorū ineffabilem agitur, neq; intus ulla epulatio administratur. Hac enim quae praedicta sunt, habent totius populi testimonium manifestum, rationemq; gestorum. Licet enim sint tribus quatuor sacerdotum, & harū tribuum singula habeant hominū plus quā quinq; millia, sit tamē obseruatio particulariter per dies certos: & his transactis, alij succedentes ad sacrificia veniunt: & congregati in templum mediante die à praecedentib; clauē tēpli & ad numerū omnia vasa percipiunt, nulla re quae ad cibum aut potum attineat in templum delata. Talia namq; etiam ad altaria offerre prohibitū est, prater illa quae ad sacrificia preparantur. Quid ergo Apionem dicimus, nihil horū examinantem, verba incredula protulisse? Sed turpe est, historia veram notitiam si proferre grammaticus non possit. Et sciens templi nostri pietatem, hanc quidem pratermisit. Hominis autem Graci cōprehensionem finxit, & pabulū ineffabile, & ciborū opulentissimā claritatem: & peruios ingredientiē, ubi nec nobilissimos Iudaorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. Hac ergo pessima est impietas, atque mendacium spontaneum, ad eorum seductionem, qui noluerunt discutere veritatem. Per ea si quidem mala ineffabilia, quae praedicta sunt, nobis detrachere tentauere. Rursumq; tanquam pyssi-

Templi ac porticus
descriptio.

Quae in templo posita
fuerint.

Sacerdotum tribus
quatuor, quarum singula
plus quā quinq; millia
hominum habent.

mus deridet, adiiciens fabula inania facta. Ait enim illum retulisse, dum bellum Iudaei contra Idumaeos haberent longo quodā tempore, ex aliqua ciuitate Idumaeorum qui in ea Apollinem colebat venisse ad Iudaeos, cuius hominis nomen dicitur Zabidus: deinde eis promississe traditurum se eis Apollinem Deum Dorensium: venturumque illum ad nostrum templum, si omnes ascenderent, et adducerent omnem multitudinem Iudaeorum. Zabidum verò fecisse quoddam machinamentum ligneum, et circumposuisse sibi, et in eo tres ordines infixisse lucernarum, et ita ambulasse, ut procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro Iudaeos inopinabili visione obstupuisse, et longè constitutos tenuisse silentium. Zabidum verò multa quiete ad templum venisse, et aureum detraxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) et rursus Doram velociter aduenisse. Igitur et nos dicere possumus, quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauat, et facit stultitia simul et mendacijs oneratum. Loca namque, quae non sunt, conscribit: et ciuitates nesciens transfert. Idumaea enim prouincia nostra confinis est, posita iuxta Gazam, et nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phoenice verò iuxta montem Carmelum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocutionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est à Iudaea. Cur itaque nos rursus accusat, eo quod non habeamus communes cum alijs Deos, si sic facile credidere patres nostri ad se venturum Apollinem, et cum stellis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nunquam videre scilicet, qui tot et tanta concelebrant candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per prouinciam ex tantis millibus obuiauit. Desolatos etiam vicos custodibus comperit, et hoc tempore belli. Cetera iam relinquo. Ianua verò templi altitudine quidem erant cubitorum LX, latitudine verò XX, omnes deauratae, et penè auro puro confectae. Has claudebant non minus quam viri ducenti diebus singulis: et relinquere eas apertas, nefandum nimis erat. facile igitur eas lucernifer ille aperuisse creditur, qui solus etiam habuisse asini caput aestimabatur: quapropter dubium est, utrum hoc caput Zabidus denuò reuocauit: an certè sumens Apion, introduxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo Apioni aliquā mentiendi daret occasionem. Mentitur autem et de iuramento, quod iuremus per Deū factorem cali et terra et maris, nulli Iudaeos fautores alienigena, et maximè Gracis. Oportebat autē mentientem absolutè dicere, nulli fautores alienigena, et magis Aegyptijs: sic et enim ab initio poterant eius figmenta de iureiurando congruere, si ab Aegyptijs utique, patres nostri non propter malignitatē suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Gracis autem plus locis quam studijs sumus abiuncti, ita ut nulla inter nos et illos inimicitia et emulationes esse noscatur. E diuerso namque multos eorū ad nostras leges contigit accessisse, quorum quidam permansere, quidam verò perdurare non ferentes, denuò recessere. Hoc tamen iusurandum nunquam se quisquā audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut videtur) audiuit. Ipse namque id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox dicitur, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neque legibus iustis utamur, nec Deum colamus ut conuenit, quod diuersis gentibus seruiamus, et calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus, cum utique principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire consueuerunt. Quis etenim ho-

Alia Apionis de Zabido fabula.

Dora Phoeniciae ciuitas, et non Idumaeae.

Ianua templi.

Mendacij de iuramento depulso.

Apion Iudaeis seruitutem exprobat.

Davidis & Solomonis potentia.

Apion seipsum laudat & magnificat.

Cur Iudæi animalia consueta sacrificent, nec carnibus suillis vescantur.

rum magnanimitati valeat obsistere? Nullus et enim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contigit in principatu continuè presidere, & nō rursus alijs facta mutatione servire. Plurima namq; gentes alijs obedire coactæ sunt: soli autem Ægyptij, eo quod refugiant (sicut aiunt) in eorū provinciam Dij, atq; saluentur migrantes in effigies bestiarum, honorem præcipuum inuenerunt, ut nulli famularentur horum qui Asiam Europamq; tenere: qui scilicet unam diem ex auro totius seculi non habuere libertatem, neq; apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis vñ sit Persæ, non semel solummodo, sed frequenter vastantes vrbes, templa euercentes, putatos apud eos interficientes Deos, improperare non studeo. Non enim conuenit stultitiam nos indocti Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neque Lacedæmoniorum animo suo concepit, quorum hos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges pietate celebres, inter quos Cræsum, quàm diuersis vita sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Atheniensium arcem, templum Ephesinum & Delphicum, aliq; multa: hic nemo calamitatem passus, sed potius inferentibus intulit improperia. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Ægyptum gestorū prorsus oblitus. Sed Sesostris eum, quem refert fabula Regem fuisse Ægypti, ut creditur, excacauit. Veruntamen possumus & nos dicere nostros Reges David & Solomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo supersedendum est: quæ verò cunctis nota sunt, Apion modis omnibus ignorauit: quoniam Persis, & post illos principibus Asia Macedonibus, Ægyptij quidem seruire, nihil differentes a famulis. Nos autem liberi consistentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum tenuimus principatum, annis viginti & centum, vsque ad Pompeium Magnum. Et dum vniuersi Reges sunt expugnati a Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & socij & amici fuere. Sed viros mirabiles non prabuimus, velut quarundam artium inuentores, & sapientia præcellentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandum semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod rite facit. Oportebat enim ut ipse sui testis existeret, qui alijs omnibus sic importunus & callidus esse videbatur, & vita verboq; corruptus. Quapropter rectè quilibet Alexandria condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui fuere apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostra antiquitatis libris incumbere. Reliqua verò quæ in accusatione conscripta sunt, dignum erat fortè sine satisfactione relinquere, ut ipse sui potius & aliorum Ægyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo quod animalia cōsuet a sacrificemus, & nō vescamur carnibus suillis: sed & circuncisionē genitaliū vehementer irridet. De nostrorū quidē animalū peremptione, cōmunio nobis est cū alijs hominib. vniuersis. Apion autē sacrificantes nos redarguens, indicat semetipsum genere esse Ægyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc molestè ferret. Isti enim vouent sacrificare hecatombas suis Dijs, & Sacerdotibus vtuntur ad epulas. Quæ cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expauit. Qui tamen si solennitates Ægyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominib.

hominibus, ferocissimis autem bestiis impleretur: quas isti iudicantes Deos, diligenter enutriunt, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Aegyptiorum esse sapientes atque Deicolas, sacerdotes sine dubio fateretur. Hac enim duo dicunt sibimet ab initio à Regibus esse praecepta, ut Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere praecipue iudicantur: qui tamen & circumciduntur omnes, & à porcinis abstinere carnibus. Sed neque ullus alter Aegyptiorum cum eis Dijs sacrificare dignoscitur. Cacus igitur fuit Apion quando pro Aegyptijs nostras detractationes componens, illos videtur potius accusare: qui non solum utuntur solennitatibus, quas in nobis culpatur iste: sed etiam alios circumcidi docet, sicuti dixit Herodotus. Unde rectè mihi videtur Apion, propter patriam suam leges poenas dedisse blasphemia. Etenim necessario circumciso circa genitalia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus expirauit. Oportet enim bene sapientes in legibus proprijs circa pietatem integrè permanere, & aliorum minimè carpere. Iste verò suas quidem leges effugit, de nostris verò mentitus est. Hic itaque terminus vitae fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam verò & Apollonius Molon, & Lysimachus, & alij quidam, tam per ignorantiam quam per insaniam de legislatore nostro Moysi, & legibus verba protulere, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut Mago atque fallaci derogant, leges autem malitia apud nos nulliusque virtutis affirmant esse doctrices, volo breuiter & de omni conuersatione nostra, & de particulari (sicuti potero) proferre sermonem. Reor enim fore manifestum, quia & ad pietatem & ad conuietum uniuersalemque humanitatem, insuper ad iustitiam laborumque tolerantiam, & ad contemptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos, ut non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plurimum & fallaciter accusarunt, satisfactionem hanc puto esse iustissimam. Proinde accusationem Apollonius non continuè, sicut Apion, instituit, sed dispersim. Quippe qui aliquando quidem nos sine Deo & hominibus odiosos appellat, aliquando verò formidinem nobis improperat: & è diuerso, rursus aliquando de audacia gentis nostrae queritur. Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & propterea nullum inuentum nos solos vitae utile reperisse. Hac autem omnia manifestè redarguuntur, dum uniuersa, contra quam ab eo sunt dicta monstrantur, & legibus imperata, & à nobis cum omni integritate gesta. Si verò coactus fuero facere mentionem legum contrariarum apud alios constitutarum, in culpa illi sunt, qui nostras solennitates tanquam peiores cum aliorum conferunt. Quibus neutrum puto remanere quod dicant: neque quia non eas habeamus leges, quarum ego capita & summas ad redarguendum positurus sum: neque quia non praecipue in legibus proprijs perduramus. Paulo ergo altius exorsus, volo primò dicere, quod eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui ordinis & communium legum amatores extiterunt, & primi hoc inchoauerunt, rectè mansuetudine atque virtute praestare dicendi sunt. Denique conantur singuli eorum gesta sua ad antiquitatem referre, ut non imitatores aliorum videantur existere, sed ipsi potius alijs legitime viuendi duces fuisse. His igitur hunc in modum se habentibus, virtus legislatoris est meliora considerare: & his qui usuri sunt legibus, quas potuerit,

Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, & à porcinis carnibus abstinere,

Mors Apionis.

Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.

In quibus Apollonius Iudeos accusat.

Ordinis & communium legum amatorum mansuetudine atque virtute praestant.

Moses quoslibet legislatores antiquitate præcedit.

Nómos, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Homerum reperitur.

Mosis vita.

Moses ducem atque consultorem Deum habet.

Origo Legum apud Græcos.

satisfacere, quia recta sunt. Populi verò est, ut in omnibus qua constituta sunt, perduret: & neque felicitate procedente, neque calamitatibus aliquid horum immutet. Dico igitur nostrum legislatorem, quoslibet qui memorantur legistores antiquitate præcedere. Lycurgus enim & Solon, & Zaleucus Locrensis, & omnes qui apud Græcos mirabiles sunt, nouelli atque recentes, quantum ad illum comparati, esse noscuntur: quando nec ipsum nomen legis fuisse olim apud Græcos agnoscitur. Testis Homerus est, qui nusquam in opere suo hoc usus est nomine. Non enim secundum legem, sed indiffinitis sententijs, & Regum præceptionibus, populus regebatur. Unde etiam multo tempore permansere, tantum moribus utentes, & non scripto, & multa horum semper secundum euentum casuum permittentes. Noster verò legislator antiquus existens (hoc etenim undique manifestum est, etiam apud eos clarum, qui semper contra nos loquuntur) & semetipsum præbuit optimum principem populorum consultoremq, & instructionem totius legis vita constringens, eis suavitatem hanc libenter excipere, & firmissimè inclita scientia custodire. Primum autem eius magnitudinis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquentium Aegyptum, & ad terram propriam remeantium, multa millia sumens, ex plurimis & impossibilibus rebus cautissimè liberauit: nam & in aquosam eos & multum arduam oportebat transire viam, bellaq, deuincere: & filios ac uxores, prædamq, bello seruare: in quibus dux egregius & consiliarius sapientissimus, & tutor accuratissimus fuit uniuersorum. Omnem siquidem multitudinem à semetipso pendere fecit, & cum omnia qua vellet persuadere posset, in nullo horum vindicauit sibi potestatem: sed in quo maximè tempore potestatem sibi arrogauit & tyrannidem præfules rerum, & populum frequenter plurima iniquitate viuere consuefaciunt, in hac ille potentia constitutus, è diuerso magis iudicauit agendum pie, & plurimam exhibere alijs aequitatem, ipse virtutem præcipuam se credens cunctis ostendere, & salutem firmissimam præbere sequacibus bona voluntate. Et maximis actibus in singulis casibus usus est. Quapropter rectè iudicabat, ducem atque consultorem se Deum habere: & primitus sibi satisfaciens, quia secundum illius voluntatem uniuersa gereret atque tractaret, credidit modis omnibus oportere, ut etiam apud plebem hac opinio permaneret. Nam qui Deum respicere suam vitam credunt, delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem noster legislator fuit, non Magus, non fallax, sicut derogatores iniuste pronunciant: sed quales apud Græcos gloriantur fuisse Minos & postea legislatores alios. Namq, quidam eorum leges positas à Ioue dicebant: alij verò eas in Apollinem & vaticinium Delphicum referebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persuadendum indicantes populo. Qui verò præcipuas leges instituerint, vel qui iustissimè de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione conspiciere. Jam enim de ipsis tempus est disputandi. Igitur infinita quidem particulatim gentium atque legum apud cunctos homines differentia sunt. Alij siquidem monarchis, alij verò populum potestatem Reipublica commisere. Noster verò legislator nihil horum intendens, veluti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, diuinam Rempub. declarauit: Deo principaliter conuersationem nostram atque potestatem excellenter assignans, & satisfaciens eum cunctos inspicere, tanquam causam bonorum omnium uniuersis

uersis hominibus existentem: & quaecumque contingit eos in angustiis supplicasse,
 illius non latuisse voluntatem, neque quicquam eorum quae gessere, vel si quid
 aliquis apud semetipsum potuit cogitare. Unum verò eum esse monstrauit, & in-
 genitum, immutabilem per tempus, aeternum, & omni specie mortali pulchri-
 tudine differentem, & ipsum nobis notum: qualis autem sit secundum substan-
 tiam, prorsus ignotum. Hac itaque de Deo sapuerunt prudentissimi Graecorum:
 qui quidem quòd eruditi sint, illo utique sciendi praeante principia, nunc di-
 cere praetermitto: quòd autem hac optima & congrua Dei natura atque ma-
 gnificientia sint, valde testantur. Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Pla-
 to, & post illos philosophi Stoici, & penè cuncti, videntur de diuina sapuisse na-
 tura. Sed hi quidem ad breue philosophantes, populo superstitionum opinionibus
 iam praecipuo veritatem dogmatis proferre timere. Noster verò legis-
 lator opera praebens consona verbis suis, non solum his qui cum eo erant satis-
 fecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabiliter inspi-
 rauit, & causam legislationis ad utilitatis modum semper adduxit. Non
 enim partem virtutis Dei culturam dixit, sed huius partes alias esse perspe-
 xit atque constituit: hoc est fortitudinem, iustitiam, & mutuum in omni-
 bus ciuium concordiam. Cuncta namque actiones & studia, uniuersique ser-
 mones, ad diuinam referuntur per omnia pietatem. Non enim hoc inexami-
 natum aut infinitum ulterius dereliquit. Duo siquidem sunt totius discipli-
 nae & moralis institutionis modi, quorum unus quidem sermone doctor est,
 alter verò exercitatione morum: quae cum ita sint, alij quidem leges senten-
 tiendo sunt discreti, & alterum horum modum sibi placitum assumentes, al-
 terum reliquerunt. Sicuti Lacedaemonij quidem & Cretenses moribus erudi-
 ebantur, non verbis: Athenienses verò, & penè omnes alij Graeci, quae qui-
 dem oportet agi praecipiebant suis legibus: assuescere verò ad haec operibus, mini-
 mè valere. Noster autem legislator haec ambo multa diligentia coaptauit.
 Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neque leges sermone re-
 liquit incomptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & unicuique dicta conueni-
 ente, nihil neque minimarum escarum sub potestate voluntatis utentium de-
 reliquit. Sed & de cibis quibus conuenit abstinere, & qui sumendi sunt, vel quae
 diata communis esse videatur, necnon & de operibus labore simul & requie,
 terminum atque regulam posuit legem: quatenus veluti sub patre atque do-
 mino viuentes, neque volentes quicquam neque per ignorantiam delinquamus.
 Non enim ignorantibus poenam posuit, sed optimam & necessariam correptionem
 monstrauit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel saepius:
 sed in unaquaque septimana, alia opera relinquentes, ad legis auditionem con-
 gregari praecepit uniuersos, eamque perfectè condiscere, quod scilicet omnes le-
 gislatores reliquisse noscuntur. Et in tantum plurimi hominum absint, ut se-
 cundum proprias leges uiuant, ut penè eas ignorent. Et cum peccauerint, tunc
 agnoscunt ab alijs, quam legem probantur esse prauaricati. Sed etiam viri ma-
 xima cum gloria & principalia gubernantes, profitentur ignoratorem. Doctos
 namque sibi faciunt assidere ad dispensationem rerum, & peritiam legum ha-
 bentes. Nostorum vero quemlibet si quis leges interroget, facilius quam no-
 men suum recitat. Uniuersas quidem mox à primo sensu eas discentes, in animo
 velut

Quid Graecorum pru-
dentissimi de Deo sa-
puerunt.

Mosis & aliorum le-
gislatorum compa-
ratio.

Duo totius discipli-
nae & moralis insti-
tutionis modi.

Mosis uniuersos Iu-
daeos ad legis auditi-
onem congregari prae-
cipit.

Consonantia Iudæo-
rum in religione &
vita.

Qui homines ad sa-
cerdotium electi.

De Deo & Providen-
tia diuina.

velut inscriptas habemus. Et rarius quidem quilibet transgreditur: impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaq; primum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit. nam unam quidem habere & eandem de Deo sectam, vita verò ac moribus differre nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. Apud nos etenim solos, neque de Deo quilibet sermones audiet alterutris aduersarios, sicut multa similia apud illos fieri comprobantur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit unicuique profertur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebro præsumitur: quando alij quidem totam Dei naturam sermonibus perimere tentauere, alij verò eius providentiam ab hominibus abstulere: neque in studijs vita differentia ulla conspicitur, sed communia quidem opera omnium apud nos existunt: unus verò de Deo sermo concors est, asserens illum cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vita studijs, & quoniam oportet omnia alia ad terminum diuina pietatis adduci, à mulieribus nostris & à seruis quilibet audient. Pro qua re illas nobis calamitas à quibusdam, cur nō exhibeamus viros inuentores nouorum operum seu verborum, contigit oriri. Alij siquidem in nulla re paterna perdurare optimum esse putant, & præcipuè transgressoribus sapientia robur assignant. Nos autem è diuerso, unam esse prudentiam atque virtutem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium his quæ antiquitus sancitæ noscuntur: quod scilicet indicium legis est optimo fœdere constituta. nam ea quæ nunc non habent modum, experimento sæpè corrupta redarguuntur. Apud nos autem, qui credimus ab initio positam legem diuina voluntate, nihil aliud pium est, quam hanc sub integritate reseruare. Quis etenim eius quicquam mouere potest, aut quid melius adinuenit? vel quis ab alijs tanquam præcellentius ad statum Reipub. nostræ aliquid transferre potest? aut quæ poterit esse melior atque iustior, quam ea quæ Deum quidem principem omnium esse confirmat: sacerdotibus autem in communi quidem res præcipuas dispensare permittit: summo verò Pontifici aliorum sacerdotum Principatum competenter iniungit? quos utique non diuitijs, neq; alijs quibusdam spontaneis auiditatibus præcellentes legislator ad culmen huius honoris instituit. Sed quicumque sapientia vel temperantia alijs præstare noscuntur, eis præcipuè culturam diuina placationis iniunxit. Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium, atque iudices contemptorum, & punitores culpabilium sacerdotum esse decreti sunt. Quis ergo principatus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui honor Deo potius cooptabitur, cum omnis quidem populus sit præparatus ad pietatem, summa verò diligentia sacerdotibus sit indicta, & velut quadam festiuitas gubernetur vniuersa Respub? Cum enim mysteria sua numero paucorum dierum alienigenæ custodire nequeant, ea videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & incommutabili voluntate solennitatis opus per omne seruamus æuum. Quæ igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Primum quidem de Deo est, dicens: Deus habet omnia, perfectus, beatissimus, ipse sibi cunctisq; sufficiens, principium & medium & terminus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omni manifestior: forma verò & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis namque materies comparata ad huius imaginem, licet sit preciosa, tamen pro nullo est: cunctaq;

cunctaq; ars ad illius imitationis inuentum, extra artem esse cognoscitur: nihil simile neq; videmus neq; possumus suspicari, neq; conijcere. Sanctus est: videmus eius opera, lumen, cælum, terram, solem, lunam, flumina, mare, animalium na- Opera Dei.
tiones, prouentus fructuum: hac Deus fecit, non manibus, neque laboribus, neque quibusdam indiguit sibi cooperantibus: sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc homines conuenit uniuersos sequi, eumq; placare exercitatione virtutis. Modus enim diuina placationis iste sanctissimus est. Unum templum unius Dei, commune omnium communis Dei cunctorum. Gratum namque semper est omne quod simile est. Hunc placant quidem sacerdotes semper praece- Hostiæ veteris testa-
menti.
dit verò istos primus secundum genus: qui ante alios sacerdotes sacrificabit Deo, custodiet leges, de dubijs iudicabit, & puniet legē conuictos. Huic quisquis non obedit, supplicio subiacebit, tanquam qui in ipsum Deum impiè gesserit. Hostias immolat, non ad crapulam nostram vel ebrietatem attinentes. hac enim non placent Deo: quæ res occasio potius iniuriarum simul & expensarum est. Deus enim temperatos, ordinatosq;, & boni generis diligit: & ut præcipuè sacrificantes castè viuamus. In sacrificijs autem pro communi salute primum oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniam omnes socij sumus. Et qui hoc consortium sua vita præponit, maxime Deo gratus est. Supplicatio verò sit ad Deum votis ac precibus, non ut bona præstet: hac enim ipse sponte contulit uniuersis, & in medio deposuit: sed ut hac suscipere valeamus, suscipientesq; seruemus. Purificationes quoque in sacrificijs lex decreuit, à cu- Purificationis in sa-
crificijs.
bili, à lecto, à congressu uxorio, & alia multa, quæ conscribere longissimum est. Huiusmodi ergo de Deo, & eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid autem de nuptijs? Solam nouit lex permixtionem naturalem De nuptijs.
cum coniuge, si tamen filiorum causa procreandorum agatur. Masculorum verò cum masculis iudicauit inimicas: & tentantes talia morte decreuit dignos. Nubere verò iubet, non respicientes ad dotem, neque violenter arripere, sed neque dolo vel fallacia suadere. Dispensationem verò potius fieri per eum, cuius noscitur esse potestatis, & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedit igitur non ad iniuriam, sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem dedit. Cum hac ergo coire decet maritum solummodo, alterius verò experientiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatio nulla mortis: neque si fecerit vim virgini alteri desponsata: neque si suaserit nupta, aut filios nu- Pœna vim inferentis
virgini.
trienti. quæ omnia lex præcepit. uniuersis autem mulieribus interdixit, vel celare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis ad concubitum, corruptionemq; transierit, immundus est. Oportet autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauari. Hoc enim partem animæ pollueri iudicauit: inflata namque corporibus vulneratur. Dumq; hoc fit, aquam propter Purificationis corpo-
rum.
purificationis causam talibus imperauit. Sed neq; in filiorum natiuitatibus concessit epulationes aggregari, & fieri occasiones ebrietatis: sed temperatum esse repente principium. Iussitq; literis erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut actus imitentur: & cum legibus educati, neque transgrediantur, neque cogitationem ignorationis habere iudicentur. Prospexit autem etiam
Tyyyyy funeribus

De funeribus mortuorum.

Honor parentum

Contra furtum & usuras.

Circa hostes quomodo agendum.

Repetitio præceptorum legis.

Praemium obedientium legi.

funeribus mortuorum, ut neque sumptuosa ad sepeliendum celebrentur ex quia, neque insignium fabrica sepulcrorum. sed necessaria quidem circa elationem funeris imperavit domesticos adimplere: omnibus autem viventibus legatum esse constituit, ut aliquo moriente & concurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrare: ut longe procul sint, quasi videantur mundi esse. Cum autem aliquis fecerit homicidium vel sponte vel inuitus, ne horum quidem poenam tacuit. Parentum honorem post Deum esse constituit: & qui non repensat eorum gratia, sed in qualibet parte contristat, precepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem iuvenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitia sunt apud Deum, cui omnia non creduntur. & licet aliqua inimicitia proveniant, prodi tamen arcanaprohibuit. Si quis autem arbiter munus acceperit, morte mulctatur, despiciens quod iustum est, & auxilium reis offerens. Quod quisquam non posuit non auferat, & aliena non tangat. mutuans non accipiat usuras. Hac, & his multa similia, communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. Videbitur enim omnibus optime prospexisse eum, illo ita sentiente, neque propria corrumpamus, neque participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicumque enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vita putans esse consortium. Eos autem qui obiter adueniunt, misceri solennitatibus noluit, aliam tamen exhibenda constituit. Idem omnibus praeibendum, ignem, aquam, cibum iter ostendere, non spernere aliquem insepultum. Mitissimè etiam circa hostes qua sunt agenda sancivit, ut neque terra eorum exuratur, neque arbores fertiles incidantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere, interdixit: & captiuis prospexit, quatenus eorum amoveatur iniuria, & maxime feminarum. Sic autem eximie nos mansuetudinem atque clementiam studuit edocere, ut etiam de animalibus irrationalibus non taceret: sed horum tantummodo utilitatem legitimam concedens, ab omni nos alia causa prohibuit. Quaecumque enim veluti domestica oriuntur in adibus, hac interdixit occidi: sed neque parentes denique praecipit una cum pullis auferri. Et licet hostilia sint animalia laborum socia, eis tamen parcendum esse sancivit. Sic undique ea quae ad mansuetudinem pertinent obseruauit: doctrinalibus quidem, sicuti praedictum est, legibus utens, & alias rursus contra transgressores causa punitionis sine excusatione defigens. Multa namque in plurimis causis transgredientium, mors est. Si adulterium commiserit aliquis, si vim puella fecerit: si masculi turpe tentamentum praesumpserit, aut patiatur sustinere tentatus. Similiter autem est lex inuitabilis & in seruis, sed etiam de mensuris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, & de iniusta venditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem, aut quod non posuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindicta, non qualis apud alios, sed valde maiori. de iniuria verò parentum, vel impietate quae sit in Deum, si vel tentet hoc aliquis, mox peribit. At his qui secundum legem uniuersa faciunt, praemium tribuitur non aurum, non argentum, neque corona lapillis distincta: sed unusquisque teste habens conscientiam suam, valde proficit, legistatorem prophetante.

& Deo

Et Deo fidem condonante firmissimam his qui seruant leges: Et licet pro his mo-
 ri contingat, concurrunt tamen alacres ad occasum, sperantes fore ut vita me-
 lior ex mutatione conferatur. Pigeret itaque nunc hoc me conscribere, nisi ope-
 ra essent omnibus manifesta: quoniam saepenumero multi nostrorum progeni-
 torum, ne vel sermonem solummodo extra legem proferrent, omnia passi sunt
 viriliter sustinere. Quin Et si ignota gens nostra omnibus hominibus esset, nec
 palam esset voluntaria nostra legum observatio, si Gracis aut legisse se in histo-
 rijs aliquis narraret, aut in orbe incognito reperisse, homines talem tamq[ue] ho-
 nestam de Deo opinionem habentes, atque in talibus legibus multis seculis con-
 stanter permanentes, omnes reor demiratos, propter continuas quae apud
 ipsos sunt mutationes. Denique eos qui conscribere proximè de Repub. Et legi-
 bus tentauere, tanquam de incredibilibus compositionibus quidam frequenter
 accusant, dicentes, quoniam impossibilia sumpserint argumenta. Et alios qui-
 dem taceo philosophos, quicumque huiusmodi negotium in suis conscriptionibus
 habuere. Plato autem mirabilis apud Gracos, tanquam Et honestate vite pra-
 cedens, Et virtute sermonum Et persuasione philosophia cunctos excellens, ab
 his qui sibi videntur praestantes, in rebus civilibus, perpetuò penè illuditur,
 cauillisq[ue] comicis traducitur. cum utique qui illius verba considerauerit, fre-
 quenter Et facile reperiatur, quae etiam consuetudini plurimorum proxima esse
 noscuntur. Ipse siquidem Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem
 propter ignorantiam plebis proferre securum non est. Sed Platonis quidem ver-
 ba vana esse putant, Et multa licentia composita atque conscripta: maximè ve-
 rò legislationem Lycurgi mirantur, Et Spartam cuncti concelebrant, quoniam
 in illius legibus plurimo tempore perduravit. Ergo hoc manifestum virtutis in-
 dicium est, in legibus permanere. Si verò Lacedemonios admirantur, illorum
 tempus conferant, cum amplius duobus millibus annorum nostra Reipub. Et
 super hac sciant, quoniam Lacedemonij quidem omni tempore quo habuere li-
 bertatem, perfectè visi sunt custodisse leges: cum verò circa eos facta sunt fortu-
 na mutationes, penè cunctarum legum obliuisci sunt. Nos autem multis casibus
 euolutis propter Regum Asiae mutationes, neque in nouissima mala venientes
 à legibus sumus alienati: non vacationis, nec epulationis causa seruantes eas:
 quando si quis considerare voluerit multo ampliori testimonio maiores excu-
 bias Et labores nobis quàm Lacedemonijs videbit impositos. Illi siquidem ne-
 que operantes terram, neque circa opificia exercituum habentes, sed ab omni
 operatione remissiores, pingues, Et corpore pulchri in ciuitate degebant, alijs
 ministris in omnibus vita necessarijs rebus utentes Et cibum paratum ab illis
 accipientes, solum opus bonum atque equum iudicantes, quiduis facere, Et pati
 quatenus praevalerent aduersus omnes, contra quos bella susciperent: quod au-
 tem ne hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim singuli solum-
 modo, sed multi frequenter eorum subito legis praecepta negligentes, semetipsos
 cum armis hostibus tradidere. Putasne Et apud nos, non dico tanti, sed duo vel
 tres agniti sunt proditores effecti legum, vel mortem formidantes, non dico il-
 lam, facile quae solet praeliantibus euenire: sed eam quae cum multa corporum
 afflictione, Et multa crudelitate videtur accidere. Quam (ut ego puto) qui-
 dam praevalentes nobis non per odium subiectis imposuere, sed admirandum

Duratio legum apud
Iudaeos.

Plato mirabilis apud
Gracos.

Lycurgus Laceda-
moniorum legis-
lator.

Iudaeorum & Laceda-
moniorum com-
paratio.

Leges graues Iuda-
eorum.

quoddam spectaculum videre volentes, si qui sunt homines, qui unum tantum modo credant esse pessimum, si agere quicquam extra leges suas vel sermones apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari decet, si mortem fortissimè toleramus pro legibus, & ultra alios universos. Non enim qua leuia videmus nostris studiis alij facile patiuntur, hoc est operationem, cibiq; simplicitatem, & ut nihil fortuito, neque quod quisque desiderat vescatur aut bibat, aut concubitus quemlibet accedat, aut splendide vestiatur, aut sine nobilitate vacet. Sed illud attendendum est, si gladijs utentes, & hostes ab invasione fugientes, praecepta legis circa cibos sustinere possunt. Nobis verò gratum est propter haec legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant namque Lysimachi & Micolones, & quidam huiusmodi alij scriptores, improbi scriptae, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare contendunt. Ego sanè nolim de legibus alienis examinationem facere. Noster enim mos est propria custodire, non aliena potius accusare. Et ut neque rideretur, neque blasphemare debeamus eos, qui apud alios putantur Dij, aperte nobis legislator interdixit propter ipsam appellationem. De accusatoribus autem per obiectiones suas nos increpare volentibus, tacendum non est, cum quoque non à nobis nunc sermo compositus eos arguere videatur, sed à multis probabiliter iam praemissus. Quis igitur eorum qui apud Gracos sapientia sunt mirabiles, non redarguit nobilissimos poetas & praecipue legislatores quoniam huiusmodi sectas de Deis ab initio populis inferuere, dicentes eos numero quidem quantos ipsi voluere, ex alterutris verò & diuersis nationibus procreatos? Hos autem diuidentes locis & habitaculis tanquam genera animalium, alios quidem sub terra, alios in mari, seniores autem eorum in tartaris victos esse dixere: quibus verò attribuere caelum, his sermone quidem patrem, operibus autem tyrannum atque dominum superponere. Propterea aduersus eum constituere insidias per uxorem, & fratrem & filiam, quam ex eius capite fingunt generatam, ut alligantes eum appendere, sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hac iuste accusatione digna conqueritur, qui sapientiae virtute praecellunt. Hi super hac deridentes adiungunt: Deorum alios quidem ephebos & adolescentes, alios autem seniores & barbatos esse credendum est, alios constitutos super artes, & quendam fabrum aliam verò textricem, alium verò peregrinantem, & cum hominibus contendentem, alios autem citharizantes aut arcu gaudentes: deinde interuterutros seditiones effectas, & propter homines contentiones constitutas, non solum inter se alij alijs manus immitterent, sed etiam ab hominibus generati lugerent malaq; perferrent: & quod super omnia est luxuriosius, si temperantia permixtionis uterentur: quomodo non erit incongruum vires & concupiscentias ad universos attinere, simul masculos & ad feminas. Deinde fortissimus & primus eorum pater, seductas à semetipso, impraegatasq; mulieres, diruptas submersasq; spernit: & eos qui ex eo sunt nati neque liberare potest fato constrictus, neque sine lacrymis eorum perferre mortes. Haec sunt haec, & his alia consequentia, id est, adulteria in caelo visa, & sic impudenter à Dijs celebrata, ut iam alij inuidere se profiterentur in tali factu victo. Quid enim alij facturi non essent, dum neque senior atq; Rex valens

Moses Iudeis eos qui apud alios putantur Dij, propter appellationem ridere ac blasphemare interdixit.

Deorum apud gentiles ingens numerus.

Fabula de Ioue & Pallade.

Iuppiter.

impudenter

impetum suum à mulierum permixtione retinere. Alij verò seruietes hominibus, & nunc quidem adificantes causa mercedis, nunc verò pascentes: alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem igitur sapientium talia nō accendant, ut hac componentes redarguat, & multam stultitiā his credentium reprehendat? Alij verò & terrorem quendam vel metum, necnon & rabiem, atq; seductionem, omnesq; pessimas passiones in Dei natura fingere presumere. Et horum quidem nobilioribus etiā ciuitates sacrificare suasere. Siquidem in mutata necessitate consistunt, ut quosdā Deorum putent bonorum esse largitores, alios autem vocent aduersarios, quādo eos veluti malignissimos homines muneribus atq; donis placare contendunt, magnum quoddam malum se suscepturos ab eis existimantes, nisi mercedem eis studiose prabuerint. Quae igitur causa est tanta huius iniquitatis atq; delicti circa Deum? Ego quidem arbitror, eò quod neque veram Dei naturā ab initio eorū legislatores agnouerint, neq; quantū percipere potuerunt, perfectā sententiam diffinientes reip. tradidere: sed velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem Poētis, ut quos vellent Deos introducerent, hac omnia patientes: rhetoribus verò ut de repub. scriberent, & de peregrinis Dijs decreta proferrent. Sed etiā pictores & plasta in hoc apud Gracos multam habuere potestatem, ut unusquisq; formam quam vellet secundū modū suae opinionis exponeret, alius quidem ex luto quod vellet fingens alius verò pingens. Opifices itaq; qui maximè putātur esse praecipui, ebur & aurum habent, ad hoc sua semper nouitatis argumentum. Proinde apud eos priores quidem Dij florentes honoribus, senuerunt: alij verò noui clam introducti, religione potiūtur: & templorū alia quidem desolata, alia verò nuper secundū hominum voluntatem adificantur: cum contra oporteat opinionem de Deo, eiusq; culturam immobili religione seruare. Apollonius siquidem MColon, unus fuit stultorum atque tumentium. Eos autem qui verè in Graco philosophati sunt, neq; praedictorum aliquid latuit, neque frigida allegoria causas ignorauere. quapropter illos quidem iuste spreuere, & circa veram decentemq; circa Deum opinionem nobis fuere concordēs. Quod Plato respiciens, neq; ullum quempiam Poëtarum dixit in repub. esse suscipiendum: & Homerum honorificè amouet, coronatum & unguento delibutum, ne rectam opinionem de Deo fabulis fortè destrueret. Praecipue namq; Plato nostrū legislatorem imitatus est, in hoc quoq; quod illud praecipue suis ciuibus imperauit, ut omnes perfectè ediscerent leges, & ne fortuito aliquid extraneorum ciuibus misceretur, sed esset pura respublica, & in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitans Apollonius MColon, nos voluit accusare, quoniam non recipimus eos, qui alijs sunt opinionibus praecipui: neq; communicari patimur eis, qui alia vita consuetudine degunt: cum neq; hoc proprium nostrum sit, sed commune cunctorum, non modo Gracorum, sed etiam qui inter Gracos cautissimi fuisse noscuntur. Lacedaemonij namq; peregrinos etiam expellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant, corruptionem exera leges ex utroque metuentes. Illorum igitur citius seuitiam poterit quilibet arguere, qui nulli neque conuersationis neque cohabitationis suae participationem exhibebant. Nos autem aliorum quidem res zelare non dignamur: participari verò cupientes quae sunt nostra libenter suscipimus: quod utique eorum iudicium magnanimitatis atque clementiae. Sed desino iam de Lacedaemo-

Iniquitatis atq; deli.
ci circa Deū causa.

Pictores & plasta
Deorum multitu-
dinis autores.

Plato nullū Poëtarū
in Repub. esse susci-
piendum statuit.

Lacedaemonij pere-
grinos expellunt.

Mos Atheniensium. *nijis amplius disputare. Athenienses verò qui communem esse suam gloriam omnibus civitatem, quomodo de his rebus habuerint, Apollonius ignoravit. Hi namque vel verbo solummodo, prater illorum legem, de Dijs loquentes, inenitabiliter punierunt. Cuius enim rei gratia Socrates est mortuus? non enim hominibus tradidit civitatem, neque templa vastavit: sed quia nova iuramenta iuravit, & quoddam demonium significasse referebat, serio seu ludens, sicuti quidam dicunt, propter hoc cicuta poculo morte multatus est. Insuper etiam corrumpere iuvenes eum accusator aiebat, & conversationem patria legesq; contemnere. Et Socrates quidem civis Atheniensis, huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras autem Clazomenius fuit. Et quia, existimantibus Atheniensibus solum esse Deum, ille eum saxum ignitum asseruit, paucorum sententia morte damnatus est. Et aduersus Diagoram Melium talentum decreuerunt, si quis occideret eum, quoniam eorum eorum mysteria deridere ferebatur. Protagoras autem, nisi citò fugisset, comprehensus occisus fuisset, eò quòd dubiū de Dijs Atheniensium conscripsisse putabatur. Et quid oportet mirari, si circa viros fide dignos talia gessisse noscantur, qui neque mulieribus pepercere? Etenim Sacerdotem quandam interfecerunt, quoniam eam quidam accusavit peregrinos colere Deos. decretum autem aduersus eos, qui peregrinum introducerent Deum, supplicium mortis inferebatur. Igitur qui tali lege utebantur, palàm est, eò quòd aliorum non crederent esse Deos. Non enim si credidissent, seipsi fructu ex pluribus Dijs priuassent. Quin & Scythæ cadibus gaudentes humanis, & paulatim differentes à bestijs, arbitrantur tamen sua mysteria esse custodienda: & Anacharsim sapientia mirabilem apud Gracos, aduenientem interemerunt, quoniam videbatur Gracorum Deorum ad eos venisse plenissimus. Multos autem & apud Persas inuenias pro eacausa tormentis affectos. Sed palàm est, quoniam Apollonius Persarum legibus congaudebat, illosq; mirabatur: quippe cum Graci eorum fortitudinem atque concordiam unanimatis, quam habuere de Dijs, mirati sunt, hanc scilicet fortitudinem, quam in templis eorum concretatis habuerunt. Is etiam studiorum omnium imitator extitit Persicorum, uxoris alienis contumelias faciens, filiosq; execans. Apud nos autem mors decreta est, si quis vel irrationabilia animalia hoc modo ledat: & ab his legibus nos abducere neque timor potuit prepotentium potestatum, neque zelus eorum qui apud alios honorantur. Sed neque fortitudinem ideo exercemus, ut bella auaritia causa suscipiamus, sed ut legum iura seruemus: & cum alia detrimenta mansuetè sustineamus, si qui nos de legibus mouere tentauerint, tunc etiam ultra virtutem rebellare contendimus, & usque ad calamitates nominis perduramus. Cur itaque nos alienas amulemur leges, cum eas neque a legislatoribus suis seruatas esse videamus? Vel quomodo Lacedæmonij non sunt ob inhospitalitatem reprehendendi, & negligentiam nuptiarum? Elienses verò & Thebani ob coitum impudentem & extra naturam cum masculis, quem optime atque utiliter facere se putabant. Ergo cum hac ipsi omnino rebus efficerent, etiam suis legibus miscuere: quod tantum aliquando valuit apud Gracos, ut etiam Dijs suis masculorum concubitum applicarent. eadem denique ratione germanarum nuptias retulere, huiusmodi satisfactionem rerum incongruam, & extra naturam pro libidine componentes. Desino nunc de supplicijs discere, & quantum*

quantas ab initio prabuerint plurimi legislatores absolutiones malignis hominibus, in adulterio quidem pecuniarum, in corruptione autem etiam nuptias sancientes. Quantas autem occasiones contineant de abnegatione pietatis, examinare longissimum est. Iam enim apud plurimos olim meditatio facta est transgrediendi leges, quod non agitur apud nos, quando propter eas & diuitijs & ciuitatibus & bonis alijs priuati sumus. Lex autem apud nos seruatur usque ad mortem. Nullus verò Iudeorum, neq; si procul abeat extra prouinciam, Regem quamuis acerbum sic metuit, ut ultra vllum legis videatur timere praeceptum. Igitur si propter virtutem legum taliter erga eas affecti sumus, concedant quoniam optimas leges habemus. Sin verò circa prauas nos leges iudicant perdurare, quid ipsi iustissime non patiantur, meliores non custodientes opere sanctiones? Quia igitur longinquitas temporis verissima creditur omnium esse probatio, hanc ego testem faciam virtutū legislatoris nostri, opinionisq; quam ille de Deo contradidit. nam cum sit infinitum tempus, si quis eum comparet aliorū legislatorum atatibus, hunc ultra omnes inueniet. A nobis itaq; declarata sunt leges, & cunctis alijs semper hominibus zelum sui potius prabuerunt. Primi quippe Gracorum, in speciem quidem iura patria conseruabant: ipsius autē Philosophia tractatu illa secuti sunt, de Deo similia sapientes, humilitateq; vita communio- nem inter alterutros edocentes. Quin etiam populi iam olim multum nostram pietatem emulantur: neq; est ciuitas Gracorum vlla usquam aut Barbarorū, nec vlla gens ad quam septimana, in qua vocamus, consuetudo minimè peruen- rit, ieiuniaq; & candelabra accensa: atq; etiā ciborum apud nos solennia plurimi apud multos iugiter obseruare conantur: insuper imitari etiam concordia, quā nos inter omnes obtinemus, & rerum communionem, & industriam in artibus, & perdurationem necessitatū habere pro legibus. Illud enim mirabilius est, quia absque exactore huius obseruationis, ipsa lex per se homines ita valuit obligare: & quemadmodum Deus in vniuerso mundo consistit, ita lex per cunctos ambu- lauit. Vnusquisq; enim, si suā regionem domumq; conspiciat, his quae dicuntur à me credere non recusabit. Oportet igitur cunctorū hominum spontaneā malitiam reprehendere. aut enim volunt nos isti aliena & praua iura, ante propria & me- liora zelari: aut certè si hoc nolunt, quiescant nobis per inuidiam accusationes ingerere. non enim alicuius odio defendimus hanc causam, sed nostrum honora- mus legislatorem, atq; credimus quae ab illo prophetata de Deo sunt. Deniq; nisi intelligeremus ipsi virtutem legum, at certè ob imitantium multitudinem pra- clare de eis sentire cogeremur. Sed de legibus quidem & de rep. nostra certissimā feci narrationem in his quae de Antiquitate conscripsi. Nunc aut earū mentionē feci quantum necessarium fuit, neq; aliorū vituperare iura, neq; nostra laudare proponens: sed hoc agens, ut de nobis iniuste cōscribentes, & cōtra ipsam veritatē impudentissimè cōtendentes, arguerem. Arbitror itaq; per hanc conscriptionem abundanter me, quae promisi, cōplessse. Ibi enim ostendi, hoc genus hominū contra quā calumniatores affirmāt, esse antiquissimū: & multos veterum in cōscriptio- nibus suis memoriam habentium nostri, testes exhibui. Dixere itaq; Aegyptios fuisse progenitores nostros: & ostensum est, quia in Aegyptum venerint aliunde. Deinde sunt mentiti, quoniam exinde propter cladem corporis sint expulsi: & apparuit quod voluntate & magnitudine fortitudinis ad propria sint reuersi.

Legislatorum ini-
sticia.Legis apud Iudeos
exacta observatio.Iudeorum leges an-
tiquissimae.

Leges gentilium:

Epilogus huius libri.

Cause, cur Iosephus
hos libros contra A-
pionem scripserit.Brevis repetitio sit-
perius dictorum.

Alij

Intentio legum Iu-
daicarum.

Origo legum Iu-
daicarum.

Alij verò tanquam nequissimo viro, legislatori nostro derogare contendunt: cuius virtuti dudum quidem multi post illum, tempus verò longissimum perhibet testimonium. De legibus autem loqui ampliori sermone, non fuit opus. Ipsa namq, per semetipsas apparere pia, & verissimā habentes intentionem: & non ad hominum odium, sed ad rerum communionem potius inuitantes, iniquitatū inimica, cultricesq, iustitia, & luxum procul abicientes, frugalitatem verò ac industriam erudientes, bellum causa auaritia nescientes: fortes autem pro se esse populos preparantes, ad supplicia retribuenda semper ineuitabiles, verbis nequaquā circumueniri faciles, preparationes semper operibus exequentes. Hac enim nos semper opera manifestiora literis exhibemus. Quapropter ego confidens dico, quia plurimum atque meliorum rerum, nos quā alij praeceptores sumus. Quid enim imprauaricabili impietate melius est? quid iustius, quā legib. obedire? quid utilius, quā inuicem unanimis esse, & neque in calamitatibus ab inuicem recedere, neque tempore felicitatum per iniurias discrepare: sed in bello quidem mortem contemnere, in pace verò artibus aut agricultura vacare: & semper & ubique credere Deum respicere, & solum omnia gubernare? Hac igitur, siquidem apud alios aut scripta sunt primitus, aut seruata, firmiorem debemus nos gratiam illis tanquam eorum facti discipuli. Si verò nequaquam primitus extitere, his praecipue nos utentes cognoscimur, & primam eorum inuentionem nostram fuisse declaramus. Apiones igitur & Molones, & quicunque mendacij derogatione congaudent, conuicti procul facestant. Tibi autem Epaphrodite, veritatem maximè diligenti, & per te similia nosse de nostro genere cogitantibus, hic libellus conscriptus esse dignoscitur.

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM
Libri secundi FINIS.

DES.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERVM ET VERBORVM IN HOC FLAVII IOSEPHI OPERE MEMORABILIVM

fidelissimus ac locupletissimus.

A ARON mortuus.	95.	Abiatharus sacerdotali honore priuatur.	226.
Aaronus virga germinat.	94.	Abilamarodachus Iechoniam e vinculis dimittit.	302.
Aaronis filij.	78.	Abimelechus septuaginta nouem fratres interficit.	135.
Aaroni Moysi fratri sacerdotiū confertur à Deo.	78.	Abimelechus Thebas capit.	136.
Ab Atheniensibus honor Hyrcano habitus.	409.	Abimelechus in Sicimitas mouet.	136.
Abraham Lothum captum cū Sodomitis reducit.	18.	Abimelech Isacum inuidia motus expellit.	26.
Abrahamus primus verbi diuini concionator.	16.	Abimelech amicitiam renouat cum Isaco.	26.
Abrahamus egregius Astronomus.	17.	Abimelech amore Sara captus.	20.
Abrahamus AEgyptios religionem docuit & ar-	17.	Abimelechum mulier ferit, & armiger eum occi-	137.
tes.	17.	dit.	137.
Abraham moritur etatis anno 175.	25.	Abimelechum Sicimita expellunt.	136.
Abrahami obedientia.	22.	Abisau.	212.
Abrahamo Deus progeniem eius malos victos in	18.	Acerra.	227.
AEgypto habituram pronunciat.	18.	Achas quintus ex fratribus antequam protrahi in-	228.
Abaneth.	75.	beretur, in medium prorumpit.	228.
Abel à Cain interfectus.	6.	Achabus & Iosaphatus in Syros mouent.	255.
Abdagasus Asinaum interficere vult, quod Artax-	541.	Achabus in pralio vulneratus, moritur.	256.
hagus permittere recusat.	541.	Achabus ob dimissum ab ipso Adadum taxatur.	253.
Abdon Iudex.	138.	Achabus in gratiam recepto Adado fœdus cum eo	253.
Abdemonus.	881.	facit.	253.
Ab Apione quadam valde frigida conscripta.	895.	Achabus Eliam querit.	248.
Abia ad Hebraeos oratio, qua desertionem & impietatem	243.	Achabi septuaginta liberi Samaria trucidati.	268.
eis exprobrat.	243.	Achabi penitentia.	251.
Abenerus Neri filius Sauli filium Iebosthum populi	185.	Achabi cruorem canes iuxta Elia predictionem lambunt.	256.
Regem constituit.	185.	Achabum Elias impietatis accusat.	248.
Abenerus contra Iuda tribum copias educit, cui Iob-	ibid.	Achazes aurum & argentum templi, Damasum Assyriorum Regi desert.	279.
bus cum vniuerso Dauidis exercitu, occurrit.	ibid.	Achazes Syrorum Deos, templo Hierosolymorum clauso colit.	279.
Abenerus apud seniores populi, praefectosq; militia,	186.	Achaza impietas.	278.
ut ad Dauidem descenderent, loquitur.	186.	Achaza mors.	279.
Abenerus à Dauide comiter exceptus, amice dimittitur.	187.	Achar quadam ex praeda contra Dei mandatum abscondit.	118.
Abenerus ad Dauidem in Hebronem mittit legatos,	186.	Achor sorteprehenditur & punitur.	118.
qui suo nomine fœdus cum eo ferirent.	186.	Achia propheta Hieroboamum decem tribuum Regem futurum ostendit.	237.
Abenerus in fugam conuersus, Asael trucidat.	185.	Achimelechi prodicionis à Saulo insimulati apologia.	172.
Abesalomus sorore Thamar am solatur.	200.	Achitophel Abesalomo ut cum paternis pellicibus congrederetur suadet.	203.
Abesalomus vindicta opportunitatem expectat ibi.	ibid.	Achitophelis consilio suadentis Dauidem bello prosequendum Chusim se opponit.	203.
Abesalomus patrem ac fratres ad solenne conuiuium inuitat, & Ammonem vino sepultum trucidari curat.	ibid.	Achitophel, suo consilio exploso, laqueo sibi vitam finit.	204.
Abesalomus reductus patris Dauidis conspectum deuotare iubetur.	201.	Achitophel ad Abesalomum deficit, cuius consilia ne succedant, Dauid precatur.	202.
Abesalomus patris sui affectat regnum astute satis & callide.	201.	Acmes litera ad Antipatrum.	500.
Abesalomus Rex ab vniuersis saluatur.	202.	Accusatio & epistola falsa Legatorum contra Iosephum.	602.
Abesalomus Iordanem traiecit.	205.	Adar, Martius.	361.
Abesalon callide per mulierem à Ioabo subornatam reuocatur Hierosolyma.	200.		
Abesalomi Hierosolymis nati liberi.	201.		
Abesalomi columna marmorea.	206.		
Abias contra Ieroboamum exercitum collegit.	243.		
Abias victoria potitur.	243.		
Abigaa Nabali uxor muneribus Dauide placat.	176.		
Abiathar manus Sauli elapsus, Dauidi patris & sacerdotum nunciat cadem.	173.		

I N D E X.

<i>Adadus Damasci & Syrorū rex à Davide pralio vincitur.</i>	193.	<i>Agrippa domum praealtam exstruit unde cuncta quae circa templum fierent contemplari poterat: Iudaei alio- rem parietem excitant qui regis prospectum arcet, & apud Neronem Poppea precibus illum illa sum impetrant.</i>	579.
<i>Adamus iram Dei deprecatur.</i>	5.	<i>Agrippa Tiberiade habitat.</i>	528.
<i>Adami & Eua lapsus.</i>	5.	<i>Agrippa in Italiam Puteolis, inde ad Tiberium Caesare peruenit.</i>	529.
<i>Adami poena.</i>	6.	<i>Agrippa ad audiendum Eutychum instat, quo facto propter verba quadam ei vincula sunt iniecta.</i>	530.
<i>Adami aetas 930. anni.</i>	8.	<i>Agrippa Alexandria pecuniam mutuatur.</i>	528.
<i>Adamum Deus alloquitur.</i>	5.	<i>Agrippa Iudaorum immunitatem confirmat.</i>	466.
<i>Aderus Solomoni insensus.</i>	236.	<i>Agrippa Berytiam civitatem eximys ornamentis honorat.</i>	585.
<i>Aderus in Aegyptum profugit.</i>	ibid.	<i>Agrippa terrestri itinere Ephesum peruenit.</i>	484.
<i>Aderus Pharaonem ut sibi in patriam reverti permittat, orat.</i>	ibid.	<i>Agrippa in Asiam missus.</i>	458.
<i>Aderus in Idumaeam revertitur, inde in Syriam se confert.</i>	ibid.	<i>Agrippa sex menses in custodia servatus.</i>	532.
<i>Ad mortē nati sumus, eamq. fugere ne fortissimi quidem possunt.</i>	868.	<i>Agrippa in suum regnum nauigat.</i>	534.
<i>Ad Alexandrum sex millia hominum confluunt.</i>	391.	<i>Agrippa Roma degens ob liberalitatem immodicam ad inopiam reductus.</i>	527.
<i>Ad Lothum angeli diuertunt.</i>	19.	<i>Agrippa Hierosolymorum muros permanit.</i>	584.
<i>Ad Manethonis de Moyse maledicta responsio.</i>	392.	<i>Agrippa ditio ampliatur.</i>	577.
<i>Ad Deum respicientibus eiq. vim fidentibus pietatis fructus integer manet.</i>	570.	<i>Agrippa Herodes Antipatrum Romam ducendū tra-</i>	468.
<i>Ad Anilaum, ingens perditorum hominum multitudo confluit, qui Babylonios inuadunt.</i>	543.	<i>dit.</i>	
<i>Adhortatio ad contemnendam mortem, à tempore & rei statu desumpta.</i>	867.	<i>Agrippa Germanus quidam fortunam florentem & vita terminum praedicat.</i>	531.
<i>Adhortatio ad considerationem auxilij & beneficij Dei Israelitis exhibiti.</i>	157.	<i>Agrippa liberi superstites.</i>	566.
<i>Adiabenorū magnates cum Abia Arabum rege contra Izatem foedus faciunt.</i>	572.	<i>Agrippam Herodes apud Sinopen Ponticam urbem offendit, & ab eo honorifice excipitur.</i>	463.
<i>Adiutores Solomoni in templo exadificando.</i>	214.	<i>Agrippam Caius Tetrachia regem constituit.</i>	534.
<i>Adonias cum Abisace coniugium expetit.</i>	219.	<i>Agrippina Messalina & Patina Claudij uxores.</i>	577.
<i>Adonias interficitur.</i>	220.	<i>Agrippium.</i>	650.
<i>Adonias ex conuiuiō se proripiens ad altaris cornua confugit.</i>	216.	<i>Aggeus & Zacharias propheta.</i>	314.
<i>Adonias affectat regnum.</i>	214.	<i>Ain expugnata atque combusta.</i>	119.
<i>Adultery leges & Zelotypia.</i>	83.	<i>Albinus Iudaea procurator.</i>	580.
<i>Adultera accusatio contra Iosephum.</i>	38.	<i>Alcimus siue Iacimus pontifex.</i>	359.
<i>Agar Saram contemnit.</i>	19.	<i>Alcimus pontifex cum perfugis Iudae apud Demetrium accusat.</i>	359.
<i>Agatharchidis de Iudaeis testimonium.</i>	886.	<i>Alcimus popularem auram sibi concilians, eos qui sunt Iudae partium occidit.</i>	366.
<i>Agrippa ad Flaccum Syria Praesidem se confert.</i>	528.	<i>Alcimus Iudam apud Demetrium accusat.</i>	360.
<i>Agrippa quā Herodes Iudaeis magis fauet.</i>	564.	<i>Alcimus Pontifex mortuus.</i>	361.
<i>Agrippa per Marfyam à Proto pecuniam mutuatur.</i>	528.	<i>Alexander in templo Hierosoly: sacrificans, varicini- de ipso Danielis ostēso maximam Iudaeis libertatē concedit.</i>	330.
<i>Agrippa dum Herennius Capito pecuniam ab eo extorquet noctu Alexandriam nauigat.</i>	528.	<i>Alexander Aristobuli filius contra Hyrcanum magnam manum congregat.</i>	626.
<i>Agrippa cum alijs aliquot ad Claudium mittitur.</i>	559.	<i>Alexander & Aristobulus crebro matrem implorat, id quod Herodis animum succendit.</i>	635.
<i>Agrippa Hierosolymis Hecatonbem immolat.</i>	463.	<i>Alexander Herodi parenti Eunuchus corrumpit, & quod regni sit futurus successor praedicat.</i>	656.
<i>Agrippa ab Agrippina, ut Claudius Iudaeorum causas cognoscat, precibus obtinet.</i>	576.	<i>Alexander ad DCCC crucibus suffigi & in eorundem conspectu uxores & liberos trucidari iubet.</i>	392.
<i>Agrippa senatus suam sententiam exponit.</i>	559.	<i>Alexa. Thracida cognomē apud Iudaeos inuenit.</i>	392.
<i>Agrippa Fortunatum libertum cum muneribus & literis contra Herodem ad Imperatorē mittit.</i>	537.	<i>Alexander in vinculis quatuor libros aduersus inimicos conscribit.</i>	657.
<i>Agrippa à Lesbo digressus.</i>	466.	<i>Alexander Ptolemao, ut Zoilū tolleret persuadet.</i>	388.
<i>Agrippa ab Antonia Germanici & Claudij matre trecenta millia mutuo petit.</i>	529.	<i>Alexander.</i>	897.
<i>Agrippa Iudaeisadium tributum remittit.</i>	563.	<i>Alexander quarto febriū recurſu fatigatur.</i>	622.
<i>Agrippa Agrippa filius.</i>	566.	<i>Alexander suo & fratris nomine parentis accusationem diluit.</i>	469.
<i>Agrippa Marſo Syria Praesidi dum quinque reges ad se venientes discedere iubet, insensus.</i>	565.	<i>Alexand. Hierosolyma obſidere volēs, pontificē obuiā euntē honorifice excipit, ob visionem eodem habitū ante oblatam.</i>	330.
<i>Agrippa in theatro Deus consulatur, Bubonem videt, & ut Germanus praedixerat, quinto die moritur.</i>	567.		Alexan-
<i>Agrippa quamdiu vixeris & regnaueris.</i>	566.		

I N D E X.

- Alexander cum Demetrio armis decernit, cunctosq. conductitios milites amittit.* 391.
Alexander & Aristobulus omnes lachrimis etiā parētem accusatorē ad misericordiam commouēt. 460.
Alexander à Iudæis bello petitus, potentissimos eorum in Bethoma oppugnat. 392.
Alexander coniugi quomodo secure regnare possit, ostēdit. 394.
Alexander Aristobuli filius ad defectionē Iudæos iterum reducit. 628.
Alexander Polyhistor. 24.
Alexander & Aristobulus à Salome ac Pherora ad cōuicia illecti, apud Herodem traducuntur. 466.
Alexander obiecta crimina non inficiatur, sed per scripturam parenti structas insidias fatetur, quarum Pheroras, Salome, Ptolemaus, & alij regis fidelissimi participes essent. 479.
Alexander per sex annos quinquaginta millia Iudæorum interfecit. 620.
Alexander ad Præfectum arcis Alexandrii, ut se reciperet, scribit. 484.
Alexander Herodi quod ab Archelauum discedere decreuit, fatetur. 484.
Alexander victoriam ab Theodoro amittit. 620.
Alexander 100000. pedum & 1500. equum congregat. 626.
Alexander Jonathan in suas partes traducere conatur pontificatum deferendo. 367.
Alexander Aristobuli filius principatum inuadit. 405.
Alexander Antiochi Epiphanis filius in Syriam veniens, Ptolemaidem occupat. 366.
Alexander rex Syria Cleopatram Philometoris filiam ducit. 370.
Alexander & Aristobulus in quib. peccauerint. 489.
Alexander ad Ptolemaidem exercitum ducit, eamq. oppugnat. 388.
Alexander in conflictu cū Antiocho Grypho casus. 383.
Alexander alterum fratrum interficit, alterum in honore habet. 388.
Alexander à Gabinio victus. 405.
Alexander dona Ionatha mittit. 371.
Alexander post obitū Philippi Macedonum rex. 328.
Alexander cum hostibus pralio decertat, & sex millia militum amittit. 626.
Alexander ab armis requiescit. 621.
Alexander & Aristobulus Sebaſte strangulati in Alexandrium sepeliuntur. 488.
Alexander cum Obada regi Arabum congressus totū exercitum amittit. 620.
Alexander Arabia & Amathunti castello bellum infert, illudq. captum funditus eruit. 620.
Alexander Lyſimachus Alabarcha. 561.
Alexandri & Aristobuli impatientia. 475.
Alexandri victi in Arabiam fuga, & cades. 572.
Alexandri cum Demetrio pugna & victoria. 368.
Alexandri copias Arabum Rex in fugam vertit, maximamq. partem trucidat. 621.
Alexandri familia magnum infortuniū incurrat. 396.
Alexandri morbus. 393.
Alexandri mors. 394.
Alexandrum quidam quod Romā cōtra parentem ad amicos literas miserit, accusat. 478.
Alexandrum filium Herodes timet. 656.
Alexandrum, Aristobuli fratrem Regina Regem constituit, qui è vestigio crudeliter agit. 620.
Alexandra Phariseus ultro parat. 622.
Alexandra, Alexandri cōiunx pietatis opinione principatum obtinet. 622.
Alexandra Herodi suspecta obseruatur. 435.
Alexandra in Aegyptum aufugere cogit, insidia vero Herodi pateſcunt. 438.
Alexandra sese excusat & Herodi reconciliatur, dum Pontificatum filio promittit. 425.
Alexandra Iudæis castellorum custodiam credit. 395.
Alexandra, Herode absente, vrbis arces in suam potestatem redigere conatur. 449.
Alexandra Hyrcani filia, uxor Alexandri Aristobuli Regis filij, Cleopatra ut Pontificatum filio suo petat ab Antonio scribit. 434.
Alexandra Hyrcanum patrem sollicitat, & ut à Malcho tutelam peteret, monet. 444.
Alexandra moritur, & Hyrcanum regni successorem constituit. 623.
Alexandra Cleopatra Herodis insidias, & filij miserabilem interitum, indicat. 437.
Alexandra interfecta. 450.
Alexandra Damascus nulla re memorabili gesta, capit. 622.
Alexandra indecore se filia criminis non consciam vult ostendere. 449.
Alexandrium & alia castella diruta. 404.
Alexandri mater. 404.
Alexandria pars ora maritima. 897.
Alani mediam terram prædandi causa peruadit. 361.
Allus Casaris libertus Agrippa mutuo dat pecuniā. 529.
Altare & vasa ad illud pertinentia. 227.
Altare areum. 228.
Altitudo, longitudo, & latitudo templi. 225.
Amalecita Davidi Regem Saulum casum nunciat, & eius cadis argumenta armillas aureas & insigne regium offert. 184.
Amalecita mouent in Israelitas. 66.
Amalecitarum rex Samuelis iussu interficitur. 162.
Amalecitarum gens expugnata & incensa Sicella, prædam abegerunt. 181.
Amalecitas interneccione delendos prædictio. 68.
Amalecitas plectendos. 112.
Amalecitas fundunt fugantq. Israelita. 67.
Aman ab omnibus, exceptis Iudæis, adoratur. 321.
Aman odio & consilijs eius in Iudæos in conuiuio patescētis, suspenditur. 325.
Amor multitudinis erga Iosephum. 603.
Amos rex Iudæ impius. 287.
Ammanitarum spolia. 258.
Amnon morbum simulans, patrem ut sororem ad se mittat, petit. 199.
Amnon sorori ut sui copiam faceret, suadet. ibid.
Amnon sororem reluctantem per uim opprimit, mox exosam & fastiditam extrudit. ibid.
Amnon Davidis filius, Thamaram Absolonis sororem deperiens, in morbum incidit. 199.
Amanis facultates Mardocheo dantur. 326.
Amonius & Casar cum Herode in Capitolium ascendunt. 423.
Amanis in Mardocheum odium. 324.
Ammanita exterorum societate mercede impetrata in Dauidem copias parant. 195.

I N D E X.

<i>Ammanita & confederati seipfos inuicem trucidant.</i>	258.	<i>Annius Rufus Iudaea praefes.</i>	520.
<i>Amplitudo Iudaea.</i>	88.b	<i>Annona caritas in Aegypto.</i>	48.
<i>Amplatio regni Israeliticus.</i>	275	<i>Annona caritas principatu Claudij.</i>	88.
<i>Amarinus Rex Israeliticus.</i>	246	<i>Annus iobelus.</i>	84.
<i>Amarantes futurus Moſis parens Deum orat pro Hebrais.</i>	50	<i>Ananus apud Albinum accuſatus.</i>	388.
<i>Amarinus moritur, eiſq; Achabus filius in regno ſucce-</i>		<i>Antigonus auriculas Hyrcani dentibus truncat.</i>	636.
<i>dit.</i>	241.	<i>Antigonus Ariſtobuli filius ab Herode fugatus.</i>	633.
<i>Amoraos Hebraei fundunt fugantq;</i>	96.	<i>Antigonus Maſſadam obtinet.</i>	638.
<i>Amoraorum terra ſitus.</i>	97.	<i>Antigonus Parthis, ſi ab Hyrcano in illum regnum</i>	
<i>Amasias à propheta propter Idolatriam reprehendi-</i>		<i>transferrent pecuniam pollicitur.</i>	419.
<i>tur.</i>	274.	<i>Antigonus quosdam qui Herodianos frumentatores</i>	
<i>Amasias Rex Hieroſolymitanus.</i>	273.	<i>per inſidias interciperent mittit.</i>	425.
<i>Amasia ab Iſraelitarum Rege captus: Hieroſoly-</i>		<i>Antigonus apud Ariſtobulum falſo accuſatus.</i>	386.
<i>ma diruta & templum ſpoliatum.</i>	275.	<i>Antigonus à Parthis in Iudaea reductus Hyrcano ne</i>	
<i>Amasia Hieroſolymorum Regis in Ioam Iſraelitarū</i>		<i>in regnum reſtitueretur, auriculas amputat.</i>	422.
<i>Regem expeditio.</i>	274.	<i>Antigonus Romanum exercitum alere recuſat.</i>	426.
<i>Amasia de Idumaeis victoria.</i>	274.	<i>Antigonus Herodi quod non ex ſtirpe Regia progna-</i>	
<i>Amasia caedes.</i>	275.	<i>tus, ſed ſemi Iudaeus ſit exprobrat.</i>	425.
<i>Amathus diruta.</i>	391	<i>Antigonus Ariſtobuli filius apud Caſarem Hyrcanū</i>	
<i>Amathenorum Rex Davidis ſocietatem petit.</i>	193.	<i>& Antipatrum accuſat.</i>	409.
<i>Ananias Nebedai filius, Camyda pontifici ſuccedit.</i>	574.	<i>Antigonus ſecuri obruncatur.</i>	644.
<i>Ananias Coſtobarus & Saulus ad ſpoliandos infirmio</i>		<i>Antigonus Ariſtobuli filius ad Caſarem, Pompeij ſtu-</i>	
<i>res promptiſſimi.</i>	581.	<i>dioſos de morte patris accuſaturus, venit.</i>	629.
<i>Ananias unus ex legatis, vir malus & maleſicus.</i>	602.	<i>Antigonus de fratre nihil mali ſuſpicatur.</i>	619.
<i>Ananias, Ananus, Cumanus, Celer aliq; nonnulli Ro-</i>		<i>Antigonus interficitur.</i>	619.
<i>man miſſi.</i>	576.	<i>Antigonus Hyrcanum & Antipatrum falſo accuſat.</i>	629.
<i>Ananus apud Albinum accuſatus.</i>	580.	<i>Antigonus apud Ariſtobulum falſo accuſatur.</i>	619.
<i>Ananus quinque filios ſummi Dei pontificio potitos</i>		<i>Antigoni in Iosephi cadauer immanitas.</i>	641.
<i>habet.</i>	580.	<i>Antigonum Ariſtobuli filium Ptolemaus Mennaeus</i>	
<i>Ananus Sethi filius in Ioazari pontificis lacum ſurro-</i>		<i>adoptat.</i>	417.
<i>gatus.</i>	519.	<i>Antipater precibus Herodem ut pacta cōnubialia mu-</i>	
<i>Ananelo Herodes dat ſummum ſacerdotium.</i>	434.	<i>tentur ſteſcit.</i>	491.
<i>Ananelo Herodes pontificatum abrogat.</i>	435.	<i>Antipater Malichi inſtinctu venenum bibit.</i>	632.
<i>Anna Helcana uxor liberos à Deo peſit.</i>	145.	<i>Antipater Iudaorum potentiores in Ariſtobulum cō-</i>	
<i>Anaxagoras.</i>	913.	<i>citat.</i>	398.
<i>Anchus ſecum Davidem contra Hebraeos educit, quā</i>		<i>Antipater pecunia & donis hominū ſauorem ſibi con-</i>	
<i>Palaeſtinorum Ducibus reprobat.</i>	181.	<i>ciliare conatur.</i>	662.
<i>Anchus Davidem remittit.</i>	ibid.	<i>Antipater Herodem & aulicos calumnijs in fratres</i>	
<i>Anchus Davidem cum ſexcentorum cohorte euocat.</i>	178.	<i>inflammat.</i>	654.
<i>Ancillas ingenui non ducant.</i>	108.	<i>Antipater omnium malorum fax.</i>	478.
<i>Angelus Dei occurrat Agar.</i>	21.	<i>Antipater Caſari ex Syria milites conſcribit.</i>	407.
<i>Angeli Abrahamo filium naſciturum nūciant, & de-</i>		<i>Antipater Miſthridati in capiendo Peluſio operā na-</i>	
<i>lentos Sodomitae.</i>	19.	<i>vat.</i>	407.
<i>Anni etatis & regiminis, item virtutes & diuitiae</i>		<i>Antipater obieſta crimina diluit.</i>	409.
<i>Davidis.</i>	218.	<i>Antipater Iudaea procurator declaratus.</i>	409.
<i>Annibas ſupplicio affectus: Amaramus & Eleazarus</i>		<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum.</i>	632.
<i>in exilium miſſi.</i>	568.	<i>Antipater praefens calumnijs & abſens per literas He-</i>	
<i>Anileus ob uxoris Idololatriam à Iudaeis obiurgatus</i>		<i>rodus in filios exacerbat.</i>	468.a
<i>quendam confodit.</i>	542.	<i>Antipater Pherora mortem vehementer lugeſ.</i>	667.
<i>Anileus in Miſthridatis vicos cum exercitu impetū</i>		<i>Antipater Caſarea omnibus inuiſus.</i>	ibid.
<i>facit, eumq; noctu opprimit, & captum ſecum ab-</i>		<i>Antipater expectatione regni certa nititur.</i>	663.
<i>ducit.</i>	542.	<i>Antipater in Iudaea nouarum rerum cupidus cōpeſcit.</i>	410.
<i>Anileus Parthorū Ducem trucidat eiſq; uxorem du-</i>		<i>Antipater Idumaeus, 398. primum Antipas dictus.</i>	ibid.
<i>cit.</i>	541.	<i>Antipater Phaeſaelo Hieroſolymorū, Herodi Galilaeae</i>	
<i>Anileus à Miſthridate fugatus.</i>	543.	<i>regimem committit.</i>	410.
<i>Anileum Babylonij ad ſupplicium depoſcunt, qui op-</i>		<i>Antipater omnem in Antiphilum culpam conſert.</i>	501.
<i>preſſus interficitur.</i>	543.		
<i>Anima mortali corpore vinſta.</i>	866.		
<i>Animus Herodis hypocriticus.</i>	437.		
<i>Annius Minucianus.</i>	547.		

Antipa-

I N D E X.

- Antipater Gabinium Ptolemaum in Aegyptum reducentem adiuvat.* 405.
Antipater exclusis reliquis fratribus, patris successor declaratur. 653.
Antipater Hyrcani, Nicodemus Aristobuli legati ad Pompeium. 400.
Antipater scriptoribus epistolarum, quas in fratrum perniciem simulat, ingentem pecunie summam erogat. 666.
Antipater Hyrcani pecunijs Romanos sibi deminutos, Iudeos vero inuisos reddit. 411.
Antipater in demerendis paternis amicis nullis sumptibus parcit. 490.
Antipater ab Herode accusatus. 497.
Antipater Herodem fratribus magis insensum reddit. 467.
Antipater subditos suos ut cum Hyrcano sentirent admonet. 630.
Antipater cum copijs Alexandro obuiam procedit. 626.
Antipater Samarita Herodi Antipatrum, filium venenum patri paratum habere exponit. 495.
Antipater patrem vitam finisse ratus cum carceris custode de missione agit, quod dum Herodes audit, sine mora eum occidere, & in Hyrcanio castello cōdi iubet. 504.
Antipater nocte cum Hyrcano ex ciuitate profugit, & ad Aretam Arabia regem peruenit. 623.
Antipater innocentiam suam precibus ad Deum testatam facere conatur. 500.
Antipater multa praeclara facinora committit, & ad subeunda pro Caesare pericula sese offert. 629.
Antipater cum patre res Iudeorum ministrat. 490.
Antipater fratribus sublati populo & militibus inuisus. 490.
Antipater se reuersis in gratiam gratulari simulat. 470.
Antipater veste proiecta multitudinem vulnere demonstrat. 629.
Antipater parentis accusationem diluit. 498.
Antipater Salomes filius apud Augustum Caesarem Archelaum accusat. 508.
Antipater parentis ultimum diem optat. 490.
Antipater patriam muros reparat. 630.
Antipater a cunctis accusatur. 499.
Antipater amicitiam fallere non potest. 491.
Antipater in carcerem coniectus. 500.
Antipater domum reuersus à nemine excipitur. 497.
Antipater Roma illustris factus. 468.
Antipas Herodis filius parandi sibi regni spe Romam nauigat. 507.
Antipatri coniunx nobilis ex Arabia femina. 628.
Antipatri in Alexandrum fratrem dolus & insidia. 654.
Antipatri in Archelaum & Philippum fratres insidia. 666.
Antipatri uxor & filij. 407.
Antipatri contra fratres artificiosa machinatio. 475.
Antipatrum & Herodem apud Hyrcanum Iudaei accusant. 411.
Antipatrum Caesar Romana ciuitate simul & immunitate donat. 629.
Antipatrum Herodes ad Caesarem mittit. 494.
Antipatru extructa. 472.
Antipatru. 650.
Antiochus adrogat Dei cultu, summa tum tyrannide falsum illis obtrudit, arci in hoc praesidio imposito. 349.
Antioch. Mag. Rex Asia & Syria Iudeos vexat. 341.
Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi, quam cum Romanis pugnare decreuit. 861.
Antiochus in Iudeam irrumperere parat. 352.
Antiochus capitur. 861.
Antiochus cum Caesare reconciliatur. 861.
Antiochus cum Iuda fœdus facit. 358.
Antiochus murum quo templum septum erat, solo aquat. 359.
Antiochus suis ciuibus perfidus. 852.
Antiochus acceptis ab Hyrcano trecentis talentis ab obsidione discedit. 618.
Antiochus auxiliaturus Samaritis, ab Aristobulo caditur & fugatur. 384.
Antiochus Rex Damascenorum. 393.
Antiochus Seleucum fugat. 391.
Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit. 861.
Antiochus Tryphonem eiectum Syria in Dora obsidione cingit. 380.
Antiochus regno à fratre exiit. 393.
Antiochus Gryphus occisus. 390.
Antiochi ad Zenxidem epistola, in qua Iudeorum honorificam mentionem facit. 342.
Antiochus & Ptolemaus amicitiam & fœdus faciunt. 342.
Antiochus cur templi depredationem fecerit. 900.
Antiochus Philippum regni gubernatorem constituit, eiq. Antiochum filium tradit. 357.
Antiochus vrbe Hierosol. occupata templum spoliat. 348.
Antiochus in conflictu cum Parthis interemptus. 382.
Antiochus squalidis factoribus conflictatus expirat. 934.
Antiochus Lyssierum administrationem: proquincias & filium committens in Persidem proficiscitur. 352.
Antiochus contra Iudeos in furorem vertitur. 921.
Antiochus cognito, quod Philippus usu, rato sibi regno aduentaret è Perside, obsidione soluta illi occurrit. 358.
Antiochus Scenopogia gratia septem dierum inducias Iudaeis concedit. 382.
Antiochus septem illustres pueros Hebraorum cum matre Antiochiam adduci praecipit. 924.
Antiochus peditum sibi legiones ex Hebraorum numero congregat. 933.
Antiochus Iudeus seditiosus magna calamitatis in Antiochia autor. 851.
Antiochus septimi diei feriam Iudaeis edicit. 852.
Antiochus Eupator cum copijs in Iudeam proficiscitur. 357.
Antiochus Epiphanes curis implicitus, morbum contrahit, & moritur. 356.
Antiochus Aegypto cedere cogitur. 348.
Antiochus Hyrcanum in urbem compellit. 381.
Antiochus Epiphanes Rex Syria. 348.
Antiochus Diana templum spoliare volens, Elymais

I N D E X.

- da monet, & turpiter inde se Babylonem recipit.* 356.
Antiochus Selenci frater Antiochum Cyciceni filium bello aggredditur. 391.
Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio relinquit. 616.
Antiochus post patris obitum cum numerofo exercitu Iudaorum fines ingreditur. 616.
Antiochus ad Hierofolymam proficifcitur, praefidiumq; ibi relinquit. 616.
Antiochus à Thobia filijs motus cum exercitu in Iudaam irrumpit, ac Hierofolyma deuincit. 616.
Antiochus Epiphanes belli Iudaici fons & autor. 614.
Antiochus mores Iudaicos abrogat. 615.
Antiochus rex Comagena. 581.
Antiochi Magni in honorem templi edificum. 342.
Antiochi ad Ptolemaum de Iudaorum libertate epistola. 341.
Antiochi ad Eleazarum exhortatio. 921.
Antiochi mors & fames exercitus immitta. 393.
Antiochi & Iuda pugna. 358.
Antiochum Cefennius Petus Syria administrator coram Cafare accufat. 860.
Antiochum Demetrii fratrem Alexander timet. 621.
Antiochia Mygdonia à Macedonibus condita. 572.
Antiquitatum Iudaicarum Epilogus. 584.
Antiquitatum hiftoria quinq; millium annorum. 873.
Antonius Herodem & Phafaelum tetrarchas declarat. 634.
Antonius in Tyro commoratur. 634.
Antonius Antigonom ad Triumphum feruare volens, propter Iudaos feditiofos fecuri eum percutit. 433.
Antonius captiuos trucidat. 634.
Antonius multis donis ab Herode affectus. 433.
Antonius Phafaelum & Herodem Tetrarchas conftituit. 419.
Antonius Hyrcano de Caffij & Bruti rebus & morte fcribit. 417.
Antonius Herodis virtutem miratur. 641.
Antonius Cleopatra maritus. 899.
Antonius & Cleopatra extincti. 447.
Antonius Armenia regno pofitur. 440.
Antonia in magno apud Tiberium honore habita. 530.
Antonium Herodes muneribus placat, & amicis res fua faluas effe fcribit. 438.
Antonia turris. 460.
Antoniam Agryppa, efficeret, vt tandem audiretur Eutychns rogat. 530.
Anteus. 551.
Apion contumeliofam Iudaorum infectationem, qua fi mercedem Alexandrinis reddere voluiffe videtur. 897.
Apion veram patriam & genus fuum abiurat. 897.
Apion de Mofe & gente Iudaica. 895.
Apion Iudaïs feruitutem exprobat. 903.
Apion feipfum laudat & magnificat. 904.
Apionis de Mofe & templo Iudaico mendacium arguitur. 895.
Apologia Hyrcani apud Regem accufati. 346.
Apolodorus ex Gaza noctu in Iudaorum castra erumpit. 390.
Apollonius cum Ionatha pralium committit, & ab eo fugatur. 371.
Apollonius Syria Dux collecto exercitu Hierofolyma venit. 920.
Apoftata à Matthia transfigitur. 350.
Apoftata à religione Iudaica. 348.
Apoftafia sacerdotum. 329.
Apsanes per feptennium Iudex. 138.
Apud Gracos nulla confcriptio poemate Homeri vetuftior. 874.
Aqua calida apud Calliroe qua in lacum bituminis ferecem effluunt. 503.
Aquarum calidarum fontes. 858.
Aquarum in Hebraorum exercitu penuria. 260.
Aquilo auertens flammam in Romanos abigit. fol. 865.
Aquilo Caio extremum ictu infligit, Chareas vero facinoris autor dicendus. 551.
Aquila aurea fuper maiorem templi portam. fol. 501.
Aquilam auream detractam iuuenes fecuribus concidunt. 501.
Ara fuffumigatoria. 74.
Arabs Scauro reconciliatur. 626.
Arabes ardefcente fiti videri fe Iudaïs tradunt. fol. 647.
Arabes ab Herode deuicti. 443.
Arabes Herodis exercitum in fugam vertunt. fol. 645.
Arabes Cafare irato Herodi neq; latrones dedere, neque pecuniam mutuo acceptam perfoluere volunt. 482.
Arabes fiti compulfi ab Herode pacem petunt. fol. 443.
Arabes & Trachonita fcientes Herodi Cafarem iratum, illi infultant. 482.
Arabes in pralium reuerfi, fugientes trucidant, & castra capiunt. 441.
Arabes in fugam verfi. 440.
Arabum circiter feptem millia cadunt, priusquam in Herodis clientelam fe fe dedunt. 443.
Arabum contra Ioramum expeditio. 266. *Mors Iorami.* 266.
Arabici belli caufa. 480.
Arbores fugifera non extindenda. 112.
Arborum de rege deligendo confilium. 135.
Arca Noe. 9.
Arca facra à Paleftinis in fanum Dei fui Dagonis deferretur. 147.
Arca in Cariathiarim transfertur. 149.
Arca Dei in templum transportatur. 228.
Arca facra Bethfama peruenit. 149.
Arca in urbem reducta, in tabernaculum reponitur. 191.
Arcyon medicus quofdam dimittit. 554.
Architecti templi extruendi. 213.
Archelaus Herodi fe excufat. 485.
Archelaus fratrum liberos odit. 491.
Archelaus Herodem generum benigniffime fufcipit. 653.
Archelaus Herodem vltro pro Alexandro deprecari compellit. 658.
Archelaus rex Cappadocia in Iudaam ad Alexandrum generum venit. 657.
Archelaus

I N D E X.

- Archelaus & Herodes de libris Alexandri delibe-*
rant. ibid.
- Archelaus Cappadocum Rex Herodem indignatio-*
nem in generum simulant, eumq; ad paternos af-
fectus reducit. 480.
- Archelaus si à Casare in Imperio cōstabilitus esset, cu-*
tasibi fore, ut benevolentia omnium videatur
dignissimus pollicetur. 506.
- Archelaus Alexandri crimina in amicos, præcipue*
verò in Pherodam transfert. Pheroras Archelaum
reconciliatorem adit. 480.
- Archelaus Romam proficiscitur, multiq; eidem ob-*
nixuri cum comitantur. 507.
- Archelaus Pontico Boethi filio Pontificatum abro-*
gat, eamq; dignitatem in Eleazarum collocat. fol.
516.
- Archelaus epulum multitudini prabet. 305.*
- Archelaus & Iudaeorum legati coram Casare compa-*
rent. 513.
- Archelaus & Philippus instinctu Antipatri accu-*
santur. 496.
- Archelaus condita. 516.*
- Archelai visionem Simon vir Effaus interpretatur.*
fol. 516.
- Archelao regi acclamatum. 505.*
- Archelaum accusatum Casar pecunia multat, eumq;*
Viennam in exilium mittit. 516.
- Archelaum Casar ethnarcham constituit, regniq; di-*
midium in duos Herodis filios Philippum & An-
tipam partitur. 514.
- Archelaum Nicolaus excusat. 508.*
- Ardens studium in reparandis manibus. 319.*
- Ardentes faces in murum iaculantur. 865.*
- Aretas ad Arabum regem legatus. 486.*
- Aretas rex Cæleſyria. 393.*
- Aretas contra Aristobulum expeditionem suscipit,*
eumq; Hierosolyma confugere cogit. 397.
- Aretas rex Arabum Gazæ auxilij spem ostendit.*
396.
- Areta Hyrcano quinquaginta millia militum tra-*
dit. 623.
- Aretas ex augury impossibile esse exercitum ad Pe-*
tram pervenire colligit. 526.
- Aretas Syllaum, quod Fabatum alioq; interfecerit*
accusat. 494.
- Arietem ad victimam loco Isaci Deus offert Abraha-*
mo. 23.
- Aristobulus cum filio Pompeij studiosis peremptus.*
628.
- Aristobulus Roma reuersus Alexandrium denuo mu-*
niri conatur. 405.
- Aristobulus à Romanis in pralio vincitur. 405.*
- Aristobulus captiuus cum Antigono filio Romam re-*
mittitur. 405.
- Aristobulus Ituræa habitantes circumcissionem cate-*
rosq; Iudaicos ritus admittit. 387.
- Aristobulus Herodis ductu submergitur, & Anane-*
lum pontificatus ducit. 436.
- Aristobulus contra Aretam & Hyrcanum proficisci-*
tur. 400.
- Aristobulus multa castella occupat. 396.*
- Aristobulus Herodis regis Chalcidis filius. 577.*
- Aristobulus & Hyrcanus à Iudæis apud Pompeium ac-*
cusati. 401.
- Aristobulus eiusq; affecula Phariseorum tyrannidem*
accusant. 394.
- Aristobulus bello congregi cum Pompeio cogitat. 624.*
- Aristobulus & Hyrcanus de regno contendunt. 398.*
- Aristobulus vinculis solutus veneno tollitur. 407.*
- Aristobulus Antigonom in regni societatem ad-*
mittit, ceteros in vincula conijcit, & matrem sa-
me necat. 386.
- Aristobulus ad Pompeium descendit. 624.*
- Aristobulus Damascus contra Ptolemaum missus.*
395.
- Aristobulus Antigonom fratrem interfecit. 386.*
- Aristobulus Hyrcani filius post captiuitatem Babylo-*
nicam diadema sibi primus imponit. 386.
- Aristobulus ex arce ad Pompeium descendit. 401.*
- Aristobulus castella à Pompeio tradit. 402.*
- Aristobulus cum familia Romam uertitur. 626.*
- Aristobulus uxori humilitatem generis obicit. fol.*
655.
- Aristobulus matrem ac fratrem uinctos custodia tra-*
dit. 618.
- Aristobulus matrem uinctam fame necat. 619.*
- Aristobulus fratrem Antigonom plurimum amat.*
619.
- Aristobulus seipsum regem declarat. 623.*
- Alexandra coniugem Aristobuli cum filijs carceri in-*
cludit. 623.
- Aristobulus Flaccum Agrippa fratri infensum red-*
dit. 528.
- Aristobulus amitam suam ac sororum monet. 484.*
- Aristobulus ab Herode interfecit, supra lib. 15. cap.*
3. 583.
- Aristobulus elapsus Roma iterum turbas concitat.*
627.
- Aristobulus cum Romanis dimicat. 627.*
- Aristobulus Agrippa Regis frater & Elcias Ma-*
gnus apud Petronium Iudaorum causam agunt.
537.
- Aristobulus Hyrcani filius natu maior principatum*
in regnum transfert. 618.
- Aristobulus in honorem fratris in templum ascendit.*
619.
- Aristobulus Pompeio supplex occurrit. 624.*
- Aristobulus satellitibus ut Antigonom si cum armis*
adiret occiderent, præcipit. 619.
- Aristobulus misere moritur. 620.*
- Aristobuli coram Pompeio apologia. 401.*
- Aristobuli coniunx uersata, Antigonom dolo truci-*
dari curat. 386.
- Aristobuli liberi remissi. 405.*
- Aristobuli necem cuncti deflent, præcipue uerò Ale-*
xandra, qua nullum præ se fert suspicionem. fol.
436.
- Aristobuli cum Hyrcano fœdus. 398.*
- Aristobuli fratricida pœna. 387.*
- Aristobuli apud matrem deprecatio. 622.*
- Aristobulo fratricidij pœnititudine morbus ingraue-*
scit. 619.
- Aristobulo Herodes insidiatur. 438.*
- Aristobulam in templo Arabs oppugnat. 399.*
- Aristobulum Pompeius descendere promocat. 624.*
- Aristobulum captiuum Casar vinculis soluit. fol.*
628.
- Aristocrasia optimum regimen. 106.*
- Argu-

I N D E X.

<i>Argumenta, Iudeorum genus antiquius Græcorum genere.</i>	877.	<i>Aedificia ab Herode condita.</i>	648.
<i>Arma quibus Iosaphatus victoriam paravit.</i>	258.	<i>Aedificatio Hierosolima.</i>	879.
<i>Artabanus Tiberio filium Darium obsidem & virum quinque tubitorum statura mittit.</i>	525.	<i>Aegyptus unde dicta.</i>	880.
<i>Artabanus à Dabīs & Sacis in imperium restitutus.</i>	525.	<i>Aegypti rex auxiliaturus Iudæis praelio vincitur.</i>	292.
<i>Artabanus Asinao terram Babyloniam commendat, dotisq; muneribus eum dimittit.</i>	541.	<i>Aegypti regis de Iudeorum libertate ab Aristæo impetrata dictum.</i>	334.
<i>Artabanus ad Asinaum & Anilaum propter audaciam societatem cum illis inire mittit.</i>	540.	<i>Aegypti & Aethiopia regina ad Salomonem venit.</i>	233.
<i>Artabanus ad Izatem se confert, auxiliumq; ab eo petit.</i>	571.	<i>Aegyptii bestias natura repugnantes colunt.</i>	399.
<i>Arunthus in theatro Imperatoris interitum nunciat.</i>	553.	<i>Aegyptiorum libido.</i>	16.
<i>Arx in Apamia diruta.</i>	401.	<i>Aegyptiorum rex in Aethiopiam fugit, eumq; Aethiopicum rex honorifice suscepit.</i>	289.
<i>Asanus Rex Iudæ.</i>	244.	<i>Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, à porcinis carnibus abstinent.</i>	305.
<i>Asanus Damascenos in Basanem concitat.</i>	246.	<i>Aegyptiorum arma ventus in Hebræorum castra expellit.</i>	62.
<i>Asanus rex moritur.</i>	247.	<i>Aegyptiorum Idolatria.</i>	888.
<i>Asani pietas.</i>	245.	<i>Aegyptiorum reges cur Pharaones dicti.</i>	232.
<i>Asani victoria.</i>	245.	<i>Aegyptiorum rex in Aethiopes.</i>	58.
<i>Asael Ioabī frater Abenerum insequitur.</i>	185.	<i>Aegyptiorum erga Hebræos invidia.</i>	50.
<i>Asiatici & Cyrenenses Iudæi ab earum regionum ciuitatibus multum afflictī.</i>	473.	<i>Aemilius Regulus.</i>	345.
<i>Asinaus & Anilaus Neerdeses patria in locum quendam se conferunt, ad quos ingens multitudo confluit.</i>	540.	<i>Aetas Sara 127 anni.</i>	23.
<i>Asinaus cum socijs à Babylonia satrapis ex improviso oppressi.</i>	540.	<i>Aethiopes arma contra Asanum capiunt.</i>	245.
<i>Asinaus suos ad fortitudinem hortatur, & hostes fundit fugatq;.</i>	540.		
<i>Asinus.</i>	409.		
<i>Asini apud Iudæos aliosq; sapientes viros qui dicantur.</i>	901.		
<i>Assamonæi Principatus & Pontificatus finis.</i>	432.		
<i>Ascalonita & Scythopolita ob tributum non solum puniti.</i>	344.		
<i>Asphaltites lacus.</i>	17.		
<i>Asus serpentis.</i>	5.		
<i>Asorus.</i>	232.		
<i>Assyriorum imperium dissolutum.</i>	286.		
<i>Asuerus, rex Persarum, Vastem ad conuiuium venire nolentem repudiat.</i>	320.		
<i>Esther puella fit Regina.</i>	321.		
<i>Athenio Herodem, eiusq; exercitum inuadit.</i>	440.		
<i>Athronges vix corpore & manuum robore insignis dignitatem regiam attentat.</i>	511.		
<i>Auranitidis ditio à Zenodoro Arabibus elocata, & à Casare Herodi donata est causa belli.</i>	456.		
<i>Aurus ab Arabibus incensus.</i>	512.		
<i>Aureum dictum de hoc seculo.</i>	935.		
<i>Augustus Herodem Syria procuratorem constituit.</i>	648.		
<i>Augusto Casari Caius rem diuinam facit.</i>	549.		
<i>Asprenas.</i>	549.		
<i>Autoritas Simonis.</i>	379.		
<i>Azaria Propheta ad populum adhortatio.</i>	245.		
<i>Azymorum festum.</i>	59.		
<i>Azoti propter arcam ereptam horribiliter cruciantur.</i>	147.		
		<i>Bacchides cum 22000. militum Iudæa occurrit.</i>	365.
		<i>Bacchides Jonathan Sabbatho aggreditur, & duomilia militum amittit.</i>	364.
		<i>Bacchides copias contra Ionatham ducit.</i>	364.
		<i>Bacchides iratus transfugis dum Ionatha potestus ipsi non datur, quinquaginta ex eis interficit.</i>	365.
		<i>Bacchides indignationem in transfugas effundit, & quomodo exercitum sine ignominia posset reducere cogitat.</i>	365.
		<i>Bacchides magnam tyrannidem in Bethzecho exercet.</i>	366.
		<i>Bacchides cum Ionatha fœdus facit.</i>	366.
		<i>Bacchides Iudæ fautores interficit.</i>	364.
		<i>Bacchides multos sibi credentes interficit.</i>	361.
		<i>Bacchides in Iudæos crudelitas.</i>	616.
		<i>Bacchidi Demetrius Alcimum commendat, eiq; ut Iudæam internecione deleat, mandat.</i>	359.
		<i>Bacchidem Demetrius cum copijs in Iudæam mittit.</i>	361.

I N D E X.

<i>Bagoas, Carus & alij ab Herode necati.</i>	493.	<i>Berfabe iuramenti puteus.</i>	21.
<i>Baia sunt therma Campaniae, non procul à Puteolis.</i>	533.	<i>Berzelau Hierosolymam, patre eò proficisci nolente, cum Dauide contendit.</i>	208.
<i>Baleth.</i>	232.	<i>Berzellai filios Solomonis David commendat. fol.</i>	218.
<i>Balthasar siue Nabonidel Babyloniarum rex.</i>	302.	<i>Bezeleel & Eliab Architecti tabernaculi.</i>	71.
<i>Balthasar manum è pariete prominentem & syllabas quasdam scribentem videt.</i>	302.	<i>Betachora.</i>	232.
<i>Bal Tyrionum Deus.</i>	270.	<i>Beramptha Iulias appellata.</i>	519.
<i>Balamus obiurgatur ab angelo.</i>	98.	<i>Bethsabe studium Adonia, sic suadente Nathane, Davidi indicat.</i>	215.
<i>Balamus ad Balacum peruenit.</i>	98.	<i>Bethsabe Regi se gravidam esse nunciat. fol.</i>	196.
<i>Balami responsio.</i>	98.	<i>Bethsura obsessa.</i>	357.
<i>Balami de rebus futuris vaticinium.</i>	99.	<i>Bethsurita deditionem faciunt.</i>	358.
<i>Balami aduersus Hebraeos consilium.</i>	99.	<i>Bethsaida.</i>	519.
<i>Balami à sina loquitur.</i>	98.	<i>Biblia satan abolere conatur.</i>	349.
<i>Balami de Israelitico populo vaticinium. fol.</i>	98.	<i>Bibliotheca Ptolemai Philadelphi.</i>	333.
<i>Balac iratus reprehendit Balamum.</i>	98.	<i>Bozus Naami & Ruth amicus.</i>	144.
<i>Balaci Moabitarum regis ad Madianitas legatio. fol.</i>	97.	<i>Bozus, Ruth cognatum, eam ut ducat, hortatur. fol.</i>	144.
<i>Balamo angelus resistit.</i>	98.	<i>Bozus ex Ruth Obedem Davidis anum genuit. fol.</i>	144.
<i>Banaias.</i>	212.	<i>Boues triturantes.</i>	107.
<i>Banaias Aegyptium hasta ex ipsius manibus extorta confodit.</i>	212.	<i>Buccina duae ex argento factae.</i>	85.
<i>Banaias leonem exanimat.</i>	ibid.	<i>Blasphemiæ inter Iudeos & Aegyptias causa. fol.</i>	888.
<i>Baracus 40. annis Israelitarum imperium tenuit.</i>	132.		
<i>Baracus contra hostes Imperator designatur. fol.</i>	131.		
<i>Barasa oppugnata & concremata.</i>	355.		
<i>Baruchus è carcere dimissus.</i>	296.		
<i>Basanes Ramathonem captam munis.</i>	246.		
<i>Basanis impietas.</i>	245.		
<i>Basilica.</i>	230.		
<i>Batibius.</i>	350.		
<i>Bathillus se venenum attulisse fatetur.</i>	496.		
<i>Belus primus rex Assyriorum.</i>	882.		
<i>Beli sacerdotes interfecti.</i>	249.		
<i>Beleazar calamitas Iudeos ad deditionem commouet.</i>	859.		
<i>Bellum Adadi contra Achabum.</i>	251.		
<i>Bellum inter Asaelem & Ieum.</i>	271.		
<i>Belli Iudaici Praefide Floro exorti ipsi Iudaei initium & seminarium.</i>	367.		
<i>Belli leges.</i>	111.		
<i>Beniamin ut reus capitur.</i>	44.		
<i>Beniamita in Abneri sententiam concedunt, ipse ad Davidem proficiscitur, & hac de re certiore facit.</i>	187.		
<i>Beniamita quadringentae virgines Iabiticæ ducunt.</i>	129.		
<i>Beniamitarum 25000. trucidantur, tantum sexcenti incolumes euadunt.</i>	128.		
<i>Beniamitis, ut virgines raptant, conceditur. fol.</i>	129.		
<i>Bernice, Agrippa soror, cuius Herodes patruus & maritus Polemoni Ciliciae Regi in matrimonium collocatur.</i>	576.		
<i>Bernicen Salomes filiam Aristobulo, Glaphyram Archelai Cappadocum regis filiam Alexandro Herodes uxores coniungit.</i>	463.		
<i>Beryty ab Agrippa multis donis affecti.</i>	581.		
<i>Berosus historiographus genere Chaldaeus.</i>	881.		
<i>Berosus de Nabuchodonosoro.</i>	301.		
<i>Berosus.</i>	16.		
		<i>C.</i>	
		<i>Cain regione extorris.</i>	7.
		<i>Cain Dei castigatione haud melior redditur. fol.</i>	7.
		<i>Cain hypocritarum & sceleratorum parens. fol.</i>	8.
		<i>Caduceatores ablegandi.</i>	111.
		<i>Caius ad tria millia Iudaorum in seruitium abducit.</i>	628.
		<i>C. Norbanus Flaccus pro Iudaeis scribit.</i>	474.
		<i>Caius Senatus ac Pisoni urbis Praefecto se in imperium defuncti successisse significat, & ut Agrippam è custodia dimitterent mandat.</i>	534.
		<i>Caius Caligula quartus Romanorum Imperator.</i>	533.
		<i>Tiberius Tyrannus.</i>	533.
		<i>Caius Tiberium fratrem tollit.</i>	533.
		<i>Caius, Germanici filius, graciosus.</i>	532.
		<i>Caius Petronio mandata imperatoria negligente, ut sibi ipsi manus inferat scribit.</i>	539.
		<i>Caius Templorum Graecanicorum nullum in spoliatum relinquit.</i>	545.
		<i>Caius Iouis fratrem se appellat.</i>	545.
		<i>Caius vir maleficus.</i>	556.
		<i>Caius orator facundus.</i>	557.
		<i>Caius primò egregiè Rempub. administrat, postea diuinos quoque honores usurpare audet.</i>	535.
		<i>Caius Iudeos Tyrannus.</i>	544.
		<i>Caius senatores ac patricios seuitia.</i>	544.
		<i>Caius licentiam seruis deferendi suos dominos permittit, & Pollux Claudium reum facere audet.</i>	545.
		<i>Caius Agrippa commendatus.</i>	529.
		<i>Caius multos tributorum ac vectigalium reuelationes capite plectit.</i>	546.
		<i>Caius Caligula post Tiberij obitum Princeps Romanus.</i>	520.
		<i>Caius à Charea trucidatus.</i>	551.

Cccccc

Caius

I N D E X.

<i>Caius receptacula nauibus exstruit.</i>	557.	<i>Cause milites impellentes, ut Claudium in Imperatorem eligerent.</i>	558.
<i>Caius se Ioui comparat.</i>	545.	<i>Cause impulsiva conscribendi hos libros.</i>	873.
<i>Caium Agrippa Roma honorat, in cuius retributionem aliquid petere Caius iubet, qui nihil aliud, quam ut mandatum Petronio datum reuocet, rogat.</i>	538.	<i>Cause, ob quas Iosephus has historias conscriptas in lucem ediderit.</i>	2.
<i>Caij stuprum & libidinis licentia.</i>	556.	<i>Cause extructi templi.</i>	228.
<i>Caio passim insidia structa.</i>	545.	<i>Cause belli contra Arabes.</i>	441.
<i>Candelabrum aureum.</i>	74.	<i>Cisus Sauli pater.</i>	152.
<i>Chananaeorum gentem extirpandam.</i>	112.	<i>Cithara quis inuentor.</i>	7.
<i>Chananaeorum Reges mouent in Hebraeos. fol. 120.</i>		<i>Ciuitatem quis primus instituerit.</i>	7.
<i>Chananaeorum ingens exercitus.</i>	120.	<i>Clades Ismaelis à Ioanna accepta.</i>	297.
<i>Chananaeorum Reges omnes ad unum trucidati. fol. 121.</i>		<i>Clades Alexandri.</i>	389.
<i>Chananaeorum regionem totam Iosua deuastat. fol. 121.</i>		<i>Claudius Principatum ultero oblatum deponere recusat.</i>	559.
<i>Chananaeorum decem millia trucidantur, & Adonibezek capitur.</i>	125.	<i>Claudius in proposito suo ab Agrippa confirmatur.</i>	559.
<i>Calamitas Iudeorum Scythopoli.</i>	867.	<i>Claudius Felix Iudaeae procurator.</i>	576.
<i>Calamitates omnium à mundo condito cum Iudeorum collata, superantur.</i>	613.	<i>Claudius milites ut in fide moneant sacramento adigit.</i>	559.
<i>Callistus, Caij libertus, Claudio à Caio se ut ipsum veneno tolleretur iussu, significat.</i>	548.	<i>Claudius Agrippam in regnum paternum mittere cogitat, quod alij dissuadent, & Cuspium Fadum Iudaeae Praesidem & regni totius declarat.</i>	567.
<i>Chaldaeorum ac Tyriorum scripta cum Iudaeis consonant.</i>	883.	<i>Claudius Agrippa Iudaeam, Samariam, & Lyfania ditionem concedit.</i>	561.
<i>Chaspoma & Bosora.</i>	355.	<i>Claudius Principatum ultero oblatum deponere recusat.</i>	559.
<i>Cambyssis rescriptum, in quo Iudeos ab aedificando templo deterret.</i>	309.	<i>Claudius Iudaeis sacra Stola custodiam Agrippa iunioris regatui concedit.</i>	568.
<i>Campus regius.</i>	18.	<i>Claudius renuenti obtruditur Caesarea dignitas.</i>	557.
<i>Candelabra.</i>	227.	<i>Claudius Tiberius Nero Romanorum Imperator.</i>	520.
<i>Canthari & Phiala.</i>	227.	<i>Claudius sublimis in castra perferitur.</i>	558.
<i>Captiuitas Babylonica ab Esaiâ predicta.</i>	286.	<i>Claudius fato functus.</i>	577.
<i>Captiuitas Babylonica.</i>	295.	<i>Claudij Caesaris ad Iudeos epistola.</i>	568.
<i>Captiuorum, & per tempus obsidionis mortuorum numerus.</i>	847.	<i>Claudij pro Alexandrinis Iudaeis edictum.</i>	561.
<i>Caprosaba Antipatris dicta.</i>	393.	<i>Claudij pro Iudaeis per Romanum orbem edictum. fol. 562.</i>	
<i>Carmen & gratiarum actio Moysi & Israelitarum pro praesenti liberatione.</i>	62.	<i>Claudij ad legatos responsio.</i>	559.
<i>Carnibus cruentis Hebraei vescuntur.</i>	159.	<i>Claudium Agrippa, ut magno animo in retinendo principatu pergeret, hortatur.</i>	559.
<i>Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.</i>	881.	<i>Claudium milites in Principem eligunt.</i>	554.
<i>Cassius Herodi, si bellum desisset Iudaeae, regnum delaturum pollicetur.</i>	632.	<i>Crassus in Parthia perit.</i>	407.
<i>Cassius in Syriam venit, & plus quam septingenta argenti talenta à Iudaeis exigit.</i>	415.	<i>Crassus Parthis resistit.</i>	ibid.
<i>Cassius Herodi, ut in Malicho mortem patris ulciscatur, rescribit.</i>	632.	<i>Crassus Iuramenti dati violator.</i>	406.
<i>Cassius stipendium ciuitatibus indicit.</i>	631.	<i>Crateres.</i>	227.
<i>Cassius & Marius Herodem Caesaryia ducem faciunt.</i>	415.	<i>Cratera aurea dua.</i>	337.
<i>Cassius Longinus Syria Praefes.</i>	567.	<i>Cratera argentea.</i>	337.
<i>Cassius Charea.</i>	545.	<i>Cacilius Bassus sex. Caesarem interficit.</i>	415.
<i>Cassij & Bruti dolo I. Caesar interfectus.</i>	631.	<i>Cades assidua Hierosolymis.</i>	634.
<i>Cassius portus.</i>	524.	<i>Cades latrocinia seditio & fames in Iudaea. fol. 518.</i>	
<i>Castra hostium à Samaritanis diripiuntur. fol. 264.</i>		<i>Cades Zachariae regis.</i>	277.
<i>Castella muniuntur.</i>	404.	<i>Cades in Hierosolymis.</i>	644.
<i>Castoris Iudaei dolus erga Titum.</i>	807.	<i>Cades cognatorum 42. Ochozia.</i>	269.
<i>Catullus tria simul Iudeorum millia trucidat. fol. 872.</i>		<i>Cades filij Aristobuli.</i>	407.
<i>Cause diuersitatis apud Iudeos.</i>	874.	<i>Cades, latrocinia, seditio & fames in Iudaea.</i>	517.
<i>Cause, cur Iosephus hos libros contra Apionem conscripserit.</i>	915.	<i>Cesar in Syriam venit, apud eum Gadarense Herodem accusant, qui seipsum iugulant.</i>	457.
		<i>Cesar Augustus Herodi in Parricidas animaduertere liberam potestatem permittit.</i>	486.
		<i>Cesar Herodis ditionem ampliorem reddit.</i>	448.
		<i>Cesar Augustus, Herodis studiosus.</i>	423.
		<i>Cesar è Syria proficiscitur.</i>	410.
		<i>Cesar Aegyptopotitur.</i>	447.
		<i>Cesar in hoc inuenies peccasse pronunciat, quod se à suspicio-</i>	

I N D E X.

<i>suspicionem immunes non seruauerint, ac parentem ut filijs reconcilietur, hortatur.</i>	470.	<i>Cleopatra ad Antonium peruenit, qui Arabiam partem & Hierichuntini agri redditus ei locat.</i>	439.
<i>Caspar ab Herode offensus.</i>	482.	<i>Cleopatra in cognationem suam sanitis.</i>	644.
<i>Caspar Herodi dimidium reddituum de Cypridis metallis donat.</i>	470.	<i>Cleopatra auaritia.</i>	645.
<i>Caspar Herodis Principatum confirmat.</i>	446.	<i>Cleopatra in Herodem insidia.</i>	ibid.
<i>Caspar Arabum legatos non audit.</i>	482.	<i>Cleopatra Antonius partes de Iudaea & Arabia ablatas largitur.</i>	439.
<i>Caspar Trachonitidis, Batanea, & Auranitidis ditiorum Herodi donat.</i>	456.	<i>Cleopatram Herodes occidere conatur, quod eius amici auerunt.</i>	439.
<i>Caspar Archelaum regno dignum pronunciat.</i>	509.	<i>Cleopatram Antonius versus Aegyptum deducit.</i>	440.
<i>Caspar & Agrippa Herodis Magnanimitatem celebrant.</i>	472.	<i>Creatio mundi.</i>	4.
<i>Caspar Augustus fatus fuit.</i>	520.	<i>Censores.</i>	288.
<i>Caspar ad Herodem responsio.</i>	647.	<i>Centum legati Hierosolyma reuersi.</i>	603.
<i>Caspari & Iulia Casparis uxori ab Herode legatum.</i>	505.	<i>Certamen quinquennale.</i>	471.
<i>Caspari Herodes quingentos ex suo Satellitio mittit.</i>	454.	<i>Cinnamus Artabano amissum dignitatis fastigium restituit.</i>	571.
<i>Casparem Hyrcanus octingentis talentis donat.</i>	446.	<i>Clitus Tiberiade seditionis auctor.</i>	595.
<i>Casares.</i>	232.	<i>Clitus sinistram sibi praecidit.</i>	595.
<i>Casarea, Stratonis turris antea dicta, ab Herode condita.</i>	650.	<i>Circa hostes quomodo agendum.</i>	910.
<i>Casarea Philippi ab Agrippa Neronias appellata.</i>	581.	<i>Circa Massadam unus tantum locus, qui aggerum iactum excipere potest.</i>	864.
<i>Casarea perfecta.</i>	471.	<i>Circenses ludi.</i>	546.
<i>Casarea inter Iudaeos & Syros de pari iure ciuitatis rixa.</i>	578.	<i>Circumcisio instituta.</i>	19.
<i>Casarea portus.</i>	455.	<i>Cyrenaeorum magistratus.</i>	474.
<i>Chareas cum socijs in Germanici ades se recipit.</i>	551.	<i>Ciuilis Germanos ad sobrietatem cogit.</i>	853.
<i>Chareas Iulium Lupum ut Caij uxorem & filiam interficiat mittit.</i>	556.	<i>Ciuilis belli inter Hebraeos initium.</i>	186.
<i>Chareas a consulib. signum petit.</i>	555.	<i>Ciuis in Iabissa, Sauli & filiorum cadauera dempsa sepeliunt.</i>	183.
<i>Chareas multis ex causis in Caium incitatus.</i>	546.	<i>Ciuitatis munitiones ac turrium cautes, quas tyranni per dementia deseruerant, insuperabiles.</i>	846.
<i>Chareas, Minutianus & Clemens, de Casaris nece colloquuntur.</i>	553.	<i>Ciuum contra Iudaeos ad Titum preces.</i>	854.
<i>Chareas cum alijs quibusdam Caium tollere statuit.</i>	548.	<i>Ciuibus direpta bona restituntur.</i>	605.
<i>Chareas Clementem & Papinium alloquitur.</i>	547.	<i>Cyrus Nabonidum expellit a Babylone.</i>	883.
<i>Chareas occasionem aggrediendi Caium expectat.</i>	548.	<i>Cyrus Iudaeis reditum in patriam urbis ac templi adificationem permittit.</i>	307.
<i>Charemon. historiographus.</i>	892.	<i>Cyri Persarum regis edictum.</i>	307.
<i>Charili antiqui Poeta de Iudaeorum gente testimonium.</i>	884.	<i>Cyri ad Syria Satrapas mandatum.</i>	307.
<i>Caron, amomi feracissima, in qua Noe arca reliquia seruantur.</i>	569.	<i>Cyri de Iudaeis eorumq. templo decretum.</i>	314.
<i>Chelcias & Ananias Cleopatra copijs duces praepositi.</i>	384.	<i>Cyprus.</i>	650.
<i>Cherubini duo.</i>	225.	<i>Cypros, Agrippa uxor, ad Herodiadem sororem eius scribit, & auxilium petit.</i>	528.
<i>Cherubin.</i>	74.	<i>Cypron conditum.</i>	472.
<i>Chebron & Marissa expugnata.</i>	356.	<i>Criminum a Iusto Iosepho obiectorum depulsio.</i>	605.
<i>Cesennius Antiochum subito inuadit.</i>	861.	<i>Crypta subterranea ab Antonia.</i>	461.
<i>Celle in circuitu templi constructa.</i>	225.	<i>Cochlea.</i>	225.
<i>Chetomene.</i>	75.	<i>Columna duae excitatae.</i>	2.
<i>Celenderis in Cilicia.</i>	497.	<i>Columna duae ingentes.</i>	226.
<i>Clearchi Aristotelis discipuli de Iudaeis testimonium.</i>	884.	<i>Colloquium Dei cum Cain.</i>	6.
<i>Cleopatra Regina alieni appetens.</i>	438.	<i>Copia in partes duodecim congesta.</i>	216.
<i>Cleopatra in Ciliciam ad Antonium uenit.</i>	419.	<i>Coponius Praefectus Syriae.</i>	517.
<i>Cleopatra fratrem & sororem interficit.</i>	439.	<i>Comitas & Benignitas Agrippa erga Philippum.</i>	596.
<i>Cleopatra contra filium exercitum parat.</i>	389.	<i>Comminatio grauis Israelitis a vera pietatis tramite exorbitantibus proposita.</i>	230.
		<i>Concupiscentia sepulchra.</i>	86.
		<i>Conditio obsidionis soluenda a Ioabo proposita.</i>	210.
		<i>Confectus Aegyptiorum & Mithridatis ad Delta.</i>	408.
		<i>Consonantia Iudaeorum religione & uita.</i>	907.

I N D E X.

<i>Conscientia labes.</i>	387.	<i>Daniel cum socijs ad honorem euectus.</i>	300.
<i>Contramendacium impudenter expositum nihil dicendum.</i>	894.	<i>Daniel Regi scripturam interpretatus.</i>	302.
<i>Contrafurtum & usuras.</i>	910.	<i>Daniel in leonum fouiam conijcitur.</i>	304.
<i>Contra illos, qui Mosē & Israelitas propter lepram profugisse ex Aegypto contendunt. fol.</i>	83.	<i>Daniel rex donā promissa exhibet.</i>	303.
<i>Contra legislatores gentium.</i>	914.	<i>Daniel Regis somnium & interpretationem exponit.</i>	299.
<i>Contemptus mortis.</i>	502.	<i>Danielis cognati statuam adorare nolentes, in ignem coniecti, diuina providentia seruantur.</i>	300.
<i>Conuicium Deo faciens.</i>	105.	<i>Danielis vaticinia.</i>	304.
<i>Conuiuium Iudaorum apud Ptolemaum, & eorundē ante cibum preces.</i>	338.	<i>Danielis visio de ariete & hirco, per quos Medorum & Persarum Regnum praefiguratum fuit.</i>	305.
<i>Corban, donum Dei.</i>	884.	<i>Danielis inimici à leonibus dilaniati.</i>	304.
<i>Cores populum excitare aduersus Mosē conatur.</i>	90.	<i>Danielis & sociorum eius in Chaldaica disciplina institutio & profectus.</i>	298.
<i>Cora factionem ducenti quinquaginta viri sequuntur.</i>	90.	<i>Danieli somnium eiusque interpretatio reuelatur.</i>	299.
<i>Corē cum 230. viris ignis absumit.</i>	93.	<i>Darius tribus satellitibus tres quaestiones proponit.</i>	309.
<i>Corinthus à Syllao, ut Herodem ē medio tolleret, pecunijs corruptus.</i>	494.	<i>Darius se sacra vasa Hierosolyma remissurum vouet.</i>	309.
<i>Corona.</i>	227.	<i>Darius Hytaspis filius rex Persarum.</i>	309.
<i>Cornelius Sabinus.</i>	547.	<i>Darius admonitus voti, templi restorationē mandauit.</i>	311.
<i>Chosbi.</i>	100.	<i>Darij regis scriptum & mandatum de libertate, possessionibus, templo & sacrificijs Iudaorum. fol.</i>	311.
<i>Costobarus, Lyfimachus, Antipater & Dosithemus apud Herodem accusati.</i>	450.	<i>Darij ad Syria praefectos epistola.</i>	315.
<i>Costobarus, cui Herodes in matrimonium Salomen sororem dederat, Idumae Principatum inuadit.</i>	450.	<i>Dathan & Abiram contumaces.</i>	92.
<i>Costobarus intercessione seruatus.</i>	450.	<i>Dathan & Abiram absorbet terra.</i>	93.
<i>Cubicula ad voluptatem facta aurea suppellectili referta.</i>	231.	<i>Dauid Cillanos contra Palestinorum incursiones defendit.</i>	173.
<i>Cumanus Praefectus Iudae.</i>	574.	<i>Dauid tribus malis propositis pestem eligit. fol.</i>	212.
<i>Cumanus multos Iudaeos perimit, plures viuos captos abducit.</i>	575.	<i>Dauid Siba Ionatha facultates commendat, eumq; omnes redditus Hierosolyma referre iubet. fol.</i>	194.
<i>Cum quibus iustitia, cum illis etiam Deus est. fol.</i>	442.	<i>Dauid in siti crebro expetitā aquam bibere recusat.</i>	212.
<i>Cum capta coniugium.</i>	108.	<i>Dauid uxorem Melcholen ab Abenero postulat. fol.</i>	186.
<i>Cur Iudaei animalia consueta sacrificent, nec carnibus suillis vescantur.</i>	904.	<i>Dauid Hierosolyma partem inferiorem occupat. fol.</i>	190.
<i>Cur quidam Historiographi Iudaorum mentionem omiserint.</i>	887.	<i>Dauid absiosus factus Abisgae cum recalescit. fol.</i>	214.
<i>Cura pro sacerdotibus.</i>	320.	<i>Dauid cognito Regis aduentu fuga sibi consulit. fol.</i>	174.
<i>Cura Dei pro suis.</i>	250.	<i>Dauid à proposito Nabalum euertendi desistit. fol.</i>	177.
<i>Chusis victoria nuncius ad Dauidem missus ab Achima anteuertitur.</i>	206.	<i>Dauid Ioabum cum lectissimo milite contra Ammanitas mittit.</i>	195.
<i>Chusi consilium, quod etiam, Achitophelis reiecto, recipitur.</i>	204.	<i>Dauid de Absalomi conatibus certior factus, cum suis Iordanem transit.</i>	204.
<i>Chusim simulatē offert Absalomo. studium ac fidem suam.</i>	203.	<i>Dauid contra Nabalum cum 400. armatis proficiscitur.</i>	176.
<i>Custos carceris amice agit cum Iosepho.</i>	39.	<i>Dauid Syria subiugata tributum imponit. fol.</i>	193.
<i>Chutai cultum Dei amplexi, Iudaorum amicos, rebus tantum secundis se profitentur.</i>	282.	<i>Dauid in vita discrimen vocatus ab Abisao liberatur.</i>	210.

D.

<i>Dabaritteni Ptolemai uxorem spoliant.</i>	592.	<i>Dauid Ammanitarum iniuriam fert indignissime, eamq; vindicare cogitat.</i>	195.
<i>Dalale meretrix ē Samsone causam tanti roboris expiscari conatur, & ter deluditur. fol.</i>	142.	<i>Dauid Abigaeam Nabali viduam ducit.</i>	177.
<i>Damasceni & Aretas contra Alexandrum.</i>	621.	<i>Dauid Saulo innocentiam suam declarat. fol.</i>	178.
<i>Damasceni à Dauide vincuntur.</i>	193.		
<i>Dana extructa.</i>	129.		
<i>Daniana tribus à Chananais pressa.</i>	129.		
<i>Danita locum inhabitandum quarunt.</i>	129.		

David

I N D E X.

- David cum sexcentorum manu & duabus uxoribus in Palaestinam ad Anchum Gitta Regem se confert.* 178.
- David Saritas & Amalecitas incursionibus infestat, de manubijs munera Regi mittit, eiq; meridionale Iudeorum regionem se incursare persuadet.* 178.
- David cum Goliath congredi cupit.* 164.
- David agnum raptum ex ore Leonis recipit, ipsamq; feram occidit.* 165.
- David usum trucidat.* 165.
- David armis quibus ad pugnam à Saulo instructus erat, depositis, funda armatus in hostem properat.* 165.
- David hostem accedens, contemnitur.* 165.
- David, Sauli & Ionatha necem deplorat.* 184.
- David Amalecitam Sauli interfectorem affici supplicio iubet.* *ibid.*
- David ex Dei iussu Hebronem commigrans, à Iudatru Rex declaratur.* 185.
- David Iabisenos quod Saulum cum filijs sepelissent, colaudat.* 185.
- David se viuentem Solomonem filium suum regnum auspiciari voluit.* 214.
- David Solomonem ut Deum colat, hortatur.* *ibid.*
- David Mahanaim peruenit, ubi cum summa reuerentia ab optimatibus excipitur.* 204.
- David arcam in ades Obadami Leuita deponit, cuius domus multis felicitatibus cumulatur.* 191.
- David Semeim occidi vetat.* 203.
- David fama sua consulit nemine suspicante ipsum voluntate casum fuisse Abenerum.* 188.
- David à Michol irridetur.* 192.
- David Deo templum adificare decernit.* *ibid.*
- David Deo pro promissa per Nathanem felicitate gratias agit.* *ibid.*
- David in Palaestinos mouet, eisq; bonam agrorum partem adimit.* *ibid.*
- David Sophenorum Regem vincit.* 193.
- David à rege petit ut agri partem ad incolendum ei cum suis attribueret, Rex Secellam ei donat.* 178.
- David Ionatha de patris insidijs cõqueritur, Ionathas autem parentem excusat.* 169.
- David orat Ionathan, ut parentis erga se animum expiscari & significare velit.* 169.
- David Nabam ad Achimelechum sacerdotem peruenit.* 171.
- David Goliathi gladio accepto, in Gittam Palaestinarum ad Anchum se confert.* 171.
- David regem Anchum timens furorem ac rabiem simulat.* *ibid.*
- David ad speluncam Adullam peruenit, ubi illius tota cognatio, nec non & alij multi ad eum se conferunt.* *ibid.*
- David ad Moabitaram Regem proficiens, parentes ei commendat.* *ibid.*
- David ad Sarim oppidum peruenit.* 172.
- David Memphibosto veniam, & dimidia partis bonorum Siba donatorum restitutionem promittit.* 208.
- David oraculo monitus fugit.* 173.
- David in Canam cum suis se confert, quod & Ionathas perueniens, cum consolatur, & sedus cum eo renouat.* 174.
- David Vriam accersit, eumq; ut profectus ad uxorem, ibi pernoctaret, iubet, quod tamen non facit.* 196.
- David Ioabo, ut in Vriam animaduertat, scribit.* 197.
- David magnam vim ferri, aris & lignorum comparat.* 213.
- David Amasa veniam & vniuersarum copiarum Praefecturam concedit.* 207.
- David Idumaos, ut viritum tributa persoluerent, cogit.* 194.
- David num quis ex Ionatha genere superesset scitatur.* *ibid.*
- David fassus peccatum, à DEO veniam consequitur.* 198.
- David per septem dies, infantes ex Bethsabe suscepti, vicem dolenter ferens, ieiunat.* 198.
- David puerum extinctum sentiens surgit, ac lotus cibum capit.* 198.
- David causam, cur mortuo puero cibum capiat, quorum nihil puero adhuc agrotante fecerat, indicat.* 198.
- David laciniam regij pallij praeclidit.* 174.
- David regi Saulo, quod sibi infanti insidias struas, exprobrat.* *ibid.*
- David cum toto populo Abenerum deflet ac luget & solennibus funeralibus ei parentat.* 188.
- David Vria nece audita, irasci descinit.* 197.
- David Bethsabe coniugem sibi asciscit, ex qua puer ei nascitur.* 198.
- David Principibus tribuum conuocatis Solomonem commendat.* 216.
- David Chusim ut Achitophelis consilij se opponeret, obnixè precatur.* 202.
- David Hierosolymis excedit.* 202.
- David fugiens sacerdotes in urbe manere vult, ut per eos, quid in ea agatur, cognoscat.* 202.
- David Samueli Regis erga sese animum indicat.* folio 169.
- David Solomoni Ioabum puniendum mandat.* folio 218.
- David Deum consulit, num ab Amalecitis uxores ac liberos recipere sit concessurus.* 181.
- David Aegypto seruo ductore, Amalecitas assequitur.* *ibid.*
- David in Amalecitas irruit, magnam eorum stragem edit, omnemq; pradam recuperat.* *ibid.*
- David custodes impedimentorum, obstrepentibus pugna socijs, in prada partem admittit.* 182.
- David cum duobus in hostium castra penetrans, Sauli spiculum & lecythum aequalem aufert.* 177.
- David Sauli Imperatori Abenero quod regium spiculum & aqua lecythum auferri passus sit exprobrat.* *ibid.*
- David Palaestinos magna eorum edita strage vincit.* 168.
- David Leuitas numerat, eorumq; officia distribuit.* 216.
- David Ioabum ad peragendum censum ire iubet.* 212.
- David Iebusaos ex arce & Hierosolymis eijcit, & ciuitatem Davidis appellat.* 190.
- David Syris occurrens, 47000. cum Sabeco eorum Imperatore cedit.* 196.
- David ut plurimum propitium nume experitur.* 166.

I N D E X.

<i>David cognita filij cade à Chusi; acriter eum deflet.</i>	22.
207.	
<i>David Proceres & praefectos comiter atq; benignè excipit.</i>	27
189.	
<i>David Rabatham vi captam militi diripiendam per-</i>	
<i>mittit.</i>	21.
199.	
<i>David pro innocente orat populo.</i>	302.
213.	
<i>David Poeta.</i>	Defectionis Germanorum & Gallorum ab Romanis
211.	causa. 853.
<i>Davidis & Salomonis potentia.</i>	Defectionis autores circiter duo millia in cruces acti.
904.	51.
<i>Davidis legatis petentibus aliquid commensus, durè</i>	<i>De filijs Sem, tertij Noe filij, & de progenie ipsorum &</i>
<i>respondetur à Nabalo.</i>	<i>Abrahami.</i>
176.	15.
<i>Davidis cum Goliatho ante congressum colloquium.</i>	<i>De funeribus mortuorum.</i>
165.	909.
<i>Davidis legati ad Ammanitarum Regem ob patris</i>	<i>Defuncti fratris uxor ducenda.</i>
<i>obitum consolandi causa missi, contumeliose tra-</i>	108.
<i>ctantur.</i>	<i>Demetrius ab Alexandro victus, trucidatur.</i>
194.	383.
<i>Davidis victoria de Goliatho.</i>	<i>Demetrius se promissis in amicitiam Ionathae insinua-</i>
165.	<i>re conatur.</i>
<i>Davidis ad Solomonem postremum alloquium.</i>	367.
218.	<i>De morte Caesaris rumor diversus.</i>
<i>Davidis filij ad patrem, Absalomus verò ad avum cõ-</i>	552.
<i>fugit.</i>	<i>Demetrius Iudaeis in auxilium venit.</i>
200.	620.
<i>Davidis liberi Hierosolymis suscepti.</i>	<i>Demetrius Philippum fratrem in Berora oppugnat.</i>
190.	392
<i>Davidis adulterium.</i>	<i>Demetrius sollicitantibus transfugis Bacchidem cum</i>
196.	<i>copijs contra Ionathan mittit.</i>
<i>Davidis concubina à filio stuprata, aliò traducuntur.</i>	365.
209.	<i>Demetrius Demetrii filius ex Creta in Ciliciam traj-</i>
<i>Davidis ob cladem acceptam indignatio.</i>	<i>cit, Syriamq; occupare conatur.</i>
197.	370.
<i>David omnes filios ab Absalomo casos nùciatur.</i>	<i>Demetrius Tripolim aliasq; Syria urbes occupat, &</i>
200.	<i>Antiochum & Lyfiam necat.</i>
<i>David, ut praelijs abstineat, suadetur.</i>	359.
211.	<i>Demetrius Eucarus contra Alexandrum proficisci-</i>
<i>Davidem adesse volentem in exercitu amici prohi-</i>	<i>tur.</i>
205.	392.
<i>Davidem Ionathas excusans, à parente spiculo peti-</i>	<i>Demetrius in Alexandrum movet.</i>
170.	366.
<i>Davidici generis Reges, quot & quandiu regnaverint,</i>	<i>Demetrius Eucarus à Ptolomao Lathuro Damasce rex</i>
295.	<i>constitutus.</i>
<i>De arca in qua tabulas legis Moses collocavit.</i>	391.
74.	<i>Demetrius militum odium concitat stipendium pacis</i>
<i>De arca sacra consultatio.</i>	<i>tempore minuendo.</i>
148.	373.
<i>De adulterio & incestu.</i>	<i>Demetrius in Arsacem Parthorù regem movet, pra-</i>
84.	<i>liorq; superatus, capitur.</i>
<i>De adventu Vespasiani in Galilaam & obsidione Iota-</i>	377.
<i>pa vide Iosephum lib. 4. cap. 5. de bello Iudaico.</i>	<i>Demetrius Nicanorem contra Iudam mittit.</i>
609.	360.
<i>De afflictionibus Hebraorum in Aegypto per annos</i>	<i>Demetrii ad Lasphenem diploma, in quo Iudaeis im-</i>
400.	<i>munitates promittit.</i>
50.	373.
<i>De bello Iudaico quidam historias conscripsere.</i>	<i>Demetrii ad Ptolemaum de bibliotheca adhortatio.</i>
876.	335.
<i>De bello Iudaeo.</i>	<i>Demetrii duces iterum in Ionathan movent: nihil sibi</i>
369.	<i>successurum videntes noctu discedunt.</i>
<i>Debitus vita finis Iudeorum.</i>	376.
863.	<i>Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius supe-</i>
<i>Debora & Baracus in hostes movent.</i>	<i>rat, Iudaei à Demetrio victore deficiunt.</i>
131.	621
<i>Debora Prophetissa.</i>	<i>Demetrio in Parthia morbo absumpto Philippus to-</i>
131.	<i>tius Syria regno potitur.</i>
<i>De boue cornupeta.</i>	392.
110.	<i>Demetrio Antiochia adimitur.</i>
<i>Decem tribuum ad reliquos Israelitas legatio.</i>	374.
123.	<i>De mundi creatione, & elementorum dispositione.</i>
<i>De Chamii filijs ipsorumq; progenie.</i>	4.
14.	<i>Deliberationis de Arca sacra conclusio.</i>
<i>De Cain & Abel fratribus.</i>	148.
6.	<i>De leprosis.</i>
<i>Decem coniurati necati, delator eorù interfectus fru-</i>	83.
<i>statim concisus est.</i>	<i>De nuptijs.</i>
452.	909.
<i>Decem praecepta, & quomodo diuidentia.</i>	<i>De Nazaraeis.</i>
70.	94.
<i>Decem Aegypti plaga.</i>	<i>De obitu Abrahami.</i>
58.	25.
<i>Decem viri contra Herodem conspirant.</i>	<i>De posteritate Adami, & decem aetatibus usque ad</i>
452.	<i>diluvium.</i>
<i>Decem bases area laborum.</i>	6.
226.	<i>Depulsio argumenti Apionis, Iudaeos seditionis Ale-</i>
<i>Decem labra rotunda.</i>	<i>xandria causam extitisse.</i>
ibid.	899.
<i>Decima egenorum.</i>	<i>Depulsio figmenti Apionis de sex dierum itinere.</i>
107	896.
<i>De Cleopatra vltima Alexandrinorum Regina, eiusq;</i>	<i>Descriptio donorum à Ptolemao rege templo Hieroso-</i>
898.	<i>lymitano missorum.</i>
<i>Dei contemptus in quibus consistat.</i>	335.
161.	<i>Descriptio spelunca in qua latrones habitabant.</i>
<i>De Deo & providentia diuina.</i>	640.
908.	<i>Descriptio rationis & sapientia.</i>
<i>Deorum apud gentiles ingens numerus.</i>	918.
912.	<i>De Sole, Luna & Stellis Iosephi somnium.</i>
<i>De Isaci filijs Esau & Iacobo, & natiuitate eorum ac</i>	35.
<i>educatione.</i>	<i>De Regis electione.</i>
25.	106.
	<i>De tabernaculo per Moysen in terra deserta facto, quod</i>
	<i>simili-</i>

I N D E X.

<i>similitudinem templi portatilis referebat.</i>	72.
<i>Deus immensus.</i>	228.
<i>Deus non corporis formam, sed animi virtutes spectat</i>	162.
<i>Deus Abrahamo filium pollicetur.</i>	18.
<i>Deus propter inobedientiam Samli offenditur.</i>	folio 161.
<i>Deus verax in promissis.</i>	328.
<i>De uxoris ducendis.</i>	107.
<i>Dij alieni.</i>	105.
<i>Diluvium.</i>	9.
<i>Dimissio Israelitarum.</i>	274.
<i>Dina Iacobi filia historia.</i>	32.
<i>Diocles.</i>	302.
<i>Diodorus cognomine Tryphon Apamenus à Malcho</i>	
<i>Arabe Antiochum Alexandri filium petit.</i>	373.
<i>Diophantes regis Notarini Alexandri nomine falsas</i>	
<i>litteras conscribit.</i>	659.
<i>Diophantes scriba aliorum characteres imitatur.</i>	484.
<i>Direptio urbis impedita.</i>	431.
<i>Discrimen Moysis & aliorum legislatorum.</i>	3.
<i>Discordia Iudaorum & ciuium Alexandrinorum in</i>	
<i>religione.</i>	899.
<i>Dispositio castrorum.</i>	85.
<i>Dissidium inter plebem & senatum.</i>	558.
<i>Dissidium in domo Herodis.</i>	475.
<i>Distinctio gubernationis in populo Israelitico.</i>	156.
<i>Diversa populi studia.</i>	246.
<i>Diuisio agri Abrahami & Lotii.</i>	17.
<i>Diuisio Sacerdotum in 24. cognationes.</i>	216.
<i>Diuini auxilij promissio.</i>	103.
<i>Dius Iromi meminit.</i>	232.
<i>Dius de Solomone.</i>	ibid.
<i>Doceus Saulo, se Dauidè in Nabo apud Achimelechum</i>	
<i>vidisse significat.</i>	172.
<i>Dolabella Ephesiorum ciuitati scribit.</i>	414.
<i>Dolor & voluptas aut faciunt aut impediunt passionem.</i>	919.
<i>Domicilium Abrahami.</i>	16.
<i>Domitia Domitiani Caesaris uxor.</i>	611.
<i>Domitianus, Titi frater.</i>	853.
<i>Dona interpretibus dimissis data & Eleazaro missa.</i>	340.
<i>Dona Scauro data.</i>	400.
<i>Dora Phoenicia ciuitas & non Idumaea.</i>	903.
<i>Dora & Ioppe non portuose.</i>	455.
<i>Doris prior Herodis coniunx non ignobilis ex qua An-</i>	
<i>tipatrum filium suscipit.</i>	633.
<i>Doris, Herodis uxor.</i>	417.
<i>Doridem Antipatri matrem Herodes eiecit è regia.</i>	495.
<i>Dorise in Iudeorum synagoga Cesari statuam ponit,</i>	
<i>quod Agrippa & Petronium vehementer ad iracu-</i>	
<i>diam commouet.</i>	563.
<i>Dortus cum quatuor socijs supplicio affectus.</i>	folio 576.
<i>Duodecim Ismahelis liberi.</i>	21.
<i>Duo totius disciplina & moralis institutionis modi.</i>	907.
<i>Duo sacrificiorum genera.</i>	80.
<i>Duo de quibus agit Iosephus.</i>	877.
<i>Duo & viginti libri sacri.</i>	875.
<i>Duodecim Iudaorum millia in templo occumbunt.</i>	625

<i>Duodecima legio Cestio duce Iudais cesserat.</i>	folio 849.
<i>Duodeni milites congregiuntur, qui ad unum se conficiunt, & Abeneri partes succumbunt.</i>	185.
<i>Dua tabula Moysis.</i>	71.
<i>Dua mulieres sese inuicem de insane permutato accusant.</i>	221.

E

<i>Edictum quantum Manna quotidie quilibet colligeret.</i>	65.
<i>Edicto plebs coercenda, ne quicquam amplius ad tabernaculi structuram conferant.</i>	72.
<i>Eglon Rex Moabitarum Israelitas subiugat.</i>	130.
<i>Emortua dextra sanitas restituitur.</i>	239.
<i>Enosa urbs prima.</i>	7.
<i>Enochi finis in sacris literis non inuenitur conscriptus.</i>	10.
<i>Eques Iosepho litteras affert.</i>	598.
<i>Equi Aegyptiaci.</i>	235.
<i>Ephraimitibus monet in Iaphthem.</i>	138.
<i>Eleazarus.</i>	2.
<i>Eleazarus Phariseus Hyrcano matris captiuitatem exprobrat.</i>	385.
<i>Eleazarus ad Antiochum adducitur.</i>	520.
<i>Eleazarus iram DEI in populum Iudaicum fatetur.</i>	866.
<i>Eleazarus ab Elephanto oppressus moritur.</i>	616.
<i>Eleasar.</i>	221.
<i>Eleazarus moritur.</i>	125.
<i>Eleazarus capitur cumq; Dux nudum extendi & verberibus cadi precipit.</i>	859.
<i>Eleazarus vitam gloria posthabet.</i>	616.
<i>Eleazarus Iuda frater elephantum occidit.</i>	358.
<i>Eleazarus horribiliter flagellatur.</i>	922.
<i>Eleazarus Dinai filius Romam missus.</i>	577.
<i>Eleazarus Iudais audacia ferox & manu strenuus.</i>	859.
<i>Eleazari ad socios oratio.</i>	865.
<i>Eleazari ad Antiochi exhortationem responsio.</i>	320.
<i>Eleazari constantia.</i>	922.
<i>Eleazari de immortalitate animae oratio.</i>	866.
<i>Eleazarus Iudais Romanorum crudelitatem exponit</i>	868.
<i>Elias sicut Enochus ex hominibus exemptus.</i>	259.
<i>Elias pluuiam venturam praedicat.</i>	249.
<i>Elias Achabo & Iezabele vindictam diuinam praedicat.</i>	251.
<i>Elias ad Achabum venturam pluuiam ei indicaturus, mittitur.</i>	248.
<i>Elias populi superstitionem arguit.</i>	248.
<i>Eliæ doctrina & officium miraculo confirmatur, vitima igni calitus absumpta.</i>	249.
<i>Eliam Deus in deserto alloquitur.</i>	250.
<i>Eliam coruus cibabat.</i>	247.
<i>Eli Pontificis filij Ophnes & Phinees nefarij.</i>	145.
<i>Eli sacerdotis tempore annona caritas.</i>	143.
<i>Eli in Silo filiorum cades & Arca amissio significatur.</i>	146.
<i>Eli audita arca amissione expirat.</i>	147.
<i>Eli Pontificis Genealogia & progenies.</i>	147.
<i>Elisaeus in Dorhaim hostibus cingitur.</i>	262.
<i>Elisaeus pluuiam venturam & victoriam praedicat.</i>	260.

Elisaeus

INDEX RERVM ET VERBORVM IN HOC FLAVII IOSEPHI OPERE MEMORABILIVM

fidelissimus ac locupletissimus.

A

A ARON mortuus.	95.	Abiatharus sacerdotali honore priuatur.	226.
Aaronis virga germinat.	94.	Abilamarodachus Iechoniam è vinculis dimittit.	302.
Aaronis filij.	78.	Abimelechus septuaginta nouem fratres interficit.	135.
Aaroni Moysi fratri sacerdotiū confertur à Deo.	78.	Abimelechus Thebas capit.	136.
Ab Atheniensibus honor Hyrcano habitus.	409.	Abimelechus in Sicimitas mouet.	136.
Abraham Lothum captum cū Sodomitis reducit.	18.	Abimelech Isacum inuidia motus expellit.	26.
Abrahamus primus verbi diuini concionator.	16.	Abimelech amicitiam renouat cum Isaco.	26.
Abrahamus egregius Astronomus.	17.	Abimelech amore Sara captus.	20.
Abrahamus AEgyptios religionem docuit & artes.	17.	Abimelechum mulier ferit, & armiger eum occidit.	137.
Abraham moritur ætatis anno 175.	25.	Abimelechum Sicimita expellunt.	136.
Abrahami obedientia.	22.	Abisau.	212.
Abrahamo Deus progeniem eius malos vicinos in AEgypto habituram prænunciat.	18.	Accerra.	227.
Abaneth.	75.	Achas quintus ex fratribus antequam protrahi iuberetur, in medium prorumpit.	928.
Abel à Cain interfectus.	6.	Achabus & Iosaphatus in Syros mouent.	255.
Abdagus Asinaum interficere vult, quod Artabanus permittere recusat.	541.	Achabus in prælio vulneratus, moritur.	256.
Abdon Iudex.	138.	Achabus ob dimissum ab ipso Adadam taxatur.	253.
Abdemonus.	881.	Achabus in gratiam recepto Adado fædus cum eo facit.	253.
Ab Apione quadam valde frigida conscripta.	895.	Achabus Eliam quarit.	248.
Abia ad Hebraeos oratio, qua desertionem & impietatem eis exprobrat.	243.	Achabi septuaginta liberi Samaria cruciati.	268.
Abenerus Neri filius Sauli filium Iechosthum populi Regem constituit.	185.	Achabi pœnitentia.	251.
Abenerus contra Iuda tribum copias educit, cui Ioab cum vniuerso Davidis exercitu, occurrit.	ibid.	Achabi cruorem canes iuxta Elia prædictionem lambunt.	256.
Abenerus apud seniores populi, præfectosq; militia, ut ad Dauidem desisterent, loquitur.	186.	Achabum Elias impietatis accusat.	248.
Abnerus à Dauide comiter exceptus, amice dimittitur.	187.	Achazes aurum & argentum templi, Damascum Assyriorum Regi desert.	279.
Abenerus ad Dauidem in Hebronem mittit legatos, qui suo nomine fædus cum eo ferirent.	186.	Achazes Syrorum Deos, templo Hierosolymorum clauso colit.	279.
Abenerus in fugam conuersus, Asael trucidat.	185.	Achaza impietas.	278.
Abesalomus sorore Thamaram solatur.	200.	Achaza mors.	279.
Abesalomus vindictæ opportunitatem expectat ibi.		Achar quadam ex præda contra Dei mandatum abscondit.	118.
Abesalomus patrem ac fratres ad solenne conuiuium inuitat, & Ammonem vino sepultum trucidari curat.	ibid.	Achor sorte deprehenditur & punitur.	118.
Abesalomus reductus patris Davidis conspectum deuotare iubetur.	201.	Achia propheta Hieroboamum decem tribuum Regem futurum ostendit.	237.
Abesalomus patris sui affectat regnum astute satis & callide.	201.	Achimelechi prodicionis à Saulo insimulati apologia.	172.
Abesalomus Rex ab vniuersis salutatur.	202.	Achitophel Abesalomo ut cum paternis pellicibus congrederetur suadet.	203.
Abesalomus Iordanem trajcit.	205.	Achitophelis consilio suadentis Dauidem bello prosequendum Chusim se opponit.	203.
Abesalon callide per mulierem à Ioabo subornatam reuocatur Hierosolyma.	200.	Achitophel , suo consilio explosi, laqueo sibi vitam finit.	204.
Abesalomi Hierosolymis nati liberi.	201.	Achitophel ad Abesalomum deficit, cuius consilia ne succedant, Dauid precatur.	202.
Abesalomi columna marmorea.	206.	Acmes literæ ad Antipatrum.	500.
Abias contra Ieroboamum exercitum collegit.	243.	Accusatio & epistola falsa Legatorum contra Iosephum.	602.
Abias victoria potitur.	243.	Adar, Martius.	361.
Abigea Nabali uxor muneribus Dauid placat.	176.		
Abiathar manus Sauli elapsus, Dauidi patris & sacerdotum nunciat cadem.	173.		

Bbbbbb

Adadus

I N D E X.

<i>Adadus Damasci & Syrorū rex à Davide pralio vincitur.</i>	193.	<i>Agrippa domum præaltam exstruit unde tandem circa templum fierent contemplari poterat: in altiorem parietem excitant qui regis propitiū arcet, & apud Neronem Poppeæ precibus illū sum impetrant.</i>	75.
<i>Adamus iram Dei deprecatur.</i>	5.	<i>Agrippa Tiberiade habitat.</i>	91.
<i>Adami & Eua lapsus.</i>	5.	<i>Agrippa in Italiam Puteolis, inde ad Tiberium pervenit.</i>	92.
<i>Adami pœna.</i>	6.	<i>Agrippa ad audiendum Eutychum instat, qui propter verba quadam ei vincula sunt iniuncta.</i>	93.
<i>Adami ætas 930. anni.</i>	8.	<i>Agrippa Alexandria pecuniam mutuatur.</i>	94.
<i>Adamum Deus alloquitur.</i>	5.	<i>Agrippa Iudeorum immunitatem confirmat.</i>	95.
<i>Aderus Solomoni infensus.</i>	236.	<i>Agrippa Berytiam civitatem eximys ornatibus norat.</i>	96.
<i>Aderus in Aegyptum profugit.</i>	ibid.	<i>Agrippa terrestri itinere Ephesum pervenit.</i>	97.
<i>Aderus Pharaonem ut sibi in patriam reverti permittat, orat.</i>	ibid.	<i>Agrippa in Asiam missus.</i>	98.
<i>Aderus in Idumaam revertitur, inde in Syriam se confert.</i>	ibid.	<i>Agrippa sex menses in custodia servatur.</i>	99.
<i>Ad mortē nati sumus, eamq; fugere ne fortissimi quidem possunt.</i>	868.	<i>Agrippa in suum regnum navigat.</i>	100.
<i>Ad Alexandrum sex millia hominum confluunt.</i>	391.	<i>Agrippa Roma degens ob liberalitatem immensus ad inopiam redactus.</i>	101.
<i>Ad Lothum angeli divertunt.</i>	19.	<i>Agrippa Hierosolymorum muros permansit.</i>	102.
<i>Ad Manethonis de Moyse maledicta responsio.</i>	892.	<i>Agrippa ditio ampliat.</i>	103.
<i>Ad Deum respicientibus eiq; vim fidentibus pietatis fructus integer manet.</i>	570.	<i>Agrippa Herodes Antipatrum Romanum ducit.</i>	104.
<i>Ad Anileum, ingens perditorum hominum multitudo confluit, qui Babylonios inuadunt.</i>	543.	<i>Agrippa Germanus quidam fortunam florentem & vite terminum prædicat.</i>	105.
<i>Adhortatio ad contemnendam mortem, à tempore & rei statu desumpta.</i>	867.	<i>Agrippa liberi superstites.</i>	106.
<i>Adhortatio ad considerationem auxilij & beneficij Dei Israelitis exhibiti.</i>	157.	<i>Agrippam Herodes apud Simopen Ponticum offendit, & ab eo honorifice excipitur.</i>	107.
<i>Adiabenorū magnates cum Abia Arabum rege contra Izatem fœdus faciunt.</i>	572.	<i>Agrippam Caius Tetrachia regem constituit.</i>	108.
<i>Adiutores Solomonis in templo exadificando.</i>	214.	<i>Agrippina Messalina & Patina Claudij uxores.</i>	109.
<i>Adonias cum Abisace coniugium expetit.</i>	219.	<i>Agrippinum.</i>	110.
<i>Adonias interficitur.</i>	220.	<i>Aggeus & Zacharias propheta.</i>	111.
<i>Adonias ex conuiuio se proripiens ad altaris cornua confugit.</i>	216.	<i>Ain expugnata atque combusta.</i>	112.
<i>Adonias affectat regnum.</i>	214.	<i>Albinus Iudææ procurator.</i>	113.
<i>Adulterij leges & Zelotypia.</i>	83.	<i>Alcimus siue Iacimus pontifex.</i>	114.
<i>Adultera accusatio contra Iosephum.</i>	38.	<i>Alcimus pontifex cum perfugio Iudæ apud Demetrium accusat.</i>	115.
<i>Agar Saram contemnit.</i>	19.	<i>Alcimus popularem auram sibi concilians, eos qui Iudæ partium occidit.</i>	116.
<i>Agatharchidis de Iudæis testimonium.</i>	886.	<i>Alcimus Iudæam apud Demetrium accusat.</i>	117.
<i>Agrippa ad Flaccum Syria Præsidem se confert.</i>	528.	<i>Alcimus Pontifex mortuus.</i>	118.
<i>Agrippa quàm Herodes Iudæis magis fauet.</i>	564.	<i>Alexander in templo Hierosoly: sacrificans, variis de ipso Danielis ostēso maximam Iudæi libertati concedit.</i>	119.
<i>Agrippa per Marfyam à Proto pecuniam mutuatur.</i>	528.	<i>Alexander Aristobuli filius contra Hyrcanum magnam manum congregat.</i>	120.
<i>Agrippa dum Herennius Capito pecuniam ab eo extorquet noctu Alexandriam navigat.</i>	528.	<i>Alexander & Aristobulus crebrò matrem implorat, id quod Herodis animum succendit.</i>	121.
<i>Agrippa cum alijs aliquot ad Claudium mittitur.</i>	559.	<i>Alexander Herodi parenti Eunuchus corruptus, quod regni sit futurus successor prædicat.</i>	122.
<i>Agrippa Hierosolymis Hecatonbem immolat.</i>	463.	<i>Alexander ad DCCC crucibus suffigi & in cornu conspectu uxores & liberos trucidari iubet.</i>	123.
<i>Agrippa ab Agrippina, ut Claudius Iudeorum causas cognoscat, precibus obtinet.</i>	576.	<i>Alexa. Thracida cognomē apud Iudæos inuocant.</i>	124.
<i>Agrippa senatus suam sententiam exponit.</i>	559.	<i>Alexander in vinculis quatuor liberos ad mortem conseribit.</i>	125.
<i>Agrippa Fortunatum libertum cum muneribus & liseris contra Herodem ad Imperatorem mittit.</i>	537.	<i>Alexander Ptolemæo, ut Zoilū tolleret persuadet.</i>	126.
<i>Agrippa à Lesbo digressus.</i>	466.	<i>Alexander.</i>	127.
<i>Agrippa ab Antonia Germanici & Claudij matre trecenta millia mutuo petit.</i>	529.	<i>Alexander quartano febriū recursu fatigatur.</i>	128.
<i>Agrippa Iudæis adium tributum remittit.</i>	563.	<i>Alexander suo & fratrū nomine parentis accensum diluit.</i>	129.
<i>Agrippa Agrippa filius.</i>	566.	<i>Alexand. Hierosolyma obsidere volēs, pontificem eundem honorifice excipit, ob visionem eodem bis antea oblatam.</i>	130.
<i>Agrippa Marso Syria Præsidi dum quinque reges ad se venientes discedere iubet, infensus.</i>	565.		
<i>Agrippa in theatro Deus consalutatur, Bubonem videt, & ut Germanus prædixerat, quinto die moritur.</i>	567.		
<i>Agrippa quamdiu vixerit & regnauerit.</i>	566.		

I N D E X.

Alexander cum Demetrio armis decernit, cunctosq; conductitios milites amittit.	391.	Alexandrum, Aristobuli fratrem Regina Regem con- stituit, qui e vestigio crudeliter agit.	620.
Alexander & Aristobulus omnes lachrimis etiā parē tem accusatorē ad misericordiam commonēt.	460.	Alexandra Pharisaeis ultro paret.	622.
Alexander à Iudaeis bello petitus, potentissimos eorum in Bethoma oppugnat.	392.	Alexandra, Alexandri cōiunx pietatis opinione prin- cipatum obtinet.	622.
Alexander coniungi quomodo secure regnare possit, ostē- dit.	394.	Alexandra Herodis suspecta observatur.	435.
Alexander Aristobuli filius ad defectionē Iudaeos ite- rum reducit.	628.	Alexandra in Aegyptum aufugere cogitat, insidia ve- ro Herodis patefunt.	438.
Alexander Polyhistor.	24.	Alexandra sese excusat & Herodis reconciliatur, dum Pontificatum filio promittit.	425.
Alexander & Aristobulus à Salome ac Pherora ad cō- iugia illecti, apud Herodem traducuntur.	466.	Alexandra Iudaeis castellorum custodiam credit.	395.
Alexander obiecta crimina non inficiatur, sed per scri- pturam parenti structas insidias fatetur, quarum Pheroras, Salome, Ptolemaeus, & alij regis fidelissi- mi participes essent.	479.	Alexandra, Herode absente, urbis arces in suam pote- statem redigere conatur.	449.
Alexander per sex annos quinquaginta millia Iudaeo- rum interfecit.	620.	Alexandra Hyrcani filia, uxor Alexandri Aristobuli Regis filij, Cleopatra ut Pontificatum filio suo petat ab Antonio scribit.	434.
Alexander ad Praefectum arcis Alexandrij, ut se re- ciperet, scribit.	484.	Alexandra Hyrcanum patrem sollicitat, & ut à Mal- cho tutelam peteret, monet.	444.
Alexander Herodi quod ab Archelaum discedere de- crevit, fatetur.	484.	Alexandra moritur, & Hyrcanum regni successorem constituit.	623.
Alexander victoriam ab Theodoro amittit.	620.	Alexandra Cleopatra Herodis insidias, & filij misera- bilem interitum, indicat.	437.
Alexander 100000. peditum & 1500. equitum congre- gat.	626.	Alexandra interfecta.	450.
Alexander Ionathan in suas partes traducere conatur pontificatum deferendo.	367.	Alexandra Damascus nulla re memorabili gesta, capit.	622.
Alexander Aristobuli filius principatum inuadit.	405.	Alexandra indecore se filia criminis non consciam vult ostendere.	449.
Alexander Antiochi Epiphanis filius in Syriam ve- niens, Ptolemaidem occupat.	366.	Alexandrium & alia castella diruta.	404.
Alexander rex Syria Cleopatram Philometoris filiam ducit.	370.	Alexandri mater.	404.
Alexander & Aristobulus in quib. peccauerint.	489.	Alexandria pars ora maritima.	897.
Alexander ad Ptolemaidem exercitum ducit, eamq; oppugnat.	388.	Alani mediam terram pradandi causa peruadūt.	861.
Alexander in conflictu cū Antiocho Grypho casus.	383.	Allus Caesaris libertus Agrippa mutuo dat pecuniā.	529.
Alexander alterum fratrum interficit, alterum in ho- nore habet.	388.	Altare & vasa ad illud pertinentia.	227.
Alexander à Gabinio victus.	405.	Altare aereum.	228.
Alexander dona Ionatha mittit.	371.	Altitudo, longitudo, & latitudo templi.	225.
Alexander post obitū Philippi Macedonum rex.	328.	Amalecita Dauidi Regem Saulum casum nunciat, & eius cadis argumenta armillas aureas & insigne re- gium affert.	184.
Alexander cum hostibus praelio decertat, & sex millia militum amittit.	626.	Amalecita mouent in Israelitas.	66.
Alexander ab armis requiescit.	621.	Amalecitarum rex Samuelis iussu interficitur.	162.
Alexander & Aristobulus Sebaſte strangulati in A- lexandrium sepeliuntur.	488.	Amalecitarum gens expugnata & incensa Sicella, pra- dam abegerunt.	181.
Alexander cum Obada regi Arabum congressus totū exercitum amittit.	620.	Amalecitas interneccione delendos praeſcriptio.	68.
Alexander Arabia & Amathunti castello bellum in- fert, illudq; captum funditus eruit.	620.	Amalecitas plectendos.	112.
Alexander Lysimachus Alabarcha.	561.	Amalecitas fundunt fugantq; Israelita.	67.
Alexandri & Aristobuli impatientia.	475.	Aman ab omnibus, exceptis Iudaeis, adoratur.	321.
Alexandri victi in Arabiam fuga, & cades.	572.	Aman odio & consilij eius in Iudaeos in conuiuio pa- refactis, suspenditur.	325.
Alexandri cum Demetrio pugna & victoria.	368.	Amor multitudinis erga Iosephum.	603.
Alexandri copias Arabum Rex in fugam vertit, ma- ximamq; partem trucidat.	621.	Amos rex Iuda impius.	287.
Alexandri familia magnum infortunium incurrit.	396.	Ammanitarum spolia.	258.
Alexandri morbus.	393.	Amnon morbum simulans, patrem ut sororem ad se mittat, petit.	199.
Alexandri mors.	394.	Amnon sorori ut sui copiam faceret, suadet.	ibid.
Alexandrum quidam quod Romā cōtra parentem ad amicos literas miserit, accusat.	478.	Amnon sororem reluctantem per uim opprimit, mox exosam & fastiditam extrudit.	ibid.
Alexandrum filium Herodes timet.	656.	Amnon Dauidis filius, Thamarā Absoloni sororem deperiens, in morbum incidit.	199.
		Amanis facultates Mardochoao dantur.	326.
		Amonius & Caesar cum Herode in Capitolio m ascen- dunt.	423.
		Amanis in Mardochoam odium.	324.
		Ammanita exterorum societate mercede impetrata in Dauidem copias parant.	195.

I N D E X.

<i>Ammanita & confederati seqs. mactem tradi-</i> <i>dant.</i>	218.	<i>Antimus Rufus Iudae praefes.</i>	7.
<i>Amplendo Iudaea.</i>	218.	<i>Antonia caritas in Aegypto.</i>	4.
<i>Amplasio rerum israeliticarum.</i>	275.	<i>Antonia caritas principatus Claudij.</i>	11.
<i>Amarinus Rex Israeliticus.</i>	246.	<i>Antimus icbelus.</i>	11.
<i>Amarames suusque Moyses partus Deum erat pro</i> <i>Hebraei.</i>	50.	<i>Antimus apud Albinum accusatus.</i>	11.
<i>Amarinus mortuus est, Achibius filius in regno succe-</i> <i>dit.</i>	241.	<i>Antigonus auriculas Hyrcani dentibus tra-</i> <i>xit.</i>	636.
<i>Amoraos Hebraei fundant fugamq.</i>	95.	<i>Antigonus Aristobuli filius ab Herode succe-</i> <i>dit.</i>	633.
<i>Amoraorum terra situs.</i>	97.	<i>Antigonus Massadam obtinet.</i>	63.
<i>Amasias à propheta propter idolatriam reprehendi-</i> <i>tur.</i>	274.	<i>Antigonus Parthis, si ab Hyrcano in illam regem</i> <i>transferrent pecuniam pollicetur.</i>	63.
<i>Amasias Rex Hierosolymitanus.</i>	273.	<i>Antigonus quosdam qui Herodianos frumentum</i> <i>per insidias interciperent mittit.</i>	63.
<i>Amasia ab Israelitarum Rege captus: Hierosoly-</i> <i>ma diruta & templum spoliatum.</i>	275.	<i>Antigonus apud Aristobulum falso accusatur.</i>	63.
<i>Amasia Hierosolymorum Regis in Iam Israelitarum</i> <i>Regem expeditio.</i>	274.	<i>Antigonus à Parthis in Iudaeam reductus Hyrcan-</i> <i>in regnum restitueretur, auriculas ampu-</i> <i>gat.</i>	422.
<i>Amasia de Idumaeis victoria.</i>	274.	<i>Antigonus Romanum exercitum alere rogat.</i>	426.
<i>Amasia cades.</i>	275.	<i>Antigonus Herodi quod non ex stirpe Regis pro-</i> <i>dux, sed semi Iudaeus sit exprobrat.</i>	43.
<i>Amathus diruta.</i>	391.	<i>Antigonus Aristobuli filius apud Caesarem Hyrcan-</i> <i>& Antipatrum accusat.</i>	43.
<i>Amathenorum Rex Davidis societatem petit.</i>	193.	<i>Antigonus securi obruncatur.</i>	44.
<i>Ananias Nebedai filius, Camyda pontificis succedit.</i>	574.	<i>Antigonus Aristobuli filius ad Caesarem, Pompeij</i> <i>dispos de morte patris accusatur, venit.</i>	63.
<i>Ananias Costobarnus & Saulus ad spoliandos infirmio-</i> <i>res promptissimi.</i>	581.	<i>Antigonus de fratre nihil mali suspicatur.</i>	63.
<i>Ananias unus ex legatis, vir malus & maleficus.</i>	602.	<i>Antigonus interficitur.</i>	63.
<i>Ananias, Ananus, Cumanus, Celer alij, nonnulli Ro-</i> <i>manis missi.</i>	576.	<i>Antigonus Hyrcanum & Antipatrum falso accu-</i> <i>sat.</i>	629.
<i>Ananus apud Albinum accusatus.</i>	580.	<i>Antigonus apud Aristobulum falso accusatur.</i>	63.
<i>Ananus quinque filios summi Dei pontificio potitos</i> <i>habet.</i>	580.	<i>Antigoni in Iosephi cadaver immanitas.</i>	64.
<i>Ananus Sethi filius in Iozari pontificis locum surro-</i> <i>gatus.</i>	519.	<i>Antigonum Aristobuli filium Ptolemaeus Menas-</i> <i>adoptat.</i>	417.
<i>Ananelo Herodes dat summum sacerdotium.</i>	434.	<i>Antipater precibus Herodem ut pacta conubialium</i> <i>tentur flectit.</i>	417.
<i>Ananelo Herodes pontificatum abrogat.</i>	435.	<i>Antipater Malichi instinctu venenum bibit.</i>	417.
<i>Anna Helcana uxor liberos à Deo petit.</i>	145.	<i>Antipater Iudaeorum potentiores in Aristobulum</i> <i>citat.</i>	391.
<i>Anaxagoras.</i>	913.	<i>Antipater pecunia & donis hominum favorem sibi</i> <i>conquire conatur.</i>	66.
<i>Anchus secum Davidem contra Hebraeos educit, quia</i> <i>Palastinorum Ducibus reprobat.</i>	181.	<i>Antipater Herodem & aulicos calumnijs in fratrem</i> <i>inflamat.</i>	614.
<i>Anchus Davidem remittit.</i>	ibid.	<i>Antipater omnium malorum fax.</i>	417.
<i>Anchus Davidem cum sexcentorum cohorte evocat.</i>	178.	<i>Antipater Caesari ex Syria milites conscribit.</i>	417.
<i>Ancillas ingenui non ducant.</i>	108.	<i>Antipater Mithridati in capiendis Pelusio operam</i> <i>dat.</i>	417.
<i>Angelus Dei occurrit Agar.</i>	21.	<i>Antipater obiecta crimina diluit.</i>	417.
<i>Angeli Abrahamo filium nasciturum nunciant, & de-</i> <i>lentos Sodomitas.</i>	19.	<i>Antipater Iudae procurator declaratur.</i>	417.
<i>Anni etatis & regiminis, item virtutes & divitiae</i> <i>Davidis.</i>	218.	<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum.</i>	417.
<i>Annibas supplicio affectus: Amaramus & Eleazarus</i> <i>in exilium missi.</i>	568.	<i>Antipater praefens calumnijs & absens per litteras</i> <i>Herodis in filios exacerbatur.</i>	417.
<i>Anilaus ob uxoris Idololatriam à Iudaeis obiurgatus</i> <i>quendam confodit.</i>	542.	<i>Antipater Pherora mortem vehementer lugebat.</i>	417.
<i>Anilaus in Mithridatis vicos cum exercitu impetum</i> <i>facit, eumq. noctu opprimit, & captum secum ab-</i> <i>ducit.</i>	542.	<i>Antipater Caesarea omnibus iniussus.</i>	417.
<i>Anilaus Parthorum Ducem trucidat eiusq. uxorem du-</i> <i>cit.</i>	541.	<i>Antipater expectatione regni certa nititur.</i>	417.
<i>Anilaus à Mithridate fugatus.</i>	543.	<i>Antipater in Iudaea novarum rerum cupidus cōspici-</i> <i>bitur.</i>	410.
<i>Anilaum Babylonij ad supplicium deponunt, qui op-</i> <i>pressus interficitur.</i>	543.	<i>Antipater Idumaeus, 398. primum Antipater dicitur.</i>	ibid.
<i>Anima mortali corpore vineta.</i>	866.	<i>Antipater Phasaelo Hierosolymorum, Herodi Galilae-</i> <i>regimen committit.</i>	417.
<i>Animus Herodis hypocriticus.</i>	437.	<i>Antipater omnem in Antipatrum culpam confert.</i>	417.
<i>Annius Minucianus.</i>	547.		501.

I N D E X.

<i>Antipater Gabinium Ptolemaum in Aegyptum reducentem adiuvat.</i>	405.	<i>Antipater extructa.</i>	472.
<i>Antipater exclusis reliquis fratribus, patris successor declaratur.</i>	653.	<i>Antipater.</i>	650.
<i>Antipater Hyrcani, Nicodemus Aristobuli legati ad Pompeium.</i>	400.	<i>Antiochus abrogato Dei cultu, summa eum tyrannide falsum illis obrudit, arci in hoc presidio imposito.</i>	349.
<i>Antipater scriptoribus epistolarum, quas in fratrum perniciem simulat, ingentem pecunia summam erogat.</i>	666.	<i>Antioch. Mag. Rex Asia & Syria Iudeos vexat.</i>	341.
<i>Antipater Hyrcani pecunijs Romanos sibi deninctos, Iudeos vero inuisos reddit.</i>	411.	<i>Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi, quam cum Romanis pugnare decreuit.</i>	361.
<i>Antipater in demerendis paternis amicis nullis sumptibus parcat.</i>	490.	<i>Antiochus in Iudam irrumpere parat.</i>	352.
<i>Antipater ab Herode accusatus.</i>	497.	<i>Antiochus capitur.</i>	861.
<i>Antipater Herodem fratribus magis insensum reddit.</i>	467.	<i>Antiochus cum Casare reconciliatur.</i>	861.
<i>Antipater subditos suos ut cum Hyrcano sentirent admonet.</i>	630.	<i>Antiochus cum Iuda fadus facit.</i>	358.
<i>Antipater cum copijs Alexandro obviam procedit.</i>	626.	<i>Antiochus murum quo templum septum erat, solo equat.</i>	359.
<i>Antipater Samarita Herodi Antipatrum, filium venenum patri paratum habere exponit.</i>	495.	<i>Antiochus suis civibus perfidus.</i>	852.
<i>Antipater patrem vitam sinisse ratus cum carceris custode de missione agit, quod dum Herodes audit, sine mora eum occidere, & in Hyrcanio castello cōdi iubet.</i>	504.	<i>Antiochus acceptis ab Hyrcano trecentis talentis ab obsidione discedit.</i>	618.
<i>Antipater nocte cum Hyrcano ex civitate profugit, & ad Aretam Arabia regem pervenit.</i>	623.	<i>Antiochus auxiliaturus Samaritis, ab Aristobulo caditur & fugatur.</i>	384.
<i>Antipater innocentiam suam precibus ad Deum testatam facere conatur.</i>	500.	<i>Antiochus Rex Damasce norum.</i>	393.
<i>Antipater multa praeclara facinora committit, & ad subeunda pro Casare pericula sese offert.</i>	629.	<i>Antiochus Seleucum fugat.</i>	391.
<i>Antipater cum patre res Iudaorum ministrat.</i>	490.	<i>Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit.</i>	861.
<i>Antipater fratribus sublati populo & militibus inuisus.</i>	490.	<i>Antiochus Tryphonem eiectum Syria in Dora obsidione cingit.</i>	380.
<i>Antipater se reuersis in gratiam gratulari simulat.</i>	470.	<i>Antiochus regno à fratre exiit.</i>	393.
<i>Antipater veste proiecta multitudinem vulnorum demonstrat.</i>	629.	<i>Antiochus Gryphus occisus.</i>	390.
<i>Antipater parentis accusationem diluit.</i>	498.	<i>Antiochi ad Zeuxidem epistola, in qua Iudaorum honorificam mentionem facit.</i>	342.
<i>Antipater Salomes filius apud Augustum Casarem Archelaum accusat.</i>	508.	<i>Antiochus & Ptolemaeus amicitiam & fœdus faciunt.</i>	342.
<i>Antipater parentis ultimum diem optat.</i>	490.	<i>Antiochus cur templi depraedationem fecerit.</i>	900.
<i>Antipater patriam muros reparat.</i>	630.	<i>Antiochus Philippum regni gubernatorem constituit, eiq. Antiochum filium tradit.</i>	357.
<i>Antipater à cunctis accusatur.</i>	499.	<i>Antiochus urbe Hierosol. occupata templum spoliatur.</i>	348.
<i>Antipater amicitiam fallere non potest.</i>	491.	<i>Antiochus in conflictu cum Parthis interemptus.</i>	382.
<i>Antipater in carcerem coniectus.</i>	500.	<i>Antiochus squalidis factoribus conflictatus expirat.</i>	934.
<i>Antipater domum reuersus à nemine excipitur.</i>	497.	<i>Antiochus Lysiae rerum administrationem: prouincias & filium committens in Persidem proficiscitur.</i>	352.
<i>Antipater Roma illustris factus.</i>	468.	<i>Antiochus contra Iudeos in furorem vertitur.</i>	921.
<i>Antipas Herodis filius parandi sibi regni spe Romam nauigat.</i>	507.	<i>Antiochus cognito, quod Philippus usurpato sibi regno aduersaret è Perside, obsidione soluta illi occurrit.</i>	358.
<i>Antipatri coniunx nobilis ex Arabia femina.</i>	628.	<i>Antiochus Scenopogia gratia septem dierum inducias Iudaeis concedit.</i>	382.
<i>Antipatri in Alexandrum fratrem dolus & insidia.</i>	654.	<i>Antiochus septem illustres pueros Hebraeorum cum matre Antiochiam adduci precipit.</i>	924.
<i>Antipatri in Archelaum & Philippum fratres insidia.</i>	666.	<i>Antiochus peditum sibi legiones ex Hebraeorum numero congregat.</i>	933.
<i>Antipatri uxor & filij.</i>	407.	<i>Antiochus Iudeus seditiosus magna calamitatis in Antiochia autor.</i>	851.
<i>Antipatri contra fratres artificiosa machinatio.</i>	475.	<i>Antiochus septimi diei feriam Iudaeis edicit.</i>	852.
<i>Antipatrum & Herodem apud Hyrcanum Iudaei accusant.</i>	411.	<i>Antiochus Eupator cum copijs in Iudam proficiscitur.</i>	357.
<i>Antipatrum Caesar Romana ciuitate simul & immunitate donat.</i>	629.	<i>Antiochus Epiphanes curis implicitus, morbum contrahit, & moritur.</i>	356.
<i>Antipatrum Herodes ad Casarem mittit.</i>	494.	<i>Antiochus Aegypto cedere cogitur.</i>	348.
		<i>Antiochus Hyrcanum in urbem compellit.</i>	381.
		<i>Antiochus Epiphanes Rex Syria.</i>	348.
		<i>Antiochus Diana templum spoliare volens, Elymais</i>	

I N D E X.

- da monet, & turpiter inde se Babylonem recipit.* 356.
- Antiochus Selenci frater Antiochum Cysiceni filium bello aggreditur.* 391.
- Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio relinquit.* 616.
- Antiochus post patris obitum cum numerofo exercitu Iudaorum fines ingreditur.* 616.
- Antiochus ad Hierosolymam proficiscitur, praesidiumq; ibi relinquit.* 616.
- Antiochus à Thobia filijs motus cum exercitu in Iudaeam irrumpit, ac Hierosolyma denincit.* 616.
- Antiochus Epiphanes belli Iudaici fons & autor.* 614.
- Antiochus mores Iudaicos abrogat.* 615.
- Antiochus rex Comagena.* 581.
- Antiochi Magni in honorem templi edictum.* 343.
- Antiochi ad Ptolemaum de Iudaorum libertate epistola.* 341.
- Antiochi ad Eleazarum exhortatio.* 921.
- Antiochi mors & fames exercitui immissa.* 393.
- Antiochi & Iuda pugna.* 358.
- Antiochum Cefennius Petus Syriae administrator coram Casare accusat.* 860.
- Antiochum Demetrii fratrem Alexander timet.* 621.
- Antiochia Mygdonia à Macedonibus condita.* 572.
- Antiquitatum Iudaicarum Epilogus.* 584.
- Antiquitatum historia quinq; millium annorum.* 873.
- Antonius Herodem & Phasaelum tetrarchas declarat.* 634.
- Antonius in Tyro commoratur.* 634.
- Antonius Antigonom ad Triumphum servare volens, propter Iudeos seditiosos securi eum percussit.* 433.
- Antonius captivos trucidat.* 634.
- Antonius multis donis ab Herode affectus.* 433.
- Antonius Phasaelum & Herodem Tetrarchas constituit.* 419.
- Antonius Hyrcano de Cassij & Bruti rebus & morte scribit.* 417.
- Antonius Herodis virtutem miratur.* 641.
- Antonius Cleopatra maritus.* 899.
- Antonius & Cleopatra extincti.* 447.
- Antonius Armenia regno positus.* 440.
- Antonia in magno apud Tiberium honore habita.* 530.
- Antonium Herodes muneribus placat, & amicis res suas salvas esse scribit.* 438.
- Antonia turris.* 460.
- Antoniam Agryppa, efficeret, ut tandem audiretur Eutychus rogat.* 530.
- Anteus.* 551.
- Apion contumeliosam Iudaorum insectationem, qua si mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur.* 897.
- Apion veram patriam & genus suum abiurat.* 897.
- Apion de Mose & gente Iudaica.* 895.
- Apion Iudaicis servitutem exprobrat.* 903.
- Apion seipsum laudat & magnificat.* 904.
- Apionis de Mose & templo Iudaico mendacium arguitur.* 895.
- Apologia Hyrcani apud Regem accusati.* 346.
- Apolodotus ex Gaza noctu in Iudaorum castra erumpit.* 390.
- Apollonius cum Ionatha praelium committit, & ab eo fugatur.* 377.
- Apollonius Syria Dux collecto exercitu Hierosolymam venit.* 922.
- Apostata à Matthia transfigitur.* 311.
- Apostata à religione Iudaica.* 341.
- Apostasia sacerdotum.* 329.
- Apfanes per septennium Index.* 131.
- Apud Gracos nulla conscriptio poemate Homeri castior.* 874.
- Aqua calida apud Calliroe qua in lacum bituminis racem effluunt.* 589.
- Aquarum calidarum fontes.* 131.
- Aquarum in Hebraorum exercitu penuria.* 261.
- Aquilo avertens flammam in Romanos abigit.* 865.
- Aquilo Casio extremum ictum infligit, Cherea facinoris autor dicendus.* 531.
- Aquila aurea super maiorem templi portam.* 501.
- Aquilam auream detractam iuvenes securibus cavunt.* 501.
- Ara suffumigatoria.* 74.
- Arabs Scauro reconciliatur.* 616.
- Arabes ardescere siti videri se Iudeis tradunt.* 647.
- Arabes ab Herode denicti.* 443.
- Arabes Herodis exercitum in fugam vertunt.* 645.
- Arabes Casare irato Herodi neq; latrones dedere, neque pecuniam mutuo acceptam persolvere volunt.* 482.
- Arabes siti compulsi ab Herode pacem petunt.* 443.
- Arabes & Trachonitae sciens Herodi Casarem tum, illi insultant.* 441.
- Arabes in praelium reuersi, fugientes trucidant, & castra capiunt.* 441.
- Arabes in fugam versi.* 441.
- Arabum circiter septem millia cadunt, priusquam in Herodis clientelam sese dedunt.* 441.
- Arabum contra Ioramum expeditio.* 266. *Mori 16.*
- Arabi.* 266.
- Arabici belli causa.* 441.
- Arbores frugifera non excindenda.* 112.
- Arborum de rege deligendo consilium.* 131.
- Arca Noe.* 9.
- Arca sacra à Palestinis in sanum Dei sui Dagone defertur.* 147.
- Arca in Cariathiarim transfertur.* 147.
- Arca Dei in templum transportatur.* 226.
- Arca sacra Bethsana peruenit.* 141.
- Arca in urbem reducta, in tabernaculum reponitur.* 191.
- Arcyon medicus quosdam dimittit.* 514.
- Architecti templi extruendi.* 213.
- Archelaus Herodi se excusat.* 441.
- Archelaus fratrum liberos odit.* 441.
- Archelaus Herodem generum benignissime suscipit.* 653.
- Archelaus Herodem vltro pro Alexandro deprecari compellit.* 611.
- Archelaus rex Cappadocia in Iudaeam ad Alexandrum generum venit.* 611.

I N D E X.

- Archelaus & Herodes de libris Alexandri delibe-
rant.* ibid.
- Archelaus Cappadocum Rex Herodem indignatio-
nem in generum simulant, eumq; ad paternos af-
fectus reducit.* 480.
- Archelaus si à Casare in Imperio cōstabilitus esset, cu-
ra sibi fore, ut benevolentia omnium videatur
dignissimus pollicetur.* 506.
- Archelaus Alexandri crimina in amicos, præcipue
verò in Pherodram transfert. Pheroras Archelaum
reconciliatorem adit.* 480.
- Archelaus Romam proficiscitur, multiq; eidem ob-
nixuri cum comitantur.* 507.
- Archelaus Ptolemaeo Boethi filio Pontificatum abro-
gat, eamq; dignitatem in Eleazarum collocat. fol.
516.*
- Archelaus epulum multitudini præbet.* 505.
- Archelaus & Iudæorum legati coram Casare compa-
rent.* 513.
- Archelaus & Philippus instinctu Antipatri accu-
santur.* 496.
- Archelaus condita.* 516.
- Archelai visionem Simon vir Essæus interpretatur.* 516.
- Archelao regi acclamatum.* 505.
- Archelaum accusatum Casar pecunia multat, eumq;
Viennam in exilium mittit.* 516.
- Archelaum Casar ethnarcham constituit, regniq; di-
midium in duos Herodis filios Philippum & An-
tipam partitur.* 514.
- Archelaum Nicolaus excusat.* 508.
- Ardens studium in reparandis manibus.* 319.
- Ardentes faces in murum iaculantur.* 865.
- Aretas ad Arabum regem legatus.* 486.
- Aretas rex Cælesyria.* 393.
- Aretas contra Aristobulum expeditionem suscipit,
eumq; Hierosolyma confugere cogit.* 397.
- Aretas rex Arabum Gazæis auxilij spem ostendit.* 396.
- Areta Hyrcano quinquaginta millia militum tra-
dit.* 623.
- Aretas ex augurijs impossibile esse exercitum ad Pe-
tram pervenire colligit.* 526.
- Aretas Syllaum, quod Fabatum alibq; interfecerit
accusat.* 494.
- Arietem ad victimam loco Isaci Deus offert Abraha-
mo.* 23.
- Aristobulus cum filio Pompeij studiosis peremptus.* 628.
- Aristobulus Roma reuersus Alexandrium denuo mu-
niri conatur.* 405.
- Aristobulus à Romanis in pralio vincitur.* 405.
- Aristobulus captivus cum Antigono filio Romam re-
mittitur.* 405.
- Aristobulus Ituræa habitatores circumcisionem cate-
rosq; Iudaicos ritus admittit.* 387.
- Aristobulus Herodis ductu submergitur, & Anane-
lum pontificatus ducit.* 436.
- Aristobulus contra Aretam & Hyrcanum proficisci-
tur.* 400.
- Aristobulus multa castella occupat.* 396.
- Aristobulus Herodis regis Chalcidis filius.* 577.
- Aristobulus & Hyrcanus à Iudæis apud Pompeium ac-
cusati.* 401.
- Aristobulus eiusq; affecle Pharisaorum tyrannidem
accusant.* 394.
- Aristobulus bello congregi cum Pompeio cogitat.* 624.
- Aristobulus & Hyrcanus de regno contendunt.* 398.
- Aristobulus vinculis solutus veneno tollitur.* 407.
- Aristobulus Antigonom in regni societatem ad-
mittit, ceteros in vincula conijcit, & matrem sua
me necat.* 386.
- Aristobulus ad Pompeium descendit.* 624.
- Aristobulus Damascus contra Ptolemaum missus.* 395.
- Aristobulus Antigonom fratrem interficit.* 386.
- Aristobulus Hyrcani filius post captivitatem Babylo-
nicam diadema sibi primus imponit.* 386.
- Aristobulus ex arce ad Pompeium descendit.* 401.
- Aristobulus castella à Pompeio tradit.* 402.
- Aristobulus cum familia Romam vectus.* 626.
- Aristobulus uxori humilitatem generis obijcit. fol.
655.*
- Aristobulus matrem ac fratrem victos custodia tra-
dit.* 618.
- Aristobulus matrem victam fame necat.* 619.
- Aristobulus fratrem Antigonom plurimum amat.* 619.
- Aristobulus seipsum regem declarat.* 623.
- Alexandra coniugem Aristobuli cum filijs carceri in-
cludit.* 623.
- Aristobulus Flaccum Agrippa fratri insensum red-
dit.* 528.
- Aristobulus amitam suam ac sororum monet.* 484.
- Aristobulus ab Herode interfectus, supra lib. 15. cap.
3.* 583.
- Aristobulus elapsus Roma iterum urbem concitat.* 627.
- Aristobulus cum Romanis dimicat.* 627.
- Aristobulus Agrippa Regis frater & Elcias Ma-
gnus apud Petronium Iudæorum causam agunt.* 537.
- Aristobulus Hyrcani filius natu maior principatum
in regnum transfert.* 618.
- Aristobulus in honorem fratris in templum ascendit.* 619.
- Aristobulus Pompeio supplex occurrit.* 624.
- Aristobulus satellitibus ut Antigonom si cum armis
adiret occiderent, præcipit.* 619.
- Aristobulus misere moritur.* 620.
- Aristobuli coram Pompeio apologia.* 401.
- Aristobuli coniunx versuta, Antigonom dolo truci-
dari curat.* 386.
- Aristobuli liberi remissi.* 405.
- Aristobuli necem cuncti deflent, præcipue verò Ale-
xandra, qua nullum præ se fert suspicionem. fol.
436.*
- Aristobuli cum Hyrcano fædus.* 398.
- Aristobuli fratricida pæna.* 387.
- Aristobuli apud matrem deprecatio.* 622.
- Aristobulo fratricidij penitudine morbus ingraue-
scit.* 619.
- Aristobulo Herodes insidiatur.* 438.
- Aristobulum in templo Arabs oppugnat.* 399.
- Aristobulum Pompeius descendere prouocat.* 624.
- Aristobulum captivum Casar vinculis soluit. fol.
628.*
- Aristocrasia optimum regimen.* 106.

I N D E X.

<i>Argumenta, Iudaorum genus antiquius Græcorum genere.</i>	877.	<i>Aedificia ab Herode condita.</i>	142.
<i>Arma quibus Iosaphatus victoriam parauit.</i>	258.	<i>Aedificatio Hierosolima.</i>	143.
<i>Artabanus Tiberio filium Darium obsidem & virum quinque cubitorum statura mittit.</i>	525.	<i>Aegyptus unde dicta.</i>	144.
<i>Artabanus à Dabïs & Sacis in imperium restitutus.</i>	525.	<i>Aegypti rex auxiliaturus Iudaïs praelio vincitur.</i>	292.
<i>Artabanus Asinao terram Babyloniam commendat, dotisq; muneribus eum dimittit.</i>	541.	<i>Aegypti regis de Iudaorum libertate ab Aristen petrata edictum.</i>	145.
<i>Artabanus ad Asineum & Anilaum propter audaciam societatem cum illis inire mittit.</i>	540.	<i>Aegypti & Aethiopia regina ad Salomonem venit.</i>	233.
<i>Artabanus ad Ixatem se confert, auxiliumq; ab eo petit.</i>	571.	<i>Aegyptij bestias natura repugnantes colunt.</i>	146.
<i>Aruntius in theatro Imperatoris interitum nunciat.</i>	553.	<i>Aegyptiorum libido.</i>	147.
<i>Arx in Apamia diruta.</i>	401.	<i>Aegyptiorum rex in Aethiopiam fugit, cumq; Aethiopum rex honorifice suscepit.</i>	148.
<i>Asanus Rex Iudæ.</i>	244.	<i>Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, à porcis carnibus abstinere.</i>	149.
<i>Asanus Damascenos in Basanem concitat.</i>	246.	<i>Aegyptiorum arma ventus in Hebræorum castra expellit.</i>	150.
<i>Asanus rex moritur.</i>	247.	<i>Aegyptiorum Idolatria.</i>	151.
<i>Asani pietas.</i>	245.	<i>Aegyptiorum reges cur Pharaones dicti.</i>	232.
<i>Asani victoria.</i>	245.	<i>Aegyptiorum rex in Aethiopes.</i>	152.
<i>Asael Ioabi frater Abenerum insequitur.</i>	185.	<i>Aegyptiorum erga Hebræos inuidia.</i>	153.
<i>Asiatici & Cyrenenses Iudæi ab earum regionum ciuitatibus multum afflicti.</i>	473.	<i>Aemilius Regulus.</i>	154.
<i>Asinaus & Anilaus Neerdeses patria in locum quendam se conferunt, ad quos ingens multitudo confluit.</i>	540.	<i>Aetas Sara 127 anni.</i>	23.
<i>Asinaus cum socijs à Babylonia satrapis ex improviso oppressi.</i>	540.	<i>Aethiopes arma contra Asanum capiunt.</i>	246.
<i>Asineus suos ad fortitudinem hortatur, & hostes fundit fugatq;.</i>	540.		
<i>Asinius.</i>	409.		
<i>Asini apud Iudæos aliosq; sapientes viros qui dicuntur.</i>	901.		
<i>Assamonai Principatus & Pontificatus finis.</i>	432.		
<i>Ascalonita & Scythopolita ob tributum non solutum puniti.</i>	344.		
<i>Asphaltites lacus.</i>	17.		
<i>Astus serpentis.</i>	5.		
<i>Asorus.</i>	232.		
<i>Assyriorum imperium dissolutum.</i>	286.		
<i>Asuerus, rex Persarum, Vastem ad conuiuium venire nolentem repudiat.</i>	320.		
<i>Esther puella fit Regina.</i>	321.		
<i>Athenio Herodem, eiusq; exercitum inuadit.</i>	440.		
<i>Athronges vir corpore & manuum robore insignis dignitatem regiam attentat.</i>	511.		
<i>Auranitidis ditio à Zenodoro Arabibus elocata, & à Cesare Herodi donata est causa belli.</i>	456.		
<i>Aurus ab Arabibus incensus.</i>	512.		
<i>Aureum dictum de hoc seculo.</i>	931.		
<i>Augustus Herodem Syria procuratorem constituit.</i>	648.		
<i>Augusto Cesari Caius rem diuinam facit.</i>	549.		
<i>Asprenas.</i>	549.		
<i>Autoritas Simonis.</i>	379.		
<i>Azaria Propheta ad populum adhortatio.</i>	245.		
<i>Azymorum festum.</i>	59.		
<i>Azoti propter arcam ereptam horribiliter cruciantur.</i>	147.		
		<i>B.</i>	
		<i>Baasar adix quomodo enellenda.</i>	155.
		<i>Baalitarum mactatio.</i>	246.
		<i>Baba liberi à Costobaro seruati.</i>	416.
		<i>Baba liberi alijq; accusati ab Herode interfecti.</i>	451.
		<i>Babylon à Cyro Persarum rege capta.</i>	399.
		<i>Babylon à Semiramide non adificata.</i>	311.
		<i>Babylonia muri ex latere cocto & bitumine confecti.</i>	11.
		<i>Babylonica captiuitas post septuaginta annos finit.</i>	307.
		<i>Babyloniæ rex Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine precessit.</i>	111.
		<i>Babyloniæ regis ad Ezechiam legatio.</i>	216.
		<i>Bacchides aciem instruit, & cum Iuda signa confert.</i>	362.
		<i>Bacchides cum 22000 militum Iuda occurrit.</i>	361.
		<i>Bacchides Ionathan Sabbatho aggreditur, & ducum militum amittit.</i>	364.
		<i>Bacchides copias contra Ionatham ducit.</i>	364.
		<i>Bacchides iratus transfugas dum Ionatha persequi ipsi non datur, quinquaginta ex eis interfecit.</i>	365.
		<i>Bacchides indignationem in transfugas effundit, & quomodo exercitum sine ignominia posset reducere cogitat.</i>	361.
		<i>Bacchides magnam tyrannidem in Bethzeche cecit.</i>	366.
		<i>Bacchides cum Ionatha fœdus facit.</i>	366.
		<i>Bacchides Iuda fautores interfecit.</i>	364.
		<i>Bacchides multos sibi credentes interfecit.</i>	365.
		<i>Bacchidis in Iudæos crudelitas.</i>	111.
		<i>Bacchidi Demetrius Alcinum commendat, & Iudam internecione deleat, mandat.</i>	359.
		<i>Bacchidem Demetrius cum copijs in Iudæam mittit.</i>	361.

INDEX.

Ccccc

I N D E X.

<i>Caius receptacula nauibus exstruit.</i>	557.	<i>Causa milites impellentes, ut Claudium in</i>	
<i>Caius se Ioni comparat.</i>	545.	<i>torem eligerent.</i>	
<i>Caium Agrippa Roma honorat, in cuius retributio-</i>		<i>Causa impulsua conscribendi hos libros.</i>	
<i>nem aliquid petere Caius iubet, qui nihil aliud,</i>		<i>Causa, ob quas Iosephus has historias conscrip-</i>	
<i>quam ut mandatum Petronio datum remocet, ro-</i>	538.	<i>lucem ediderit.</i>	
<i>gat.</i>		<i>Causa extructi templi.</i>	
<i>Caii stuprum & libidinis licentia.</i>	556.	<i>Causa belli contra Arabes.</i>	
<i>Caio passim insidia structa.</i>	545.	<i>Cisus Sauli pater.</i>	
<i>Candelabrum aureum.</i>	74.	<i>Cithara quis inuentor.</i>	
<i>Chananaorum gentem extirpandam.</i>	112.	<i>Ciuitatem quis primus instituerit.</i>	
<i>Chananaorum Reges mouent in Hebraeos. fol.</i>		<i>Clades Ismaelis a Ioanna accepta.</i>	
<i>120.</i>		<i>Clades Alexandri.</i>	
<i>Chananaorum ingens exercitus.</i>	120.	<i>Claudius Principatum ulero oblatum depu-</i>	
<i>Chananaorum Reges omnes ad unum trucidati. fol.</i>		<i>cusat.</i>	
<i>121.</i>		<i>Claudius in proposito suo ab Agrippa confr-</i>	
<i>Chananaorum regionem totam Iosua denastat. fol.</i>		<i>559.</i>	
<i>121.</i>		<i>Claudius Felix Iudae procurator.</i>	
<i>Chananaorum decem millia trucidantur, & Adoni-</i>		<i>Claudius milites ut in fide moueant sacramen-</i>	
<i>bezeck capitur.</i>	125.	<i>git.</i>	
<i>Calamitas Iudaorum Scythopoli.</i>	867.	<i>Claudius Agrippam in regnum paternum muni-</i>	
<i>Calamitates omnium a mundo condito cum Iudeo-</i>		<i>gitat, quod alij dissuadent, & Cassium Pulu-</i>	
<i>rum collata, superantur.</i>	613.	<i>daa Praesidem & regni totius declarat.</i>	
<i>Callistus, Caii libertus, Claudio a Caio se ut ipsum ve-</i>		<i>Claudius Agrippa Iudaeam, Samariam, & Ier-</i>	
<i>neno tolleretur iussu, significat.</i>	548.	<i>ditionem concedit.</i>	
<i>Chaldaeorum ac Tyriorum scripta cum Iudaeis conso-</i>		<i>Claudius Principatum ulero oblatum depu-</i>	
<i>nant.</i>	883.	<i>sat.</i>	
<i>Chaspoma & Bosora.</i>	355.	<i>Claudius Iudaeis sacra Stola custodiam Agrippae</i>	
<i>Cambysis rescriptum, in quo Iudaeos ab adificando te-</i>		<i>ris regatu concedit.</i>	
<i>plo deserret.</i>	309.	<i>Claudius renuenti obtruditur Casarea dignitas.</i>	
<i>Campus regius.</i>	18.	<i>Claudius Tiberius Nero Romanorum Imperator.</i>	
<i>Candelabra.</i>	227.	<i>Claudius sublimis in castra perferitur.</i>	
<i>Canthari & Phiala.</i>	227.	<i>Claudius fato functus.</i>	
<i>Captiuitas Babylonica ab Esaia praedicta.</i>	286.	<i>Claudij Caesaris ad Iudaeos epistola.</i>	
<i>Captiuitas Babylonica.</i>	295.	<i>Claudij pro Alexandrinis Iudaeis edictum.</i>	
<i>Captiuorum, & per tempus obsidionis mortuorum</i>		<i>Claudij pro Iudaeis per Romanum orbem edictum.</i>	
<i>numerus.</i>	847.	<i>562.</i>	
<i>Caprosaba Antipatris dicta.</i>	393.	<i>Claudij ad legatos responsio.</i>	
<i>Carmen & gratiarum actio Moysi & Israelitarum</i>		<i>Claudium Agrippa, ut magno animo in rebus</i>	
<i>pro praesenti liberatione.</i>	62.	<i>principatu pergeret, hortatur.</i>	
<i>Carnibus cruentis Hebraei vescuntur.</i>	159.	<i>Claudium milites in Principem eligunt.</i>	
<i>Carthago a Didone Pygmalionis sorore in Africa ex-</i>		<i>Crassus in Parthia perit.</i>	
<i>structa.</i>	881.	<i>Crassus Parthis resistit.</i>	
<i>Cassius Herodi, si bellum desisset Iudae, regnum dela-</i>		<i>Crassus Iuramenti dati violator.</i>	
<i>turum pollicetur.</i>	632.	<i>Crateres.</i>	
<i>Cassius in Syriam venit, & plus quam septingen-</i>		<i>Cratera aurea dua.</i>	
<i>ta argenti talenta a Iudaeis exigit.</i>	415.	<i>Cratera argentea.</i>	
<i>Cassius Herodi, ut in Malicho mortem patris ul-</i>		<i>Cacilius Bassus sex. Casarem interficit.</i>	
<i>ciscatur, rescribit.</i>	632.	<i>Cades assidua Hierosolymis.</i>	
<i>Cassius stipendium ciuitatibus indicit.</i>	631.	<i>Cades latrocinia seditio & fames in Iudae.</i>	
<i>Cassius & Marius Herodem Caesaria ducem faciunt.</i>		<i>518.</i>	
<i>415.</i>	415.	<i>Cades Zachariae regis.</i>	
<i>Cassius Longinus Syria Praeses.</i>	567.	<i>Cades in Hierosolymis.</i>	
<i>Cassius Charea.</i>	545.	<i>Cades cognatorum 42. Orhozia.</i>	
<i>Cassij & Bruti dolo I. Caesar interfecit.</i>	631.	<i>Cades filij Aristobuli.</i>	
<i>Cassius portus.</i>	524.	<i>Cades, latrocinia, seditio & fames in Iudae.</i>	
<i>Castra hostium a Samaritanis diripiuntur. fol.</i>		<i>Caesar in Syriam venit, apud eum Gadarenses</i>	
<i>264.</i>		<i>dem accusant, qui seipso ingulant.</i>	
<i>Castella muniuntur.</i>	404.	<i>Caesar Augustus Herodi in Parricidas animadu-</i>	
<i>Castoris Iudaei dolus erga Titum.</i>	807.	<i>liberam potestatem permittit.</i>	
<i>Catullus tria simul Iudaorum millia trucidat. fol.</i>		<i>Caesar Herodis ditionem ampliorem reddit.</i>	
<i>872.</i>		<i>Caesar Augustus, Herodis studiosus.</i>	
<i>Causa diuersitatis apud Iudaeos.</i>	874.	<i>Caesar e Syria proficiscitur.</i>	
<i>Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem con-</i>		<i>Caesar Aegyptopotitur.</i>	
<i>scripserit.</i>	915.	<i>Caesar in hoc inuenies peccasse pronunciat, quod</i>	

specie immunes non seruauerint, ac parentem et filijs reconcilietur, hortatur.	470.	Cleopatra ad Antonium peruenit, qui Arabia par- tem & Hierichuntini agri reditus ei locat.	439.
ab Herode offensus.	482.	Cleopatra in cognationem suam sanitia.	644.
Herodi dimidium redituum de Cypris metallis donat.	470.	Cleopatra auaritia.	645.
Herodis Principatum confirmat.	446.	Cleopatra in Herodem insidia.	ibid.
in Arabum legatos non audit.	482.	Cleopatra Antonius partes de Iudaea & Arabia abla- tas largitur.	439.
in Trachonitidis, Batanea, & Auranitidis ditio- nem Herodi donat.	456.	Cleopatram Herodes occidere conatur, quod eius a- mici auertunt.	439.
in Archelaum regno dignum pronunciat.	509.	Cleopatram Antonius versus Aegyptum deducit.	440.
in & Agrippa Herodis Magnanimitatem cele- brant.	472.	Creatio mundi.	4.
in Augustus fato functus.	520.	Cenfores.	288.
in ad Herodem responsio.	647.	Centum legati Hierosolyma uenerunt.	603.
in & Iulia Caesaris uxori ab Herode legatum.	505.	Certamen quinquennale.	471.
in Herodes quingentos ex suo Satellitio mittit.	454.	Cinnamus Artabano amissum dignitatis fastigium restituit.	571.
in Hyrcanus octingentis talentis donat.	446.	Clitus Tiberiade seditionis autor.	595.
in Gares.	232.	Clitus sinistram sibi praeidit.	595.
in Sarea, Stratonis turris antea dicta, ab Herode con- dita.	650.	Circa hostes quomodo agendum.	910.
in Sarea Philippi ab Agrippa Neronias appellata.	581.	Circa Massadam unus tantum locus, qui aggerum iactum excipere potest.	864.
in Sarea perfecta.	471.	Circenses Iudi.	546.
in Sarea inter Iudaeos & Syros de pari iure ciuitatis rixa.	578.	Circumcisio instituta.	19.
in Sarea portus.	455.	Cyrenaeorum magistratus.	474.
in Sarea cum socijs in Germanici ades se recipit.	551.	Civilis Germanos ad sobrietatem cogit.	853.
in Sarea Iulium Lupum ut Caij uxorem & filiam in- terficiat mittit.	556.	Civilis belli inter Hebraeos initium.	186.
in Sarea a consulib. signum petit.	555.	Ciues in Iabissa, Sauli & filiorum cadauera dempta sepeliunt.	183.
in Sarea multis ex causis in Caium incitatus.	546.	Ciuitatis munitiones ac turrium cautes, quas ty- ranni per dementia deseruerant, insuperabi- les.	846.
in Sarea, Minutianus & Clemens, de Caesaris nece colloquuntur.	553.	Cinium contra Iudaeos ad Titum preces.	854.
in Sarea cum alijs quibusdam Caium tollere statuit.	548.	Ciuiibus direpta bona restituntur.	805.
in Sarea Clementem & Papinium alloquitur.	547.	Cyrus Nabonidum expellit a Babylone.	883.
in Sarea occasionem aggrediendi Caium expectat.	548.	Cyrus Iudaeis reditum in patriam urbis ac templi adifi- cationem permittit.	307.
in Sarea historographus.	892.	Cyri Persarum regis edictum.	307.
in Sarea antiqui Poeta de Iudaeorum gente testimoni- um.	884.	Cyri ad Syria Satrapas mandatum.	307.
in Sarea, amomi feracissima, in qua Noe arca reliquia seruantur.	569.	Cyri de Iudaeis eorumq. templo decretum.	314.
in Sarea & Ananias Cleopatra copijs duces prepo- siti.	384.	Cyprus.	650.
in Sarea Cherubini duo.	225.	Cypros, Agrippa uxor, ad Herodiadem sororem eius scribit, & auxilium petit.	528.
in Sarea Cherubin.	74.	Cypron conditum.	472.
in Sarea Chebron & Marissa expugnata.	356.	Criminum a Iusto Iosepho obiectorum depulsio.	605.
in Sarea Cessennius Antiochum subito inuadit.	861.	Crypta subterranea ab Antonia.	461.
in Sarea Cella in circuitu templi constructa.	225.	Cochlea.	225.
in Sarea Chetomene.	75.	Columna dua excitata.	8.
in Sarea Celenderis in Cilicia.	497.	Columna dua ingentes.	226.
in Sarea Clearchi Aristotelis discipuli de Iudaeis testimonium.	884.	Colloquium Dei cum Cain.	6.
in Sarea Cleopatra Regina alieni appetens.	438.	Copia in partes duodecim congesta.	216.
in Sarea Cleopatra in Ciliciam ad Antonium uenit.	439.	Coponius Praefectus Syria.	517.
in Sarea Cleopatra fratrem & sororem interficit.	439.	Comitas & Benignitas Agrippa erga Philippum.	596.
in Sarea Cleopatra contra filium exercitum parat.	439.	Comminatio grauis Israelitis a vera pietatis tramite exorbitantibus proposita.	230.
		Concupiscentia sepulchra.	86.
		Conditio obsidionis soluenda a Ioabo proposita.	210.
		Constitutus Aegyptiorum & Mithridatis ad Delta.	408.
		Consonantia Iudaeorum religione & vita.	907.
		Conscien-	

I N D E X.

<i>Conscientia labes.</i>	387.	<i>Daniel cum socijs ad honorem euectus.</i>	311.
<i>Contra mendacium impudenter expositum nihil dicendum.</i>	894.	<i>Daniel Regi scripturam interpretatus.</i>	311.
<i>Contra furtum & usuras.</i>	910.	<i>Daniel in leonum fouiam conicitur.</i>	311.
<i>Contra illos, qui Mosén & Israelitas propter lepram profugisse ex Aegypto contendunt. fol.</i>	83.	<i>Danieli rex dona promissa exhibet.</i>	311.
<i>Contra legislatores gentium.</i>	914.	<i>Daniel Regis somnium & interpretationem exponit.</i>	299.
<i>Contemptus mortis.</i>	502.	<i>Danielis cognati statuam adorare nolentes, in ignem coniecti, diuina providentia seruantur.</i>	311.
<i>Conuicium Deo faciens.</i>	105.	<i>Danielis uaticinia.</i>	311.
<i>Conuiuium Iudaorum apud Ptolemaum, & eorundem ante cibum preces.</i>	338.	<i>Danielis visio de ariete & hirco, per quos Chaldaeorum & Persarum Regnum praesignatum fuit.</i>	305.
<i>Corban, donum Dei.</i>	884.	<i>Danielis inimici à leonibus dilaniati.</i>	311.
<i>Cores populum excitare aduersus Mosén conatur.</i>	90.	<i>Danielis & sociorum eius in Chaldaica disciplina institutio & profectus.</i>	311.
<i>Cora factionem ducenti quinquaginta viri sequuntur.</i>	90.	<i>Danieli somnium eiusque interpretatio reuelatur.</i>	299.
<i>Coreum cum 250. uiris ignis absumit.</i>	93.	<i>Darius tribus satellitibus tres quaestiones proponit.</i>	309.
<i>Corinthus à Syllao, ut Herodem è medio tolleret, pecunijs corruptus.</i>	494.	<i>Darius se sacra uasa Hierosolyma remissurum uocat.</i>	309.
<i>Corona.</i>	227.	<i>Darius Hytaspis filius rex Persarum.</i>	311.
<i>Cornelius Sabinus.</i>	547.	<i>Darius admonitus voti, templi restorationi mandauit.</i>	311.
<i>Chosbi.</i>	100.	<i>Darij regis scriptum & mandatum de libertate possessionibus, templo & sacrificijs Iudaorum.</i>	311.
<i>Costobarus, Lysimachus, Antipater & Dosithheus apud Herodem accusati.</i>	450.	<i>Darij ad Syria praefectos epistola.</i>	311.
<i>Costobarus, cui Herodes in matrimonium Salomen sororem dederat, Idumae Principatum inuadit.</i>	450.	<i>Dathan & Abiram contumaces.</i>	91.
<i>Costobarus intercessione seruatus.</i>	450.	<i>Dathan & Abiram absorbet terra.</i>	91.
<i>Cubicula ad voluptatem facta aurea suppellectili referta.</i>	231.	<i>Dauid Cillanos contra Palaestinarum incursiones defendit.</i>	173.
<i>Cumanus Praefectus Iudae.</i>	574.	<i>Dauid tribus malis propositis pestem eligit.</i>	212.
<i>Cumanus multos Iudeos perimit, plures uiuos captos abducit.</i>	575.	<i>Dauid Siba Ionatha facultates commendat, omnes redditus Hierosolyma referre iubet.</i>	194.
<i>Cum quibus iustitia, cum illis etiam Deus est. fol.</i>	442.	<i>Dauid in siti crebro expetitam aquam bibere recusat.</i>	212.
<i>Cum capta coniugium.</i>	108.	<i>Dauid uxorem Melcholen ab Abenero postulat.</i>	186.
<i>Cur Iudaei animalia consueta sacrificent, nec carnibus suillis vescantur.</i>	904.	<i>Dauid Hierosolyma partem inferiorem occupat.</i>	190.
<i>Cur quidam Historiographi Iudaorum mentionem omiserint.</i>	887.	<i>Dauid aliosus factus Abisate eum recalescit.</i>	214.
<i>Cura pro sacerdotibus.</i>	320.	<i>Dauid cognito Regis aduentu fuga sibi consulit.</i>	174.
<i>Cura Dei pro suis.</i>	250.	<i>Dauid à proposito Nabalum euertendi desistit.</i>	177.
<i>Chusis victoria nuncius ad Dauidem missus ab Achima anteuertitur.</i>	206.	<i>Dauid Ioabum cum lectissimo milite contra Ammonitas mittit.</i>	191.
<i>Chusi consilium, quod etiam, Achitophelis reiecto, recipitur.</i>	204.	<i>Dauid de Absalomi conatibus certior factus, cum fratre Jordanem transit.</i>	214.
<i>Chusim simulatè offert Abesalomo studium ac fidem suam.</i>	203.	<i>Dauid contra Nabalum cum 400. armatis profectus.</i>	174.
<i>Custos carceris amice agit cum Iosepho.</i>	39.	<i>Dauid Syria subiugata tributum imponit.</i>	193.
<i>Chutai cultum Dei amplexi, Iudaorum amicos, rebus tantum secundis se profitentur.</i>	282.	<i>Dauid in uita discrimen vocatus ab Abisate liberatur.</i>	177.
D.		<i>Dauid Ammanitarum iniuriam fert indignum, eamq. vindicare cogitat.</i>	177.
<i>Dabaritteni Ptolemai uxorem spoliant.</i>	592.	<i>Dauid Abigaam Nabali uiduam ducit.</i>	177.
<i>Dalale meretrix è Samsone causam tanti roboris expiscari conatur, & ser deluditur. fol.</i>	142.	<i>Dauid Saula innocentiam suam declarat.</i>	178.
<i>Damasceni & Aretas contra Alexandrum.</i>	621.		
<i>Damasceni à Dauide vincuntur.</i>	193.		
<i>Dana extructa.</i>	129.		
<i>Daniana tribus à Chananaeis pressa.</i>	129.		
<i>Danita locum inhabitandum quarunt.</i>	129.		

I N D E X.

- David cum sexcentorum manu & duabus uxoribus in Palaſtinam ad Anchum Gitta Regem ſe confert. 178.
- David Saritas & Amalecitas incurſionibus infeſtat, de manubijs munera Regi mittit, eiſq; meridionalē Iudeorum regionem ſe incurſare perſuadet. 178.
- David cum Goliath congredi cupit. 164.
- David agnum raptum ex ore Leonis recipit, ipſamq; feram occidit. 165.
- David uſum trucidat. 165.
- David armis quibus ad pugnam à Saulo inſtruetus erat, depositis, funda armatus in hoſtem properat. 165.
- David hoſtem accedens, contemnitur. 165.
- David, Sauli & Ionatha necem deplorat. 184.
- David Amalecitam Sauli interfectorem affici ſupplicio iubet. ibid.
- David ex Dei iuſſu Hebronem commigrans, à Iuda tri bu Rex declaratur. 185.
- David Iabiſenos quod Saulum cum filijs ſepeliſſent, col laudat. 185.
- David ſe viuente Solomonem filium ſuum regnum auſpicari voluit. 214.
- David Solomonem ut Deum colat, hortatur. ibid.
- David Mahanaim peruenit, ubi tam ſumma reueren tia ab optimatibus excipitur. 204.
- David arcam in ades Obadami Leuita deponit, cuius domus multis felicitatibus cumulatur. 191.
- David Semeim occidi vetat. 203.
- David fama ſua conſulit nemine ſuſpicante ipſius vo luntate caſum fuiſſe Abenerum. 188.
- David à Michol irridetur. 192.
- David Deo templum ædificare decernit. ibid.
- David Deo pro promiſſa per Nathanem felicitate gra tias agit. ibid.
- David in Palaſtinos mouet, eiſq; bonam agrorum par tem adimit. ibid.
- David Sophenorum Regem vincit. 193.
- David à rege petit ut agri partem ad incolendum ei cum ſuis attribueret, Rex Secellam ei donat. 178.
- David Ionatha de patris inſidijs cōqueritur, Ionathas autem parentem excuſat. 169.
- David orat Ionatham, ut parentis erga ſe animum ex piſcari & ſignificare velit. 169.
- David Nabam ad Achimelechum ſacerdotem perue nit. 171.
- David Goliathi gladio accepto, in Gittam Palaſtino rum ad Anchum ſe confert. 171.
- David regem Anchum timens furorem ac rabiem ſi mulat. ibid.
- David ad ſpeluncam Adullama peruenit, ubi illius to ta cognatio, nec non & alij multi ad eum ſe confe runt. ibid.
- David ad Moabitarum Regem proficiſcens, parentes ei commendat. ibid.
- David ad Sarim oppidum peruenit. 172.
- David Memphiboſto veniam, & dimidia partis bono rum Siba donatorum reſtitutionem promittit. 208.
- David oraculo monitus fugit. 173.
- David in Cernam cum ſuis ſe confert, quò & Ionathas perueniens, eum conſolatur, & ſædus cum eo reno uat. 174.
- David Vriam accerſit, eumq; ut proſectus ad uxore, ibi pernoctaret, iubet, quod tamen non facit. 196.
- David Ioabo, ut in Vriam animaduertat, ſcribit. 197.
- David magnam vim ferri, aris & lignorum compor tat. 213.
- David Amaſa veniam & vniuerſarum copiarū Pra ſecturam concedit. 207.
- David Idumæos, ut viritim tributa perſoluerent, co git. 194.
- David num quis ex Ionatha genere ſuper eſſet ſcitatur. ibid.
- David ſaſſus peccatum, à D E O veniam conſequitur. 198.
- David per ſeptem dies, infantes ex Bethſabe ſuſcepti, vicem dolenter ferens, ieiunat. 198.
- David puerum extinctum ſentiens, ſurgit, ac lotus ci bum capit. 198.
- David cauſam, cur mortuo puero cibum capiat, quo rum nihil puero adhuc agrotante ſecerat, indicat. 198.
- David laciniam regij pallij pracidit. 174.
- David regi Saulo, quod ſibi inſonti inſidias ſtruat, ex probrat. ibid.
- David cum toto populo Abenerum deſlet ac luget & ſo lennibus funeralibus ei parentat. 188.
- David Vria nece audita, iras ſci deſcinit. 197.
- David Bethſabe coniugem ſibi aſciſcit, ex qua puer ei naſcitur. 198.
- David Principibus tribuum conuocatis Solomonem commendat. 216.
- David Chuſim ut Athitophelis conſilijs ſe opponeret, obnixè precatur. 202.
- David Hieroſolymis excedit. 202.
- David fugiens ſacerdotes in urbe manere vult, ut per eos, quid in ea agatur, cognoscat. 202.
- David Samueli Regis erga ſe ſe animum indicat. folio 169.
- David Solomoni Ioabum puniendum mandat. folio 218.
- David Deum conſulit, num ab Amalecitis uxores ac liberos recipere ſis conſeſſurus. 181.
- David Aegyptio ſeruo ductore, Amalecitas aſſequitur. ibid.
- David in Amalecitis irruiſit, magnam eorum ſtragem edit, omnemq; pradam recuperat. ibid.
- David cuſtodes impedimētorum, obſtrepentibus pu gna ſocijs, in prada partem admittit. 182.
- David cum duobus in hoſtium caſtra penetrans, Sauli ſpiculum & lecythum aqualem auferit. 177.
- David Sauli Imperatori Abenero quod regium ſpicu lum & aqua lecythum auferri paſſus ſit exprobrat. ibid.
- David Palaſtinos magna eorum edita ſtrage vincit. 168.
- David Leuitas numerat, eorumq; officia diſtribuit. 216.
- David Ioabum ad peragendum cenſum ire iubet. 212.
- David Iebuſæos ex arce & Hieroſolymis eicit, & ciui tatem Davidis appellat. 190.
- David Syris occurrens, 47000. cum Sabeco eorum Im peratore cadit. 196.
- David ut plurimum propitium numē experitur. 166.

I N D E X.

<i>David cognita filij cade à Chusi, acriter eum deflet.</i>		<i>De Isaco legitimo Abrahami filio.</i>	
207.		<i>De Iacobo metu fratris in Mesopotamiam persurgente.</i>	
<i>David Proceres & praefectos comiter atq; benignè excipit.</i>	189.	<i>De Ismabele Abrahami filio, eiusq; posteru Abrahami.</i>	21.
<i>David Rabasham vi captam militi diripiendam per-mittit.</i>	199.	<i>Defectus Luna.</i>	
<i>David pro innocente orat populo.</i>	213.	<i>Defectionis Germanorum & Gallorum ab Romanis causa.</i>	
<i>David Poeta.</i>	211.	<i>Defectionis autores circiter duo millia in cruciatu.</i>	51.
<i>Davidis & Salomonis potentia.</i>	904.	<i>De filijs Sem, tertij Noe filij, & de progenie ipsorum Abrahami.</i>	
<i>Davidis legatis petentibus aliquid commeatus, durè responderetur à Nabalo.</i>	176.	<i>De funeribus mortuorum.</i>	
<i>Davidis cum Goliatho ante congressum colloquium.</i>	165.	<i>Defuncti fratris uxor ducenda.</i>	
<i>Davidis legati ad Ammanitarum Regem ob patris obitum consolandi causa missi, contumeliosè tractantur.</i>	194.	<i>Demetrius ab Alexandro victus, trucidatur.</i>	
<i>Davidis victoria de Goliatho.</i>	165.	<i>Demetrius se promissis in amicitiam Ionathae infirmo re conatur.</i>	
<i>Davidis ad Solomonem postremum alloquium.</i>	218.	<i>De morte Caesaris rumor diversus.</i>	
<i>Davidis filij ad patrem, Absalomus verò ad auxilium cōfugit.</i>	200.	<i>Demetrius Iudaeis in auxilium venit.</i>	
<i>Davidis liberi Hierosolymis suscepti.</i>	190.	<i>Demetrius Philippum fratrem in Berora oppugnat.</i>	
<i>Davidis adulterium.</i>	196.	<i>Demetrius sollicitantibus transfugis Bacchidem cum copijs contra Ionathan mittit.</i>	
<i>Davidis concubina à filio stuprata, aliò traducuntur.</i>	209.	<i>Demetrius Demetrii filius ex Creta in Ciliciam transcit, Syriamq; occupare conatur.</i>	
<i>Davidis ob cladem acceptam indignatio.</i>	197.	<i>Demetrius Tripolim aliasq; Syriae urbes occupat, Antiochum & Lysiam necat.</i>	
<i>Davidi omnes filios ab Absalomo casus nūciatur.</i>	200.	<i>Demetrius Eucarus contra Alexandrum proficiscitur.</i>	
<i>Davidi, ut praelijs abstineat, suadetur.</i>	211.	<i>Demetrius in Alexandrum movet.</i>	
<i>Davidem adesse volentem in exercitu amici prohibent.</i>	205.	<i>Demetrius Eucarus à Ptolomaeo Lathuro Damascus constitutus.</i>	
<i>Davidem Ionathas excusans, à parente spiculo peti-tur.</i>	170.	<i>Demetrius militum odium concitat stipendium pui-tempore minuendo.</i>	
<i>Davidici generis Reges, quot & quandiu regnaverint,</i>	295.	<i>Demetrius in Arsacem Parthorum regem movet, pto-liog. superatus, capitur.</i>	
<i>De arca in qua tabulas legis Moyses collocavit.</i>	74.	<i>Demetrius Nicanorem contra Iudam mittit.</i>	
<i>De arca sacra consultatio.</i>	148.	<i>Demetrii ad Lathenem diploma, in quo Iudaeis im-munitates promittit.</i>	
<i>De adulterio & incestu.</i>	84.	<i>Demetrii ad Ptolemaum de bibliotheca adhortatio.</i>	335.
<i>De adventu Vespasiani in Galileam & obsidione Iota-pae vide Iosephum lib. 4. cap. 5. de bello Iudaico.</i>	609.	<i>Demetrii duces iterum in Ionathan movent: nihil sibi successurum videntes noctu discedunt.</i>	
<i>De afflictionibus Hebraeorum in Aegypto per annos 400.</i>	50.	<i>Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius superat, Iudaei à Demetrio victore deficiunt.</i>	
<i>De bello Iudaico quidam historias conscripsere.</i>	876.	<i>Demetrio in Parthia morbo absumpto Philippus it-tius Syria regno potitur.</i>	
<i>De bello Iudiaco.</i>	369.	<i>Demetrio Antiochia adimitur.</i>	
<i>Debitus vitae finis Iudaorum.</i>	863.	<i>De mundi creatione, & elementorum dispositione.</i>	
<i>Debora & Baracus in hostes movent.</i>	131.	<i>Deliberationis de Arca sacra conclusio.</i>	
<i>Debora Prophetissa.</i>	131.	<i>De leprosis.</i>	
<i>De boue cornupeta.</i>	110.	<i>De nuptijs.</i>	
<i>Decem tribuum ad reliquos Israelitas legatio.</i>	123.	<i>De Nazaraeis.</i>	
<i>De Chami filijs ipsorumq; progenie.</i>	14.	<i>De obitu Abrahami.</i>	
<i>De Cain & Abel fratribus.</i>	6.	<i>De posteritate Adami, & decem aetatibus usque ad diluvium.</i>	
<i>Decem coniurati necati, delator eorum interfectus fru-statim concisus est.</i>	452.	<i>Depulsio argumenti Apionis, Iudaeos seditionis Alex-andria causam extitisse.</i>	
<i>Decem praecepta, & quomodo diuidentur.</i>	70.	<i>Depulsio figmenti Apionis de sex dierum itinere.</i>	
<i>Decem Aegypti plaga.</i>	58.	<i>Descriptio donorum à Ptolemao rege templo Hierosolymitano missorum.</i>	
<i>Decem viri contra Herodem conspirant.</i>	452.	<i>Descriptio speluncae in qua latrones habitabant.</i>	
<i>Decem bases area laborum.</i>	226.	<i>Descriptio rationis & sapientiae.</i>	
<i>Decem labra rotunda.</i>	ibid.	<i>De Sole, Luna & Stellis Iosephi somnium.</i>	
<i>Decima egenorum.</i>	107.	<i>De Regis electione.</i>	
<i>De Cleopatra ultima Alexandrinorum Regina, eiusq; sceleribus.</i>	898.	<i>De tabernaculo per Moysen in terra deserta facto, quod similitudo</i>	
<i>Dei contemptus in quibus consistat.</i>	101.		
<i>De Deo & providentia diuina.</i>	908.		
<i>Deorum apud gentiles ingens numerus.</i>	912.		
<i>De Isaci filijs Esau & Iacobo, & natiuitate eorum ac educatione.</i>	25.		

I N D E X.

similitudinem templi portatilis referebat. 72.
Deus immensus. 228.
Deus non corporis formam, sed animi virtutes spectat 162.
Deus Abrahamo filium pollicetur. 18.
Deus propter inobedientiam Sauli offenditur. folio 161.
Deus verax in promissis. 328.
De uxoribus ducendis. 107.
Dj alieni. 105.
Diluvium. 9.
Dimissio Israelitarum. 274.
Dina Iacobi filia historia. 32.
Diocles. 302.
Diodorus cognomine Tryphon Apamennus à Malcho
Arabe Antiochum Alexandri filium petit. 373.
Diophantes regis Notarini Alexandri nomine falsas
litteras conscribit. 659.
Diophantes scriba aliorum characteres imitatur.
484.
Direptio urbis impedita. 431.
Discrimen Moysis & aliorum legislatorum. 3.
Discordia Iudeorum & cinium Alexandrinorum in
religione. 899.
Dispositio castrorum. 85.
Dissidium inter plebem & senatum. 558.
Dissidium in domo Herodis. 475.
Distinctio gubernationis in populo Israelitico. 156.
Diuersa populi studia. 246.
Diuisio agri Abrahami & Lothi. 17.
Diuisio Sacerdotum in 24. cognationes. 216.
Diuini auxilij promissio. 103.
Dius Iromi meminit. 232.
Dius de Solomone. ibid.
Doctus Saulo, se Davidē in Nabo apud Achimelechū
vidisse significat. 172.
Dolabella Ephesiorum ciuitati scribit. 414.
Dolor & voluptas aut faciunt aut impediunt passionē.
919.
Domicilium Abrahami. 16.
Domitria Domitiani Caesaris uxor. 611.
Domitianus, Titi frater. 853.
Dona interpretibus dimissis data & Eleazaro missa.
340.
Dona Scauro data. 400.
Dora Phoenicia ciuitas & non Idumaea. 903.
Dora & Ioppe non portuosa. 455.
Doris prior Herodis coniunx non ignobilis ex qua An-
tipatrum filium suscipit. 633.
Doris, Herodis uxor. 417.
Doridem Antipatri matrem Herodes eiecit è regia.
495.
Dorita in Iudeorum synagoga Casari statuam ponit;
quod Agrippā & Petronium vehementer ad iracū-
diam commouet. 563.
Dortus cum quatuor socijs supplicio affectus. folio
576.
Duodecim Ismahelis liberi. 21.
Duo totius disciplina & moralis institutionis modi.
907.
Duo sacrificiorum genera. 80.
Duo de quibus agit Iosephus. 877.
Duo & viginti libri sacri. 875.
Duodecim Iudeorum millia in templo occumbūt. 625

Duodecima legio Cestio duce Iudeis cesserat. folio
849.
Duodeni milites congregiuntur, qui ad unū se confi-
ciunt, & Abeneri partes succumbunt. 185.
Dua tabula Moysis. 71.
Dua mulieres sese inuicem de infante permutato accu-
sant. 221.

E

E*dictum quantum Mannā quotidie quilibet colli-*
geret. 65.
Edicto plebs cohercenda, ne quicquam amplius ad ta-
bernaculi structuram conferant. 72.
Eglon Rex Moabitum Israelitas subiugat. 130.
Emortua dextra sanitas restituitur. 239.
Enofa urbs prima. 7.
Enochi finis in sacris literis non inuenitur conscri-
ptus. 10.
Eques Iosepho litteras affert. 598.
Equi Aegyptiaci. 235.
Ephraimi tribus mouet in Iaphethem. 138.
Eleazarus. 2.
Eleazarus Phariseus Hyrcano matris captiuitatem
exprobat. 385.
Eleazarus ad Antiochum adducitur. 520.
Eleazarus iram DEI in populum Iudaicum fatetur.
866.
Eleazarus ab Elephanto oppressus moritur. 616.
Eleasar. 221.
Eleazarus moritur. 125.
Eleazarus capitur eumq; Dux nudum extendi & ver-
beribus cedi precipit. 859.
Eleazarus vitam gloria posthabet. 616.
Eleazarus Iuda frater elephantum occidit. 358.
Eleazarus horribiliter flagellatur. 922.
Eleazarus Dinai filius Romam missus. 577.
Eleazarus Iudeus audacia ferox & manu strenuus.
859.
Eleazari ad socios oratio. 865.
Eleazari ad Antiochi exhortationem responsio. 320.
Eleazari constantia. 922.
Eleazari de immortalitate animae oratio. 866.
Eleazarus Iudeis Romanorum crudelitatem exponit
868.
Elias sicut Enochus ex hominibus exemptus. 259.
Elias pluuiam venturam praedicat. 249.
Elias Achabo & Iezabela vindictam diuinam prae-
dicat. 251.
Elias ad Achabum venturam pluuiā ei indicaturus,
mittitur. 248.
Elias populi superstitionem arguit. 248.
Elia doctrina & officium miraculo confirmatur, vi-
ctima igni calidus absumpta. 249.
Eliam Deus in deserto alloquitur. 250.
Eliam coruus cibatur. 247.
Eli Pontificis filij Ophnes & Phinees nefarij. 145.
Eli sacerdotis tempore annona caritas. 143.
Eli in Silo filiorum cades & Arca amissio significatur.
146.
Eli audita arca amissione expirat. 147.
Eli Pontificis Genealogia & progenies. 147.
Elisaeus in Dothaim hostibus cingitur. 262.
Elisaeus pluuiam venturam & victoriam praedicat.
260.

Elisaeus

I N D E X.

<i>Elisaeus viduam ut ex olei fidelia plurima vasa adimpleat, iubes.</i>	261.	<i>Exemplum ultionis divinae in Iezabela vidua.</i>	268.
<i>Elisaeus ab Adado agrotante consulitur.</i>	265.	<i>Explicatio nominis Moab & Ammon.</i>	271.
<i>Elisai vocatio.</i>	250.	<i>Exploratores.</i>	271.
<i>Elisai mors & cadaueris in ipsius monumentum coniecti resuscitatio.</i>	273.	<i>Exploratores terra Chanaan mittit Moysi.</i>	271.
<i>Elisaeum Reges consulunt.</i>	260.	<i>Exploratores Israelitis terrorem incutunt.</i>	271.
<i>Eliacimus Ioacimus nominatus, Iuda rex.</i>	290.	<i>Expositio belli Arabici & pecunia mutuo autum.</i>	485.
<i>Eiektorum contra Aegyptios bellum.</i>	889.	<i>Externi Iudaei inferiorem civitatem occupant.</i>	271.
<i>E Iudaeis duodecim millia cadunt.</i>	403.	<i>Exteri quoque ut exaudiantur in hoc loco praer.</i>	229.
<i>Epaphroditus.</i>	2.	<i>Ex tribu Ephraim circiter 42000. caesi.</i>	271.
<i>Epicureorum error coarguitur.</i>	306.	<i>Extirpatio stirpis Basanis.</i>	271.
<i>Ephraimita proditione occupant Bethel.</i>	126.	<i>Extirpatio Iudaeorum Amani concessa.</i>	271.
<i>Ephron oppidum expugnatum.</i>	356.	<i>Exstructio templi Solomoni mandatur.</i>	271.
<i>Epilogus huius partis genus Iudaeorum ex Aegypto non oriundum.</i>	892.	<i>Ezeccias ab Assyriorum rege deficit.</i>	271.
<i>Epilogus secundi libri contra Apionem.</i>	915.	<i>Ezeccia legati ad Israelitas Azymorum festi iudaeorum.</i>	271.
<i>Epicedium à Ieremia Iosia scriptum.</i>	289.	<i>Ezeccia in adversis ad Deum refugium & per Ezecciam in spem melioris fortuna erectio.</i>	271.
<i>Epitome belli Iudaici.</i>	614.	<i>Ezeccia Regis Iudae pietas.</i>	271.
<i>Epistola Ptolemai, in qua à Pontifice Eleazare Bibliorum petit interpretes.</i>	335.	<i>Ezeccia mors.</i>	271.
<i>Epictetes pecunia corruptus Scythopolim Iudaeis prodit.</i>	384.	<i>Ezechiam primum latronem cum socijs Herodis plicio afficit.</i>	471.
<i>Ephod.</i>	75.		
<i>Esau sibi quoque benedictionem postulat.</i>	27.		
<i>Esau primogeniti Ius ob lenticulam cedit.</i>	34.		
<i>Esau Edom dictus.</i>	34.		
<i>Esau filij & posterij.</i>	34.		
<i>Esdras Iudaeos qui apud Babylonem degunt, convocat.</i>	316.		
<i>Esdras Hierosolyma praefectus, vasa aliaque pretiosa gazophylacy custodibus tradit.</i>	317.		
<i>Esdras legis peritus.</i>	316.		
<i>Esaias de Cyro vaticinium.</i>	307.		
<i>Essen sine Logion.</i>	76.		
<i>Essenorum placitum.</i>	518.		
<i>Essenorum vita & mores.</i>	519.		
<i>Esthmonitis.</i>	452.		
<i>Esther Regem pro Iudaeis intercessura accedit.</i>	324.		
<i>Ebutius contra Iosephum.</i>	554.		
<i>Ebutius infecto negotio discedit.</i>	592.		
<i>Eua mater omnium viventium.</i>	5.		
<i>Eua poena.</i>	6.		
<i>Eurycles Alexandri dicta & facta observans Antipatro & Herodi exponit.</i>	483.		
<i>Eurycles Lacon Alexandrum apud parentem clam accusat, auctorem necis ipsius existit.</i>	685.		
<i>Eurycles amicitia simulata fallit Alexandrum, eiusque fit proditor.</i>	ibid.		
<i>Eurycles necis Alexandri & Aristobuli redempta opera, accusatoris partibus fungitur.</i>	659.		
<i>Eurycles Alexandrum apud Herodem falso accusat, & in pericula precipitat.</i>	ibid.		
<i>Euangelium Iudaeis allatum.</i>	311.		
<i>Euphrates.</i>	5.		
<i>Eutychus Agrippa libertus, herum apud Caesarem accusare cogitat.</i>	529.		
<i>Ex arca Noe coruum emittit.</i>	10.		
<i>Excisio stirpis Nadabi.</i>	244.		
<i>Excusatio historiographi, cur legum seriem innovavit.</i>	104.		
<i>Exemplum ab Iudaeis Caesarea interfectis petiit.</i>	867.		
<i>Exemplum, non semper patribus similes nasci filios.</i>	151.		
		<i>F</i>	
		<i>Abatus procurator Caesaris apud Herodem fratrum Sillae proditor.</i>	614.
		<i>Fabula de Ioue & Pallade.</i>	912.
		<i>Fabula superius recitata depulsio.</i>	912.
		<i>Facinus detestandum Gabaeorum.</i>	116.
		<i>Fames ob iuramentum violatum, Israelitis imminet.</i>	210.
		<i>Fames & pestilentia.</i>	292.
		<i>Fames in Samaria tanta, ut mulier mulieri filium mederet.</i>	292.
		<i>Fanum.</i>	227.
		<i>Falsa matris ac sororis Herodis adversus Mariam accusatio.</i>	612.
		<i>Falsi testis poena.</i>	116.
		<i>Fatum & providentia divina.</i>	411.
		<i>Fati necessitas in superbilis.</i>	271.
		<i>Fratres ob regnum decertantes certis conditionibus concordiam redeunt.</i>	112.
		<i>Fratricidium à Ioanne pontifice perpetratum taxatio.</i>	112.
		<i>Fadus à Iudaeis sacerdotalem stolam, ut esset in Iudaeorum potestate postulat.</i>	112.
		<i>Fadus Iudaeos Philadelphensium propter Miam sectores, punit.</i>	112.
		<i>Fadus Dei cum Noe.</i>	11.
		<i>Felix Hierosolymis Phasaclum adoritur, à quo iudaeis superatur.</i>	411.
		<i>Felix Drusillam à priore marito abducit.</i>	171.
		<i>Felix accusatur.</i>	171.
		<i>Felix in Phasaclum exercitum movet.</i>	112.
		<i>Felix latrones Magos vulgè seductores supplicij ficit.</i>	171.
		<i>Festus impostorem magnum cum affectis opprimit.</i>	171.
		<i>Festum azymorum.</i>	11.
		<i>Festivitas templi recepti instituta.</i>	114.
		<i>Filij pontificum ad Davidem missi, in putem sese abducunt.</i>	244.

I N D E X.

q oblatio.	278.
Chananei.	14.
Lucia Adadi in milite.	252.
orum apud Iudeos educatio.	877.
orum Israel numerus.	59.
ale confederatorum de Caio tollendo decretum.	549.
rus belli Iudaici causa.	584.
ns Jordanis.	649.
rma templi extruendi Solomoni datur.	217.
rma & habitus Elia propheta.	259.
rtuna monumentum.	846.
ga hostium ob terrorem à DEO immissum. folio	264.
ga & strages exercitus Absolomi.	206.
inus Alexandri.	394.
lulia, Saturnini coniunx Roma quatuor Iudaeis pur-	
puram & aurum, ut in templum Hierosolymitanum	
deponerent tradit, ipsi vero in proprios usus con-	
uertunt, quod dum Tiberius cognoscit uniuersos	
Iudeos ex urbe pelli iubet.	523.
irtum.	110.
ruetus ad centum annos incorrupti.	864.
G.	
Abala.	452.
Gabaonita ministerijs publicis deputati.	120.
Gabaonita legatos mittunt ad Iesum.	119.
Gabaonitarum ad Hebraeos oratio.	119.
Gabareni Ioanni sese addicunt.	592.
Gabinus aliquot urbes dirutas in Iudaea adificari iu-	
bet.	404.
Gabinus Nabathaeos pugna superat.	628.
Gabinium mater Alexandri beneficijs lenire studet.	627.
Gabinio bellum Parthis inferre parato Hyrcanus &	
Antipater suppetias ferunt.	627.
Gabinio pecuniam Pompeio ab Aristobulo promissam	
exacturo porta clauduntur.	402.
Gadara instaurata.	403.
Gadaram Alexander capit.	390.
Gadarenses Herodem accusaturos, Agrippa victos	
ad Regem mittit.	456.
Gales ab Abimelecho fugatus, à Sicimitis urbe pelli-	
tur.	136.
Galata à Gomar oriundi.	13.
Galadenorum ad Israelitas legatio.	155.
Galilaei sese vindicantes Samaritanorum vicos incen-	
dys & rapinis vastant.	575.
Galilaei ab Herode deficiunt.	428.
Galilaei cum Tiberiensibus sedati.	608.
Galilaei Tiberiada inuadere postulant.	591.
Galilaorum multitudo Iosephum, ne se deserat, petit.	597.
Galilaorum erga Iosephum fides ac beneuolentia folio	590.
Galgat, libertas.	118.
Gamala in Romanorum fide perstant. folio 587. &	488.
Glaphyra Alexandri coniunx, num paratas Herodi	
insidias ignorasset, interrogatur.	484.
Glaphyra uxor Alexandri suspicionem ante conce-	
ptam oratione multum auget.	655.

Glaphyra quondam uxor Alexandri Archelao Cap-	
padocum Regi remissa.	491.
Glaphyra somnium.	516.
Gratus cum alijs militib. Claudium latentem protra-	
hit, eumq. vacantem Imperatoris locum occupare	
iubet.	557.
Grati cum Simone conflictus.	511.
Gratitudo Solomonis erga Iromum pro acceptis benefi-	
cijis.	231.
Gratulatio Bethsamitarum super arca sacra. folio	149.
Gaudium beatorum in vita aeterna.	932.
Gracorum de Iudaorum Antiquitate testimonium.	883.
Gracorum cum Iudaeis comparatio.	876.
Gracorum regionem innumera corruptiones inuasere	873.
Gedeon per 40. annos regnat.	135.
Gedeon duos Duces Zebim & Hezabunim capit.	135.
Gedeon ad Madianitarum tentoria accedit, & ab illis	
somnio confirmatur.	143.
Gedeon cum trecentis uiris pugnam adornat. folio	134.
Geon, Nilus.	5.
Gedeoni, ut Israelitas à Madianitis liberet Deus man-	
dat.	133.
Gedeonem exiguas copias DEVS eligere iubet. folio	133.
Gellius Alexandra ut Aristobuli & Mariamma	
effigies depictas ad Antonium mitteret, persua-	
det.	434.
Gemmarum in Pontificali ornatu miraculum. folio	80.
Genealogia Abrahami.	15.
Genealogia Noe.	9.
Germani & Galli sub Herode stipendia fecerunt. folio	505.
Germani Caesaris satellites.	552.
Germanicus Pisonis opera sublatas.	521.
Germanorum rabies per Caij cadem excita, sedata.	553.
Gessius Florus Iudaea Procurator.	583.
Gessius Florus peior Albino.	583.
Gessij Flori iniuria.	519.
Gesta inter Vitellium & Artabanum.	524.
Gibea & aliae Beniamitarum urbes incensa. folio	128.
Gaza oppugnata.	390.
Gazara.	232.
Gischala incensa atque diruta.	587.
Godolia transfugarum dux.	296.
Godolia cades, & plebis Masphatensis abductio.	296.
Gotholia omne semen Regum tollit uno solummodo	
Ioaso, Ozochia filio seruato.	270.
Gotholia poena.	279.
Goliath vir prodigiosa statura inter Palaestinos. folio	164.
Goliath singulare, certamen Hebrais denunciat.	164.

H.

HEbraeorum origo.

15.

D d d d d

Hebra-

I N D E X.

- Hebraus seruus anno septimo manu mittendus.* folio 110.
- Hebrai mulierum cupidine ducti à patrum religione desciscunt.* 100.
- Hebrai in aciem proferunt arcam fœderis.* 146.
- Hebrai iumentis & pecoribus hostium in pradam contra Dei mandatum abactis parant.* 161.
- Hebrai vallem ultra Iordanem sitam habitantes, relictis suis oppidis in munitissimas urbes confugiunt.* 183.
- Hebrai terram Amozorum occupant.* 97.
- Hebrai pugnam parant aduersus Amozos.* 98.
- Hebraeorum contra Moabitas victoria.* 261.
- Hebraeorum ob Moysi obitum planctus.* 113.
- Hebraeorum seruitus intolerabilis.* 50.
- Hebraeorum libertas, & Chananzorum seruitus.* folio 233.
- Hebraeos Chananei cadunt.* 89.
- Hecataeus.* 16.
- Hecataeus Abderita cum Alexandro Rege nutritus.* 885.
- Helena Hierosolymis cibos egenis distribuit.* folio 571.
- Helena Adiabenorum Regina Hierosolyma proficiscitur.* 570.
- Helon per decennium iudex.* 138.
- Hermippi de Pythagora testimonium.* 883.
- Heroes tres per hostium castra excurrunt in Bethlehemi: aquam hauriunt, & Dauidi afferunt.* folio 212.
- Heroes Dauidis.* 211.
- Herodes iterum cum Arabibus ad Cana Cœlesyria pugnat.* 440.
- Herodes in itinere ad Agrippam Chium peruenit, eiꝫ ingentem pecunia vim ad porticum urbis reparandam, confert.* 463.
- Herodes ex aurea & argentea supellectile pecuniam conficiens, frumentum pro ea comparat.* 453.
- Herodes prope Panium templum adificat.* 457.
- Herodes apud Casarem filios accusat.*
- Herodes ut alienus videretur Aristobuli necem cum honorifice sepeliri curat.* 436.
- Herodes Resa capto & è Massada domesticis receptis, Hierosolyma petit.* 424.
- Herodes Massadam petens, in itinere à Parthis impugnatur.* 421.
- Herodes cum Archelao Antiochiâ usque iter fecit.* folio 480.
- Herodes cum Galilæis pugnat, eosque victos in castellum compellit.* 428.
- Herodes in Trachonitarum regione castellum condit, eiꝫ Zamarin Iudeum Babylonicum prefecit.* folio 492.
- Herodes ab Hyrcano admonitus fuga sibi consulit & in iudicio amplius non comparet.* 412.
- Herodes ex Daphne Antiochia suburbio in Galilaam proficiscitur.* 420.
- Herodes inexpectatam & apertam uxoris auersationem videns, contristatur.* 447.
- Herodes nobiliores Iudeorum post obitum suum trucidari mandat.* 503.
- Herodes Massadam petens in itinere à Parthis impugnatur.* 421.
- Herodes anno primo à nato Christo moritur.* 505.
- Herodes Arabas sibi hostes esse deprehendit.* 637.
- Herodes cum magno vitæ discrimine Romanum petit.* ibid.
- Herodes Romam profectus, Antonium conuenit.* 673.
- Herodes Antonium & Casarem sibi beneuolentem nit.*
- Herodes coram senatu Romano laudatur.*
- Herodes circa Hierosolymorum mania se biblico & ad salutem urbis venisse, clarigatur.* 425.
- Herodes Saturnino & Volumnio permittentibus exercitu Arabiam inuadit, & Raptam capuit.*
- Herodes Archelaum & cognatos preciosissimorum neribus donat.*
- Herodes Cassij amicus.*
- Herodes cur in externos liberalis in suos sanus sit.* 472.
- Herodes fratrem Iosephum in Idumaam mittit, eiꝫ copias in Galilæa ducit, urbemque Sepphorim petit.*
- Herodes Cassium & Galilæa pecunia sibi de uincis.* 415.
- Herodes quadraginta quinque ex Antigonis factione interfecit.*
- Herodes vehiculo, in quo mater erat, euerso sibi ipsius lentas manus inferre cogitat.*
- Herodes donatiuum militibus distribui iubet.* 503.
- Herodes ab Hyrcano in Ius vocatus.*
- Herodes Alexandro coniugis suæ fratri regnum periturus ipsemet eo potitur.* 437.
- Herodes ante pugnam sacra DEO celebrat.* 646.
- Herodes hostes adoritur.*
- Herodes omnem rem gestam priusquam Visellij litteræ superuenirent, Casari aperit.*
- Herodes, Agrippæ frater Rex in Chalcide.* 561.
- Herodes Artabano Partho fauet.*
- Herodes ad Pheroram agrotantem visendum, eoque mortuo Hierosolyma sepelit, & publice honorat.* 494.
- Herodes Agrippæ inopiam exprobrat.* 521.
- Herodes à Syris latrones depellit.*
- Herodes per uniuersum terrarum orbem clarificatur.* 650.
- Herodes venator summus.*
- Herodes præter animi corporisqꝫ virtutem fortissimus quoque secunda usus est.*
- Herodes Antipatrum filium expellit ciuitate, ac Hyrcanum auum coniugis interfecit.*
- Herodes Alexandrum & Aristobulum filios profocari, cum Alexandro materno auo sepeliri iubet.* 461.
- Herodes in Pheroram fratrem excitatur.* 657.
- Herodes suos in fuga consolatur.*
- Herodes ab Arabibus latrones sibi dedi postulat, & mutuum creditum repetit.*
- Herodes Antipatri & mulierum secreta omnia extorquet.*

I N D E X.

- Herodes cum hostibus pugnat in suburbio. 420.
 Herodes Romam nauigat & Casarem Aquileiam vs-
 que persequitur. 468.
 Herodes Antigonum ex Iudaa expellit. 417.
 Herodes fautores suos promouet, aduersa verò factio-
 nis homines quotidianis supplicijs absumit. 433.
 Herodes conflata militum multitudine, ut Hyr-
 canum regno deponat in Hierosolymam ducit. 631.
 Herodes contra latrones in speluncis degentes militem
 ducit. 426.
 Herodes cum Antigono rem decernere in Samariam
 proficiscitur. 427.
 Herodes, Iehu à Pontificatu remoto Simonem cuius et-
 iam filiam duxit subrogat. 454.
 Herodes coniurationem expiscatur. 452.
 Herodes ad Malachum Arabum regem pecuniam ac-
 cepturus proficiscitur. 422.
 Herodes multis pecunijs Antonium ut Antigoni
 tolleret, inducit. 432.
 Herodes grauem morbum contrahit. 449.
 Herodes morbo correptus testamentum condit, ac re-
 gni successionē filijs, nepotibus ac amicis relinquit.
 501.
 Herodes populi partem dimittit cum reliquis Massa-
 dam peruenit.
 Herodes Antipatri matrem in regiam inducit, eum
 que Casari commendat. 468.
 Herodes malum simul & cultellum poscens sibi ipsi ma-
 nus violentas in ferre cogitat, Achiabus nepos ve-
 rò iectum prauenit. 504.
 Herodes Sosio, Praefectis ac militibus ne urbem diripe-
 rent pecuniam numerat. 431.
 Herodes apud Diospolim cum Arabibus pugnat eosq;
 vincit. 440.
 Herodes Iesu Phabetis filio Pontificatum abrogat in
 cuius locum Simonem Boethi filium subrogat, eius-
 que filiam in uxorem ducit. 454.
 Herodes Antipatro Pherora consuetudinem, & mu-
 lieribus conuenticula interdicit. 493.
 Herodes, audito quod Hyrcanus recluso Davidis sepul-
 chro tria millia talentorum argenti extulisset, idē
 facere conatur. 474.
 Herodes quotquot visum est Casari, vno Archelao
 excepto, conuocat. 486.
 Herodes ad seditiosos compescendos in arces praedia
 collocat. 472.
 Herodes Antonio deuicto subtristis. 440.
 Herodes odio in filium flagrat. 501.
 Herodes Dei templum denuò construere animo conci-
 pit. 458.
 Herodes Manahemum de imperij diuturnitate rogat
 & Essenos propter eum in pretio habet. 458.
 Herodes ducturus Alexandri filiam Samariam pro-
 ficiscitur. 430.
 Herodes filiorum liberos educat. 491.
 Herodes Pappi caput Pharora fratri mittit. 430.
 Herodes Hierosolyma oppugnat. 430.
 Herodes à Casare & Agrippa in magno honore habi-
 tus. 457.
 Herodes filiam quam Salomes filio nato è Costobaro
 collocaturus erat, Pherora filio collocat. 477.
 Herodes ad Casarem venit, eique beneficia in Anto-
 nium collata praeicat similia in eū collaturus si in
 amicitiam eum reciperet. 445.
 Herodes latrocinijs agit & excursionibus in Arabiā
 441.
 Herodes 300. talentis Casarem donat. 470.
 Herodes in Italiam nauigat, & liberos suos Roma do-
 mum reducit. 462.
 Herodes Syria & Gracia urbibus ingentem pecunia
 in aedificia contulit.
 Herodes dynasta Chalcidis ius eligendorum summorum
 Pontificum petit. 568.
 Herodes multos in itinere adiunat pecunia, plurimo-
 rum est apud Agrippam mediator. 464.
 Herodes quibusuis calumnijs fidem adhibens multos
 iniuste interficit. 478.
 Herodes Casarem & exercitum honorifice excipit.
 446.
 Herodes Antoninum adire Macharam accusaturus
 cogitat, eidem reconciliatur & Iosephum fratrem
 attribuit. 428.
 Herodes Chalcidis dynasta & Helcias Silam interfici-
 unt. 566.
 Herodes Iudaorum Primores conuocat, eisq; facinus
 hoc commemorat. 502.
 Herodes Hierosolyma redit multitudinem in concio-
 nem aduocat, rationem eis suae peregrinationis ex-
 ponit, ac quartam tributorum partē remittit. 466.
 Herodes duos satellites in Davidis monumento amit-
 tit. 474.
 Herodes ab Antonio & exercitu honorifice exceptus.
 428.
 Herodes ad Antonium Samosatam oppugnantem pro-
 perat, in itinere multos barbaros trucidat. 428.
 Herodes Antipatri blanditijs adductus, sponsalia re-
 format. 663.
 Herodes Macharuntē magno muro ac turribus am-
 plectitur. 858.
 Herodes Casari reconciliatus. 485.
 Herodes regno excedere iussus, in Aegyptum abit, de-
 hinc in mari diu iactatus, tandem Romam perue-
 nit, ubi Antonio qua ipsi contigerāt, recenset. 422.
 Herodes duplex periculum suspicans castellum sibi ad
 refugium parauit. 864.
 Herodes Davidis sepulchrum spoliat. 219.
 Herodes Alexand. & Aristobuli criminationib. aure
 prabet. 483.
 Herodes à centum Iudaeis apud Antonium accusatus.
 419.
 Herodes cum in difficilibus tum in incundis rebus so-
 lus Agrippa proximus. 464.
 Herodes Hierosolymis, Phasaelus verò extra urbem
 constitutus, in capitis discrimine versantur. 635.
 Herodes in ius vocatus cum comitatu comparet. 411.
 Herodes in compescendis alienigenarum auxilijs mul-
 tum negotij habet. 431.
 Herodes in Galilaea cum hostibus pugnat, eos vincit,
 ac uniuersam Galilaam in suas partes traducit.
 426.
 Herodes consolatur & cohortatur milites. 441.
 Herodes in senio impatiens & amarulentus. 501.
 Herodes ex Italia donum reuersus contra Antigonum
 copias ducit. 424.
 Herodes à Parthis accitus in venatione occiditur.
 520.
 Herodes Mariammen Hyrcani ex filia neptem ducit.
 417.

I N D E X.

- Herodes fratrem in Idumeam mittit, ipse copias in Galilaeam ducit, urbemque Sepphorim capit. 425.
 Herodes cibaria exercitui procurat. 425.
 Herodes populum sacramento obstringit. 458.
 Herodes Aristobulo Ananels loco Pontificatum conferre cogitat. 435.
 Herodes filios accusat. 487.
 Herodes Pherora uxorem accusat, eumque ut illam ableget iubet. 493.
 Herodes varia fortuna usus. 505.
 Herodes ab Antipatro patre persuasus à bello contra Hyrcanum desistit. 637.
 Herodes Antonio contra Augustum auxilia pollicetur. 440.
 Herodes filiis reconciliatus. 470.
 Herodes à Mariam uxore non blande exceptus. 447.
 Herodes plurima peregrina instituta introducit. 451.
 Herodes novam legem sancit, ut perfossores parietum in servitutem extra regni terminos vendere liceat. 462.
 Herodes Hierosolymis duas arces munit. 452.
 Antonia. 432. Samaria. 452. vel Sebaste.
 Herodes Quintilio Varo iudice filium in ius vocat. 497.
 Herodes à defectuoribus in Galilaea pœnas exigit. folio 427.
 Herodes in Alexandram ut clam regno suo insidiatam inuehitur. 435.
 Herodes Casarem plurimis muneribus donatam in Aegyptum deducit. 446.
 Herodes tertiam tributorum partem remittit. 457.
 Herodes Antonio rescribit, & causas cur Aristobulum mittere non possit, indicat. 405.
 Herodes foris bona, domi verò aduersa fortuna vititur. 467.
 Herodes Alexandrum & Aristobulum Romam ad Casarem mittit. 456.
 Herodes Antipatro amicas literas, ut eum Roma domum retrahat, scribit. 496.
 Herodes Antipatrum ad minuendam filiorum arrogantiam honoribus euehit. 467.
 Herodes populo se templum extructurum exponit. 459.
 Herodes ab hostibus vulneratur. 429.
 Herodes Rex in Chalcide moritur, ei que in regno Agrippa succedit. 574.
 Herodes Antipatro, non cum Pherora velocius coniungere unquam colloqueretur, edicit. 663.
 Herodes militibus de suis facultatibus multum pecunia largitur. 644.
 Herodes à Salome motus utrumque filium vincit, & separatos asseruari precipit. 660.
 Herodes contra Alexandrum & Aristobulum iudicium cogit. ibid.
 Herodes in iudicio filios accusat. ibid.
 Herodes Antipatrum præ reliquis filiis amavit, plurimaque in eum beneficia contulit. 668.
 Herodes Sepphorim ciuitatem capit. 639.
 Herodes aduersus latrones in speluncis degentes animum dirigit. ibid.
 Herodes Hierosolymam cingit obsidione, ac praconis voce cur aduenerit, declarari iubet. 638.
 Herodes splendida oratione ad populum tribus filiis regni honorem attribuit.
 Herodes filiis non regnum, sed regni honorem tribuit. ibid.
 Herodes ad filios orationem deflectit. ibid.
 Herodes oratione sua fratrum dissensionem radice non sustulit. ibid.
 Herodes nepotes despondet. ibid.
 Herodes in Antigonom monet. ibid.
 Herodes Pappum Antigoni militum Ducem obicit. cat.
 Herodes coram Augusto dissimulatione remorum ingenue fatetur. ibid.
 Herodes propter uxoris necem misere affectus. 449.
 Herodes commeatus copiam parat. ibid.
 Herodes decem cohortibus comitatus, Hierosolimam peruenit. ibid.
 Herodes Andromacho & Gemello amicitiam renouat. 478.
 Herodes Pheroram cum uxore eiecit. ibid.
 Herodes Piræo maiorem portum fabricat. ibid.
 Herodes Iosepho ut uxorem interficiat, clam manum. 652.
 Herodes Roma in Senatum intromissus. Rex delatur. 49.
 Herodes Alexandrum in vincula coniecit, & in carcerum eius tormenta pergit. ibid.
 Herodes Alexandrum apud Casarem accusat. ibid.
 Herodes Antipatri ut reuersionem suam mandatoscribit. ibid.
 Herodes vehiculo in quo mater erat, euerfo, filiorum manus violentas inferre cogitat. 421.
 Herodes clam nocte ad Idumeam proficiscitur. folio 635.
 Herodes grauioribus in fuga Parthis Iudaeos experitur. 636.
 Herodes Doridem Alexandri matrem omni ornata spoliata expellit. ibid.
 Herodes ex spectaculis non magnam gratiam reportat. 451.
 Herodes patris necem in Malicho cogitat. 632.
 Herodes accuratam diligentiam & sumptus non paruos in structuras confert. ibid.
 Herodis in Augustum Casarem merita. ibid.
 Herodis regno Augustus Caesar sinium partem attribuit. 648.
 Herodis de latronibus victoria. ibid.
 Herodis ex Mariam liberis suscepti. ibid.
 Herodis canaculum dimisso coniugio confessum dimittit. ibid.
 Herodis mater ac soror Mariam calumnijs etantur. 447.
 Herodis ad milites perterritos oratio. ibid.
 Herodis propositum Massada & Ioppe capitis, Hierosolimam petere. ibid.
 Herodis in iudicio contra Antipatrum accusatur. 668.
 Herodis consiliarij Alexandri institutum ei perniciosis significant. ibid.
 Herodis copias hostes à manibus arcant. 421.
 Herodis legatos Caesar infecto negotio dimittit. 411.
 Herodis uxor in patris ades peruenit. 521.
 Herodis duæ filiae virgines Pherora filijs elocatae. 514.
 Herodis

I N D E X.

<i>Herodas de Mariamme ac Iosepho suspicio.</i>	652.	<i>Hyrcanus expiscatus, quid alij sint donaturi, plus reliquis omnibus donat ob quod alio honorifico afficitur munere.</i>	346.
<i>Herodis filij ex septem uxoribus suscepti.</i>	662.	<i>Hyrcanus rursus ab improbis irritatur.</i>	631.
<i>Herodis familia ab Antigono in Masada oppugnata.</i>	424.	<i>Hyrcanus & Pharisei hostes.</i>	385.
<i>Herodis error pudendus & inexensibilis.</i>	489.	<i>Hyrcanus ingentem pecunia vim ex Davidis monumento profert.</i>	382.
<i>Herodis milites cum Iudai per quinque menses obsidionem tolerauerant, ciuitatem irrumpunt. fol.</i>	644.	<i>Hyrcanus Pontifex declaratur.</i>	625.
<i>Herodis beneficentia & liberalitas in cunctos. fol.</i>	650.	<i>Hyrcanus munitum castrum edificat.</i>	347.
<i>Herodis nouem uxores.</i>	491.	<i>Hyrcanus Alexandri filius, natu maximus Pontifex declaratur, post ad regiam dignitatem euehitur.</i>	622.
<i>Herodis coram Augusto Casare oratio.</i>	647.	<i>Hyrcanus a fratribus in itinere circumuectus, strenue se defendit, quosdam etiam e medio tollit.</i>	347.
<i>Herodis ad Casarem properantis mandata.</i>	445.	<i>Hyrcanus moritur.</i>	385.
<i>Herodis tres Eunuchi, Alexandrum innatum contra parentem odium alere, fatentur.</i>	477.	<i>Hyrcanus paternum honorem Pontificis assequitur.</i>	617.
<i>Herodis progenies intra 100. annos penitus sublata.</i>	526.	<i>Hyrcanus cognito, quod Herodes regnum affecutus sit, ad eum reuertitur.</i>	433.
<i>Herodis testamentum mutatum.</i>	504.	<i>Hyrcanus & Phasaclus a Parthis capti.</i>	421.
<i>Herodis ad milites gratiarum actio & testamentum lectum.</i>	505.	<i>Hyrcanus obsidet Samariam.</i>	384.
<i>Herodis in Euphratis medio conuiuium.</i>	525.	<i>Hyrcanus ingentem pecunia summam ex Davidis sepulchro aufert.</i>	218.
<i>Herodis regnum.</i>	455.	<i>Hyrcanus amicitiam cum Romanis renouat.</i>	383.
<i>Herodis morbus horrendus.</i>	503.	<i>Hyrcanus assiduum cum Arabibus bellum gerit. fol.</i>	347.
<i>Herodis cadauer magna pompa Herodium deferitur.</i>	505.	<i>Hyrcanus dum fratres intestinis bellis laborant, in pace uiuit.</i>	384.
<i>Herodis fortitudo.</i>	630.	<i>Hyrcanus Pontifex.</i>	394.
<i>Herodis erga Phasaclum fratrem amor.</i>	636.	<i>Hyrcanus insons perit.</i>	445.
<i>Herodi Augustus Arabiam quoque uult tradere, quod consilium ipsius litera redditae mutant.</i>	486.	<i>Hyrcanus Samariam capit.</i>	384.
<i>Herodi mortem fratris somnia manifesta significant.</i>	641.	<i>Hyrcanus & Antipater Pompeij auxilium implorat.</i>	624.
<i>Herodi insidia structa.</i>	635.	<i>Hyrcanus patria amans gratiam ab Herode expectat.</i>	433.
<i>Herodi a Roma litera veniunt, qua Acmen a Casare occisam, & Herodi liberam potestatem Antipatri puniendi relictam esse ostendunt.</i>	504.	<i>Hyrcanus cum Antiocho soluta obsidione sedus facit.</i>	382.
<i>Herodi Antonius ut Aristobulum ad se mitteret scribit.</i>	434.	<i>Hyrcanus multas Syria urbes capit, & templum in monte Garizin desolatur.</i>	382.
<i>Herode in aula calumny & cadibus referta uita sua tadet.</i>	479.	<i>Hyrcanus sibi ipsi manum infert.</i>	348.
<i>Herodem Antonius in Arabum bellum uertere iubet.</i>	440.	<i>Hyrcanus & seniores Reginam anteueniunt, & Aristobulum accusant.</i>	396.
<i>Herodem Antonius ad se accersit, qui regni curam Iosepho committit, eique clam ut Mariammen interficeret, mandat.</i>	437.	<i>Hyrcanus Pontifex, Antipater uero Iudaea procurator declaratur.</i>	630.
<i>Herodem Romani Iudaeorum regem creant.</i>	637.	<i>Hyrcani matris magnanimitas & constantia.</i>	617.
<i>Herodem Hyrcanus absoluit.</i>	639.	<i>Hyrcani facie.</i>	346.
<i>Herodem Antonius amore, Antigonom uero odio prosequitur.</i>	423.	<i>Hyrcani & Iudaeorum legatio Antonio coronam auream offerens, ut Iudaeos a Cassio captos in libertatem vindicaret, rogat.</i>	417.
<i>Herodias cui Imperator propter Agrippam fratrem pepercerat, Herode ultro in exilio comitatur.</i>	535.	<i>Hyrcani ad Casarem legati.</i>	412.
<i>Herodion.</i>	636.	<i>Hyrcani & ortus & indoles.</i>	344.
<i>Herodium castellum pro rerum omnium copia ciuitas esse uidebatur.</i>	650.	<i>Hyrcani legatos M. Antonius & P. Dolabella in senatum introducunt.</i>	414.
<i>Herodotus Halicarnassensis de Iudaeorum circumcissione.</i>	884.	<i>Hyrcani uita.</i>	445.
<i>Herodotus Aegyptiorum Regum nomina non recenset.</i>	232.	<i>Hyrcano Babylone a Iudaeis ingens honor habetur.</i>	433.
<i>Herodotus de Senacheribo.</i>	284.	<i>Hyrcano in templo per uocem filiorum de Antiocho victoria nunciatur.</i>	384.
<i>Hirami & Salomonis amicitia.</i>	896.	<i>Hyrcanum Caesar in pontificatu confirmat, Antipatrum ciuitate Romana donat.</i>	408.
<i>Hirami & Salomonis problemata.</i>	880.	<i>Hyrcanum Hierosolymis Casare permittente, mania restituit.</i>	409.
<i>Hirami regis geneologia.</i>	881.	<i>Hyrcanum Herodes occidi imperat.</i>	444.
<i>Hyrcanus ab inuidis contra Antipatrum eiusque filios instigatur.</i>	630.	<i>Hyrcanum Antipater ut ad Aretam regem Arabia confugeret, eiusque auxilio regnum repeteret, hortatur.</i>	623.
<i>Hyrcanus a Phariseis ad Sadducaeos deficit.</i>	385.		

I N D E X.

<i>Hyrcanum Herodes in summo honore habet.</i>	434.	<i>Historiographi Graci bellum Iudaicum silentio pretereunt.</i>	10.
<i>Hyrcanum Herodes è medio tollere statuit.</i>	444.	<i>Homicida lex.</i>	10.
<i>Hieremias ciuitatem Babylonicam pradicat.</i>	290.	<i>Homo sui interitus auctor, non Deus.</i>	10.
<i>Hieremias à Babylonio duce exemptus, è carcere magis pretij muneribus afficitur.</i>	296.	<i>Homines ambitioni & auaritia dediti, nihilum adunt.</i>	10.
<i>Hieremias Hierosolymorum subuersionem pradicat.</i>	290.	<i>Homines quidam nocentissimi necessitate delictorum & scripta publica concremant.</i>	10.
<i>Hieremias quando vixerit.</i>	290.	<i>Honos Mardocheo oblatum.</i>	10.
<i>Hieremia liber exustus.</i>	290.	<i>Honor Danielis.</i>	10.
<i>Hieremia accusatio & absolutio.</i>	290.	<i>Honor parentum.</i>	10.
<i>Hieroboamus in Aegyptum profugit, ubi vsq. ad Solomonis obitum manet.</i>	237.	<i>Honor magistratus.</i>	10.
<i>Hieroboamus Solomonem infestat.</i>	236.	<i>Horrendus in hostium acie terramotus.</i>	10.
<i>Hierosolyma & templum depraedatur.</i>	241.	<i>Horrenda fulmina in monte Syna.</i>	10.
<i>Hierosolyma quondam Solyma vocata, tuius nominis & Homerus meminit.</i>	190.	<i>Hostia veteris testamenti.</i>	10.
<i>Hierosolyma ab Herode obfessa.</i>	643.	<i>Hostes sepeliendi.</i>	10.
<i>Hierosolyma à Susaco Aegyptiorum Rege spoliata.</i>	193.	<i>Holocaustoma.</i>	10.
<i>Hierosolyma Titus obsidet.</i>	614.	<i>Humana vita terminus anni. 120.</i>	10.
<i>Hierosolyma ab Herode eo die quo ante 27. annos à Pompeio expugnata.</i>	432.	<i>Hypsicrates.</i>	44.
<i>Hierosolyma quinquies prius capta, tunc iterum vastata est.</i>	847.		
<i>Hierosolyma Romano populo stipendiaria.</i>	403.		
<i>Hierosolyma Iudaea metropolis radicis fundamentis eruta.</i>	868.		
<i>Hierosolymina Pompeio partim tradita partim obfessa.</i>	402.		
<i>Hierosolyma per decem & octo menses obfessa, tandem capiuntur.</i>	293.		
<i>Hierosolyma obfessa.</i>	241. & 292.		
<i>Hierosolyma expugnata.</i>	431.		
<i>Hierosolyma pars capta, eiusq. habitatores interfecti.</i>	125.		
<i>Hierosolymis dolo captis Iudaei in Aegyptum abducuntur.</i>	332.		
<i>Hierosolymitani legati in Galileam haud accepti.</i>	599.		
<i>Hierosolymorum mania absoluta.</i>	319.		
<i>Hierosolymitanum templum lustratum.</i>	354.		
<i>Hierosolymitana arx munita.</i>	365.		
<i>Hierosolymitanorum legati in Iehu domicilium sese recipiunt.</i>	600.		
<i>Hierosolymitanos fundit fugatq. Iesus.</i>	120.		
<i>Hiericho.</i>	97.		
<i>Hiericho capta, homines trucidati, urbs prostrata & incensa.</i>	117.		
<i>Hierichuntis mania sponte sua collapsa.</i>	117.		
<i>Hierichuntem ab habitantibus, relictam Romani diripiunt, inq. ea Herodes praesidium reliquit.</i>	425.		
<i>Hierichuntem speculatores explorant.</i>	115.		
<i>Historia de uxore Leuita.</i>	126.		
<i>Historia Nabuthi ob praedium Achabo denegatum lapidati.</i>	250.		
<i>Historia de Antiocho Epiphane.</i>	348.		
<i>Historia libri Exodi.</i>	50.		
<i>Historia Deuteronomij.</i>	102.		
<i>Historiarum Biblicarum finis.</i>	381.		
<i>Historiographi quidam perfidia ac sacrilegium Antiochi tegere conantur.</i>	901.		
<i>Historiographi quidam Hispaniam unam tantummodo esse ciuitatem arbitrati sunt.</i>	877.		
<i>Historia huius conscribenda causa.</i>	614.		
<i>Historiographus qui dicendus.</i>	614.		
		<i>Iabes in Gilead, quae auxilium contra Beniamin negauerat, destruitur.</i>	101.
		<i>Iabin Rex Chananaeorum Israelitas subingit.</i>	101.
		<i>Iacimus & Philippus Zamaris filij.</i>	44.
		<i>Iacob Iosephum tanquam iam extinctum laqueat.</i>	37.
		<i>Iacob filios cum muneribus mittit in Aegyptum.</i>	43.
		<i>Iacobus propter absentem Simeonem & Beniamin legandum sollicitus.</i>	41.
		<i>Iacob defossus Labani Dijs Bethel proficiscitur.</i>	31.
		<i>Iacobus & Simon Iudae Galilee filij, crucis supplicio affecti.</i>	574.
		<i>Iacobus mercedis loco petit Rachelis coniugium.</i>	21.
		<i>Iacobus se sacrificaturum votum Deo facit, locum nominat Bethel, id est, domicilium Dei.</i>	21.
		<i>Iacobus in Mesopotamiam peruenit Carras ad cognitionem matris.</i>	21.
		<i>Iacob ad Esau fratrem nuncios mittit.</i>	31.
		<i>Iacob fratrem muneribus reconciliat.</i>	31.
		<i>Iacob luctatur cum spectro, & vocatur Israel.</i>	31.
		<i>Iacob Esau fratrem accedit.</i>	31.
		<i>Iacobus peruenit ad Scenas.</i>	31.
		<i>Iacobus aetatis anno 147. moritur.</i>	41.
		<i>Iacobus in Hebrone sepultus.</i>	41.
		<i>Iacobus dum Iosephi statum ex filijs cognoscit, moerore perfunditur gaudio.</i>	47.
		<i>Iacobus in Aegyptum filios frumentatum mittit.</i>	42.
		<i>Iacobus cum uxoribus, filijs & gregibus infcio proficiscitur.</i>	31.
		<i>Iacobus quin expiraret pra nimia laetitia parum fuit.</i>	41.
		<i>Iacob septimus frater iunior ceteris ad supplicium ducitur.</i>	119.
		<i>Iacobus Domini nostri Iesu Christi frater ad lapidum traditus.</i>	51.
		<i>Iacobus cum Pharaone Rege loquitur, & in bellum accipit Heliopolin.</i>	41.
		<i>Iacobi ad Labani accusationem responsio.</i>	31.
		<i>Iacobi contra Labanum accusatio.</i>	31.
		<i>Iacobi cum Labano colloquium.</i>	31.
		<i>Iacobi filij, praesertim Iuda ut Benjamin peregrinanti committat, urgent.</i>	41.

I N D E X.

iacobi filij veniunt in Aegyptum, & Simeon libera- tur.	43.	Ieus in regem ungitur, Deo sic mandante.	267.
iacobi cum Rachel colloquium.	28.	Ieus rex Israelis.	250.
iacobi progenies.	47.	Ieu posteris regnum promittitur.	276.
iacobi filij accusantur furti.	44.	Iezabela.	247.
iacobo Rachelis loco Lia in thalamum inducitur. fol.		Iezabelam Elias fugit.	250.
29.		Iezeciel templi vastationem praedicat.	292.
iacobo Deus apud iuramenti puteum apparet.	47.	Ioabius Praefectura sua metuens, Abnerum primum calumnijs, mox insidijs adortum, vita dolose pri- uat.	187.
Iaddus Pontifex, cuius frater Manasses Sanaballetis filiam uxorem ducit.	328.	Ioabius iussu regis Vriam in hostes mittit.	197.
Iadonis prophetiam Ieroboamo Pseudopropheta of- fuscat.	239.	Ioabius per literas Dauidem ad Rabatha excidium vo- cat.	199.
Iael Sisseram ferro clauo interficit.	132.	Ioabius & Abisaeus vsq; ad solis occasum Abnerum per- sequuntur.	186.
Iaphthes dux Israelitarum creatur.	137.	Ioabius dato receptui signo suos cohibet.	ibid.
Iaphthes legatos mittit ad regem Ammanitarum. fol.	137.	Ioabius contra Sabaum paucis copijs, Amasa in colligē- do exercitu cunctante, mittitur.	209.
Iaphthes votum facit.	137.	Ioabius Amasam iugulat.	ibid.
Iaphthes Ammanitas fundit fugatq;.	137.	Ioabius Sabaum in vrbe Abelmachea circumuallat.	210.
Iaphthes filiam mactat.	138.	Ioabius interficitur, in cuius locum Banaias surroga- tur.	220.
Iaphthes moritur.	138.	Ioabius Absalomum interimit.	206.
Iapheti Noe primogeniti progenies.	13.	Ioabius incendio agri reuocatus, reconciliat Absalomū patri.	201.
Iardes sylua ab Romanis cincta.	860.	Ioabius cum exercitu lugens urbem ingreditur. fol.	207.
Iason & Menelaus seditionem concitant.	348.	Ioabi & Abisai acies.	195.
Iazethes in proditores animaduertit, Arabes in fu- gam vertit, Arsamum vicapit, & Abia seipsum interficit.	572.	Ioabi victoria.	196.
Iazetes fratres ad Claudium Caesarem & Artabanum mittit.	570.	Ioachimius siue Iechania rex Iuda.	291.
Iazetes & Helena veri Dei cultum ritu Iudaico di- scunt.	ibid.	Ioannes in Gischala.	589.
Iazetem à circumcissione Helena & Ananias dehor- tantur.	ibid.	Ioannes Hyrcanus optimè rebus per annos triginta tres administratis moritur.	618.
Ieiunium & supplicationes ad Deum pro salute sui po- puli.	323.	Ioannes apud Tiberiadem aquis calidis foueri cupit.	590.
Ieiunium, preces & supplicatio Israelitarū in Maspha tim.	150.	Ioannes Iosephi successus animo fert iniquo.	592.
Iebosphi caput ad Dauidem defertur.	188.	Ioannes Iosepho imperio abrogato Galilae praefectū pit.	596.
Iesus Iordanem traiecit cum copijs.	116.	Ioannes Giscala.	862.
Iesus monumentum extruit ad Iordanem.	116.	Ioannes & Simon in cloacis viuenti capiuntur.	847.
Iesus exploratores mittit in Hierichuntem.	115.	Ioannes matris amore effeminatus victoriam amit- tit.	617.
Iesus ab Antiocho Epiphane in Pontificem electus.	348.	Ioannes qui & Hyrcanus Simonis filius.	617.
Iesus sacerdotio priuatur, in cuius locum Onias Me- nelaus dictus surrogatur.	348.	Ioannes Iuda frater ab Amarae filijs interfectus. fol.	364.
Iesus cum copijs urbem circumambulat.	117.	Ioannes Iosephum interficere conatur.	592.
Iesus nemini prater Rachab parcere iubet.	117.	Ioannis lucri cupidus.	589.
Iesus Pontifex & Zorobabel princeps altare adificant.	312.	Ioannis insidia.	590.
Iesus cum Gabaeonitis fœdus facit.	120.	Ioas Israelitarum & Samaria rex.	273.
Iesus à Iosepho arte captus.	591.	Ioasus, Ioado Pontifice auxiliante, in regem creatur.	270.
Iesus Siae filius Pontifex.	516.	Ioasi sublatio.	273.
Iesus latronum Princeps.	501.	Ioasi, viuente Ioado, pietas.	271.
Iesus Gamalielis Pontifex.	581.	Ioasi, Ioado mortuo, impietas, eiusq; per Prophetam taxatio.	272.
Iesus Damnei Anano Pontifici succedit.	580.	Iodes siue Ehud in Eglonis familiaritatem sese infi- nuat.	130.
Iesus Saphia filius Iosepho insidias struit.	593.	Iodes Palonem trucidat.	131.
Iesus Christus à Pilato crucifixus.	522.	Ionathas è conuiuio profugit.	170.
Ieremias suadet deditiōem.	292.	Ionathas & Dauid in agro conueniunt.	170.
Ierobeam idololatria sua for.	238.	Ionathas.	211.
Ieroboami impietas.	242.	Ionathas prius verberatus viuus exustus est.	872.
Ieroboami contra Abiam Iuda regem expeditio.	243.	Ionathas Iuda fratri communibus Iudaorum suffra- gijs succedit.	364.
Ieroboami mors.	244.	Ionas	
Ieroboami filio agrotante mater ad Achiam Prophe- tam mittitur.	242.		
Iethra Moysi soceri posteris ager attributus.	125.		

I N D E X.

- Jonas à Ceto deuoratus ac reuomitus, Niniuitis praedicat.* 276.
- Jonathas Dauidem consolatur, mortem caterorum negans, de solo Ammone diligentius perquirendum censet.* 200.
- Jonathas apud Machmam degit, patriaq; desertores punit.* 366.
- Jonathas amicitiam cum Dauide iureiurando confirmat.* 169.
- Jonathas Dauidi signa Regis animum declarantia constituit.* 170.
- Jonathas & Iudas Hierosolyma & arcem reficiunt.* 376.
- Jonathas & Simon in Amarae filijs Ioannis fratris mortem ulciscuntur.* 365.
- Jonathas legatione cum muneribus missa ad Demetrium, ut praesidia de Iudaea castellis eiceret, rogat.* 373.
- Jonas à Deo in Nini regnum proficiscens iussus nauigium conscendit, & in mare precipitatur.* fol. 275.
- Jonathas in Arabiam proficiscitur, & Nabataeos vastat.* 376.
- Jonathas Demetrium muneribus placat.* 373.
- Jonathas Dauidem amat, patris voluntatem ei nunciat, simulq; consulit, ut salutis suae fuga prospiciat.* 167.
- Jonathas parenti praeclaras Dauidis res gestas commemorat, orans ne tantopere in eiusmodi virum sauiat.* ibid.
- Jonathas Dauidi molitum patrem indicat.* ibid.
- Jonathas Pontifex exercitum colligit.* 367.
- Jonathas ob accepta beneficia operam suam Tryphoni contra Demetrium offert & praebet.* 374.
- Jonathas Sadduceus Hyrcanum contra Phariseos inflammat.* 385.
- Jonathas victos Azotum usq; persequens Dagonis fanum concremat, octo millia hominum in eo exurens.* 371.
- Jonathas à Tryphone interficitur.* 379.
- Jonathas renouat amicitiam cum Romanis & Lacedaemonijs.* 375.
- Jonathas armigero clam hostium castra ingreditur.* 158.
- Jonathas in Palaestinorum exercitu quosdam trucidat, reliqui se inuicem inuadunt, & dant se in fugam.* 159.
- Jonathas Ptolemao occurrit, & ab eo honorifice excipitur.* 371.
- Jonathas Ammoni dat consilium, quomodo optatis potiri valeat.* 199.
- Jonathas cum fratre in Bethlaga obsessus.* 365.
- Jonathas fugat Demetrii milites.* 375.
- Jonathas cum suis captus.* 604.
- Jonathas à Tryphone per insidias captus interficitur.* 617.
- Jonathas Ioanni ut ad se veniat scribit.* 602.
- Jonatha Anani filio Pontificatus restituitur, quem illere recipere recusat, & Matthia fratri deferri rogat.* 563.
- Jonatha & collegarum aduersus Iosephum concilium.* 604.
- Jonatha sociorum pars manibus interit, nonnulli uiui capti ad Catulum perducuntur.* 871.
- Jonatha desiderium omnes Hierosolymu capiti.* 371.
- Iosephus ex Galilea discedere cogitur.* 371.
- Iosephus Jonatha epistolas perlegit.* 401.
- Iosaphatus cultam verum renouat.* 371.
- Iosaphatus magistratus & iudices constituit.* 371.
- Iosaphati exercitus.* 371.
- Iosaphati cum Achabo in Syros expeditio.* 371.
- Iosaphati mors.* 371.
- Iosaphatum Ieus Propheta, quod Achabo tulerat, reprehendit.* 371.
- Iosephus & Azarias à Gorgia victi, ad duomillium litum amittunt.* 371.
- Iosephus in carcerem fratres includit.* 401.
- Iosephus regis facultates recuperat.* 371.
- Iosephus bello Iudaico semper interfuit.* 371.
- Iosephus Roma belli Iudaici historiam conscripsit.* 876.
- Iosephus collegas Hierosolyma remittit.* 371.
- Iosephus à Jonatha hortatu Catulli falso accusatur.* 872.
- Iosephus cum quinq; fratribus Pharaonem Regem cedit.* 401.
- Iosephus Ptolemao obuiam profectus, honorifice excipitur.* 371.
- Iosephus Iuda consilio Arabibus negociatoribus redditur.* 371.
- Iosephus in Galilea mansurus annuit.* 371.
- Iosephus uxore ducit in Aegypto, ex qua genuit Nassam & Ephraim.* 401.
- Iosephus à fratribus agnoscitur.* 401.
- Iosephus quintam fructuum partem regi pendebet.* 401.
- Iosephus fratres tentat, ut parentis statum & Beniamin expiscari queat.* 401.
- Iosephus hanc historiam non Hebraica, sed peregrina lingua, Graeca nimirum, conscripsit.* 371.
- Iosephus adulterium iterum deuitat.* 371.
- Iosephus vestibus mulieri relictis aufugit.* 371.
- Iosephus fratribus incognitus eos saluat & Beniamin.* 401.
- Iosephus fratres num in aduersis Beniamin effusis sidio, tentat.* 401.
- Iosephus in carcerem conjicitur.* 371.
- Iosephus libros suos plurimis venam dedit.* 371.
- Iosephus Hyrcanum filium ad Ptolemaum regem mittit.* 371.
- Iosephus fratres Simeone retento dimittit.* 401.
- Iosephus & Mariamme apud Herodem accusatur.* 438.
- Iosephus liberatur vinculis.* 401.
- Iosephus cum Tito Romam proficiscitur, & à Tiberiano honorifice excipitur.* 371.
- Iosephus Galilaea Praefes septuaginta viros sibi adducit.* 371.
- Iosephus in discrimen incidit.* 371.
- Jonatha eiq; adherentium dolus.* 371.
- Iosephus Cabi Simonis filij Pontifex.* 371.
- Iosephus seditionem absq; sanguine effuso compescit.* 601.
- Iosephus Sephoritarum ciuitatem seruat.* 371.
- Iosephus consensu nauigio Tiberiada petit.* 371.
- Iosephus sacerdotibus captiuis absolutionem impetrat.* 371.
- Iosephus secum deliberat.* 371.

I N D E X.

<i>Iosephus Galilaorum primatibus Ionatha & Tiberiē sum iniurias denarrat.</i>	603.	<i>Iosephi cum Iesu de 20. aureis rixa.</i>	603.
<i>Iosephus Hierosolymitanorum concilij iussu in Galilea manet.</i>	489.	<i>Iosephi cum Iesu colloquium.</i>	603.
<i>Iosephus relicto Iusto ad historiam redit.</i>	607.	<i>Iosephi oratio & confessio coram aduersarijs.</i>	593.
<i>Iosephus legatorum fucum intelligit.</i>	602.	<i>Iosephi ad Ionathan responsoriales.</i>	598.
<i>Iosephus Ellemi per unum diem Pontifex.</i>	502.	<i>Iosephi infortunium hostibus animos addit.</i>	609.
<i>Iudas Sariphei & Matthias Margaloti exusti. fol.</i>	502.	<i>Iosephi erga hostes benignitas.</i>	590.
<i>Iosephus propter Tiberienses periculis expositus.</i>	595.	<i>Iosephi erga Iesum benignitas.</i>	593.
<i>Iosephus seditiosos, ut à bello Romanis inferendo desistant, dehortatur, unde in odium & suspensionem incidit.</i>	586.	<i>Iosephi religionis cura.</i>	594.
<i>Iosephus in alio periculo versatur.</i>	594.	<i>Iosephi ad Ionathan mandata.</i>	599.
<i>Iosephus legatis iterum scribit.</i>	599.	<i>Iosephi naufragium.</i>	586.
<i>Iosephus mulieribus Herodis mandatum de Mariam me interficienda aperit.</i>	437.	<i>Iosephi somnium mirabile.</i>	597.
<i>Iosephus frumentum in Galilaam transmittit.</i>	592.	<i>Iosephi stratagemata.</i>	594.
<i>Iosephus in Neopolitenum.</i>	592.	<i>Iosephi fratres cum à feris denotatum patri persuadent.</i>	37.
<i>Iosephus Tiberienses ex custodia dimittit.</i>	595.	<i>Iosephi fratres in via Aegyptijprehendunt.</i>	44.
<i>Iosephus ex Pontificali Asamonaorum genere.</i>	475.	<i>Iosephi ad lectorem adhortatio.</i>	2.
<i>Iosephus Ptolemao spolia reddere conatur.</i>	593.	<i>Iosephi ad ciues Tiberiensium adhortatio.</i>	590.
<i>Iosephus populum ad misericordiam mouet.</i>	593.	<i>Iosepho parens rem totam significat.</i>	597.
<i>Iosephus tres in crucem suffixos liberat.</i>	610.	<i>Iosepho Iesus bellum infert.</i>	591.
<i>Iosephus regios clam dimittit.</i>	594.	<i>Iosepho Tiberiensis plebs obuiam venit.</i>	590.
<i>Iosephus ipse bello Iudaico interfuit.</i>	613.	<i>Iosepho perpetua Caesarum beneuolentia manet. fol.</i>	610.
<i>Iosephus ex solitudine in urbem redit, & Phariseorum placitis sese addicit.</i>	585.	<i>Iosepho Potipharis uxor secundas machinas admouet.</i>	37.
<i>Iosephus pene oppressus inopinato periculo euadit. fol.</i>	603.	<i>Ioramus, Iosaphati filius, Rex Hierosolymorum. fol.</i>	261.
<i>Iosephus omnes Iudeorum sectas cognoscit.</i>	585.	<i>Ioramus Elisao mortem minatur.</i>	263.
<i>Iosephus annos triginta natus nulli mulieri vim infert, & nihil sibi oberudi patitur.</i>	590.	<i>Ioramus à Moabitarum Rege auxilium petit. fol.</i>	259.
<i>Iosephus Canai in Canthara Pontificis surrogatus locum.</i>	568.	<i>Iorami cades.</i>	267.
<i>Iosephus Tiberiadem capit.</i>	605.	<i>Iorami scelera ab Eliaper literas accusantur.</i>	266.
<i>Iosephus defectionis autores iniectis vinculis Iodapatam mittit.</i>	ibid.	<i>Iorami impietas.</i>	266.
<i>Iosephus Hebrae & Graecaliteratura peritus.</i>	584.	<i>Iorami expeditio in Ramatham.</i>	267.
<i>Iosephus historiam hanc in Hebraica lingua antea conscripsit.</i>	613.	<i>Ioramum Elisaus, ut Syrorum insidias caueat, admouet.</i>	261.
<i>Iosephus centum legatos Hierosolyma mittit.</i>	601.	<i>Ioa Elisaus à se Syros ter vincendos pradicat.</i>	273.
<i>Iosephus insidias euadit.</i>	594.	<i>Iosias verum Dei cultum restaurat.</i>	287.
<i>Iosephus regios in fugam compellit.</i>	601.	<i>Iosias rex Iuda.</i>	287.
<i>Iosephus Mathia filius natus.</i>	585.	<i>Iophum Herodes interfici, & Alexandrum in carcere conijci iubet.</i>	438.
<i>Iosephus cum copijs contra Gabara profisciscitur.</i>	599.	<i>Ionici Iudaei apud Agrippam de indigenarum iniuriis conqueruntur.</i>	464.
<i>Iosephus in Galilea vias obseruat.</i>	599.	<i>Iosua in duas partes copias diuidit.</i>	121.
<i>Iosephus inuidorum calumnijs appetitus.</i>	610.	<i>Iosua diuidendam regionem, & duas tribus cum dimidia remittendas hortatur.</i>	121.
<i>Iosephus cognominatus Caiaphas Pontifex.</i>	520.	<i>Iosua ad metiendam & diuidendam terram quosdam mittit.</i>	122.
<i>Iosephus in Aegypto Potiphari venditur.</i>	37.	<i>Iosua Chananeorum regionem nouem tribubus & dimidia Manassis diuidit.</i>	122.
<i>Iosephus atatis anno 110. moritur.</i>	49.	<i>Iosua unicuique tribui, ut ex sua sorte Chananeorum reliquias tolleret, praecipit.</i>	122.
<i>Iosephi patientia in vinculis.</i>	39.	<i>Iosua Israelitarum dux designatur.</i>	67.
<i>Iosephi consilio tolerabilior euadit ventura sterilitas.</i>	41.	<i>Iosua & Caleb populum compefcunt.</i>	87.
<i>Iosephi calliditas.</i>	598.	<i>Iosua moritur.</i>	126.
<i>Iosephi ossa.</i>	59.	<i>Iosua domicilium ad Sicima.</i>	124.
<i>Iosephi libros quidam blasphemant.</i>	876.	<i>Iosua postrema ad Seniores & Magistratus Hebraeorum adhortatio.</i>	125.
<i>Iosephi ossa in Chananaam translata.</i>	49.	<i>Iosua ad eos, qui ex regione ultra Iordanem sita militabant, oratio.</i>	123.
<i>Iosephi diuitia & liberi.</i>	344.	<i>Iosua ad Deum precatio.</i>	118.
<i>Iosephi somnij interpretatio.</i>	35.	<i>Iosuam Moses sibi successorem designat.</i>	102.
<i>Iosephi fratres eum tollere decernunt.</i>	35.	<i>Iosuam Moses hortatur.</i>	113.
<i>Iosephi fratres peccata in eum commissa deplorant.</i>	42.	<i>Iothan apologo Sicimitis in Gedeonem ingratitude obijcit.</i>	135.
<i>Iosephi somnium.</i>	34.		

I N D E X.

<i>Iouem Olympium Caius Memmianus Regulum Romam transferre iubet.</i>	545.	<i>Iudai veriti ne Herodes demolitus vetus edificium nouum absolueret non posset, eis Herodes vetus laeum mansurum, donec ad nouum materia pareretur promissit.</i>	41.
<i>Ioazus rex Iudae.</i>	290.	<i>Iudai Ptolemaidem ad Petronium perueniunt, deprecantur, ne quid contra leges patrias facere cogatur.</i>	51.
<i>Iubal Musica inuentor.</i>	7.	<i>Iudai dant obsides ob impetratam veniam ad Caesarem legatos mittere.</i>	31.
<i>Iucundus & Tyrannus se sollicitatos ab Alexandro, ut inter venandum Herodem interficerent, facerentur.</i>	483.	<i>Iudai in seditionibus quasi furiosi.</i>	52.
<i>Iudaicus populus regi ut orientalem instauraret porticum suadet.</i>	581.	<i>Iudai in Neerdam & Nisibim sese recipiunt.</i>	54.
<i>Iudas hostium phalangem trucidat, ipse circumuentus vulneratur & interficitur.</i>	362.	<i>Iudai seruati Ctesiphontem secedunt.</i>	54.
<i>Iudas fœdus facit cum Romanis.</i>	361.	<i>Iudai necessitate ad bellum coacti.</i>	51.
<i>Iudas oppidum egressus, noctu in Bacchidis castra irruit.</i>	365.	<i>Iudai Aegyptum in Onia regione ab Antipatro confociati.</i>	41.
<i>Iudas Essæus vates.</i>	387.	<i>Iudai solennia sacrificia expeditionis tempore peragunt.</i>	42.
<i>Iudas Essæus Propheta.</i>	619.	<i>Iudai Syriorum, Idumæorum & Phœnicum vincunt.</i>	38.
<i>Iudas Hierosolyma se recipit, eumque sequitur Antiochus.</i>	358.	<i>Iudai Carmelum montem incolentes Antigoni adiungunt.</i>	41.
<i>Iudas Lysia exercitum vincit.</i>	353.	<i>Iudai vltiscuntur inimicos suos.</i>	37.
<i>Iudas ingenti praeda potitur.</i>	353.	<i>Iudai octauo die circumcisionem celebrant, post decimum tertium annum.</i>	31.
<i>Iudas Alcimi potentia resistit.</i>	360.	<i>Iudai in templum & superiorem urbem refugium.</i>	41.
<i>Iudas & Saddocus quarta sectæ autores.</i>	518.	<i>Iudai contra sicariorum temeritatem conueniunt.</i>	37.
<i>Iudas paucis militibus innumerosum exercitum aggrederi conatur.</i>	362.	<i>Iudai vniuersis bonis in vnum congestis ignem faciunt.</i>	31.
<i>Iudas obsessus Iudæis in auxilium venit.</i>	355.	<i>Iudai vndique collecti ad Godoliam Masphat conueniunt.</i>	21.
<i>Iudas quartus frater adducitur.</i>	926.	<i>Iudai fidem eis olim à regibus datam conseruant.</i>	899.
<i>Iudas assidue cum finitimis gentibus bellum gerit.</i>	354.	<i>Iudai cur olim pastores & captiui dicti.</i>	41.
<i>Iudas copias inter fratres diuidit.</i>	355.	<i>Iudai obsessi intrepide repugnant.</i>	41.
<i>Iudæis victis Simon hostibus in Galilea captiuos liberat.</i>	355.	<i>Iudai ab Romanis victi.</i>	61.
<i>Iudas Propheta Antigoni necem pradicat.</i>	619.	<i>Iudæi à Babylone Hierosolyma proficiunt.</i>	31.
<i>Iudas cum copijs ad Bethzacharia regi obuiam proficiscitur.</i>	357.	<i>Iudai à profugis & penuria coacti Macedonia nisi sese adiungunt.</i>	31.
<i>Iudas & Ionathas Iudæis in oppidis Galatidicis suppetias ferunt.</i>	355.	<i>Iudai prorsus nullas imagines ferunt.</i>	31.
<i>Iudas Maccabæus Apollonium pralio vincit.</i>	352.	<i>Iudæi regione Galaditica in Iudeam traducti.</i>	31.
<i>Iudas in Modim sepultus.</i>	363.	<i>Iudai opprimuntur, qua clade Matthias sit causator.</i>	31.
<i>Iudas Maccabæus arcem oppugnat.</i>	357.	<i>Iudai templa & altaria fabricata destruant.</i>	31.
<i>Iudas & Matthias cum 40. iuuenibus ad regem perducti ouantes sese excusant, eosque victos rex Hierichuntem mittit.</i>	502.	<i>Iudai Herodi propter beneficia fauent.</i>	41.
<i>Iudas Ezechie latronum ductoris filius.</i>	511.	<i>Iudæorum mores & lustrationes.</i>	31.
<i>Iudas Sariphai filius Matthias Margalothi iuuentutem, ut opera qua rex præter patria consuetudinem fecerat, tollerent, concitat.</i>	501.	<i>Iudæorum legatio Romam.</i>	61.
<i>Iudas Galilaus quarta sectæ auctor.</i>	519.	<i>Iudæorum Reipub. mutatio.</i>	31.
<i>Iudæ ad Iosephum pro Benjamin oratio.</i>	45.	<i>Iudæorum ad Darium legatio.</i>	31.
<i>Iudæ ad milites oratio.</i>	353.	<i>Iudæorum agrum armis Samuel recuperat.</i>	31.
<i>Iudæ tribus ad Iordanem usque, Dauidi occurrit, & portum fluminis ripas iungit.</i>	208.	<i>Iudæorum leges antiquissima.</i>	31.
<i>Iudæa per septuaginta annos deserta.</i>	298.	<i>Iudæorum cum Romanis conflictus.</i>	31.
<i>Iudæa clauas.</i>	283.	<i>Iudæorum rex spoliis nouissima.</i>	31.
<i>Iudæam finitima gentes, sicut & Tryphon inuadunt.</i>	378.	<i>Iudæorum contra Alexandrum constantia.</i>	31.
<i>Iudæus Demones eiecit.</i>	223.	<i>Iudæorum & Lacedæmoniorum comparatio.</i>	31.
<i>Iudæi inter media tela versantes nihil ceremoniarum intermittunt.</i>	625.	<i>Iudæorum propria cadis amor.</i>	31.
<i>Iudæi in castellum Gamala sese recipiunt, quo & Philippus se confert.</i>	588.	<i>Iudæorum octo millia dum Alexander viuit, in castris degunt.</i>	31.
<i>Iudæi permulti in lacunarijs pereunt.</i>	510.	<i>Iudæorum à captiuitate Hierosolyma profectum merus.</i>	31.
<i>Iudæi à Babylonijs afflicti Seleuciam migrant.</i>	543.	<i>Iudæorum 3000. prostrati.</i>	31.
<i>Iudæi seditionis & pugna causam in Samaritas & Cummanum referunt.</i>	575.	<i>Iudæorum in lege constantia.</i>	31.
		<i>Iudæorum in pugna constantia.</i>	31.
		<i>Iudæorum in Antiochia multitudo.</i>	31.
		<i>Iudæorum ad Aegyptum aduersum eorum demum ostendit Manethon.</i>	31.

I N D E X.

<i>Iudaorum ab Romanis captorum calamitas.</i>	868.	<i>In Arbela conuentus.</i>	684.
<i>Iudaorum Pascha transitum significat.</i>	59.	<i>Inguinis morbum Aegyptij Sabbatosim vocant. fol.</i>	
<i>Iudaorum ob decretum Regis luctus.</i>	322.		896.
<i>Iudaorum 1700. ab Romanis perempti.</i>	860.	<i>In spectaculo Casarea Iudaei 25000. pereunt.</i>	851.
<i>Iudaorum gens multum totius orbis indigenis asse-</i>		<i>Indorum sapientia professores seipsos concremāt. fol.</i>	
<i>minata.</i>	851.		867.
<i>Iudaorum origo quasq. regiones errando peragraue-</i>		<i>Ingēti ariete fabricato, Sylua crebro murum pulsari</i>	
<i>runt, in hac historia repetitur.</i>	614.	<i>iubet,</i>	865.
<i>Iudaorum apud Mesopotamiam & Babyloniam gra-</i>		<i>In Hierosolymis adificatum est templū à Salomone re-</i>	
<i>ues motus.</i>	539.	<i>ge ante annos 143. & menses 8. quā Tyrj Car-</i>	
<i>Iudaorum decem millia deditionem faciunt.</i>	512.	<i>thaginem condidere,</i>	880.
<i>Iudaïs hora sexta nobis est undecima vel duodecima</i>		<i>Integra mortuorum familia, & plena mortuis tecta.</i>	
<i>meridiei.</i>	602.		846.
<i>Iudaorum cum Romanis acerrimus conflictus circa</i>		<i>Interpretes 70. Alexandriam venientes, honorifice</i>	
<i>templum.</i>	510.	<i>excipiuntur.</i>	338.
<i>Iudaorum contra Alexandrum in festo die seditio.</i>	620.	<i>Ingenium Samaritarum, ob quod merito Iudaïs exo-</i>	
<i>Iudaorum in Alexandrum odium & exacerbatio.</i>	620.	<i>si.</i>	349.
<i>Iudaïs calamitates ab exteris & incolis illata.</i>	586.	<i>Iniquitatis atq. delicti circa Deum causa.</i>	912.
<i>Iudaïs à Romanis Asia & Europa Regibus magnus ho-</i>		<i>Intentio legum Iudaicarum.</i>	915.
<i>nos habitus.</i>	412.	<i>Indignatio Dei in Idololatrias Chnt eos.</i>	282.
<i>Iudaïs apud Antiochiam altera calamitas accidit.</i>	852.	<i>In castello magno comineatus copia.</i>	864.
<i>Iudaïs incommoda inferunt.</i>	357.	<i>Interius septū, quod Iudaïs modo ingredi concessum</i>	
<i>Iudaos quotannis hominem Græcum immolare debe-</i>		<i>erat.</i>	461.
<i>re.</i>	901.	<i>Iniusta Achimelechi cum tota familia cades. fol.</i>	
<i>Iudaos propter damnum passum mæstos Herodes con-</i>			172.
<i>solatur.</i>	441.	<i>Insidia Hyrcano clam structa.</i>	345.
<i>Iudicium contra Antipatrum, cui praesidet Varo. fol.</i>	668.	<i>Instauratio templi.</i>	272.
<i>Iulius Caesar.</i>	555.	<i>In Hebraeorum castra coturnices Deus immittit. fol.</i>	
<i>Iulius Caesar apud Alexand. inscriptione columna a-</i>			64.
<i>rea, quod Iudaei Alexandrina ciuitatis ius habeāt</i>		<i>In Alexandrum citrea coniecta.</i>	391.
<i>attestatur.</i>	412.	<i>Ingens Hebraorum strages ob pestem à Deo immif-</i>	
<i>Iulius Antonius procons.</i>	474.	<i>sam.</i>	213.
<i>Iuppiter.</i>	912.	<i>Inobedientis Prophetæ pæna & sepultura.</i>	239.
<i>Iura & libertates Iudaorum.</i>	897.	<i>Instrumenta Musica Davidis.</i>	211.
<i>Ius ciuitatis Antiochia Iudaïs conseruatum.</i>	340.	<i>Infirmior turba ciuitate eiecta recipitur.</i>	382.
<i>Iustitia est Dei potentia.</i>	105.	<i>In iustum Historiographum Iosephum falso insimu-</i>	
<i>Iustus belli fax.</i>	587.	<i>lantem.</i>	605.
<i>Iustus populum ad defectionem irritat.</i>	587.	<i>Indulgentia nimia & lenitate mali in proposito con-</i>	
<i>Iustus de bello Iudaico nihil penitus scivit.</i>	606.	<i>firmitur.</i>	161.
<i>Iustus Galilæa Prouincia potiri cupit.</i>	608.	<i>In quibus victoria consistat.</i>	18.
<i>Iustus Vespasiano ac Tito defuncto suam historiam e-</i>		<i>Inconstantia amoris in hominibus.</i>	154.
<i>didit.</i>	606.	<i>Ingens moles ex penuria & caritate proueniens. fol.</i>	
<i>Iustus ob facinora capitis damnatus.</i>	606.		48.
<i>Isti, Pisti filij ad multitudinem oratio.</i>	587.	<i>Ingens prada de Madianitis parta.</i>	101.
<i>Istum decapolitanorum primates deferunt.</i>	609.	<i>In Agrippam defunctum Casarienses & Sebasteni cō-</i>	
<i>Iuenum miseratio omnium animos concitat.</i>	470.	<i>uicia iactant.</i>	566.
<i>Idololatria à Iosia extirpatio.</i>	288.	<i>In Aegypto annona caritas.</i>	41.
<i>Iudaei ab Hyrcano subiugati circumcisionem & ri-</i>		<i>In bellum qui mittendi.</i>	111.
<i>tus Iudaicos admittunt.</i>	383.	<i>Incendium templi ac ciuitatis excidium.</i>	614.
<i>Iudaei.</i>	863.	<i>In Hiericho Balsamum preciosissimum prouenit.</i>	439.
<i>Iudaeorum apostasia.</i>	266.	<i>Inimicitia Herodis cum liberis ex Mariamne susce-</i>	
<i>Immunitas à tributis Iudaïs parata.</i>	329.	<i>ptis.</i>	652.
<i>Immunitates Iudaïs à Seleuco Nicanore Syria Rege</i>		<i>In Pascha festo miles genitalia nudans seditionem</i>	
<i>concessa.</i>	340.	<i>concitat, in qua viginti millia Iudaorum sunt ex-</i>	
<i>Impietas Achabi.</i>	247.	<i>tincti.</i>	574.
<i>Impietatis pæna.</i>	278.	<i>In singulis festis & sacrificijs quid obseruetur. fol.</i>	
<i>Impostores & Magi.</i>	578.		82.
<i>Incredulitatis pæna.</i>	265.	<i>Inuenta bona.</i>	110.
<i>Interfectores animaduertitur.</i>	560.	<i>Inuidia vis & natura.</i>	303.
<i>Inter duorum aut trium ore consistit veritas.</i>	600.	<i>In Zoor Lothus euadit.</i>	20.
		<i>Iracundia & crudelitas Alexandri immoderata, qui</i>	
		<i>octingentos captiuorum crucifigit.</i>	621.
		<i>Iracundia materna filij succedunt.</i>	652.
		<i>Iris signum fæderis inter Deum & Noe.</i>	11.
		<i>Eccete a Iromus</i>	

[illegible]

I N D E X.

<i>Negatio Syri ad Achabum.</i>	251.	<i>Madianitarum filia ad Hebraeorum castra perueni-</i>	
<i>Negati cum militibus ad Iosephum missi.</i>	597.	<i>unt.</i>	99.
<i>Negati Tiberiadem in suam potestatem redigere conan-</i>		<i>Madianitarum filia Hebraeos ad Idololatriam perdu-</i>	
<i>tur.</i>	601.	<i>cunt.</i>	100.
<i>Negatorum Hierosolymitanorum adversus Iosephum</i>		<i>Madianitarum & confederatorum centum vigin-</i>	
<i>consultatio.</i>	599.	<i>ti millia trucidati.</i>	135.
<i>Nex septimi cuiusq; anni.</i>	84.	<i>Magnus annus.</i>	11.
<i>Negis apud Iudeos exacta observatio.</i>	914.	<i>Magna seditio forū multitudo in cloacis deprehensa.</i>	851.
<i>Negis liber in tabernaculorum festo pralegendus. fol.</i>		<i>Magedo.</i>	232.
<i>105.</i>		<i>Mandatum Davidis de parcendo filio.</i>	205.
<i>Negilatorum iniustitia.</i>	914.	<i>Mandatum Davidis de transportanda arca. folio</i>	
<i>Neges gentium.</i>	914.	<i>191.</i>	
<i>Neges graues Iudeorum.</i>	911.	<i>Mandatum de arca, ceteraque sacra supellestile in</i>	
<i>Neges belli & consuetudines.</i>	85.	<i>templum reponenda.</i>	214.
<i>Leui tribus cultui sacrata.</i>	83.	<i>Mandatum regium de statua adoranda.</i>	300.
<i>Leuita uxorem in duodecim partes discerptam ad sin-</i>		<i>Mandatum de dimittendis exteris.</i>	317.
<i>gulas tribus mittit.</i>	127.	<i>Mandatum de sumptibus ad structuram templi pra-</i>	
<i>Leuitica tribus in partes 24. diuiditur.</i>	216.	<i>bendis.</i>	315.
<i>Leuitica trib. hominibus Agrippa linea stola usum</i>		<i>Mandatum de altari exstruendo.</i>	213.
<i>decernit.</i>	581.	<i>Manna quid significet.</i>	65.
<i>Leprosi Samaritanis hostium castra deserta esse, signi-</i>		<i>Malichus Antipatro insidiatur, deierat & eidem</i>	
<i>ficant.</i>	264.	<i>reconciliatur.</i>	415.
<i>Legis tabula in arca.</i>	74.	<i>Malchus beneficiorum Antipatri immemor. folio</i>	
<i>Lycurgus Lacedaemoniorum legislator.</i>	911.	<i>632.</i>	
<i>Libertas virtute paratur 554. & pretiosa res est.</i>		<i>Malichus Antipatrum veneno necari procurat.</i>	
<i>ibid.</i>		<i>415.</i>	
<i>Lia Zelpham adducit Iacobo.</i>	29.	<i>Malichus, Hyrcano sese adiungit.</i>	632.
<i>Liberi ob parentum iniquitatem non puniendi. folio</i>		<i>Malichum tribuni Herodis interficiunt.</i>	633.
<i>111.</i>		<i>Malle expugnata.</i>	355.
<i>Libertate seruata, optima sepultura.</i>	866.	<i>Manna Israelitas Deus cibis.</i>	65.
<i>Libya siue Africa.</i>	14.	<i>Manacemus Israelis rex.</i>	277.
<i>Libya denominatur Aphrica.</i>	24.	<i>Manachases,</i>	75.
<i>Ligna pretiosa Solomonis allata.</i>	234.	<i>Manabechmus regnum futurum pradicat.</i>	458.
<i>Linguarum confusio.</i>	12.	<i>Manasses sacerdotium, ob exteram, si retineat fami-</i>	
<i>Linum & lana.</i>	105.	<i>am ab eo remouendus, spe maioris boni negligit. 329.</i>	
<i>Lysanias Barzapharni, ut Antigonum in regnum</i>		<i>Manasses urbem lustrat & templum denuo conse-</i>	
<i>inducat, Hyrcanumque deponat, persuadet. folio</i>		<i>crat.</i>	287.
<i>634.</i>		<i>Manasses in Babyloniam captus abduetus postquam</i>	
<i>Lysaniam Cleopatra interfecit.</i>	439.	<i>resipuit, regno restituitur.</i>	287.
<i>Lysias Antiochi filium Regem constituit, eius Eupa-</i>		<i>Manasses voti sit compos.</i>	329.
<i>trois cognomen imponit.</i>	357.	<i>Manassa impietas & crudelitas.</i>	286.
<i>Lysias iterum in Iudam mouet, & quinque millia mili-</i>		<i>Manassa mors.</i>	287.
<i>tum amittit.</i>	354.	<i>Manochi angelus iterum apparet.</i>	139.
<i>Lysimachus Apollodotum fratrem occidit & Gazam</i>		<i>Manethon Aegyptius historiographus.</i>	888.
<i>Alexandro tradit.</i>	390.	<i>Manethonis & Charemonis historia comparatio. 892.</i>	
<i>Lysimachus mendacij arguitur.</i>	893.	<i>Manethonis figmenti depulsio.</i>	890.
<i>Lothus cum suis seruatur.</i>	20.	<i>Manethonis de Aegyptiorum leprosis fabulosa. 888</i>	
<i>Lentulus consul pro Iudais sententiam dicit. 414.</i>		<i>Manethonis & Charemonis historia discrepantia.</i>	
<i>Lucretius triginta dies.</i>	109.	<i>893.</i>	
		<i>Mar amorem significat.</i>	63.
		<i>Marcus Crassus reliquum templi aurum aufert. fol.</i>	
		<i>628.</i>	
		<i>Marcus Crassus in Parthos mouet, pecuniam Hiero-</i>	
		<i>solymis ex templo aufert.</i>	406.
		<i>M. Antoninus Tyrionum Magistratibus scribit, &</i>	
		<i>ut Hyrcano ac Iudeis regionem, bona, & libertatem</i>	
		<i>ademptam restituerent, iubet, saluis tamen saluan-</i>	
		<i>dis.</i>	418.
		<i>Marcus sexti successor in Syria.</i>	415.
		<i>Marcus Agrippa.</i>	340.
		<i>M. Antonius Dux.</i>	627.
		<i>Marcus Sexti successor.</i>	631.
		<i>Mardocheus insidiatores reges prodit.</i>	321.
		<i>Eeeee 3</i>	<i>Mar-</i>

M Achir tertius ex pueris adduci iubetur. folio 925.

Machara iniquitas. 641.

Machara multos Iudeos interfecit. 427.

Maccabaum Antiochus atrocius distendi iubet. 925.

Macedonici milites relictis praesidijs Antiochiam sese recipiunt. 366.

Madianita Amalecitis socijs Israelitas magno praelio vincunt. 132.

Madianita & confederati mutuis vulneribus cadunt. 134.

I N D E X.

- Mardocheus patruus Esther Babylone Susa migrat.* 321.
Mariamme morosa famina. 448.
Mariamme ex odio Herodi, qua Hyrcano auo fecerat, obijt. 652.
Mariamme sese apud Herodem excusat eiꝯ, recõciliatur. 438.
Mariamme ab Herode accusata, omnium suffragiis damnata in carcerem conicitur. 448.
Mariamme Archelaum dedignata in Demetrii thalamum migrat. 577.
Mariamne soror Moysi defuncta. 95.
Mariamme. 576.
Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet. 652.
Mare rubrum finditur. 61.
Mari & decem laborum usus. 226.
Marsyas Agrippa Tiberij mortem nunciat. 533.
Marsus Syria Præfectus. 564.
Marthace Archelai mater moritur. 508.
Marsus Claudio, Agrippa scriberet, ut à munien- da vrbe desistat, suadet. 564.
Massada. 636.
Masada situs. 863.
Masnaempthes. 75.
Massabazanes. 75.
Mater septem cruciatus antequam cruciaretur, excepit. 931.
Mater ambustos filios in pœnas ultro concomitatur. 331.
Matris hortatu Ioab fratris benedictionem, anteuertit. 26.
Matris ad septem filios ante supplicium adhortatio. 932.
Matthias Theophili filius Pontifex. 581.
Matthias cum filiis alijsq, nonnullis in desertum se confert. 351.
Matthias Idolorum cultum extirpat. 351.
Matthias filios ad pietatem, fortitudinem & concordiam adhortatur. 351.
Matthia & eius filiorum pietas, & zelus. 350.
Matthie mors. 352.
Matthia sacerdotium ademptum, in cuius locum Iozarus surrogatur. 502.
Matthias Romanis sibi sociatis Antiocho bellum infert. 616.
Matthiam seditiosi & socios quos Herodes affecerat, supplicio deflent: Herodi caros in vindictam ab Archelao deponunt, & pontifici sacerdotium abrogari postulant. 506.
Maximum Dei lumen nefaria facta non latent. folio 620.
Megasthenes de Nabuchodonosoro. 301.
Mela Archelai Cappadocum regis filia. 484.
Melchisedeck rex iustus. 18.
Memphis in Aegypto. 408.
Memphibostus à calumnijs Siba se purgat. 208.
Memphibostus donatus paternis & autis bonis mensa Davidis adhibetur. 194.
Menander Historiographus Solomonis & Iromi meminit. 231.
Menander de fame tempore Eliæ. 247.
Menandri Ephesi testimonium. 880.
Mendacij de iuramento depulso. 903.
Mendacij à Possidonio & Apollonio in Iudæis ficti reiectio. 1.
Mensa aurea ponderis talenti magni. 1.
Mensa aurea. 1.
Mensa sacri panis. 2.
Mensa. 2.
Mensura. 2.
Mensuras & pondera Cain excogitat. 2.
Mercus. 2.
Mercus meretricis. 2.
Meretricis nuptia. 2.
Messenes Amenophis filius. 2.
Mesopotamita ultro ad Davidem deditionem unt. 2.
Methir. 2.
Michaas verus propheta. 2.
Michol Regis seruus, Davidem agrotare, persequitur. 168.
Michol sese quod Davidem eripueris, excusat. 168.
Milites sublati signis ad Claudium tendunt. 168.
Milites unum Imperatorem à senatu creant. 168.
Milites unum Imperatorem à Senatu creant. 168.
Mille Iudæi Herodem accusaturi Tyrum conueniunt, qui partim trucidantur, partim vulnerantur, fugantur. 401.
Mille & quingenti sacerdotes Iudæorum decimantur. 401.
Mira Maccabæi victoria, ut post multos confusio ne unus quidem è Iudæis desideratus est. 401.
Mira hostium excacatio, per fluentis umbram. 261.
Miraculo vaticinium confirmatur. 261.
Mithridates Antipatrum apud Cæsarem laedit. 408.
Mithridates Orsanes. 408.
Mithridates rex Ponti à pharnace filio occisus. 402.
Mithridates Pelusium proficiscitur, eoque Antiope potitur. 402.
Mithridates ab uxore ut Anilem bello impetu accensus. 402.
Mithridatis de Aegyptijs victoria. 402.
Mithridatem Anileus dimittit. 402.
Moabita ab Israelitis fusi fugatiq. 258.
Moabita & Ammanita Iosaphato bellum inferunt. 258.
Moabitarum rex filium proprium sacrificat. 258.
Moabitarum maxima strages. 258.
Monobazus Adiabenorum Rex, cognomine bazas ex Helena sorore duos filios Monobazum & Iosaphatum suscipit. 258.
Monumentum Ionathæ. 258.
Morbus Alexandra & Aristobuli conatus. 395.
Morbus Ezecia & vita proroganda, per miraculum confirmatio. 258.
Mores Persarum. 258.
Mori liber, apud Iudæos honor & gloria. 258.
Mors quarti fratris. 258.
Mors Isaci, & sepultura in Hebrone. 258.
Mors Nabuchodonosoris. 258.
Mors Abia. 258.

I N D E X.

Mors Salomonis.	237.	Moses Israelitis Codicem leges scriptas & instituta continentem tradit.	104.
Mors Davidis & quantum filio ad structuram templi reliquerit.	218.	Moses Hebraeos iureiurando ad legum custodiam astringit.	112.
Mors Ptolemai.	372.	Moses retrò populum ducit in desertum.	89.
Mors Neemias.	320.	Moses Israelitarum idololatriam & voluptatem accusat.	100.
Mors Alexandri.	396.	Moses ab Hebraeis in Aegypto exceptus miracula eis exhibet.	56.
Mors natu maximi fratris.	926.	Moses Aegypti regem ut Israelitas dimittat, hortatur.	56.
Mors Iosia.	289.	Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus	892.
Mors Basanis, filij item in succedentis cades. folio 246.		Moses vir maxima autoritatis.	87.
Mors Apionis.	905.	Moses populum numerat.	85.
Mors Iosephi.	347.	Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.	905.
Mors septimi fratris.	930.	Mosis libri sacri in templo reperti.	288.
Mors Alexandri, & bella inter successores orta. folio 332.		Mosis carmen & benedictio.	112.
Mos in rege laudandus.	324.	Mosis & Hebraeorum contra Aethiopes victoria.	54.
Mos lustrandi populum.	95.	Mosis ad Deum precatio.	92.
Mos Atheniensium.	913.	Mosis ad Israelitas oratio.	70.
Mos veteribus iurandi.	24.	Mosis virga in Draconem mutata.	55.
Moses 120. atatis anno ablatus.	113.	Mosis manus alba.	56.
Moses foci consilium admittit.	69.	Mosis ad Idumaeos legatio.	95.
Moses consensu Sina monte acceptas à Deo decem preceptorum tabulas ad populum reportat.	69.	Mosis virga deuorat Aegyptiorum virgas.	57.
Moses Deum orat, ut aquam vitiosam potabile reddat.	63.	Mosis ad Deum precatio.	92.
Moses in Madianitas mouet.	101.	Moses uniuersos Iudaeos ad legis auditionem congregari praecipit.	407.
Moses & Aaron Deo supplicant.	87.	Mosis ad Corem seditiosum oratio.	91.
Moses populum ut Deo totum se dedat hortatur. folio 60.		Mosis vita.	916.
Moses natus.	51.	Mosis ad Sehonem Amoraorum regem legatio. folio 95.	
Moses in flumen projicitur.	51.	Mosis ad populum Israeliticum ante obitum oratio.	103.
Moses aquam effundit humi, qua vertitur in sanguinem.	56.	Mosis ad Israelitas ut Deo ipsiusq. mandatis sint obediētes adhortatio.	103.
Moses in Aegyptum ad liberandos Israelitas mittitur.	56.	Mosis duo filij Gerso & Eleazarus.	56.
Moses ex Madian in Aegyptum proficiscitur.	56.	Mosi insidiantur Aegyptij.	54.
Moses populum ut animum ad Dei dona ac gratiam vertant hortatur.	64.	Mosi Deus in rubo ardente apparet.	55.
Moses Dei beneficia populo Israelitico exhibita enumerat.	64.	Mosen & Israelitas miraculis Deus cōvincit, ut ipsius promissionibus fidem habeant.	55.
Moses opem Dei implorat.	64.	Mosen lapidibus obruendum clamant.	90.
Moses in Aethiopes mouet.	53.	Mosen Aegyptij exercitus ducem postulant. folio 53.	
Moses in tabernaculo Deum consulit.	80.	Mosen Pharaon propellit.	58.
Moses Regem iterum Hebraeos ut dimittat, hortatur.	57.	Mulier intemperans & libidini dedita.	439.
Moses vnde nominatus.	52.	Multi Iudaei à Romanis deficiunt.	598.
Moses ab Abrahamo septimus.	52.	Multi Herodis se adiungunt.	424.
Moses Thermuthis Pharaonis filiae adoptiuus filius. folio 52.		Munera Solomoni allata, eiusque equitatus. folio 235.	
Moses ducem atque consultorem Deum habet.	906.	Mutatio nominum vnde orta.	14.
Moses diuina Prouidentia morti eripitur.	53.	Mures Azotiorum urbem vastant.	148.
Moses ad Madienam urbem profugit.	54.	Murmur populi contra Mosē.	87.
Moses Raguelis sacerdotis filiabus fert opem contra patres.	55.	Mutuum dare ad usuram Hebraeorum nemini licet. folio 109.	
Moses populum, ut nihil aliud quàm victoriam cogitarent, hortatur.	66.	Mutuum reddendum.	109.
Moses leprosus non fuit.	892.		
Moses Iudaeis eos qui apud alios putantur dii propter appellationē ridere ac blasphemare interdixit. folio 912.			
Moses quoslibet legislatores antiquitate praecedit. folio 905.			
Moses & aliorum legislatorum comparatio.	907.		
Moses Imperator bonus & vates.	114.		
Moses virga petram ferit, & larga profilit unda. folio 66.			

N.

Nas Ammanitarum rex Galadenis iniustas conditiones pacis offert. 155.
Naamis post mariti & filiorum obitum cum Ruth in patriam redit. 143.
Nabal

I N D E X.

- Nabal in tantum se conijcit mærorem, ut toto corpore
sideratus mortem obiret.* 197.
Nabalus fatuus. 176.
Nabali gregibus à Davide parcutur. 176.
Nabatheæ regio. 21.
Nabathæi profligati. 405.
Nabrodes sine Nemroth. 14.
Nabuchodonosorus Babylonia Rex contra Aegyptum.
290.
*Nabulassarum Nabuchodonosoris parens, Babylonio-
rum & Chaldaeorum rex.* 881.
Nabuchodonosor patri in regno succedit. 882.
*Nabuchodonosoris visionis oblata oblitus, Magos ac
vates accersit, eisq; mortē, si indicarent, minatur*
298.
Nabuchodonosor regias extruit. 882.
Nabuchodonosorus fœdis fragus. 291.
Nabuchodonosor Tyrum obsidet. 883.
Nabuchodonosor rebellantes imperio subycit. folio
882.
Nabuchodonosoris successor. 882.
Nabuchodonosoro Ioacimus tributa persoluit. folio
290.
Nabuchodonosori recepti in urbem sententia. 291.
Nacebus cum viginti quinque Arabum casus. 481.
Nadab & Abiu, Aaronis filij combusti. 79.
Nadabus rex Israelis. 244.
*Nathan Davidem propria sententia damnatum, gra-
uiter accusat, eisq; pœnas denunciat.* 198.
Naula & cinnyra. 227.
Nauigatio & iter Vespasiani. 849.
Nearda Nisibis Babylonia urbes. 539.
*Neemias concessa potestate, populum ad restituenda
mœnia & templum hortatur.* 318.
Neglectus cultus diuini omnium malorum causa. folio
239.
Nephanus. 211.
*Nemroth primus Tyrannus turrim Babylonicam ex-
adificat.* 12.
Nero imperator. 577.
Nero tyrannus. 577.
Nebula in templo. 228.
Nicolaus Herodem & Archelaum excusat. 514.
Nicolaus Syllaum accusat & Herodem excusat. folio
485.
*Nicolaus Historiographus regis Adadi eiusq; cū Da-
uide belli meminit.* 193.
Nicolaus Damascenus ab Herode ad Casarem dimissus
482.
Nicolaus coram Agrippa pro Iudæis verba facit. folio
464.
Nicolaus Damascenus de arca Noe. 10.
Nicolaus Damascenus. 382.
*Nicolaus Damascenus accusationem à Rege captam
persequitur.* 498.
*Nicolaus ea tantum attingit quæ ad Herodis gloriam
pertinent, facinora aut alia specie afficta fucat, aut
quantum potest occultare studet.* 475.
*Nicolaum Herodes quid Roma amici sentirent de eius
filijs interrogat.* 487.
*Nicanor populo nisi Iudam sibi traderent, se templum
euerfurum minatur.* 360.
*Nicanor hostem dissimulans, dolo Iudam intercipere
conatur.* 360.
Nicanorem & copias Iudas in fugam vertit.
*Nicauli Aegypti & Aethiopia Regina ad Sal-
nem venit.*
Niglisar.
*Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret
commercium Græcorum.*
Nisan vel Xanthicus, nobis est Aprilis.
*Noba sacerdotum oppidum, habitatoribus ad-
occisis, incenditur.*
*Noe inebriatur, nudatur, & pro ludibrio habetur
de derisorem diris deuouet.*
Noe egreditur ex arca, mactatis Deo victimis.
Noe in aliam regionem migrat.
*Noe precatur, ne Deus terram iterum inunda-
ret.*
Noe posterus ut terram colerens Deus mandatur.
Noe ætas, 950. anni.
*Nomos, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Hæc
reperitur.*
Nomina regum Aegyptiorum sibi succedentium.
879.
Nomina filiorum Iacobi & explicatio.
Nomina regionum & gentium.
Norbanus.
Norma magistratus & legislatorum.
Novarum rerum studia Hierosolymis gliscunt.
586.
Nubes super tabernaculum.
Nulla fides, pietasq; ne in socero quidem.
Numerus Iudæorum è Babylone profectorum.
*Numen deserto Saulo ad Davidem commigrat, qui
phetare incipit.*

O.

Obasue Soba.
Obades rex Arabum.
Obedas rex Arabum.
Obedias centum Prophetas absconditos sustinet.
248.
*Oboda defuncto Aeneas in Arabum regnum
dit.*
*Obediam Elias Regi aduentum suum nunciare
248*
Obedientia erga magistratum.
*Octodecim millia Iudæorum in Syria ingulata
in Aegypto perempta.*
Odium filij in patrem proditur.
Officium Iudicum.
Officia à Davide distributa.
Oges Rex cum exercitu trucidatur.
*Ochozias grauiter prolapsus decumbit, oraculum
sultat, & ab Elia reprehenditur.*
Ochozias Achabifilius rex Israelitarum.
*Ochozias absque liberis decedens, loramo fratri
denti locum facit.*
*Ochozia Regis Hierosolymitani mors & sepul-
268.*
*Ochozia milites attrahendi causa missi ab igne
muntur.*
Octauius Augustus Iulio succedit.
Olda prophetissa à Iosia consultitur.
Olimpij Ludi.
Omnis beneuolentia iusque natura calumnias
619.

I N D E X.

ia Græcorum noua: apud Aegyptios autem atq;
haldaos & Phœnicas res geste antiquissimam ha-
rent memoria traditionem. 873.
as Pontifex Aegypti, regnum non soluendo tribu-
rum, ad iram commouet. 342.
ias annuente Ptolemao in Aegypto oppidum &
templum condit. 870.
ias Apollonij vitam oratione promeruit. folio
929.
ias non acquiescens petitioni Iudæorum lapidatur.
399.
ias Pontificis filius in Aegypto templum Hieroso-
lymitano simile extruit. 359.
ias Pontifex, qui & Menelaus, à rege abducitur.
359.
ias Iaddi filius Pontifex Hierosolymis. 331.
ias & post eum Simon filius, Pontifex. folio
347.
ias, Pontificis Onie filius, in Aegypto templum
edificare molitur. 368.
ias Pontifex ad Ptolemaum effugit. 615.
nia templum in Aegypto extructum. 871.
upus Iudæis templum claudit. 871.
pinionis Lysimachi depulsio. 894.
pera Dei. 908.
phib & Phinees cum 30000. cadunt, & arca in ho-
stium potestatem deuenit. 146.
ppida refugij. 102.
ppida currum. 235.
ppugnatio Ierusalem à Dauide suscipitur. folio
189.
ptimates Iudæorum Phasaclum & Herodem accusa-
tum veniunt. 633.
raculum à Ioanne petitur quod tamen negligitur.
297.
ratio serui Abrahami & Rebecca. 25.
ratio Solomonis qua primum Deo pro acceptis benefi-
cijs gratias agit, & ut in posterum eum conseruet,
precatur. 219.
Oratio Davidis in Iebosthi interfectores acerrima, pæ-
naq; illis irrogata. 189.
Oratio Abrahami ad Isaacum antè mactatum. folio
23.
Ordo castrorum cum tabernaculo. 85.
Ordo fabrorum lignariorum in Libano. 224.
Ordo cementariorum & aliorum operariorum. folio
224.
Ordinis & communium legum amatores mansuetudi-
ne atque virtute præstant. 905.
Origo legum Iudaicarum. 915.
Origo legum apud Græcos. 906.
Origo nominis omnium rerum. 5.
Orodes rex Armenia. Antiochus rex Comaginæ.
521.
Oronna Iebuseus. 213.
Oronna aream Dauidi donat. ibid.
Ornamenta Solomonis regis. 231.
Orphonas Iebuseus ciuis Hierosol. amicus Davidis. fol.
190.
Osarsiphus postea Moses vocatus. 890.
Osarsiphus Dux Auariis. 889.
Osea impietas & pœna. 279.
Ossa humana per templum sparsa. 519

Oza Dei arca manum admouens è vestigio expirari
191.
Ozias vocationem suam transgressus, punitur lepra,
ob quam vrbe cedere cogitur. 277.
Ozias rex Iuda. 276.
Ozia expeditio & vrbs per eundem restauratio. folio
276.
Ozia diuitia & exercitus. 276.

P

Pacorus equites Antigono in Iudæam mittit. 419.
Pacorus Parthorum dux urbem ingressus Phasæ
lo, ut legatus iret ad Barzapharnem, suadet. folio
420.
Pacori dolus & insidia. 635.
Palatium Tiberiade ab Herode extructum. 589.
Palatium Tiberiade incensum. 589.
Palestina à Phylistino nominata. 14.
Palestini Sauli filiorumq; corpora crucibus affigunt.
183.
Palestini in Dauidem signa mouentes partim occidu-
tur, partim in fugam vertuntur. 190.
Palestini ingenti exercitu multis consociatis Hebræos
inuaserant. 161.
Palestini in Hebræos bellum parant. 178.
Palestini Hebræorum regionem populantur. folio
158.
Palestini terga vertunt. 165.
Palestini in Israelitas signa mouent. 158.
Palestinorum triginta millia caesa. 165.
Palestinorum fuga. 191.
Palestinos Ezecias vincit. 281.
Panes propositionis. 82.
Pamphylum mare quomodo Alexandro cesserit dum
moueret in Persas. 62.
Paradisus. 5.
Pharao Hebræos grauioribus operum difficultatibus
premit. 57.
Pharao Hebræorum masculos necari edicit. 50.
Pharaonis Aegyptiorum regis somnium noctu obla-
tum. 40.
Pharaonis somnium de septem bobus. 40.
Pharaoni prodigia exhibet Moses. 56.
Phaccias. 278.
Pharisei Regi non iurant, propterea multati Pherora
uxor pro eis multam persoluit, ob quod beneficium
regnum pollicentur. 493.
Pharisei Alexandræ reginæ insinuati paulatim pro-
curatores habentur cunctiq; regijs commodis fru-
untur. 622.
Pharisei administrationis regis consortes, auidi sunt
sanguinis. 394.
Pharisei astuti & arrogantes. 493.
Phariseorum dogma. 518.
Phariseorum in populo licentia. 392.
Phariseorum inuidia & accusatione temeraria multi
boni trucidati. 622.
Phraates Parthorum rex. per insidias à Phraatace filio
sublatus. 520.
Phraates interfectus. 520.
Phasaclus beneuolentiam Hierosolymis habitantium
erga se auget. 678.
Phasaclum ad saxum caput frangit. 636.
Phasa-

Ffffff

I N D E X.

<i>Phasaelus alliso ad saxum capite vitam abruptit. fol.</i>		<i>Petronius ad Caium scribit.</i>	
422		<i>Petronius Iudæis se Cæso scribere velle pollicetur.</i>	
<i>Phasaelus & Herodes Antipatri filij.</i>	630.	<i>ad agriculturam adhortatur.</i>	
<i>Phasaelus Parthum & ciuitate & hospitio cum quingen-</i>		<i>Petronium Caius in Syriam mittit, eiq. in Iudæ-</i>	
<i>tis equitibus recipit.</i>	635.	<i>statuam in templo Dei collocare abnuentis car-</i>	
<i>Phasaelus Felicē superat, Hyrcanoq. ingrati probrum</i>		<i>inuadat, mandat.</i>	
<i>obijcit.</i>	633.	<i>Petronio Iudæi Tiberiadem occurrunt supplicem</i>	
<i>Phasaelus turris & oppidum.</i>	412.	<i>sacratam urbem rei us imaginibus per-</i>	
<i>Phasaeli turris.</i>	650.	536.	
<i>Phasaeli ciuitas.</i>	650.	<i>Pheroras Herodise Cypron alteram ipsius filia-</i>	
<i>Phasaeli Reipub. forma.</i>	410.	<i>eturum pollicitus, non stat promissis.</i>	
<i>Phasaelo Antigonus pro remedio venenum mittit.</i>		<i>Pheroras Herodis filiam sibi in coniugium oblat-</i>	
422.		<i>pter ancillam propriam fastidit.</i>	
<i>Parthi Hierosolymitanorum bona diripiunt, & Ma-</i>		<i>Pheroras Herodem, dum illum ardens erant</i>	
<i>risam urbem euertunt.</i>	422.	<i>pyramidicis, vehementer commouet.</i>	
<i>Parthi Herodem quoque comprehendere cogitant, ipse</i>		<i>Pheroras Herodise causam perturbationum</i>	
<i>verò re cognita, ipsorum manibus effugit.</i>	421.	<i>genue facetur, & fratri Alexandro reconcili-</i>	
<i>Parthi Antigonus regem constituunt.</i>	636.	480.	
<i>Parthi Hyrcano & Phasaelo insidias struunt. folio</i>		<i>Pheroras ac Salome Alexandrum & Aristide-</i>	
420		<i>apud Herodem accusant.</i>	
<i>Parricidium publica vite ac nature iniuria.</i>	499.	<i>Pheroras atra veste instructus cum lacrymis ad</i>	
<i>Placidus contra Iosephum.</i>	598	<i>Herodis accedit, ac veniam petit.</i>	
<i>Plantarum ante quartum annū fructus prohibiti</i>	106	<i>Pheroras, medianse Archelao, Herodis iracundiam</i>	
<i>Pascha decima quarta Aprilis dies.</i>	82	<i>rigat.</i>	
<i>Pascha celebratur.</i>	315.	<i>Pheroras moritur, & Hierosolymis sepelitur.</i>	
<i>Paschatis celebratio.</i>	289.	<i>Pheroras Solomones hoc esse commentū ait, quæ-</i>	
<i>Pasio septem filiorum & matris.</i>	918.	<i>vehementer negat.</i>	
<i>Patricida.</i>	285.	<i>Pheroras à mulieribus deceptus.</i>	
<i>Pauimentum ianua, omniaq. alia templi auro illita.</i>		<i>Pheroras uxorem dimittere recusat.</i>	
226.		<i>Pherora Herodis fratri Cæsar tetrarchiam comit-</i>	
<i>Pax nummis redimitur.</i>	277.	457.	
<i>Pax tempore Iosaphati.</i>	254.	<i>Pherora liberti uxorem veneficij accusant.</i>	
<i>Phenices & Cadmus Græcarum literarum inuectores.</i>		<i>Pherora coniunx quid cum veneno sit alium, cogn-</i>	
873.		<i>facetur.</i>	
<i>Phenicum de Iudæorum antiquitate testimonium. folio</i>		<i>Pilatus signa cum Cæsaris effigie in urbem inferre</i>	
883.		<i>dum populus acriter instat, Cæsarem transi-</i>	
<i>Præda populo distributa.</i>	119.	521.	
<i>Precatio Iosaphati in templo Hierosolymitano pro vi-</i>		<i>Pilatus apud Vitellium accusatus Romam mittit</i>	
<i>ctoria obtinenda.</i>	258.	523.	
<i>Precatio Esdræ pro Leuitis qui duxerant exteras folio</i>		<i>Pilatus inducturus aquas Hierosolyma seditionem</i>	
317.		<i>citat.</i>	
<i>Præda ex bello capta.</i>	193.	<i>Pietas Iothani.</i>	
<i>Precatio Solomonis ad Deum.</i>	228.	<i>Pietas Iosaphati.</i>	
<i>Precibus & sacrificijs Noe Deum propitium reddit</i>	10	<i>Pictores & plasta Deorum multitudinē autenti-</i>	
<i>Præda diuisio.</i>	123.	<i>Pignus.</i>	
<i>Praeliū inter Antigoni milites & Iosephum Herodis</i>		<i>Pij Israelitæ redeunt ad Roboamum.</i>	
<i>fratrem.</i>	638.	<i>Pincerna somnij explicatio.</i>	
<i>Praeliū inter Absalomum & Ioabum.</i>	205	<i>Piorum doctorum in hac vita conditio.</i>	
<i>Prædictio legis Mosaicæ.</i>	318.	<i>Pyraus Atheniensis portus.</i>	
<i>Præfetti & Duces Salomonis.</i>	222.	<i>Pistoris somnium.</i>	
<i>Premium piorum doctorum.</i>	254.	<i>Pistoris somnij enodatio.</i>	
<i>Premium obedientium legi.</i>	910	<i>Pythium templum ab Herode extructum.</i>	
<i>Præsagium de Mose.</i>	50	<i>Pythionissa Saulum ut mensa appositurus refect-</i>	
<i>Pecunia corruptus iudex.</i>	417.	<i>adigit.</i>	
<i>Pella diruta.</i>	393.	<i>Philippus Herodis filius.</i>	
<i>Pegmatum fabricatio.</i>	856.	<i>Philippus Iacimi filius.</i>	
<i>Pentecoste.</i>	420.	<i>Philippus ab Antiocho supplicio affectus.</i>	
<i>Per tribus & familias sortitio.</i>	154.	<i>Philippus Herodis frater vir modestus & amatus</i>	
<i>Per 40. dies & 40. noctes in monte Sinai Moses mora-</i>		<i>us moritur.</i>	
<i>tur</i>	71	<i>Philippi, Iacimi filij periculum.</i>	
<i>Pestilentia Hierosolymis grassatur.</i>	449.	<i>Philippi ditio Syria attributa.</i>	
<i>Petra ciuitas Arabia.</i>	636	<i>Philo Iudæorum legatus à Cæsare repulsus Cæsarem</i>	
<i>Petronius prius de Caij morte literas, quàm de necē si-</i>		<i>committit.</i>	
<i>bi ipsi inferenda accipit.</i>	539.	<i>Philostratus.</i>	Philo

I N D E X.

neis uxor Ioachaben parit & moritur.	147.	progenies Aaron.	582.
inea ad Rubenitas oratio.	124.	Pontificum cum sacerdotibus disidium.	579.
inees Zambriam & Chosbi uno ictu transfigit.	101.	Populus in profecucham conuenit.	602.
ison, siue Ganges.	5.	Populus Israeliticus Deum de monte Sinai loquentem audit.	70.
istion apud Dacos.	519.	Populus à Roboamo onerum mitigationem petit folio 237.	
imus vini potentiam predicat.	309.	Populus in proposito creandi Regem pertinaciter perseuerat.	152.
imitia frugum.	82.	Populum Rex dimittit.	230.
imogenitus ius suum retineat.	108.	Popediis apud Casarem à Timidio delatus.	546.
incipes Israelitarum ingentem vim auri, argenti, aris & gemmarum ad templi structuram conferunt.	217.	Porticus prealta superuallem extructa.	460.
incipum tribuum sacrificia & dona.	80.	Porticus ante templum.	225.
ischorum Visa quamobrem prorogata, nunc non peraeque.	11.	Post diuturnam ac continuam siccitatem repente imber decidit.	538.
lybius Megalopolita de Scopa copiarum Ptolemao duce.	341.	Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.	887.
lilio & Sameas Pharisei apud Herodem in principio honore.	433.	Potentia ad salutem data.	46.
mpcius templum oppugnare parat.	402.	Potipharis uxor de concubitu Iosephum sollicitat folio 37.	
mpcius Hierosolyma oppugnat.	402.	Proceres Hebraorum Hebronem ad Dauidem conueniunt, eumque Regem declarant.	189.
mpcius multas praeclaras ciuitates ab imperio Iudeorum liberat.	626.	Profunditas fundamentorum templi.	225.
mpcius in Aristobulum mouet.	401.	Perfuga Iudaei in arce ab Antiocho auxilium petunt.	375.
mpcius Romano simul exercitu & Syriorum instructus Aristobulum petit.	624.	Progenies filiorum Gomar.	13.
mpcius in Syriam venit, eique Aristobulus insigne donum mittit.	400.	Progenies filiorum Iamani.	13.
mpcius templum ingressus nihil attingit. folio 403.		Progenies Chananaeorum.	14.
mpcius illos qui maxime belli causa fuissent, securi percussit.	626.	Prophetia contra Basanem regem.	245.
mpcius Hyrcano pontificatum reddit.	403.	Propheta ad Ieroboamum missus per mendacium re-ducitur.	239.
mpcius una cum suis comitibus sanctum sanctorum ingreditur.	625.	Prophetarum oracula veneranda.	256.
mpcius in urbem venit, eique regia domus traditur: Aristobulus cum suis in templum concedit.	625.	Propositio quam tractandam sumit Iosephus.	875.
mpcius fossamque vallemque replet, ac diem septimum obseruat.	625.	1. Ptolemaeus Lagi.	898.
mpcius urbem qua ex parte facilius esset accessus, explorat.	624.	2. Ptolemaeus philadelphus.	878.
mpcius Hierosolyma obsidione cingit.	624.	3. Ptolemaeus Euergetes.	898.
mpcius aggeri turres imponit.	625.	4. Ptolemaeus Philometor.	898.
mpcius cum suis in fanum irrumpit.	625.	5. Ptolemaeus Physcon in Iudeos grassari desinit.	898.
mpcij continentia.	625.	Ptolemaeus oppugnatus ab Hyrcano, sciens plurimum superari naturale valere, matrem & germanos, quos captos tenebat, in muris, ni ab oppugnatione desisset, praecipitandos locat.	381.
ena serpentis.	6.	Ptolemaeus Asia regnum sibi oblatum Demetrio tradendum suadet.	372.
ena furti iuxta legem Moysis.	462.	Ptolemaeus Philometor Alexandro genero. laturus auxilium in Syriam venit.	371.
enatalionis.	110.	Ptolemaeus Epiphanes rex Aegypti, in Syria Reges mouet.	341.
ena criminum qua furore capti Iudaei contra gentiles ausu fuerunt.	866.	Ptolemaeus fratres Ioannis una cum matre occidit.	618.
ena vim inferentis virgini.	909.	Ptolemaeus Dorymenis filius Gorgias & Nicanor in Iudaeam mouent.	352.
ena Solomoni immittenda, ob Deos alienos receptos.	236.	Ptolemais à Cleopatra obsessa & expugnata.	389.
ena mulieris pro virgine desponsata, talis postea non inuenta.	108.	Ptolemais vi expugnata.	389.
enitentia populi.	87.	Ptolemaeus Lathurus rex Aegypti à matre Cleopatra è regno eiectus Ptolemaidensibus auxilio venit.	388.
ontius Pilatus Iudeorum praeses.	520.	Ptolemaeus Sepphorim aggreditur.	389.
ontificis aurea coronatriplex.	77.	Ptolemaeus eiectus ex Aegypto.	390.
ontificis ornatus.	75.	Ptolemaeus Mennaeus pecunia multatus.	401.
ontifices apud Iudeos à duobus millibus annis de nominati filij à patre conscripti sunt.	875.	Ptolemaeus Asochim Galilaeae oppidum vi capit. folio 389.	
ontifices Hierosolymitani.	295.	Ptolemaeus Philadelphus.	2.
ontifices in uniuersum octuaginta tres.	582.		
ontificum in populo Iudaico numerus & ordo.	582.		

Fffffff 2

Pro-

I N D E X.

<i>Ptolemæus ut maiorem terrorem Iudæis incutiat, humanas carnes coquere iubet.</i>	389.
<i>Ptolemæus Herodis militem Dux interfectus.</i>	folio 640.
<i>Ptolemæus Praefectus interficitur.</i>	427.
<i>Ptolemæus à Ptolemæo obsessa.</i>	388.
<i>Ptolemæi.</i>	232.
<i>Ptolemæi erga Hyrcani matrem ac fratres crudelitas.</i>	617.
<i>Ptolemæi Epiphanis filij, philometor & physcon.</i>	folio 348.
<i>Ptolemæi sumptus & diligentia in templi donatione collata.</i>	338.
<i>Ptolemæi filius minorem Antigonij filiarum coniugio suo copulat, ob eamque causam à patre occiditur.</i>	628.
<i>Ptolemæo à genero insidia structa qua etiam de causa filia ab eo abstracta, Demetrio promittitur.</i>	folio 372.
<i>Publius Petronius Doriensibus, ut eos qui Casari statum posuerint sibi mittant scribit.</i>	563.
<i>Pueri leges ediscant.</i>	105.
<i>Puerorum constantia.</i>	925.
<i>Puerpera leges.</i>	83.
<i>Pugna inter Antiochum & Hyrcanum Hierosolymis in foro commissa.</i>	634.
<i>Pugna Hierosolymis inter Antigonum & Herodem.</i>	420.
<i>Purificationes corporum.</i>	900.
<i>Purificationes in sacrificijs.</i>	909.
<i>Puteus.</i>	110.
<i>Phruræa festa.</i>	327.
<i>Pseudalexander 514. Romam peruenit, 515. Casari imponere non potest.</i>	ibid.
<i>Pseudopropheta ex Aegypto Iudæos in Oliueti monte prodit.</i>	578.
<i>Pseudopropheta placentia pradicunt.</i>	255.

Q.

<i>Quadragesima dies & noctes Moses ieiunat.</i>	folio 71.
<i>Qualis uxor sacerdoti ducenda.</i>	84.
<i>Quando adificatio templi sit incepta.</i>	225.
<i>Quando potissimum Deus auxilium asserre soleat.</i>	60.
<i>Quando & quomodo iuramentum seruandum.</i>	folio 129.
<i>Quando Iosephus volumen hoc conscripserit.</i>	folio 584.
<i>Quare Tiberius potestates semel constitutas non facile mutauerit.</i>	529.
<i>Quare Moses Israelitas non duxerit per Palaistinam.</i>	fol. 60.
<i>Quas urbes Iudæi receperint inhabitandas.</i>	folio 627.
<i>Quatuor millia militum à Ioanne ad Iosephum deficiunt.</i>	607.
<i>Quatuor reges trucidati.</i>	120.
<i>Quatuor Paradisi fluuij.</i>	5.
<i>Qua in templo posita fuerunt.</i>	902.
<i>Quæ hosti potissimum in militia opponenda.</i>	150.
<i>Qui homines immundi.</i>	83.
<i>Qui homines ad sacerdotium euecti.</i>	908.

<i>Qui homines Casinecem iniquo animo iulerint.</i>	
<i>Quid potissimum ex huius historia lectione possit beat.</i>	
<i>Quid Græcorum prudentissimi de DEO sapuerint.</i>	906.
<i>Quidam rerum fastidium affectant.</i>	
<i>Quinque reges Sodomitarum.</i>	
<i>Quinquaginta Iudæorum millia Seleucia occisi.</i>	544.
<i>Quirinus Syria censor.</i>	
<i>Quirinus ut cinium facultates perciperet, & las pecunias in suam potestatem redigere, peruenit.</i>	
<i>Quirinus in Syriam à Casare ut iura populi ret mittitur.</i>	
<i>Quirinus Pompeius Consul cum alijs quibusdam ad Casarem peruenit.</i>	
<i>Quintilius Varus Syria Praefectus.</i>	
<i>Quintiliam Caius torquere iubet, quæ nihil facit sed à Popedio muneribus affecto absoluitur.</i>	
<i>Quomodo Iacobus cum tota progenie ad filium natus.</i>	
<i>Quomodo Iudæi Iudæam occuparint, & urbem Hierosolymam adificarint.</i>	
<i>Quando Hierosolyma expugnata.</i>	
<i>Quomodo Abrahamus Assyrios aggressus, prius quam reliquam pradam victor reduxit.</i>	
<i>Quomodo Moses populum ex Aegypto in Sinam eduxit.</i>	
<i>Quomodo Esau & Iacobus Isaci filij diuiserunt hereditatem, & quod Esau Idumæa, Iacobo Chænanæ contigit.</i>	
<i>Quomodo Deus Sodomitarum gentem excidit flagitijs eorum offensus.</i>	
<i>Quomodo Imperatores & Magistratus colendi.</i>	900.
<i>Quomodo è Chætura Abrahamo nupta Troglodytarum gens provenit.</i>	
<i>Quomodo Iosephus Iacobi filiorum natus minimus propter somnia futura suæ felicitatis prænuucia in fratrum inuidiam incurrit.</i>	
<i>Quomodo Mose duce Aegyptum reliquerunt.</i>	
<i>Quomodo Iosephus in Aegyptum venditus à fratribus illustris ibi factus est, & fratres tandem in suâ potestate habuit.</i>	

R.

<i>Rabatha obsidione cingitur.</i>	
<i>Rachel ex partu moritur.</i>	
<i>Rachel insigni forma pradiata.</i>	
<i>Rachel parentis Deos aufert.</i>	
<i>Rachel Iacobo Balam adducit.</i>	
<i>Rachel exploratores contegit.</i>	
<i>Raguel Mosi unam ex filiabus nuptum tradit.</i>	
<i>Raguel ad Mosen, in desertum Sinai peruenit.</i>	
<i>Raguel siue Iethro Mosi socer ex Israelitis iudicandus consulit.</i>	
<i>Rapsaces conuocato Ezechia in colloquium, deditionem suadet.</i>	
<i>Ratio affectus domina.</i>	
<i>Ratio principatum passionis obtinet.</i>	
<i>Razarus cum Adero hostis Solomonis.</i>	
<i>Rebellio Antiochiensium & ultio subsecuta.</i>	

I N D E X.

Excitatio beneficiorum Herodis in filios collatorum. 668.
Reconciliatio inter Herodem & filios facta. 653
ex Arabum Antiochi milites ex improviso inua-
dit. 621.
ex Hierosolymitarum in Cabaonitas monet. 20.
ex cognito fratrum Iosephi aduentu latatur. 47.
ex & populus iuramento ad Dei cultum astringitur. 271.
Regis Persarum mandatum, ut nemo è domesticis in-
uocatus eum accederet. 321.
Regis erga Iudeos liberalitas. 334.
Regis ad septem fratres adhortatio. 924.
Reges pastores vocati. 878.
Regum Aegyptiorum cum pastoribus pacta. 879.
Regia Herodis. 864.
Regia Ieroboami. 238.
Regia ab Iudeos obfessa. 510.
Regia litera pro Iudeorum incolumitate. 326.
Regina domus, aliq. aula. 231.
Regina callidum contra Antigoni consilium. 619.
Reformatio cultus Dei. 281.
Reipublica forma Hierosolymis instituta. 315.
Religio in Israelitico populo renouata. 245.
Repetitio praeceptorum legis. 910.
Res immunda. 83.
Responsum diuinum ad Iosue preces. 118.
Responsum Syris legatis datum. 251.
Responsio Eleazari ad Ptolom. literas. 235.
Responsio ad obiectionem de Asini capite. 900.
Restauratio cultus diuini. 271.
Rixae muliebres. 475.
Roboamus pro scutis & Clypeis aureis parem arcorum
numerum facit. 242.
Roboamus moritur, eiq. Abias in regno succedit. fol.
242.
Roboam apostatas vi retracturus à proposito abstinere
iubetur. 238.
Roboami urbes munita. 239.
Roboami uxores & liberi. 239.
Romanus exercitus hybernatum dimissus. 425.
Romæ rumor Tiberium esse incolumen spargitur. folio
533.
Romani ex magnis diuitijs non minimam partem in
ruinis inueniunt. 855.
Romani urbe ac victoria potiuntur. 845.
Romani consilij fortitudinem & obstinatum contem-
ptum mortis admirantur. 869.
Romani totam funditus erunt ciuitatem ac templū.
848.
Romani cloacas rimantes & sepulchra eruentes, mul-
tas opes inueniunt. 847.
Romani pugnam expectant. 869.
Romani vincunt & Aristobulum cum filio Romam
perducunt. 627.
Romanorum in Iudeos humanitas. 614.
Romanorum gloria minuitur si quantum pro Hierosō
lymis defudauerint aliquid derogatur. 613.
Romanorum de Iudaïs triumphus. 614.
Romanorum notitia sero ad Gracos peruenit. folio
877.
Romanorū erga Iudeos magnanimitas & modestia.
900.
Ruben ad Iosephum pro se & fratribus depulsio. 42.

Ruben noctu venit ad puteum. 36.
Ruben fratris necem remoratur. 35.
Ruben Iosephum in puteum projiciendum ibique necā-
dum suadet. 36.
Rubenitarum responsio. 124.
Rufus & Gratus Herodis exercitus Praefecti in Roma
norum partes se transferunt. 510.
Rumor uanus de Herodis morte sparsus. 437.
Ruta mirabilis magnitudinis. 858.
Ruth socrus suam ad pedes Bozi cubat. 144.
Ruth in Bethlehem proficiscitur. 144.

S.

Saba regis obsidione cincta. 54.
Sabbathum. 4.
Sabbathum Iudeorum. 887.
Sabbaticus fluuius. 854.
Sabachis. 211.
Sabinus Herodis pecuniā & regiam occupaturus Hie-
rosolyma peruenit. 507.
Sabinus in corpus adactō capulo tenus gladio suamet
manu optatum interitum querit. 561.
Sabinus cum Germanis satellitibus Caesaris interfecto
res querit. 552. Asprenas frustatim lacera-
tus. 552.
Sabinus citius se contrucidaturum, quam passurum ut
imperium committatur Claudio ait. 560.
Sabini auaritia Hierosolymis ingentem seditionem in
festo Pentecostes concitat. 509.
Sabæus homo seditiosus auertit Israelitas à Dauide.
209.
Sacra scriptura liberis à teneris unguiculis proponen
da. 933.
Sacerdotes in templo habitant & vinum non bibunt.
886.
Sacerdotes arcā Dei, in qua decem Præcepta tabula la-
pidea inscripta asseruabantur, in suum locum depo-
nunt. 228.
Sacerdotum tribus quatuor, quarum singula plusquā
5000. hominum habent. 902.
Sacerdotum in peragendis rebus diuinis perseveran-
tia. 625.
Sacerdotum reditus. 94.
Sacra pecunia bona pars militum furto disperit. folio
510.
Sacrificium pro gratiarum actione. 81.
Sacrificium Cain & Abel. 6.
Sacrificium mensis Octobris. 81.
Sacrificium sponte sua accenditur. 79.
Sacrificium si quis sciens peccauit. 81.
Sacrificium & precatio Samuelis. 150.
Sacrificium Pentecostes. 82.
Sacrificia & festiuitas in regni Solomonis confirma-
tione instituta. 217.
Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis.
folio 81.
Sacrificia. 78.
Sadocus & Abiatharus filios ad Dauidem mittunt.
204.
Sadoci Pontificis genealogia. 220.
Sadduceorum opinio. 518.
Salte ciuitas ad orientem Bubostis fluminis posita.
878.

Ffffff 3

Sala-

I N D E X.

- Salome filiam ad effutienda & prodenda secreta coniugum colloquia pellicit.* 47.
- Salome.* 514
- Salome & alia Herodis filios calumnijs appetunt, eoſque parenti inſenſos reddunt.* 463.
- Salome mortua.* 519.
- Salome male audit & uxores regia male ei volunt.* 476.
- Salome hereditario odio Mariamma filios proſequitur.* 466.
- Salome & Alexas in circo clauſos Iudaos domum dimittunt.* 505.
- Salome, Alexandra cognominata, Ariſtobuli uxor, Alexandrum Immaum regem conſtituit.* 387.
- Salus Aegyptios in ſuam poteſtatem redegit.* 878.
- Samaas populum conſolatur.* 241.
- Samarita ab adificatione templi Iudaos prohibent.* 308.
- Samarita templi adificationem promouere volentes reijciuntur.* 313.
- Samarita templi adificationem impedire cogitant.* 313.
- Samarita Iudais inſenſi.* 315.
- Samarita templi & urbis reſtaurationem impedire conantes magis promouent.* 314.
- Samarita aliquot Galileos Hieroſolyma petentes, interficiunt.* 575.
- Samaritani Tirathaba Garizim occupaturi conueniunt, quos Pilatus vincit fundit, ac in fugam compellit.* 523.
- Samaritarum & aliorum ad Cambyſem ſcripta de templi adificatione auertenda.* 308.
- Sames e Iudicibus vnus, Hyrcano reliquiſque iudicibus eadem ab Herode imminentem pradicat, cuius rei veritatem poſtea euentus comprobauit.* folio 411.
- Samaas propheta Iudaorum impietatem arguit.* folio 241.
- Samphe & Emmaus cremata.* 512.
- Samſon Aſcalonitas aliquos trucidat, eius coniunx alteri nubet.* 140.
- Samſon Paleſtinarum fruges comburit.* 140.
- Samſon traditus Paleſtiniſ.* 141.
- Samſon Aſini maxilla mille viros interficit.* folio 141.
- Samſon fontem impetrat precibus.* 141.
- Samſon Gaza portas reuulſas auſert.* 142.
- Samſon natus.* 139.
- Samſon Paleſtinam virginem ducit.* 139.
- Samſon Leonem nudis manibus diſcerpt.* 139.
- Samſon Thamnitis anigma proponit.* 140.
- Samſon ſui roboris cauſam Dalala aperit, Paleſtini oculis orbatum vinctumq, abducunt.* 142.
- Samſon cum 3000. paleſtinorum moritur.* 143.
- Samſon 20. annos regnat.* 143.
- Samſonis natiuitatem angelus nunciat.* 139.
- Samſonis uxor Thamnitis aperit anigma.* 140.
- Samuel Saulo in itinere euentum, vt ipſius verbis fidem habeat, pradicat.* 153.
- Samuel Saulum ad conuiuium deducit.* 153.
- Samuel Saulum obiurgat.* 161.
- Samuel Regem Saul accuſat.* 158.
- Samuel Saulum ex Dei mandato cum Amalecitiſ bellum vt gerat, commonefacit.* 160.
- Samuel Deum Saulo conciliare conatur.*
- Samuel Iſraelitiſ incommoda ſub regibus ſentiat.*
- Samuel innocentiam ſuam populo teſtatam facit.* 156.
- Samuel populo peccata & ingrati tudinem exponit.* 157.
- Samuel Saulo iram Dei & regni amiſſionem indicat.*
- Samueliſ de hoſtibus victoria.*
- Samueliſ anima Saulo viſa belli cum Paleſtinarum pradicat.*
- Samueliſ mors & ſepultura.*
- Samueliſ ad Iſraelitiſ oratio.*
- Samueliſ ad ſalutarem Penitentiam adhortatur.* 150.
- Samueliſ propheta de rege Saul ad populum.* 154.
- Samueli DEVS Eliſ & filiorum penam oſtendit.* 145.
- Samuelem populi voluntas contriſtat.*
- Samuelem conſolatur Deus.*
- Samuelem Deus regem creare iubet.*
- Samuelem Anna Helcana coniunx genuit.*
- Samuelem Deus Bethlehem Dauidem in regem conſecrat, mittit.*
- Samuelem Deus quem creaturus eſſet regem certum reddit.*
- Samuelem Saulus accedit.*
- Sanctuarium.*
- Sanctum ſanctorum.*
- Salpadiſ filia parentiſ loco hereditatem capiamus.* 102.
- Sapientia Abrahami.*
- Sara Abrahamo in thalamum adducit Agam.*
- Sara obitus Abrahami coniugis.*
- Saramalla Herodis legatus ad Phraatem Parthorum regem.*
- Sareptana vidua, Eliam ſuſcipienti, oleum & panem non deſicit.*
- Saturninus & Volumnius Syria preſides Herodem reſconciliant.*
- Saturninus eiſq, filij moderatam ſententiam pronuntiant.*
- Saul nomen ſuum apud omnes Hebraeos inclum dicit.*
- Saul laudatur a populo.*
- Saul Ammanitiſ & Naſſen regem occidit.*
- Saulus Dauidem in ſatellitum aſſumit.*
- Saul reſenſito milite in tribu Iuda triginta milia uenit.*
- Saul Amalecitarum urbes expugnat.*
- Saulus Dauidi filiam Melcham ſine Michol collocat.* 167.
- Saulus Dauidem tollere cogitat.*
- Saul malignum in Dauidem animum prodiſ.*
- Saul contra Dauidem proficiſci deſiſſit.*
- Saul contra Dei mandatum & Samueliſ voluntatem victimas ad altare offert.*
- Saulus e regno ventriloquos ac ariolos eiſcit.*
- Saulus Paleſtinos cum copiis aduentare audiens exercitum Dei confugit.*
- Saulus Pythoniſſam Samueliſ animam exercitatur bet.*

I N D E X.

<i>Solomon Aegyptiorum Regis filiam ducit uxorem, regnumq; constablit.</i>	221.	<i>Templum, regia, & urbs spoliata, incensa & diruta.</i>	295.
<i>Solomon Hierosolymis muros instaurat & turres erigit.</i>	232.	<i>Templum dedicare.</i>	461.
<i>Solomon urbes aliquot condit.</i>	232.	<i>Templum adificare ceptum.</i>	312.
<i>Solomon Tyro artificem accersit.</i>	226.	<i>Templum in partes duas diuisum.</i>	225.
<i>Solomon Regina liberalitatem remunerat.</i>	234.	<i>Templum in monte Garizin.</i>	331.
<i>Salomon Dauidi ex Bethsabe natus.</i>	199.	<i>Templum quando dedicatum.</i>	315.
<i>Solomonis in templi dedicationem sacrificia.</i>	230.	<i>Templum concedente Ptolemao, in Aegypto adificatur.</i>	369.
<i>Solomonis solium ex ebore factum.</i>	231.	<i>Templi ac porticus descriptio.</i>	902.
<i>Solomonis regia tredecim annis absoluitur.</i>	230.	<i>Templi Hierosolymitani diuitia unde.</i>	406.
<i>Solomonis tempore pax viget.</i>	223.	<i>Templi vasa & Babylone Hierosolyma remissa.</i>	307.
<i>Solomonis sumptus quotidiani.</i>	223.	<i>Templi pars exterior & ima urbs capta.</i>	431.
<i>Solomonis currus & equites.</i>	ibid.	<i>Templi ministri Agrippa hymnos sacros canere permittit.</i>	581.
<i>Solomonis sapientia & prudentia.</i>	ibid.	<i>Tempus exitus ex Aegypto.</i>	59.
<i>Solomonis templum mense Octobri consecratum.</i>	228.	<i>Termini terra non mouendi.</i>	106.
<i>Solomonis victima igne caelesti absumuntur.</i>	229.	<i>Thermuthis Pharaonis filia extrahit ex flumine Mo-</i>	
<i>Solomonis classis.</i>	233.	<i>sen.</i>	51.
<i>Solomoni Deus promittit bona.</i>	230.	<i>Theophrastus.</i>	884.
<i>Solomoni pleriq; Reges exquisita munera mittunt.</i>	235.	<i>Thefaurus ad templi structuram congestus.</i>	214.
<i>Solomoni Deus in somnis oblatus, quod maxime cuperet, eum postulare iubet.</i>	221.	<i>Thefauri diuini custodes Moysi poster.</i>	216.
<i>Solomoni iuramento regnum promittitur.</i>	215.	<i>Tiberius mathematicorum disciplinis addictior Gal-</i>	
<i>Salomen Herodes ad Alexam coniugium compellit.</i>	491.	<i>ba Romanorum principatum pradicat.</i>	532.
<i>Somnium Nabuchodonosori, de quatuor Monarchijs mundi.</i>	299.	<i>Tiberius Caio Romanum imperium ac Tiberium fratrem commendat.</i>	533.
<i>Somnij Pharaonis enodatio.</i>	41.	<i>Tiberius Alexander Iudaea praefes.</i>	574.
<i>Sofius Antigonum capit.</i>	644.	<i>Tiberius Isidis sacrificos & Idam in crucem agit, & Mundum in exilium ablegat.</i>	523.
<i>Sofius in templo coronam auream Deo consecrat, & ad Antonium proficiscitur.</i>	432.	<i>Tiberij funus.</i>	534.
<i>Stola pontificia in castello Antonia deposita.</i>	524.	<i>Tiberienfes in Iosephum amarulenta dictoria iaciunt.</i>	604.
<i>Strabo.</i>	433. 406. 409.	<i>Tiberienfes Iosepho bellum inferre cogitant.</i>	604.
<i>Stratonis turris & maritima Caesarea nominata.</i>	35.	<i>Tigris.</i>	5.
<i>Stola pontificia in cuius potestate fuerit.</i>	460.	<i>Tigranes.</i>	395.
<i>Stola Leuitarum.</i>	227.	<i>Timotheus iterum copias contrahit, & à Iuda vincitur.</i>	355.
<i>Stirpis Achabi excisio.</i>	269.	<i>Timothei milites victi.</i>	355.
<i>Stupri pena.</i>	108.	<i>Tiro vetus regis miles Herodis sauitiam execratur.</i>	661.
<i>Susacus magnis copijs Iudaeam inuadit.</i>	241.	<i>Tiro Herodem alloquitur, & dum immodeste instat à ducibus & militibus in carcerem conijcitur.</i>	488.
T.		<i>Tiro cum trecentis ductoribus militum apud populum accusatus interficitur.</i>	488.
<i>Tabernaculum in deserto dedicatum primo die Aprilis, anno secundo exitus ex Aegypto.</i>	79.	<i>Tiro à regis tonsore & proprio filio se regi insidias struxisse accusatus.</i>	488.
<i>Tabernaculi & sacerdotium dedicatio.</i>	79.	<i>Tironem cum filio Herodes comprehendi iubet.</i>	661.
<i>Tabernaculi diuisionis significatio.</i>	73.	<i>Tyriorum annales & Menander de bello Salmanasaris contra Tyrios.</i>	282.
<i>Tabernaculorum festum.</i>	82.	<i>Tyrannides multa mala in ciuitates inuehunt.</i>	555.
<i>Thadamora siue Palmira.</i>	232.	<i>Titus militibus agit gratias.</i>	848.
<i>Talentum 600 coronati.</i>	913.	<i>Titus fortibus militibus pramia pollicetur.</i>	849.
<i>Tapfensum trucidatio.</i>	277.	<i>Titus militibus pradam largiter distribuit.</i>	849.
<i>Tharbus Aethiopum regis filia Moysi coniugium petit.</i>	54.	<i>Titus aduentus sui gratulatoria sacra celebrat.</i>	853.
<i>Tarsus Pauli patria.</i>	13.	<i>Titus per omnes Syria ciuitates magnificentissima spectacula celebrat.</i>	854.
<i>Thaumasus Caisereus potu libertatē impetrat.</i>	531.	<i>Titus Hierosolyma excidium miseratur.</i>	855.
<i>Theatrum & amphitheatrum.</i>	456.	<i>Titus Vespasiani natalem celebrat.</i>	851.
<i>Theatrum & Athletica certamina aliq; spectacula ab Herode instituta.</i>	451.	<i>Titi ad Antiochiam aduentus.</i>	854.
<i>Theatrum.</i>	550.	<i>Titi erga populum misericordia.</i>	613.
<i>Terra aranda.</i>	106.	<i>Tormenta.</i>	924.
<i>Terramotus in Iudaea, quae circiter 10000. hominum opprimit.</i>	441.	<i>Thucy-</i>	
<i>Templum Hieros. obfessum.</i>	358.		
<i>Templum integro triennio desertum.</i>	354.		

I N D E X.

- Senacheribi iuramentum & eius violatio.* 283.
Senatus consultum Rom. de societate & amicitia Iudaorum. 361.
Senatus consulta & decreta Iulij Caesaris de honoribus, privilegijs, praeminentijs, libertatibus & immunitatibus Iudaorum. 412.
Senatus Claudio suadet ut imperium delatum resisteret. 558.
Senatus populusq; Caij trucidatores quarit. 554.
Senex quidam uxorem suam cum septem liberis ingulat, postremo seipsum quoq; praecipitat. 427.
Seniorum consilium salutare. 237.
Sententia in filios Herodis. 660.
Septem viri de Sauli progenio ad supplicium Gabaonitis traduntur. 210.
Septem circa templum. 227.
Septem fratrum ad Antiochum oratio. 924.
Septuaginta interpretes. 2898.
Sepultura Davidis splendida. 218.
Sepphoris & Tiberias maxima Galilaorum urbes. 605.
Sephoritarum discrimen. 587.
Sephoris capta eiusq; incolae sub hasta venditi. 512.
Sephoris Galilaeae caput. 519.
Seron Caesaryia praefectus in Iudam monens ab eo fugatur. 352.
Scenopogia festum. 230.
Spectacula Caesarea celebrata. 850.
Seth Adami filius vir optimus. 8.
Savitia Herodis. 656.
Sex. Caesar Herodes pecuniam numerat, Caesaryia praefectus Hierosolyma inuadit, sed Antigoni patris & Phasaeli fratris hortatu obsidionem soluit. 412.
Sex. Caesar ad Hyrcanum, ut Herodem absolueret, scribit. 411.
Sex. Caesar administrator Syriae. 410.
Sextus frater acriter increpat Antiochum. 928.
Sexti fratris magnanimitas. 928.
Sextum Caesarem Bassus dolonecat. 631.
Siba heri falso accusati opibus potitur. 202.
Sibylla de Babylonica turri vaticinium. 12.
Siclus. 78.
Sicarij. 579.
Sicarij noua calamitates autores. 870.
Sicima pascuis percommoda. 35.
Sicimite profugi in petra comburuntur. 136.
Siccitas diuturna & sterilitas in Iudaea. 453.
Sideritis. 77.
Signa legis. 105.
Significatio tabernaculi fabrica & sacerdotis ornatus. 77.
Silas Agrippa prioris fortuna aduersitates in memoriam reuocans, eum offendit ut vinctum in ipsius patriam ad seruandum miserit. 564.
Sila Regis satellitum praefectus. 69.
Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignatione non dissimulans in custodia relinquitur. 564.
Silonis a Iudaeis pecunia corrupti dolus. 639.
Syllaeus capitis damnatus. 486.
Syllaeus Arabs cum Salomen in uxore peteret repulsam patitur. 477.
Syllaeus Herodem apud Caesarem accusat. 452.
Syllaeum Antipater Roma apud Caesarem accusat. 494.
Simon in cloacam sese demittit, eam suffodit, ut emergere posse sperat.
Simon Giora filius.
Simon Ionatha frater Bethsuram occupat.
Simon Ionatha frater conuocato in templum patris se patris ac fratrum vestigia sequuntur.
Simon Jonathan Absalomi filium Ioppen, vinctores inde eijceret, mittit.
Simeon & Leui Sicimitas contrucidant.
Simon Ionatha frater Ioppen occupat.
Simon Hierosolymorum arcem expugnat.
Simon a Romanis capitur.
Simon proditor patriae.
Simon legisperitus regem criminatur, qui denuntiam precatur, eidem reconciliatur.
Simon satelles Iosephum excitas.
Simon obtruncatur.
Simonem Iosephus per indias capit & adducit.
Simon Boethi filius in Theophili Pontificis locum rogatur.
Simon Herodis seruus.
Simon insidijs Ptolemai generi sui captus & interfectus.
Simon Camithi filius Pontifex.
Simonis aduersus Iosephum consilium.
Simonem & Ioannem & alios numero septingentos viros Titus ad Italiam portari praecipit.
Syri cum Ammanitis in Davidem mouent.
Syros obcautos Elisaeus in Samariam ducit, eos faciente Ioramus liberaliter ac splendide eos tractatos, remittit.
Sissara cum suo exercitu trucidatur.
Sisares siue Sissara praefectus exercitus.
Socrates ciues Atheniensis.
Societas Davidis & Iromi.
Sodomitas Deus excacat.
Sodomitarum clades ab Assyrijs accepta.
Sodomitarum flagitia.
Sohemus ab Herode beneficijs ornatus.
Sohemus propter Mariammen Herodi suspectum interficitur.
Sohemus mandata regiae effusit.
Sol immortalis consistit.
Solyma postea Hierosolyma vocata.
Solomon Chananaeorum reliquias tributa pendit.
Solomon vtrunq; puerum secari mandat.
Solomon ex sermone & gestu mulierum matrem infantis vini agnoscit.
Solomon post obitum Davidis rex Israelis.
Solomon ab Iromo fabros & operarios petit.
Solomon Tyrso Regi enigmatum quadam explicat.
Solomon coniurationum modos, quibus Demones gantur, conscripsit.
Salomon sapientiam a Deo petens tantum, & diuina consequitur.
Solomon populum ad laudes Dei, gratiarum actionem & preces hortatur.
Solomon Iromo ingentem frumenti, olei & vinum merum mittit.
Solomō Regina anigmata cum prudentia explicat.
Solomon exteras matrimonio sibi iungens, sequitur.

I N D E X.

<i>Solomon Aegyptiorum Regis filiam ducit uxorem, regnumq; constablit.</i>	221.	<i>Templum, regia, & urbs spoliata, incensa & diruta.</i>	295.
<i>Solomon Hierosolymis muros instaurat & turres erigit.</i>	232.	<i>Templum dedicare.</i>	461.
<i>Solomon urbes aliquot condit.</i>	232.	<i>Templum adificare ceptum.</i>	312.
<i>Solomon Tyro artificem accersit.</i>	226.	<i>Templum in partes duas diuisum.</i>	225.
<i>Solomon Regina liberalitatem remunerat.</i>	234.	<i>Templum in monte Garizin.</i>	331.
<i>Solomon Dauidi ex Bethsabe natus.</i>	199.	<i>Templum quando dedicatum.</i>	315.
<i>Solomonis in templi dedicationem sacrificia.</i>	230.	<i>Templum concedente Ptolemao, in Aegypto adificatur.</i>	369.
<i>Solomonis solium ex ebore factum.</i>	231.	<i>Templi ac porticus descriptio.</i>	902.
<i>Solomonis regia tredecim annis absolvitur.</i>	230.	<i>Templi Hierosolymitani diuitia unde.</i>	406.
<i>Solomonis tempore pax viget.</i>	223.	<i>Templi vasa & Babylone Hierosolyma remissa.</i>	307.
<i>Solomonis sumptus quotidiani.</i>	223.	<i>Templi pars exterior & ima urbs capta.</i>	431.
<i>Solomonis currus & equites.</i>	ibid.	<i>Templi ministris Agrippa hymnos sacros canere permittit.</i>	581.
<i>Solomonis sapientia & prudentia.</i>	ibid.	<i>Tempus exitus ex Aegypto.</i>	59.
<i>Solomonis templum mense Octobri consecratum.</i>	228.	<i>Termini terra non mouendi.</i>	106.
<i>Solomonis victima igne caelesti absumuntur.</i>	229.	<i>Thermuthis Pharaonis filia extrahit ex flumine Mo-</i>	
<i>Solomonis classis.</i>	233.	<i>sen.</i>	51.
<i>Solomoni Deus promittit bona.</i>	230.	<i>Theophrastus.</i>	884.
<i>Solomoni pleriq; Reges exquisita munera mittunt.</i>	235.	<i>Thefaurus ad templi structuram congestus.</i>	214.
<i>Solomoni Deus in somnis oblatu, quod maxime cuperet, eum postulare iubet.</i>	221.	<i>Thefauri diuini custodes Moysi posteru.</i>	216.
<i>Solomoni iuramento regnum promittitur.</i>	215.	<i>Tiberius mathematicorum disciplinis addictior Gal-</i>	
<i>Solomon Herodes ad Alexæ coniugium compellit. fol.</i>	491.	<i>ba Romanorum principatum pradicat.</i>	532.
<i>omnium Nabuchodonosori, de quatuor Monarchijs mundi.</i>	299.	<i>Tiberius Caio Romanum imperium ac Tiberium fratrem commendat.</i>	533.
<i>omnij Pharaonis enodatio.</i>	41.	<i>Tiberius Alexander Iudæe præs.</i>	574.
<i>osius Antigoni caput.</i>	644.	<i>Tiberius Isidis sacrificos & Idam in crucem agit, & Mundum in exilium ablegat.</i>	523.
<i>osius in templo coronam auream Deo consecrat, & ad Antonium proficiscitur.</i>	432.	<i>Tiberij funus.</i>	534.
<i>ola pontificia in castello Antonia deposita.</i>	524.	<i>Tiberienses in Iosephum amarulenta dictoria iaciunt.</i>	604.
<i>trabo.</i>	433. 406. 409.	<i>Tiberienses Iosepho bellum inferre cogitant.</i>	604.
<i>tratonis turris & maritima Casarea nominata.</i>	35.	<i>Tigris.</i>	5.
<i>rola pontificia in cuius potestate fuerit.</i>	460.	<i>Tigranes.</i>	395.
<i>rola Leuitarum.</i>	227.	<i>Timotheus iterum copias contrahit, & à Iuda vincitur.</i>	355.
<i>tirpis Achabi excisio.</i>	269.	<i>Timothei milites victi.</i>	355.
<i>tupri pœna.</i>	108.	<i>Tiro vetus regis miles Herodis seuitiam execratur.</i>	661.
<i>usacus magnis copijs Iudæam inuadit.</i>	241.	<i>Tiro Herodem alloquitur, & dum immodeste instat à ducibus & militibus in carcerem conijcitur. fol.</i>	488.
T.		<i>Tiro cum trecentis ductoribus militum apud populū accusatus interficitur.</i>	488.
<i>Abernaculum in deserto dedicatum primo die Aprilis, anno secundo exitus ex Aegypto.</i>	79.	<i>Tiro à regis tonsore & proprio filio se regi insidias struxisse accusatus.</i>	488.
<i>abernaculi & sacerdotium dedicatio.</i>	79.	<i>Tironem cum filio Herodes comprehendi iubet. fol.</i>	661.
<i>abernaculi diuisionis significatio.</i>	73.	<i>Tyriorum annales & Menander de bello Salmanassar contra Tyrios.</i>	282.
<i>abernaculorum festum.</i>	82.	<i>Tyrannides multa mala in ciuitates inuehunt.</i>	555.
<i>adamora siue Palmira.</i>	232.	<i>Titus militibus agit gratias.</i>	848.
<i>alentum 600 coronati.</i>	913.	<i>Titus fortibus militibus premia pollicetur.</i>	849.
<i>apsensum trucidatio.</i>	277.	<i>Titus militibus prædam largiter distribuit.</i>	849.
<i>arbus Aethiopum regis filia Moysi coniugium petit.</i>	54.	<i>Titus aduentus sui gratulatoria sacra celebrat. fol.</i>	853.
<i>arsus Pauli patria.</i>	13.	<i>Titus per omnes Syria ciuitates magnificentissima spectacula celebrat.</i>	854.
<i>baumastus Caiusseruus potu libertatē impetrat.</i>	531.	<i>Titus Hierosolyma excidium miseratur.</i>	855.
<i>beatrum & amphitheatrum.</i>	456.	<i>Titus Vespasiani natalem celebrat.</i>	851.
<i>beatrum & Athletica certamina aliq; spectacula ab Herode instituta.</i>	451.	<i>Titus ad Antiochiam aduentus.</i>	854.
<i>beatrum.</i>	550.	<i>Titus erga populum misericordia.</i>	613.
<i>erra aranda.</i>	106.	<i>Tormenta.</i>	924.
<i>erramotus in Iudæa, quæ circiter 10000. hominum opprimit.</i>	441.	<i>Thucy-</i>	
<i>emplum Hieros. obseffum.</i>	358.		
<i>emplum integro triennio desertum.</i>	354.		

I N D E X.

<i>Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit.</i>	874.	<i>Vectigalia Cælesyria Iosepho addicuntur.</i>	
<i>Turris versus occidentem extructa.</i>	864.	<i>Venenum capitis damnato ad bibendum dau- mora cum necat.</i>	
<i>Trabes & parietes auro incrustati.</i>	225.	<i>Venenum.</i>	
<i>Trachonita latrones.</i>	486.	<i>Ventidius Romani militis dux pecunias asseri- gono.</i>	
<i>Trachonita ab Herode deficientes Ducum opera impe- rata facere coguntur.</i>	470.	<i>Ventidius Silonem contra Parthos accersit.</i>	
<i>Trachonitis Herodi donatur à Casare.</i>	480.	<i>Ventidius caso in pugna Pacoro Parthos pre- 427.</i>	
<i>Translatio Bibliorum in Græcam linguam.</i>	339.	<i>Veranium & Broccum Senatus ad Claudium qui eum non per violentiam imperium effi- dum doceant.</i>	
<i>Translatio Israelitarum.</i>	278.	<i>Verbum Dei nunq̃ sine omni fructu.</i>	
<i>Tres in vrbe Tiberiade factiones.</i>	587.	<i>Verbum Dei ad Iacobum.</i>	
<i>Tres Iudaorum secta, Pharisei, Esseni, Sadducei.</i>	376.	<i>Verborum Manethonis repetitio.</i>	
<i>Trecenta stadia, nouem milliaria Germanica.</i>	444.	<i>Veritas oraculorum diuinorum.</i>	268. 314.
<i>Tribus Ruben, Gad & dimidia Manassis Amoriti- dem terram expetunt.</i>	102.	<i>Veritas historia Iosephi.</i>	
<i>Tribunal.</i>	231.	<i>Vertex sæcundus, omniq̃ planitie mollior.</i>	
<i>Tribus Iuda, quod in scyis Israelitis regem reduxerit, accusatio & excusatio.</i>	209.	<i>Vespasianus Paci templum adificat.</i>	
<i>Triclinium, in quo Herodes cū conuiuiis canatus fue- rat vacuum sine cuiusq̃ noxa concidit.</i>	429.	<i>Vespasianus & Agrippa Tyrum perueniunt.</i>	
<i>Tria millia Iudaorum casa.</i>	507.	<i>Vespasiano Romani obuiam procedunt.</i>	
<i>Tryphon regno Antiochi per dolum potitur.</i>	377.	<i>Vestes triumphales Vespasiani & Titi.</i>	
<i>Tryphon ad regnum euectus naturam suam ostendit.</i>	380.	<i>Vestes sacerdotales.</i>	
<i>Tryphon fraudulenter spem fratris redimendi, propo- sitis conditionibus facit Simoni.</i>	378.	<i>Viatores à pomis maturis non arcendi.</i>	
<i>Tryphonis milites ei infesti, ad Cleopatram Deme- trij uxorem deficiunt, qua Antiocho sorore coniu- gium & regnum offert.</i>	380.	<i>Via circa Hierosolyma silice strata.</i>	
<i>Tryphonis cades.</i>	380.	<i>Via per Iudeam exercitui Aegypto clausa vi- tur.</i>	
<i>Triumphus magnificentia.</i>	856.	<i>Victima cælesti flamma absumpta, auxilij diuini dicium.</i>	
<i>Tropæa armis contectas imagines Iudæi putant.</i>	451.	<i>Victoria Alexandri à Dario reportata.</i>	
V.		<i>Victoria rationis.</i>	
<i>Valerius Asiaticus se Caij cedis autorem optat.</i>	554.	<i>Victoria Deo tribuenda.</i>	
<i>Valerius Gratus Iudaorum Præses.</i>	520.	<i>Victoria Achabi à Syris reportata.</i>	
<i>Valles ingentes, in quibus templum fuit extructum, explentur.</i>	227.	<i>Virgo constuprata.</i>	
<i>Vardane caso principatus Gotaræ eius fratri com- mittitur.</i>	572.	<i>Vires regni Israelitici fractæ, & à Deo restau- 273.</i>	
<i>Vologesus Parthorum rex.</i>	572.	<i>Virtus anima.</i>	
<i>Varia historiographorum differentia.</i>	1.	<i>Virtus militum Davidis, Ioabi præsertim.</i>	
<i>Varus literas ferentem, iniuste supplicio tradit.</i>	588.	<i>190.</i>	
<i>Varus Antipatro dicendi pro se potestatem facit.</i>	500.	<i>Violatio fidei & ultro eam subsecuta.</i>	
<i>Varus Hierosolyma peruenit, ac legionem obsessam li- berat.</i>	512.	<i>Vitellius in locum Iosephi Caiapha Pontificis Iuda- Anani filium surrogat.</i>	
<i>Varus seditiosos Hierosolymis compefcit.</i>	509.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, & à Iohanne trem eius Pontificatum transfert.</i>	
<i>Varus seditiosorum duces ad Casarem mittit.</i>	512.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, Iudæis vecti- mittit, eisq̃ stolam sacerdotalem reddit.</i>	
<i>Varus tyrannis & regni cupido.</i>	588.	<i>Vitellius cum Artabano fœdus facit.</i>	
<i>Vardanes post patris Artabani obitum Romanos bel- lo impetere cogitat, id quod Izates dissuadet.</i>	572.	<i>Vites plantanda.</i>	
<i>Vas æheneum mare appellatum.</i>	226.	<i>Vitula Ieroboami cur facta.</i>	
<i>Vaticinium de exercitu à Babylonico ducendo & reli- quis Iudaorum in captiuitatem abducendis.</i>	297.	<i>Vitula py principis imago.</i>	
<i>Vaticinium de excidio Ninive.</i>	278.	<i>Vologesum Parthorum regem proceres, ut Izatem terficiat, rogant.</i>	
<i>Vaticinium de captiuitate Babylonica & inde libera- tione.</i>	292.	<i>Volumnius & alij Herodis filios capite plecten- pronunciant.</i>	
<i>Vaticinium de Adadi morte & regno Azæli traden- do.</i>	265.	<i>Vonones Parthorum rex ab Artabano pulsus.</i>	
<i>Vaticinium de Iudaorum pœna.</i>	288.	<i>Vonones Syllano Syria Præfecto sese tradit.</i>	
<i>Vaticinium Hyrcani de filiis.</i>	385.	<i>Vota & prandium ante triumphum.</i>	
<i>Vaticinium contra altare in Bethel.</i>	238.	<i>Vltima verba Eleazari in igne.</i>	
		<i>Vltio diuina in Ethnicos sacra Biblia tractantur.</i>	
		<i>339.</i>	
		<i>Vna nascendi & moriendi omnibus ratio.</i>	
		<i>Vnguentum sanctum.</i>	
		<i>Vrbs Roma summa cum aacritate & claritudine spasianum suscepit.</i>	

I N D E X.

<i>bes Iudeis adempta.</i>	403	<i>Zelose.</i>	863.
<i>ias cum quibusdam assultum ad mania faciens, à suis, ut mandatum illis erat, cū Ammonitæ erumpere, deseritur.</i>	197.	<i>Zenodorus miserè perit.</i>	457.
<i>ias cum aliquos alijs occumbit, quod mox regi per nuncium significatur.</i>	197.	<i>Zenodorus ex rapto viuit.</i>	456.
<i>cores Esau.</i>	26.	<i>Zipheni rursus Dauidem in eorum esse regione Saulo renunciant.</i>	177
X.		<i>Zipheni Saulum Dauidem in agro suo morari certiorum faciunt.</i>	174.
<i>anthicus Macedonibus est Aprilis.</i>	59.	<i>Zoilus Stratonis turris & Dea tyrannus</i>	388.
<i>erxes rex Persiæ.</i>	316.	<i>Zoilus & Gazai à Ptolemeo contra Iudeos auxilium petunt.</i>	388.
<i>erxes Iudeis fauet.</i>	316.	<i>Zoilus captus.</i>	388.
Z.		<i>Zorobabelex oratione sua laudem & munera præclara consequitur.</i>	311.
<i>acharias lapidatur.</i>	272.	<i>Zorobabel tertius sacelles mulierem vim præpollentem primū ostendens, mox veritati, ut infra hæc, palmam attribuit.</i>	310.
<i>ambrias.</i>	100.	<i>Zorobabel.</i>	319.
<i>ambrias aduersus Moysen oratio.</i>	100.		
<i>ameres seipsum concremat.</i>	246.		

FRANCOFORTI AD MOENVM,
APVD CHRISTOPHORVM CORVINVM
IMPENSIS SIGISMVNDI FEYRABENDI.

Anno M. D. LXXXIIII.